Küresel ve Yerel Mafya Kıskacındaki

SON KALE TÜRKİYE

II. Kitap

ADİL SERDAR SAÇAN

Okuma alışkanlığınıza renk katmak için...

Küresel ve Yerel Mafya Kıskacındaki
SON KALE TÜRKİYE

ADİL SERDAR SAÇAN

SİYAH BEYAZ KİTAP	: 20
Aletya Kütüphanesi	: 12
Genel Yayın Yönetmeni	: Murat KAPLAN
Kapak Tasarımı	: Ahmet SUNGUR
Baskıya Hazırlık	: Mehtap ÇAĞ
Redaksiyon-Düzelti	: Özge OZAN
Basıldığı Yer	: Ezgi Matbaacılık Sanayi Caddesi Altay Sokak Çobançeşme-YENİBOSNA
Tel	: (0212) 452 23 02
ISBN	: 978-9944-490-25-2

© Siyah Beyaz Kitap, 3. Baskı, Ekim 2007

© Bu eserin yayın hakları Siyah Beyaz Basım Yayın Dağıtım'a aittir. Yayınevinin izni olmadan basılamaz, cd. v.b. şekliyle çoğaltılamaz. Kaynak gösterilecek yazılar dışında alıntı yapılamaz

Siyah Beyaz Basım Yayın Dağıtım
Bahariye Caddesi Ünertan Pasajı No: 35/38
Kadıköy-İstanbul
Tel: (0216) 337 03 09
Faks: (0216) 337 03 32
www.siyahbeyazkitap.com
siyahbeyazyayinlari@gmail.com
siyahbeyazkitap@gmail.com

Yayınevi Notu: Değerli okuyucu, bu kitabın önceki baskılarında kitap içerisinde yer alan "mafya" sözcüğü "mafia", "mafios" sözcüğü de "mafyatik" olarak kullanılmıştır. Yazarın, dünya literatüründeki "mafya" sözcüğünün orijinal halini kullanmış olmasından ötürü kaynaklanan bu yazım, kitabın yeni baskısında yayınevi tarafından yazardan onay alınarak şimdiki haliyle kullanılmıştır. Bilginize...

SİYAH BEYAZ KİTAP

Adil Serdar SAÇAN: 1962 Erzurum doğumlu, babası Elazığlı, annesi Tiran Arnavut'u olan ve hangi alt kimliğe mensup olduğunun belirlenmesi için Türkiyeli muhterem ve O'nun hamisi AB'ye dilekçeyle başvurmaya hazırlanan yazar, Polis Akademisi, İ.Ü. Hukuk Fakültesi mezunu olup İ.Ü.SBF'de Kamu Yönetimi Doktorası yapmıştır. Sonradan AKP'nin yöneticisi olacak azizlere BİT, Albayraklar ve Gebze Belediyesi operasyonlarını icra etmek cür'etinde bulundu. Saçan, 25 yıl emniyet örgütünde devlete hizmet etti.

AKP iktidara gelinceye dek ödülü bol, cezası olmayan yazar, AKP'li İçişleri Bakanlığı'nın üstün çabasıyla ilki 2003'te olmak üzere 6 kez meslekten çıkartıldı. Hakkında hepsi 2003 versiyonu 14 adli dava açıldı. Kendisi de idareye 27 ayrı dava açtı. Avukat ve dava masraflarını karşılayamayınca Türk Hukuk tarihine geçecek bir özveriyle kendisini savunmak için Avukat oldu. Türkiye'nin tek başlı iktidarına karşı, dava, makale ve kitaplarıyla direnmeye çalışan Saçan, halen sağ ve istikrarlı bir şekilde yaşamını sürdürmektedir.

Küresel ve Yerel Mafya Kıskacındaki

SON KALE TÜRKİYE

II. Kitap

ADİL SERDAR SAÇAN

Aletya Kütüphânesi:
Unutamama. Yunanca'da "hakikatin" ete kemiğe bürünmesi anlamına gelir.
Bu seriden Bilim, Politika, Araştırma-İnceleme ve Kuramsal kitaplar yayımlanır.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 13

BÖLÜM 1
TÜRKİYE'DE FAALİYET GÖSTEREN ÜST MAFYA

I- MAFYANIN YENİDEN TANIMLANMASI 23
A-GENEL OLARAK 23
B-MAFYANIN YENİ TANIMI 32

II- MAFYA İKTİDARI (YEREL GÜÇ ODAKLARININ DİRENİŞİ) 34
A-YEREL MAFYATİK GÜÇLERİN BELİRLENMESİ 34
1-Büyük Sülale Yapılanmaları 38
2-Geniş Aile Yapılanmaları 40
3-Aşiret Yapılanmaları 41
4-Sermaye Grupları, Rant Sahiplerinden Oluşan Yapılanmalar 43
5-Dini Kalkışlı Yapılanmalar 45
B- TÜRKİYE'DE TEK PARTİ İKTİDARLARININ VE ASKERİ MÜDAHALELERİN KONUMUZ AÇISINDAN TAHLİLİ 48

C- TÜRKİYE'DE YEREL GÜÇ ODAKLARININ DURUMLARININ TAHLİLİ 50

III-YEREL-KÜRESEL MAFYANIN UZLAŞTIRICISI
AK BABALAR ÖRGÜTÜ 57
A-AK BABALAR ÖRGÜTÜNÜN ŞİFRELERİ 57
B-AK BABALAR ÖRGÜTÜNÜN İKTİDARININ AŞAMALARI 69
C-AK BABALARIN AMACI 72

IV-MAFYA İKTİDARI
(KÜRESEL GÜÇ ODAKLARININ SALDIRILARI) 83
A- DEĞİŞEN DEVLET TEORİSİ (ŞİRKET DEVLET) 86
B- ULUS DEVLETLERİ ÇÖZME YÖNTEMLERİ 88
C- ULUS DEVLETİ OLUŞTURAN UNSURLARIN ÇÖZÜLMESİNE YÖNELİK KÜRESEL OPERASYONLAR 93
1- Ulus Unsuru 93
a- Kültür (Örf, Adet ve Gelenek) 94
b- Dil 100
c- Ortak Geçmiş 102
d- Etnik Köken 105

e- Din 115
f- Ulusal Birlik 122
2- Ülke Unsuru 126
3- Egemenlik unsurunun el değiştirmesine yönelik faaliyetler 134
4- Ulus Devlet organizasyonunu bozmak için yapılan faaliyetler 139
a- Demokratiklik İlkesi 141
b- Laiklik İlkesi 144
c- Sosyal Devlet İlkesi 149
d- Hukuk Devleti İlkesi 156
e- Devlete Olan Güveni Sarsma, Güvenilir Kurumlarını ve Ulusalcıları Yıpratma 164
f- Devletin Kurucu ve Koruyucu Unsurlarının, (Devlet Dinamiğinin) El Değiştirmesini Sağlama 186
g- Ulus Devleti Ekonomik Açıdan Çökertme 188
D- KÜRESELCİ BEYİN FUKUYAMA'NIN GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRMESİ 190
1- Demokrasi 190
2- Din 192
a- Yeni İmparatorluk 193
b- Egemenlik Erozyonu 194
c- Kapasite Emilimi 195

BÖLÜM II
ÜST MAFYANIN HUKUKU

I-MAFYANIN HUKUKU 201
A- GENEL OLARAK 201
B- HUKUKUN MAFIALAŞMASI 203
1-Yasa Çıkartmanın Önündeki Engeller 203
2- Mafyanın Hukuk Düzeni 207
a- Hukuki Metinleri Uygulatmamak 207
b- Kendilerine Uygulatmadıkları Hukuki Metinleri Başkalarına Uygulatmaları 216
c- Çıkarlarına Uygun Olmayan Hukuki Düzenleri Değiştirme, Kaldırtmak Suretiyle Etkisizleştirmek 218
d- Yasalarda Kasten Boşluk Bırakılmasını Sağlamak 220
e- Suç ve Cezaları Etkisiz Bırakmak 220

II-AKBABALARIN HUKUKU 222
A- YEREL GÜÇ ODAKLARI VE AK BABALARIN ÇIKARLARI İÇİN YAPILAN BAZI HUKUKİ DÜZENLEMELER 222

1- Kişisel Anayasa Değişikliği (Reisin Ak lanması)....222
2- Nereden Buldun Yasası'nın İptali (Kara paranın Ak lanması) 223
3- Vergi Barışı (Vergi Kaçakçıları ve Ak Babaların Ak lanması) 225
4- Mısır İthalatı Düzenlemeleri (Ak Mısır Püskülü Düzenlemeleri) 237
5- Kaçakçılıkla Mücadele Yasasındaki Düzenlemeler
(Kaçakçıların Ak lanması) 239
6- Kambiyo Affı (Altın-Pırlanta Kaçakçılarının Ak lanması) 240
7- Denizcilikte ÖTV indirimi (Armatörlerin Ak çelenmesi)....245
8- Atlara Af (Ağaların Ak çelenmesi)....249
9- Yolsuzlukla Mücadele Yasa Tasarısı (Tüm Yolsuzlukları Ak lama
Girişimi)....250
10- Haydarpaşa Limanı Düzenlemeleri (Ak Liman İhaleleri)....260

B- KÜRESEL GÜÇ ODAKLARININ ÇIKARLARI İÇİN YAPILAN HUKUKİ DÜZENLEMELER 263
1- Yabancılara Çalışma İzni Verilmesi Hususunda Yapılan Düzenleme
(Bazı Yabancılara Serbest Dolaşım Kapitülasyonu)....263
2- Yabancı Yatırımcılara Doğrudan Destek
(Yabancılara Yatırım Kapitülasyonu) 264
3- Yabancılara Mülk Satışı
(Vatan Topraklarını Tapulu Kullanım Kapitülasyonu) 267
4- AB Uyum Komisyonu
(Yasaları Denetleme Kapitülasyonu) 272

SONUÇ 275
KAYNAKÇA....279

AVLANMAK İSTEDİK Mİ
UÇUP GİTTİĞİMİZ YER
KAF DAĞIDIR,
AK BABA GİBİ LEŞ AVLAMAYIZ BİZ.

MEVLANA

Önsöz

"Eğer elinizde bir çekiç varsa, her şey gözünüze bir çivi gibi görünmeye başlar."

Abraham MUSLOW

AK Babalar Örgütü, Türkiye'de Mafya adlı birinci kitapta, mafya ve örgütlenmesini ele almış ve Türkiye'nin mafyası AK Babalar Örgütü'nü deşifre etmeye çalışmıştım. Bu kitap doğal olarak AK Babalar'ın engellemeleri ve baskılarıyla karşılaştı. Gerek dağıtım ve gerekse satış aşamasında iktidara sahip güç aynı İtalya'da olduğu gibi "***gölge ellerini***" uzattı ve yapacağını yaptığını sandı. Kitabı çıkartan Yayınevi'ne müthiş vergi baskısı ve cezası uygulandı. Adeta polis baskını gibi maliye baskınları icra edildi.

Aslında bu kitapta mafya ile mücadeleyi ele alacaktık. Ancak, son zamanlarda mafyanın ülke genelinde özerkliğini ilan etmesi, suç imparatorlukları kurması karşısında, mafya ile mücadelenin m harfinde bile haberi olmayan bazı kamu görevlisi ve mafya uzmanı olarak piyasaya çıkan stand-up çı

akademisyen bozuntularının, ilk kitabımızdan hiç alıntı yapmadan görüşlerimizi kullanmaları ve birde her tv programına katılıp ahkam kesmeleri üzerine mücadele boyutunu, bizden kopya çekmemeleri için bir sonraki kitabımıza bıraktık.

Tabi kolay değil mafya mensubuna mayfatiksin demek. Hazım zorluğu çeker bu tipler. Öyle ya herkes önünde el pençe divan duracak, bir tane polis müdürü yaşamını senin gerçek yüzünü deşifre etmeye adamış, yazacak, çizecek, yok öyle yağma... Sen tut buralara gelmek için onca riske gir. Çal çırp sakla, hatta mahpusa düş, sonra biri senin fiyakanı bozsun. Beylerin mafya mensubu olduklarını deşifre etmek suç. ***Ama, kerkes bilecek, kimse konuşmayacak.*** İşte bunun adı meşhur ***omerta kuralı***'dır mafya lügatında. Yani suskunluk, sessizlik... Her şeyi bileceksin, göreceksin, duyacaksın, ama hiçbir şey konuşmayacaksın. Mafyanın gölgesini hissedecek, aslını katiyen görmeyeceksin.

Bugün Türkiye'de omerta kuralı bütün yalınlığı ile uygulanıyor. Mafya bildik yöntemleriyle siyaset yapıyor. Herkes şaşkın, kimse konuşamıyor. Yalnızca seyrediyorlar o meşhur Türk atasözünün arkasına sığınıp. Neydi o; ***bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın***, dikkat buyurun tam bir omerta uygulaması. Yılanın yılan olduğunu bileceksiniz, başkalarına dokunduğunu da göreceksiniz ama size dokunmadığı için seyirci kalacaksınız. Hatta size dokunmadığı sürece örtülü olarak sessizliğinizle destekleyeceksiniz. Bakın o namı değer büyük laik basın başta olmak üzere, işadamları, politikacılar, komünistler, Müslümanlar, Hıristiyanlar... vs. herkes üç maymunu oynuyor. Neye karşı mı?

Alın size birkaç örnek;

Ana muhalefet partisinin, iktidardan aleyhine sayfalarca araştırma yapacak kadar nefret eden milletvekili karşı tarafa teslim oluyor,

çıt yok...

Uğur MUMCU, Bahriye ÜÇOK, Turan DURSUN, Muammer AKSOY'un katilleri yeni çıkartılan sözüm ona AB patentli yeni TCK ile resmen affedilerek dışarı çıkartılıyor,

çıt yok...

Azılı PKK katilleri, ülkeyi mezarlığa dönüştüren Hizbullah katilleri, Sivas katliamı sanıkları salıveriliyorlar,

çıt yok...

Ünlü PKK maymunları Apo ile Leyla Türkiye'den resmen toprak talep ediyorlar. Leyla ile suç ortakları, Başbakan Vekili ve Meclis Başkanı ile resmen görüşüyorlar,

çıt yok...

Diyarbakır'ın Belediye Başkanı devlet görevlilerini şehit edenleri taşıyor, ziyaret ediyor, cenaze töreni düzenliyor,

çıt yok...

Hakkari'nin Belediye Başkanı PKK sözcülüğü yapıyor,

çıt yok...

Her önüne gelen Avrupa yetkilisi Diyarbakır'ı ziyaret ediyor. Başbakan seyrediyor ve hatta Büyük Ortadoğu Projesi'nin Diyarbakır'ı geliştireceğini söylüyor,

çıt yok...

Asayiş bakanı uyuşturucu sanıklarıyla lorkeli morkeli halay çekiyor,

çıt yok...

ABD askerleri tam teçhizat TBMM'den izinsiz Türkiye topraklarında cirit atıyor,

çıt yok...

NATO toplantısında İstanbul resmen havadan, karadan, denizden işgal ediliyor, ABD ve İsrail Polisi bizim polisi dövüp silahlarına el koyuyor, Türkiye Cumhuriyeti Bakanlarının avuçlarını kontrol ediyor,

çıt yok...

"Cumhuriyet kimsesizlerin kimsesidir", diyen ulu önder ATATÜRK'ün bu sözü çalınıp, kendilerine mal edilip, seçim propagandasına temel yapılıyor,

çıt yok...

Asrın yolsuzluk sanığı UZAN ailesine, hava, kara, deniz, üniversite, adliye vs. destekli müthiş operasyonlar yapılıyor, asli sanıklar yok, üstüne üstlük bu ailenin hamisi bir kral hazretlerine devletin uçağıyla gidilip düğün davetiyesi verili-

yor ve hazret nikahın bilmem kaçıncı tanığı yapılıyor,

çıt yok...

Capo, düğün yapıyor İtalyan Mafyası akla geliyor. Dünür yolsuzluk sanıklarının yakını, kına gecesinin yapıldığı yer Al Baraka'nın Türkiye temsilcisinin evi, en büyük destekçi Faisal Family Finans'ın sahibi... Nikah şahitleri; İtalyan Mafyası'nın temsilcisi capo Berlusconi, Yunanistan Başbakanı vs. İtalyan Mafyası yumurtayı çatlatmamak için bu tip düğünler yapar. Benzerliğe bakın, ama kimsede,

çıt yok...

Hayali İhracat gerçek ihracatın yarısına yaklaşmış, tek operasyon ve

çıt yok...

Devlet karakollarını basan uyuşturucu baronları bakanlarla görüşüyor,

çıt yok...

Hızlı caponun, hızlı trenlerinin yaptığı kazanın sebebi olan travers ihalesini alan capo'nun birinci dünürü, ama yine çıt yok. Sahi, capo neden diğer kazalara gitmedi de okunup üflenip hızlandırılan trenin kazasından iki saat sonra kaza mahallinde bitiverdi? İstanbul Barosu delilleri karartılar diye bağırıyor,

çıt yok...

Gazete binaları, TV stüdyoları resmi polislerce işgal ediliyor,

çıt yok...

Vergi barışından Capo'nun dört firması, çocuklarının hamisinin firmaları, İmam Hatip'ten sınıf arkadaşları bayraklı flamalı şirket sahiplerinin firmaları, bakanların bazılarının kendileri ve yakınlarının firmaları yüzlerce trilyon vergi ödemeyerek yararlanıyor,

çıt yok...

Milyarlarca müslüman arasında erkek çocuklarına türban taktıramadığı için laik üniversitede okutamadığını ileri sürüp, el parasıyla ABD'de çocuk okutan Capo var ama,

çıt yok...

Yolsuzluk ve yoksullukla mücadele edecek fukara yöneticilerin padişahı, her takım elbise değiştirdiğinde 40 bin USA Doları değerinde saat değiştiriyor,

çıt yok...

Meclis her türlü yolsuzluğu araştırıyor, konu Ak Babalar'a dayanınca

çıt yok...

Dokunulmazlıkları kaldıracaklarına dair söz verenler üç yıldır o konu açılınca kıvırıyorlar,

çıt yok...

Maliye Bakanı'nın oğlu tavuk beslemek için ülkenin bir yıllık ihtiyacı olan mısır zatlarına mahsus bir vergi oranıyla ithal ediyor, yumurtayı kırıyor, akıtıyor, sıvıyor, buluyor,

çıt yok...

Birisi çıkıp *"Kürt sorunu demokratik yöntemlerle çözülecek"* diyor ve akabinde doğu illerinde devlete resmen isyanlar başlıyor,

Çıt yok...

Bakanın biri kendisine bağlı bir devlet işletmesinin gemisini yok pahasına oğluna sattırıyor,

çıt yok...

Capo'nun oğlu, babasının ve üstelikte *"bu bir reklamdır"* alt yazısı dahi yazılmadan reklamını yaptığı bir firmanın dağıtım müdürlüğünü üstleniyor,

çıt yok...

Devletin limanları, arazileri örgüt mensuplarına peşkeş çekiliyor,

çıt yok...

İhaleye fesat karıştırmak suçundan hüküm giyenler Emniyet Genel Müdürlüğü'nün en okkalı ihalesini alıyorlar, cevval soruşturmacılar başta kimseden

çıt yok...

Hürr-emine Sultan değerli maden sahibi yapılınca yarım ağızla *çit* deniliyor. Capo her açılışta dileniyor,

çıt yok...

Belediye'nin kuruluşu KİPTAŞ, Capo'nun yakınlarına villa hediye ediyor,

çıt yok...

Tüccar-siyasetçi-siyasi marketingçi (pazarlamacı), bilimum vatan değerlerini satışa sunmuş, Mahmut Paşa kaldı-

rımcılarından daha çığırtkan satıcılar var, kimsede,

çıt yok...

Ammmaaa, bunların ve hamilerinin örgütlerini deşifre edenlere her türlü ***çıt, çat, pat*** var. Öyle ya, sen kimsin de Türkiye'nin Halife endamlı Padişahına kafa tutuyorsun? Hem, O çaldıysa da iyilik için çaldı. O'na tüm haramlar helal. Nasılsa din sahasında atmak, alabildiğince desteksiz atmak serbest.

Bu kitapta, her geçen gün kuvvetlenen, kök salan, mafya düzeninin son halini ve bu düzenin kahraman bir ulusu nasıl kıskaç altına aldığını dolayısıyla mafyanın gücünü bulacaksınız.

Korkuyorsanız okumayın, okursanız korkmayın.

Çünkü biz yazarken korkmadık, korkması gerekenler ONLAR.

Saygılarımla...

Dr. Adil Serdar SAÇAN

BÖLÜM I

TÜRKİYE'DE FAALİYET GÖSTEREN ÜST MAFYA

I-MAFYANIN YENİDEN TANIMLANMASI

A-GENEL OLARAK

Türk Hukukunda mafya veya organize suç örgütlerinin tespiti ve onlarla mücadele konusu son derece yeni ve bir o kadarda çetin bir durumdur. 82 yıllık Cumhuriyet, mafyayla mücadele etmek için gerekli hukuki düzenlemeleri 76. yılında ve büyük engellemelerle yapabilmiştir. Doğal olarak, yapılan düzenlemeler kısa süre içerisinde adeta kuşa çevrilmiş, sanki mafyayla mücadele etmeme veya ediyormuş gibi görünmenin hukuki dayanağı haline bürünüvermiş ve nihayet Ak Babalar tarafından 2005'te kaldırılmıştır.

Gerçekten de, Cumhuriyet'in bizce en büyük sorunu, önce tatmin edici yasa çıkaramama, sonra yasayı bir şekilde çıkartmak olanaklı olduğunda (genellikle canına tak etmiş kamuoyu baskısı nedeniyle), çıkartılan yasa ve uygulama metinlerini (Tüzük, Yönetmelik, vs) uygulamama ya da uygulayabilme karar ve iradesindeki başarı oranıdır. Bu konuda ciddi bir araştırmaya sahip değiliz. Ancak, AB denetçileri bu durumu bizden iyi keşfetmişler ki, uygulama da uygulama diye

tutturuyorlar. Ama, biz uygulamanın yeterli düzeye gelmeyeceğinden son derece eminiz. Neden mi? Alın size birkaç tane neden;

Cumhuriyet tarihine bakıldığında, yasa çıkartma ve uygulama konusunda çok partili hayata geçişe kadar çok ciddi sorunların olduğunu görmemekteyiz. Aslında, her alanda devrim yapmış bir ülkede, başlangıçta sorunlarla karşılaşılması gerekirken bu Türkiye'de böyle olmamıştır. Çünkü, Cumhuriyetin ilk yıllarında, hem yasa çıkartanlarda hem de uygulayanlarda müthiş bir inanç ve heyecan vardır. Her memur, kendisini adeta Atatürk İlke ve İnkılapları'nın koruyucusu gibi görmüş ve bu anlayışla genç cumhuriyetin yasalarını canla başla uygulamıştır.

Ancak, çok partili yaşama geçiş ve DP iktidarıyla birlikte cumhuriyet karşıtı, yerel ahlak ve hukuk savunucuları yönetime gelmiş ve fütüvvetçi gruplarca ülke yönetimi kuşatılmaya başlanmıştır. Özellikle, devrimlere karşı yozlaşmış, mafyalaşmış, çıkarcı fütüvvetçiler ülkede kök salmaya başlamışlardır. Bunun en güzel örnekleri; devrimleri yerleştirmeye çalışan aydın devlet memurları, üniversite öğretim görevlileri ve Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına 1950-60 döneminde yapılan saldırı ve zulümlerle görülmüştür. Kendi ordusuna, üniversitesine ve memuruna güvenmeyen bir çoğunluk iktidarı, ülkeyi 10 yıl yönetmiş, bunun sonucunda, merkezi otoriteyi, modern hukuk ve ahlak anlayışını ülkede yerleştirmeye çalışan devlet memurları, haksız ve hukuksuz uygulamalarla tasfiye edilmeye başlanmış, yerlerine, yerel hukuk ve ahlak savunucusu, çoğunlukla yoz fütüvvetçi memurlar yerleştirilmeye geçilmiştir. Bu dönem, aynı zamanda toplumda yoz fütüvvetçi grupların açıkça örgütlenmeye başladıkları

dönemdir. Özellikle, laiklik ve çağdaş yaşamla ilgili yasaların bu dönemde uygulanmamaya başlandığını görmekteyiz. *Amaç, açıkça yerelin hukukunu merkezi otoriteye teşmil etmek, yani, geniş anlamda karşı devrim yapmaktır.*

İşte bu dönemde başlayan yozlaşmış fütüvvetçilerin ülkeye egemen olma çabaları, 2002 seçimlerindeki sonuçla, yeniden, tek başına iktidar olarak karşımıza çıkmıştır. 50 yıllık sinsi çalışmalarla Cumhuriyet Devleti'ni memurlar bazında kuşatacak kadroları yetiştiren yoz fütüvvetçiler, bugün, bu kuşatma, devleti ele geçirme planını uygulamaya koymuşlardır. Kadrolaşma adı altında, devlet memurları yoz fütüvvetçilerin emrine girmiş, girmeyenlerde çeşitli bahanelerle tasfiye edilmiş ve hala edilmektedirler.

Fütüvvet Mafyasının,[1] devlet memurlarını, yozlaşmış fütüvvet anlayışına göre dizayn etmesinin tek amacı vardır, Türkiye Cumhuriyeti'nin rejimini değiştirmek, yani karşı devrim yapmak. Yani İslam Cumhuriyeti kurmak. (Bizce, İslam yalnızca kullandıkları ve sığındıkları bir kavramdır). Bu amaca ulaşabilmek için, yerel ahlak ve hukuku genele hakim kılmaları, yani, devrimlerle oluşturulmuş çağdaş Türkiye Cumhuriyeti yasalarını etkisiz kılmak, böylece Cumhuriyet'i dayanaksız ve savunmasız bırakmak hedefini benimsemişler ve ilk iş olarak toplumda Osmanlıdan beri var olan ve zamanla yozlaşmış, mafyalaşmış fütüvvet anlayışını memurlara da hakim kılmışlardır. Böylece, çıkartılan yasalar ne kadar çağdaş olursa olsun, uygulayıcılar o yasalara inanmadıklarından uygulama yapılmamış ve Cumhuriyet'in temel yasaları 82 yıldır tam anlamıyla uygulanamamıştır.

1) Fütüvvet Mafyası, kavramı için bkz, SAÇAN, Adil Serdar, "Akbabalar Örgütü-Türkiye'de Mafya" s-234 v.d.

Bu durumda ortaya, birinci kitapta incelediğimiz, *çifte ahlak ve çifte hukuk kavramı* [2] çıkmaktadır. Yerelin ahlak ve hukuku ile çağdaş ahlak ve hukuk anlayışının farklılığı ve aralarında, genellikle örtülü, zaman zaman da (bugün olduğu gibi) açık olarak, kıyasıya bir çatışma, savaş vardır bu kavramların. Şöyle ki;

Türkiye gibi, köklü devrimlerle yeni bir ülke inşa etmiş ülkelerde, kendiliğinden oluşan karşı devrim grupları, özellikle, yerelin ahlak ve hukukunu, devrimlerle değiştirilen ve modernize edilen, çağdaşlığa kavuşturulmaya çalışılan ahlak ve hukuka karşı yaşatmayı, bu anlamda örgütlenmeyi, yerel güç odakları sayesinde yapmaktadırlar. Ülkemizde, bu karşı devrim, yani, yerelde ayakta tutulmaya çalışılan eski ahlak ve hukuk anlayışının savunucuları için en önemli argüman ise, ne yazık ki, devimlerle din tacirlerinin elinden kurtarılmaya çalışılan yüce İslam dinidir. İslam dinini kullanmak sureti ile, Türk halkını, yerel bağnazlık, yobazlık ve cehalet çizgisinde tutmak, bunun içinde, İslam dinini gerçek yönüyle değil istedikleri gibi öğreterek, çıkarlarına gelecek şekilde kullanmak çıkar amaçlı yerel güç odaklarının başlıca amacıdır. Bu güç odakları, zamanla güçlenince bu sefer yereli genele hakim kılmaya çalışmakta, bunun içinde legal siyasal alanda örgütlenerek merkezi otoriteyi ele geçirmeyi amaçlamakta ve bunda da sonuncusu 2002'de olmak üzere zaman zaman başarılı olmaktadırlar. O nedenle, bu gruplar iktidara geldiklerinde, devletle yani merkezi ahlak ve hukukun savunucusu ile karşı karşıya gelmektedirler.

Aslında, yerel güç odaklarının merkezi otoriteye karşı di-

2) Çifte Ahlak Ve Hukuk Kavramı için bkz. SAÇAN, Adil Serdar, age. s-225 vd.

renişleri Cumhuriyet'in ilanından itibaren vardır. Ancak, bu direnişin tek başına siyasal iktidar olarak örgütlenmesi zaman zaman görülmekte, bunlarda da direniş en üst noktaya çıktığından, askeri muhtıra veya darbelerle önü alınmaya çalışılmaktadır. Türkiye'de ki askeri müdahaleler, modern hukuk ve ahlak anlayışına sahip ATATÜRK Türkiye'si ile, yerel güç odakları etrafında örgütlenmiş, yerel ahlak ve hukukun savunucusu, dini kalkan olarak kullanan çıkar amaçlı mafyanın, rejim, daha doğrusu, bu alandaki üstünlük mücadelesinin sonucudur. Bu nedenle, askeri darbeler, çok kısa sürmüş ve modern ahlak ve hukuku yerleştirmeye çalışan düzenlemeleri yaparak kendiliğinden son bulmuştur. Ancak, ne yazık ki askeri darbe dönemlerinde dahi, Cumhuriyetin bazı temel yasaları uygulanma olanağı bulamamıştır. Örneğin; devrim yasalarının uygulanamadığı İstanbul'un tüm sokaklarında ve bugün ülkeyi yöneten bir kısım zerzevatın eşlerinde açıkça görülmektedir.

Bunun en önemli sebebi, fütüvvet mafyasının, modern hukuk ve ahlakı uygulayacak, dolayısı ile, yerel güç odaklarının iktidarlarını sonlandıracak devlet memurlarını, yine bu güç odaklarının organizasyonunda örgütlemeleri, yani, kadrolaşma faaliyetleri yapmalarıdır. Bu faaliyetler, 1950 yılından beri sürmekte ve askeri darbeler dahi buna engel olamamaktadır. O nedenle, bazı kurnaz politikacılar; *"biz kadrolaşma yapmıyoruz, zaten devlet memuru olanlar arasında atama yapıyoruz"* demektedirler. Oysa, yaptıkları, 1950'den bu yana, örgütlü bir biçimde, yasal düzenlemeler de yaparak devlet memurluğuna yerleştirdikleri yandaşlarını aktif ve önemli görevlere getirmektir. Tabii, bu arada çağdaş ahlak ve hukukun savunucusu memurları da çeşitli hukuki kılıflarla tas-

fiye etmeleri de işin başka bir yönüdür. Bu konuya ulus devletin yıkılma yöntemlerini incelerken yeniden döneceğiz.

Yukarıda belirttiğimiz yasal düzenlemelere bir örnek, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'ndan verilebilir. Yasa'nın 6 ve 7. maddeleri şöyledir;

Sadakat

"MADDE 6 (Değişik: 2670 - 12. 5. 1982) Devlet memurları, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına sadakatla bağlı kalmak ve milletin hizmetinde Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını sadakatla uygulamak zorundadırlar. Devlet memurları bu hususu "Aslî Devlet Memurluğuna" atandıktan sonra en geç bir ay içinde kurumlarınca düzenlenecek merasimle yetkili amirlerin huzurunda yapacakları yeminle belirtirler ve özlük dosyalarına konulacak aşağıdaki "Yemin Belgesi" ni imzalayarak göreve başlarlar.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına, Atatürk İnkılâp ve İlkelerine, Anayasada ifadesi bulunan Türk Milliyetçiliğine sadakatla bağlı kalacağıma; Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını milletin hizmetinde olarak tarafsız ve eşitlik ilkelerine bağlı kalarak uygulayacağıma; Türk Milletinin millî, ahlakî, insanî, manevî, ve kültürel değerlerini benimseyip, koruyup bunları geliştirmek için çalışacağıma; insan haklarına ve Anayasanın temel ilkelerine dayanan millî, demokratik, laik, bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilerek, bunları davranış halinde göstereceğime namusum ve şerefim üzerine yemin ederim."

Tarafsızlık Ve Devlete Bağlılık

"MADDE 7 (Değişik: 2670 - 12. 5. 1982) Devlet memurları siyasî partiye üye olamazlar, herhangi bir siyasî parti, kişi veya

zümrenin yararını veya zararını hedef tutan bir davranışta bulunamazlar; görevlerini yerine getirirlerken dil, ırk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din ve mezhep gibi ayırım yapamazlar; hiçbir şekilde siyasî ve ideolojik amaçlı beyanda ve eylemde bulunamazlar ve bu eylemlere katılamazlar.

Devlet memurları her durumda Devletin menfaatlerini korumak mecburiyetindedirler. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına aykırı olan, memleketin bağımsızlığını ve bütünlüğünü bozan Türkiye Cumhuriyetinin güvenliğini tehlikeye düşüren herhangi bir faaliyette bulunamazlar. Aynı nitelikte faaliyet gösteren herhangi bir harekete, gruplaşmaya, teşekküle veya derneğe katılamazlar, bunlara yardım edemezler".

Şimdi bir düşünmek lazım, devletin kaç tane memuru bu niteliklere sahiptir? Başbakan televizyonlara çıkıp; *"Benimle aynı frekanstan olmayan, benim vücut dilimden anlamayan memurla çalışmam"* diyor. Oysa yasa, memurların Başbakan'a değil, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve yasalarına uygun ve sadık kalmaktan söz ediyor. Burada ki en önemli kasıt ta şudur; Yasa'nın 7. maddesinin son bendinde; *"Devlet memurları her durumda Devletin menfaatlerini korumak mecburiyetindedirler. Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına aykırı olan, memleketin bağımsızlığını ve bütünlüğünü bozan Türkiye Cumhuriyetinin güvenliğini tehlikeye düşüren herhangi bir faaliyette bulunamazlar. Aynı nitelikte faaliyet gösteren herhangi bir harekete, gruplaşmaya, teşekküle veya derneğe katılamazlar, bunlara yardım edemezler."* denmektedir. Hal bu iken, Emniyet ve Milli Eğitim başta olmak üzere, Fetullahçı, tarikatçı vs. kadrolaşmalar niye vardır ve devam etmektedir? Sorunun yanıtı kolaydır. Yukandaki yasa hükmünün karşılığı verilecek cezanın, yani, *"Aynı nitelikte faaliyet gösteren her-*

hangi bir harekete, gruplaşmaya, teşekküle veya derneğe katılamazlar, bunlara yardım edemezler" hükmünün uygulanabilmesi için, bu hükme aykırı davrandığı tespit edilenlerin Devlet Memurluğundan Çıkarma Cezası ile cezalandırılmaları gerekir. Oysa 657 sayılı Yasa'nın cezaları düzenleyen 125. maddesinde, bu konuya yakın bir konu dahi cezalandırılmamaktadır. Bunu sonucunda, bugün devlet memurlarını cü.. cu... çı.. gibi gruplaşmaların içerisinde görmekteyiz. Sayısı en az olanları veya çok nadir rastlananları ise ne yazık ki, her memurun, yemin metninde yer aldığı için üzerine yemin ettiği, ATATÜRKÇÜlerdir. Bir de yemin, namus ve şeref üzerine edilmektedir. Bu durumda, namus ve şerefine düşkün olmayan yığınla memurun kök saldığı bir devlet yönetiminde, merkezin ahlak ve hukuku nasıl uygulanabilir?

Ancak, ülkede, çifte ahlak ve hukuk anlayışının egemen kılınması çabalarını, yalnızca yoz fütüvvetçilere mal etmemek gerekir. Çıkar elde etmek için suç işleyen herkes ve her kesim, en az yoz fütüvvetçiler kadar, yasaların çıkmamasını, çıkanların da uygulanmamasını istemektedir. Bunun için de fütüvvetçi olmayan kesimin büyük bir bölümü, çıkarcı hale gelmiştir. Yani, yolsuzluk ve mafya örgütleri, gerek çıkar, gerek din, gerekse her iki olguyu kullanarak, devlet memurlarını Cumhuriyet'e hizmet edecek çizgiden uzaklaştırmışlardır.

Birinci kitapta üzerinde uzunca durduğumuz, Türk seçim sistemi ve parlamentodaki mafyatik unsurların egemenliği nedeni ile, özellikle, mafya ve yolsuzlukla mücadele yasaları yıllarca çıkartılamamış, çıkartılanlar, uygulanamamış ve kısa sürede iptal edilmiş, uygulamaya çalışanlar ise buna pişman ettirilmişlerdir. Birçok yasa da kasten eksik ve yaptırımsız düzenlenmiştir. Örneğin; Orman Yasası'nda orman arazileri-

ni bu niteliğinden çıkartıp, parselleyip satanlara ceza öngörülmemiştir. Yasa, orman vasfını yitirmiş arazilerin, orman köylüsü dışında kimseye satılmamasını hükme bağlamış, ancak, bu hükme uyulmaması durumunda herhangi bir cezai yaptırım öngörmemiştir. Bu durumda, devletin ormanlarını, üzerlerine villa dikip satanlar, Orman Yasası'ndaki, bu kasten yapılmış boşluk nedeni ile cezaya çarptırılmayıp beraat edince, ortaya çıkıp; "Bakın, gördünüz mü? Biz masumuz, beraat ettik" diyebilecek kadar, bazı, ülkede dolandırmadık ev bırakmayan bir güruha sahip gazeteci paçavraları da, onları savunabilecek kadar şerefli! olabilmektedirler.

Yasalardaki oynamalara ileride de yer vereceğiz. Burada bir hususa özellikle değinmekte yarar görmekteyiz. Türkiye'de dokunulmazlara ve hafif dokunulanlara şöyle bir bakalım; milletvekilleri, bakanlar, başbakanlar, memurlar ve diğer kamu görevlileri, hakimler ve savcılar, avukatlar, askerler. Birde dokunulmazların bile dokunamadıkları var. Kimler; büyük sermaye sahipleri, yerel güç sahipleri (örneğin, uyuşturucu kaçakcısı aşiret reisleri), basının yolsuzluk ve mafya düzenine muhalif olmayan büyük kesimi, başbakanların, bakanların, örneğin içişleri bakanlarının, eşleri, çocukları, dünürleri, kardeşleri, hala oğlu, dayı oğlu, emmi oğlusuları, hemşehrileri, yukarıda sayılan zerzevatın hepsinin, akraba ve arkadaşları, hatta onların arkadaşlarının tanıdıkları, iktidar partisinin garson ve çaycısına kadar gönüldaş ve üyeleri vs. Şimdi, geride kalana dokunabilirsiniz, amma onların çoğu da yolsuzluk yapacak ve mafiosi olacak yetenekte değil. Tek tük aykırı olan çıkarsa, böyük! mafya operasyonlarını yapıştırır, tüm kamuoyuna duyurursunuz.

Mafya ile hukuki mücadele için, öncelikle doyurucu hu-

kuki metinlere, sonra da bu metinleri uygulayacak, kararlı; toplum, siyasi iktidar ve devlet gerekir.

B-MAFYANIN YENİ TANIMI

Alman sosyolog Henner HESS, mafya; "*Yerel güçlerle merkezi otoritenin çatışmasıdır. Yerelin genele kakim olma çabasıdır.* "şeklinde tanım yapmaktadır.[3] Bu tanıma aynen katılmaktayız. Bu nedenle, bizce mafya iki anlamda ele alınmalıdır. Birincisi; Hess'in tanımından hareketle, küresel şirket devletlerinin, Türkiye gibi ülkelere yaptıkları saldırıları da göz önünde bulundurarak **üst mafya**. İkincisi; geleneksel mafya.

"Üst Mafya; ***ülke dahilinde, yerel güç odaklarının merkezi otoriteye kakim olma çabası ve bu yolda verdikleri savaş, küresel bakışta, küresel şirket devletlerin, ulus devletlerin merkezi otoritelerine karşı saldırısı, son düzlemde, bu iki gücün birleşerek, ulus devletin merkezi otoritesini ele geçirme, çıkarları doğrultusunda kullanma, yok etme çabalarıdır.***" şeklinde yapabiliriz. Tanım bu olunca, merkezi otoritenin demokrasi ayağının seçim bölümü ile iktidara gelenlerinin de bu güçlerce belirleneceği, bu anlamda, siyasi iktidarların liderlerinin, yerel güçlerle küresel güçlerin çıkarlarını uyuşturma fonksiyonundan başka bir işe yaramayacaklarını söylemek yanlış olmaz.

Geleneksel mafya ise tanımını birinci kitapta verdiğimiz; "***Çıkar elde etmek amacıyla kamu yönetimi, politika, basın ve ekonomiye nüfuz eden, korkutma, sindirme, yıldırma gü-***

3) ÇULCU; Murat, "Her Sakaldan Bir Kıl, Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri-1", e Yayınları, Kasım 2001, s. 28.

cünü veya yolsuzluğu yöntem olarak kullanan, bir lider ya da grup yönetiminde, üç ya da daha fazla kişinin, birden fazla suç işlemek için oluşturduğu, hiyerarşik ve sürekli örgütlenmedir."

Bu kitapta, yaptığımız bu yeni tasnife göre, üst mafya gruplarını açıklamaya çalışacağız. Bunun için de öncelikle, ülkemizde faaliyette bulunan üst mafya grupları ve onların saldırıları üzerinde durmak gerekmektedir.

II-MAFYA İKTİDARI
(YEREL GÜÇ ODAKLARININ DİRENİŞİ)

A-YEREL MAFYATİK GÜÇLERİN BELİRLENMESİ

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin oluşumunda, mafyatik yapının ağırlığı olduğunu birinci kitapta incelemiştik. Gerçekten de, Türkiye'de ki seçim sistemi ve demokrasi anlayışı, mecliste, her dönemde, koalisyonsuz, tek gücün iktidarına neden olmaktadır. Bu iktidarın, partisi, siyasi görüşü, belli bir lideri yoktur. Bu, ***MAFYA İKTİDARI***'dır. Şöyle ki;

Çok partili demokratik hayata geçişten sonra ve özellikle 82 Anayasası uygulamalarında, Türkiye'de, çifte barajlı ya da ülke barajlı d'Hont seçim sistemi uygulanmaktadır. Bu sistemde, her ilin, nüfusuna göre kaç tane milletvekili çıkartacağı önceden bellidir. Bu durumda, önce il nüfusları ve çıkartacakları milletvekili sayıları tespit edilmektedir. Dikkat edilmesi gereken husus, nüfusu kaç olursa olsun, her ilin mutlaka milletvekili çıkartması zorunluluğudur (Bu zorunluluk nedeni ile Türkiye'de son yıllarda siyasi hesaplarla, bir çok ilçe, il yapılmıştır). Örneğin; 2002 seçimlerinde Adana14, Diyarbakır 10, Gümüşhane 2, İstanbul 70 milletvekili çıkart-

mıştır. 2002 genel seçim sonuçlarına göre; Adana ilinden milletvekili seçilmek için ortalama 60.000, Diyarbakır'dan ortalama 42.000, Gümüşhane'den 32.000, Osmaniye'den 50.000, İstanbul'dan 75.000 oy almak gerekmektedir. Yani, İstanbul'dan seçilen bir milletvekili, Gümüşhane'den seçilen iki milletvekilinden fazla oy almak zorundadır. Tabii, hesaba, bir de çift baraj nedeni ile seçilemeyen adayların aldıkları oyların boşa gittiğinin de katılması gerekmektedir. Bu tablodan çıkan sonuç; metropoller dışındaki illerden milletvekili seçilmek, metropollere oranla daha az oy alınmasını gerektirmektedir. Ülke geneline bakıldığında; 2002 genel seçimlerinde üç büyük ilden çıkan milletvekili sayısı 123'tür. Geri kalan 327 milletvekili bu illerin dışındaki illerden Parlamento'ya girmektedir.

Yukarıdaki verilerden anlaşılması gereken şudur; Türkiye'de, mafyatik yerel güç odakları, metropollerin merkez ilçeleri dışında, seçmene büyük oranda hakimdirler. Yukarıda özetlenen tablo, siyasi iktidarı kontrol altına almak isteyen güçlerin işine gelmekte, yerel otorite ve güç sahipleri parlamentoya ya kendileri girmekte ya da kontrollerindeki birini sokmaktadırlar. Örneğin; *"Doğu'daki 108 milletvekilinin %70'i aşiret yapısından geliyor. Mardin'den "Dağ aşireti" lideri, Batman'da "Badıkalar aşireti" lideri, "Alikanlar"ın önde gelenleri, Hakkari'de "Pinyanişi aşireti" ileri geleni, Şanlıurfa'dan "Kalenderler aşireti"nin lideri.....Meclis'te bulunuyor."*[4]

Türkiye gibi, Atatürk İnkılaplarıyla gerçekleştirilmeye çalışılan, modern devlet ve toplum anlayışının oturtulması sürecinde olan bir ülkede, yerelin, çoğunlukla bu yenilikçi devrimlere karşı direnmesi kaçınılmaz bir sonuçtur. İşte bu re-

4) Cumhuriyet Gazetesi, 27/12/2005, s.7.

alite, Türkiye'de yerel güç odaklarının merkezi otoriteye karşı direnmesine neden olmaktadır.

Bu güç odakları; aşiret yapılanması, yerel dini oluşumlar, yerel veya genel sermaye grupları, büyük şehirlere yıllar önce gelmiş ve köşeleri, yani, ticaret ve rant olanaklarını ele geçirmiş mafyatik oluşumlar, devletten aldıkları destekle zengin olmuş bazı aile ve gruplar, soylu olduklarını iddia eden rant zenginleri, devletin kuruluşunda yer almış ve zenginleşmiş gruplar, Anadolu da, yolsuzluk ve hırsızlıkla zengin olup köşe başlarını tutmuş büyük sülale ve geniş aile temelli gruplar vs. dir. Bir ayakları politikada, dolayısı ile Siyasi Parti ve Parlamento ile siyasi iktidarlarda, bir ayakları, devlet ve kamu görevlilerinde olan, yerel ve genel basın ile ticaret hayatına hakim bu üst mafya grubu, geleneksel mafya, yani, bugün halka ve namuslu vatandaşa zarar veren tetikçi mafya gruplarını kuran, kurulmalarına onay veren, besleyen, destekleyen, çıkarları doğrultusunda kullanan, aralarındaki sorunları çözen bu güç odaklarıdır. O nedenle, hiçbir geleneksel mafya grubu yerel güç odaklarına karşı ne bir eylem yapabilir, ne de rahatsızlık verebilirler. Aksine, onların her isteklerini yerine getirip, güçlerini pekiştiren bir fonksiyon üstlenirler. Onun için, ağaya karşı gelen ortadan kaybolur, yerel güç sahibinin aleyhine konuşan gazeteci veya vatandaşlar en azından ayaklarından vurulur, suçsuzken suçlu olur, her türlü haksızlığa uğrar. Özetle; güç sahipleri, zorla güçlerini muhafaza etmektedirler. Bu zoru da geleneksel mafya sağlamaktadır.

Yukarıda belirttiğimiz yerel güç odaklarını biraz daha detaylı incelemekte fayda vardır.

Türk toplumunun mafyatik özellikler gösterdiği konusunda Çulcu önemli tespitler yapmaktadır. Türkiye'de mafyalaşmanın kökenleri konusunda dört cilt eser veren yazarın araştırmaları okunmaya değerdir. Biz burada, konuyu dar kapsamda ele almaya çalışacağız.

Türk toplumunun mafyatik değerlere sahip oluşunun kökenleri yüzyıllar öncesine dayanmaktadır. Ataerkil aile yapısı, sadakat, kan bağına verilen önem, örf, töre, gelenek uygulamaları, dinin istenildiği gibi yorumlanması, soyun, ceddin koyduğu kurallara uyulmasına bağlılık, uzun süren göçebe yaşamı, değişen devlet yapıları, fetihler ve karşılaşılıp kaynaşılan kültürler vs. birçok özellik, Türk toplumunda mafyatik unsurların benimsenmesine ve yaşatılmasına neden olmuştur. Bugün, toplumun büyük kesiminde uygulanan bazı kurallar, tam mafyatik özellikler taşımaktadır. Örneğin; töre cinayetleri, kan davaları, aşiret, dini yapılanma, geniş aile gibi kapalı toplum gruplarının kendi belirledikleri kuralları, erkek çocuğa verilen önem, silahlanma ve silah kullanımına her alanda verilen destek, kız çocuklarının bir çok yerde ikincil insan olarak algılanması, kadınlara söz hakkı verilmemesi, erkek çocuklarının tam bir ayrıcalığa sahip kılınması, şiddet kullanımının teşvik edilmesi, dayak atanın kollanıp övülmesi, erkeklerin ağlamalarının bile yasaklanması, güçlü olmanın kaba kuvvet ve şiddet kullanımındaki acımasızlıkla ölçülmesi, güvenlik güçlerine yardım, şikayet veya ihbarın onursuzluk ve güçsüzlük göstergesi sayılması, tanıklığın cezalandırılması geleneği, her şeyi görmeme, konuşmama kuralı, herkesin kendi işini kendisinin halletmesinin gerekliliğine olan inanç, vs. yüzlerce örnek, mafyatik kuralların toplumumuza hakim olduğunu göstermektedir.

Bu yapı, ülkemizde mafyatik örgütlerin son derece fazla ve etkili olmasına neden olmaktadır. Öyle ki bu örgütlenmelere mensup olmayanların, toplum içerisinde itibar sahibi olması, iyi bir iş, makam ve mevki kazanmaları, zenginleşmeleri, ülke yönetiminde söz sahibi olmaları vs. neredeyse olanaksızdır. Belki de orta sınıf olarak nitelendirilebilecek bu mafyatik değerlere uzak toplum kesimi, ne yükselmekte ne de mafyatik grupların alt tabakasını oluşturmaktadır. Yerel güç odakları, bu sınıfa toplumun ayakta kalabilmesi için katlanmakta, güçlerini de çoğunlukla bu sınıfa tatbik etmektedirler. Şimdi ülkemizdeki yerel güç odağı oluşumlarına kısaca göz atalım;

1-Büyük Sülale Yapılanmaları

Ülkemizde en önemli yerel güç odakları, nüfusları yüz binleri bulabilen büyük sülalelerdir. Aynı soyadını taşıyan kan bağı temelli bu odaklar, yaşadıkları küçük illerde, tüm gücü ve hakimiyeti ellerinde bulundurmaktadırlar. Öyle ki; ticaret, tarım, rant alanları, yaşadıkları bölgeye yapılan yatırımlar, o bölgenin göç alması veya vermesi, hakim oldukları alanda adaletin tesisi, düzenin sağlanması, yerel kuralların konulup uygulanmasının denetimi, seçimle gelen yerel örgütler (Belediye Başkanları, Muhtarlar, Belediye Meclis üyeleri v. s.) ile Parlamento'ya o bölgeden gönderilecek tüm milletvekillerinin belirlenmesi, tamamı ile bu sülalelerin hakimiyetlerindedir. Ayrıca, büyükşehirlere göç eden mensuplarının, buralarda yerel güç odağı haline gelmesi, ticaret, siyaset, kamu bürokrasisi, basın, sivil toplum kuruluşları içerisinde yer alma ve geleneksel mafya gruplarının oluşturulması, güçlerini kurmak, sağlamak ve korumak, buralardaki rant ola-

naklarını ele geçirmek için, büyük sülale gruplarını çok ciddi güç odakları haline getirmektedir. Öyle ki, bu sülalelerin ileri gelenleri, küçük bir Anadolu kasabasından ya da şehrinden ülke yönetimine söz geçirebilmektedirler. Daha çok Karadeniz ve Doğu Anadolu Bölgelerinde görülen bu yapı, teşhisi ve mücadelesi en zor olan mafyatik oluşumdur. Konuyu bir örnekle açıklayacak olursak; Anadolu'nun bir ilinde veya illerinde hakim, nüfusu 100. 000'in üzerinde bir sülaleyi ele alalım. Bu sülalenin mensuplarının yoğunluklu olarak yaşadıkları il ve ilçelerde merkezi otorite/hükümet/devletin temsilcisi memurların, oraya gelmek (genellikle ulaşım şirketleri bu sülalelerin elindedir) orada ev kiralamak, bakkal alışverişi yapmak gibi temel yaşamsal gereksinimlerini sağlamak için bile bu sülaleye ihtiyaçları vardır. Tabii, yetmeyen maaşları ile geçinmek, çoluk ve çocuklarının güvenliklerinin sağlanması, rahatsız edilmemeleri için de bu sülalenin onayı gereklidir. Böyle bir yapıda bu sülalenin koyduğu her kural uygulanmakta, gerektiğinde her suç işlenmekte ve adalet de istedikleri gibi sağlanmaktadır. Bu yapıya karşı gelenler, sülalenin siyasi ve bürokrasi de ki mensupları aracılığı ile bertaraf edilmektedirler. Aynı sülalenin örneğin İstanbul'da, örneğin denizcilik sektöründe faaliyet gösteren mensupları, gerek o sektörde, gerekse kentte yaşadıkları alanda tartışılmaz otorite olmak istemekte ve bunun içinde geleneksel mafyatik örgütleri yine mensuplarından kurmakta ya da kurulu olanları destekleyerek hakimiyetlerini sağlamaktadırlar.

Bu mafyatik yapılanmada, sorunla karşılaşan sülale mensubuna örn. polisteki, yargıdaki, üst yargıdaki, basındaki, politikadaki vs. diğer mensuplar kendiliklerinden yardım etmektedirler. Örn. Adam öldürmüş bir mensup, uzun süre

saklanmakta, az bir ceza ile kurtulması ve cezaevindeki rahatının sağlanması, aile mensuplarına bakılması için hemen ilgili saygın sülale mensupları devreye girmektedir. Grubun istemediği, sorun teşkil edenler eğer bir başka sülale yapılanmasına mensup değillerse derhal mafiosi akrabalarca devre dışı bırakılmaktadırlar. Örn. bilmeden sülalenin büyüklerine laf eden gazeteciler ayaklarından vurulmaktadırlar. Eğer karşı tarafta büyük sülale mensubu ise hemen devreye ihtiyarlar heyetleri girip, sorun dışarı yansımadan çözülüverir. Bu tür sülale oluşumlarının birbirleri ile savaşmaları nadir rastlanan olaylardandır ve adı da kan davası olur. Yine, bu sülalere karşı geleneksel mafyadan en ufak bir saldırı gelirse, hemen karşılığı verilir. Örn. 2005'te İstanbul merkezli olarak yaşanan bazı mafya çatışmaları bu temelde düşünülmelidir.

2-Geniş Aile Yapılanmaları

Ülkemizde, aşiret yapılanmasının bulunmadığı hemen her yerde, bu tür geniş aile oluşumları vardır. Bunlar da bulundukları yerde ki ticaret, eğlence, rant ve politik yapılanmalara hakimdirler. Ailelerinin kalabalık olması güçlerinin göstergesidir. Geniş aile yapılanmaları, fonksiyonel olarak Büyük Sülale yapılanmalarının küçük ölçeklileridir. Güçlerinin yetmediği alanlarda; akraba ailelerden (evlilikle kurulan bağ), kirve, nikah tanığı sağdıç gibi pozisyonlara sahip yakınlarının ailelerinden veya hemşehrilerinden ya da büyük sülalelerden yardım isterler. Geleneksel mafya gruplarını bünyelerinde de barındırabilirler, dışardan destek de alabilirler. Türkiye'deki yerel güç odakları açısından en çok sayıda ve yaygın olanı yine bizce etkili olanı bu tip gruplardır. Geniş aile yapılanmalarında, eldeki gücü, prestiji ve hakimiyeti yitir-

memek için, çekinmeden gerekirse çok kanlı eylemlere de başvurulabilmektedir. Ailenin bireylerine yapılan her yanlış (!) savaş sebebi sayılmakta, otoritenin göstergesi olan, nüfuz ve güç gösterisi çok önemsenmektedir.

Yine, gösteriş, lüks yaşam ve kendilerine yakın olanlara koruma sağlama iktidarlarının şanındandır. Büyükşehirlerde bulunan aile fertleri devamlı destek ve koruma altındadır. Bu ailelerden büyük şehirlerde yerleşik olanlar ise başta yaşadıkları bölgeye hakim olmakta, ayrıca, şehrin üst mafya grupları ile dirsek temasında bulunmaktadırlar. Geniş aile yapılanmalarının, son yıllarda büyük şehirlerdeki geleneksel mafya grupları üzerinde büyük ölçüde belirleyici ve yönlendirici olduklarını söyleyebiliriz. Öyle ki, bazen geleneksel mafyayı dahi korkutacak ya da devre dışı bırakacak faaliyetlere girişebilmektedirler...

3-Aşiret Yapılanmaları

Özellikle, Doğu ve Güneydoğu Anadolu başta olmak üzere Anadolu'nun bir çok yerinde aşiret yapılanmaları mevcuttur. Bunlar, hem yaşadıkları alanda hem de nerede olurlarsa olsunlar kendilerine mensup olan insan gücü üzerinde mutlak hakimiyetleri olan yapılanmalardır. Bu tespitlerimizle neyi kastettiğimizi şöyle açıklayabiliriz;

Aşiret yapılanmasında, tüm hukuki ve sosyal yaşam kurallarını aşiretin ileri gelenleri belirler. Merkezi otorite olan devletin kuralları, aşiret kuralları ile uyuştuğu ölçüde uygulanır. Böyle bir durumda, tam bir çifte ahlak ve çifte hukuk uygulaması ile karşı karşıya kalınır ve bu yapının bozulması da olanaklı değildir. Sadece bu özellikleri bile aşiretlerin mafyatik örgütlenme olmalarını sağlar. Aşiret ağası, kendisine ait tüm yerleşik alanda en üst belirleyicidir. Tüm kuralları o ko-

yar, yargılamaları o yapar, kararları o verir ve cezalandırma yetkisine sahiptir. Aşiret kurallarına uymayanların cezalandırılması için ağaya bağlı güç kullanma elemanları vardır. Bunlar, adeta aşiret polisi rolünü üstlenirler. İşkenceden öldürmeye kadar bir çok cezayı tatbik ederler. Aşiret ağaları, hükmettikleri nüfus nedeni ile bölgelerindeki siyasi yapıyı kontrol ederler. Yine devlet görevlileri, o bölgedeki rant olanaklarının kullanımı ve toprak ile ticaret ellerindedir. Suç bir gelir kaynağı ise, onun işlenmesi de kontrollerindedir. Nitekim, bir çok aşiret, uyuşturucu başta olmak üzere çok çeşitli kaçakçılık olayını organize etmektedir.

2004 yılında, Van ilinde yaşanan aşiret temelli uyuşturucu kaçakçılığı olayında, ağanın çocuğunu devlet karakolundan kaçırmayı, uzun süre saklamayı, bu arada kendisi de eski bir politikacı olan ağanın bakanlarla diyalogunu, bu ağanın üzerine giden ana muhalefet partisinin bir başka aşiret ağasının alenen tehdidine maruz kaldığını, tehdit eden ağaya hiçbir yasal işlem yapılamadığını, uyuşturucu kaçakçısı olan diğer ağanın, cezaevinden çıktıktan sonra kilometrelerce uzunluğundaki konvoyla karşılandığını bu ülkede yaşamıştık. Bunlar, çok net örneklerdir. Aşiretin kuralları yalnızca aşiretin yerleşik olduğu bölgelerde geçerli değildir. Aşiret mensupları nerede bulunurlarsa bulunsunlar bu kurallara uymak zorundadırlar. O yüzden, töre cinayetleri, kan davaları, ağanın emrettiği partiye oy verme nerede olunursa olunsun uyulması gereken kurallardandır. Bu nedenle, büyükşehirlere göçen aşiret mensupları, ne iş yaparlarsa yapsınlar aşiret mensubiyetine uygun davranmak, kuralları uygulamakla yükümlüdürler. Hal böyle olunca, onlara karşı yapılabilecek her türlü faaliyette aşirete karşı yapılmış sayılmaktadır. Bu

nedenle örneğin İstanbul'un adalarında bir aşiret lideri "Ben Allah'ın yeryüzüne gönderdiği en son pisikopatım" diye basının önünde bağırabiliyordu. Yine, bir ticaretle uğraşan aşiret mensubuna en ufak müdahale olursa hemen aşiret merkezinden otobüsler dolusu mafiosi gelip karşı tarafa gereken dersi vermektedir. Durumu bilen diğer tüccarlar, böyle yapıya sahip tüccarlara gereken saygı ve hassasiyetle davranmaktadırlar. Bu durum, açıkça sindirme, korkutma ve yıldırma yöntemidir. Özetle şu söylenebilir; aşiretler potansiyel mafyatik oluşumlardır ve bu yapıları, başta devlet olmak üzere herkesçe bilinmekte ama boyun eğilmektedir. Aşiretler, genellikle devletle birlikte hareket etmekte, en azından devlete saygılı imiş görünmekte, devlet de bunları merkezi otoritenin kurallarına uyma konusunda fazla zorlamamaktadır. Aralarında örtülü bir antlaşma vardır. Bu antlaşmanın oluşmasında en büyük rolü ise hükümeti kuran politikacılar oynamaktadır. Yani, aşiretlerin desteğinde ya da bizzat aşiret üyelerinden seçilen politikacılar, devlet ile aşiretler arasında kuralsızlığı kural haline getiren örtülü bir uyuşum sağlamaktadırlar.

4-Sermaye Grupları, Rant Sahiplerinden Oluşan Yapılanmalar

Yukarıdaki yapılardan birisine dahil olmayan sermaye grupları ve çeşitli sebeplerle rant sahibi olmuş grupları da yerel mafiosi güç odaklarına dahil edebiliriz. Özellikle Türkiye gibi, milli gelirin büyük bölümünü çok küçük bir azınlığın yediği ülkelerde, bu azınlık ciddi güç odakları oluşturmaktadır. Parasal güçleri nedeni ile fiili dokunulmazlıkları bulunan bu gruplar; politika, devlet yönetimi, ekonomik unsurlar üzerinde söz sahibidirler. Bunlara, diğer yapılanmalar müdahale

ya da eylemde bulunmaya çekinirler. Toplumun saygın kesimine mensup bu mafiosi gruplar, ekonomiyi ellerinde bulundurduklarından parasal güçle her kapıyı açabilmekte, her istediklerinin büyük oranda yaptırtabilmektedirler. Aile oluşumundan çok büyük sermayeyi elinde bulundurma temeline dayalı bu gruplar, yolsuzluk konusunda uzmandırlar ve uluslararası sermaye, yani küresel şirket devletleri ile birlikte hareket etmektedirler. Devletin sağlayabileceği rant olanaklarını tespit edip, sonra, politikacı ve bürokratlarla olan ilişkileri sayesinde bunlara sahip olan bu gruplar, çok dar ancak girift ilişkiler ağı ile tam mafyatik örgütlenme yapısına sahiptirler. Türkiye'de, temelde 8-10 grup olan bu örgütlenmelerin altında, bunlarla bağlantılı yüzlerce küçük oluşum vardır. Bankaların içinin boşaltılmasından, hayali ihracata, adam öldürmeden, kendilerine karşı oluşan yeni sermayeyi yok etmeye kadar bir çok suç işleyen ve işleten, gerektiğinde geleneksel mafyadan yardım alan bu gruplar, kamuoyunda saygın, ulaşılması güç, düzgün insanlar olarak bilinmektedirler.

Parlamentoda, her zaman istedikleri oranda güçlüdürler ve orayı istedikleri gibi yönlendirmektedirler. Oluşturdukları, legal sivil toplum örgütlenmeleri ve sahip oldukları medya organları aracılığı ile kendilerini istedikleri gibi lanse edebilen bu gruplar, odalar, borsalar ve diğer meslek kuruluşları ile işveren ve işçi sendikalarına da hakimdirler. Aleyhlerine olabilecek hiçbir yasal düzenleme Parlamentoya getirilemez bile. Gerektiğinde hükümeti belirleme ya da düşürme gücüne sahip bu gruplar, en etkili ve tehlikeli mafyatik güç odaklarıdır. Cezaevine girenlerinin sayısı çok azdır. Girenler de çıktıklarında, binlerce kişilik konvoylar ve TV'lerin canlı yayınları ile karşılanmaktadırlar.

Bu tip güç odakları, küresel güç odakları ile birlikte hareket ettiklerinden, küresel yerel uyuşmasının sağlayıcısı, aracısı ve uygulayıcısıdırlar. Politikacıları küresel şirket devletlerinin yöneticileri ile tanıştıran, kaynaştıran, değiştiren bunlardır. Son yıllarda, devletin temel dinamik unsuru olmaya soyunan bu örgütlenmeler, çıkar birlikteliğinden başka hiçbir değere önem vermeyen, son derece acımasız yapıya sahiptirler. Halkın çok iyi bildiği bu odaklar, halkın yanında görünerek halkı soyan, kendilerine muhtaç eden, karşı çıkanları da hemen yok eden bir racona sahiptirler. Güçlü partito (çevre, legal ilişkiler ağı) ilişkilerine sahip bu mafyatik örgütlenmeler için mafyanın kurumsallaşmış şekilleri denilebilir.

5- Dini Kalkışlı Yapılanmalar

Birinci kitabımızda oldukça geniş yer verdiğimiz bu yapılanmalarla ilgili olarak, bazı açıklamalarda bulunmak gerekmektedir. Ülkemizde, hemen her alanda kullanılan din olgusu, çıkar elde etmek için kullanıldığında karşımıza din kalkışlı mafya çıkmaktadır. Din, nasıl olurda çıkar amaçlı suç işlemede temel harç haline getirilebilir? Yani, nasıl olurda manevi kavramlardan çıkar elde edilir? Bu soruların yanıtlarını vermekte, bu yanıtlara insanları inandırmakta, dinin kullanılmasını engellemekte imkansıza yakın zor olgulardandır.

Dini duyguların insanların bir araya gelmesini kolaylaştırması, dinsel birliktelikleri de beraberinde getirmektedir. Bu birliktelikler in büyük bir bölümü zaman içerisinde çıkar birlikteliğine dönüşmekte, Allah rızası için bir araya gelenler, Allah rızası için çıkar elde etmeye başlamaktadırlar. Ülkemizde, dini eğitimin istenilen düzeyde olmaması, adeta önüne geleni din uzmanı yapmakta ve bu alanda cahil olan saf ina-

nanlar da bu uzmanların dediklerine inanmaktadırlar. Bu uzman mafiosiler, karşılarındaki cahil inananları istedikleri gibi soymakta, bunun için de dindeki hükümleri kullanmaktadırlar. Şeyh, abi, mürşit gibi sıfatlarla ortaya çıkan bu gruplar, bazen, tarikat ya da fikir akımları şeklinde de örgütlenebilmektedirler.

Dini, hem örgütlenmelerini yapmakta hem de hedef kitleden çıkar elde etmekte kullanan bu örgütler Selçuklu ve Osmanlının gerileme döneminden bu yana varlıklarını korumaktadırlar. Çoğunluğu, Anadolu'nun değişik yerlerinde örgütlenmiş ve yerel güç odağı haline gelmiş bu mafyatik örgütlenmeler, yaptıkları her işe uygun dini kural bulmakta uzman olduklarından, faaliyetlerini büyük bir gizlilik içerisinde icra etmektedirler. Maddi ve uhrevi güçleri! Sayesinde çok taraftar toplayabilen bu tür örgütlenmeler, mafyatik yapıda çok ciddi gruplardır. Oy potansiyelleri sayesinde, her görüşten siyasi partiyle ilişkileri bulunan bu din kullanıcısı örgütlenmeler, bürokrasi ve politikada oldukça etkilidirler. Liderlerinin dine dayandırarak koyduğu kuralları, din adına acımasız ve tavizsiz uygulayan bu gruplar, Atatürk devrimleri ile ellerinden kaçırdıkları, ayrıcalık ve refahlarını yeniden elde etmek için dayanışma içerisine girmişler ve en üst örgütlenmeleri olan Ak Babalar Örgütü etrafında birleşerek, cumhuriyet tarihinin en güçlü mafya grubunu, yani fütüvvet mafyasını oluşturmuşlardır.

Yukarıda belirttiğimiz yerel güç odaklarından, bugün rejimi tehdit eden yapıda olanlar, hiç şüphesiz yoz fütüvvetçilerdir. Yani, Türkiye'de, çarpık din anlayışının ağırlıkta olduğu, Osmanlı'nın yozlaşmış fütüvvet (*Fütüvvet kavramı, başlangıçta İslamın toplum yaşantısını anlatan bir kavramdı. Bu*

anlamda Sülemi'ye göre fütüvvet şudur; "fütüvvetin esası, daima bütün işlerinde ve sözlerinde, için-dışın bir olması, yaptığı işlerle övünmeyi bırakmak, dinin gereklerini gözetmek, sünnete uymak, Allah buyruklarını tutmak, yasaklarından kaçmak"tır. Zamanla, bu anlayış, "dinsel kökenli çıkar birlikleri" ne dönüşmüştür. Bu değişim sonunda, fütüvvet bağlamında ortaya çıkmış kurumlar da çıkar örgütlerine dönüşüyor, dinsel görünüm altında mafyatik yapılanmalar gösteriyor, barındırıyordu.)[5] yapısının nesilden nesile süregeldiği anlayış, kendisine has hukuk ve ahlak düzenini, devrimlerle yerleştirilmeye çalışılan ve merkezi otoriteye hakim kılınan modern hukuk ve ahlak düzenine yeğlemekte ve açıkça genel hukuk ve ahlakla çatışmaktadır. Bu çatışmada önderliği, fütüvvet mafyasının yerel liderleri ve son dönemde onların merkeze taşıdığı temsilcileri yapmaktadır. Amaç, kendi çıkar ve güçlerini korumaktır.

1994 yılından itibaren, bu güç odakları fütüvvet elbisesini giymiş ve özellikle yerel yönetim birimlerini ele geçirmişlerdir. Yerel yönetimlerin, kullanılarak soyulmaları sonucunda elde edilen müthiş gelirle (yaklaşık 10 milyar USD), bu sefer merkezi otoriteye uzanmışlardır. Ülkemizde, mafyatik unsurların özellikle tek parti iktidarları zamanında olağanüstü güç kazandıklarını görmekteyiz.

---

5) Kaynak, Ebu Abdirrahman es Sülemi," Tasavvufun Ana İlkeler, Sülemi'nin Risaleleri", çev. Prof. Dr. Süleyman ATEŞ, A. Ü. Basımevi, Ank. 1981, s. 92, Çulcu Murat, "Her Sakaldan Bir Kıl" s. 329 vd. Geniş bilgi için bkz. SAÇAN Adil Serdar, "AK Babalar Örgütü, Türkiye'de Mafya", s. 231 vd.

B- TÜRKİYE'DE TEK PARTİ İKTİDARLARININ VE ASKERİ MÜDAHALELERİN KONUMUZ AÇISINDAN TAHLİLİ

Dikkat edilirse, Türkiye'de tek parti iktidarlarını ortaya çıkartan dönemler, hep yerel güç odaklarının sıkışması, zorlanmasından sonraki zamanlara denk gelmektedir. Bu konuyu detaylı olarak ele alırsak şu sonuçlara ulaşabiliriz;

1923-50 yılları arasında tek parti olan CHP'nin, Atatürk İnkılaplarını yerleştirme yönündeki gayret ve başarısı, yerel güç odaklarını neredeyse tasfiyenin eşiğine getirmiş, 1950 seçimlerinde, bu sıkışıklık ve zorlamanın aşılması için, tüm yerel güç odakları DP'ye yüklenmiş ve DP tek başına iktidara gelmiştir. Bu olay 1954 ve 1957 seçimlerinde de devam etmiştir. Bu dönem, aynı zamanda küresel emperyalist güçlerin (ABD), ülkedeki yerel güç odakları ile temasa geçtiği ilk önemli dönemdir. Küresel emperyalistlerin muhalefetine rağmen gerçekleştirilen ve bu yüzden emir ve komuta zinciri içerisinde olmayan, 1960 askeri darbesi ile merkezi otoritenin kuralları yerele hakim kılınmaya çalışılmış, bu amaçla son derece ilerici bir anayasa hazırlanmış, darbeden bir yıl sonra yapılan seçimleri CHP birici parti olarak bitirmiş, ancak, koalisyonlar dönemine girilmiştir. Ancak, darbe ve 1961 seçimleri ile yeniden sıkıntıya giren yerel güç odakları, 1965 ve 1969 seçimlerinde, bu kez AP'nin etrafında birleşmişlerdir. Bu süreç 1971 muhtırası ile yine kesilmiş, bundan sonra, soğuk savaşın etkisiyle ülkede oluşan kaos ortamından, yine yerel güç odakları ve mafyatik unsurlar en karlı olanlar olarak çıkmışlardır.

1980 askeri darbesiyle, hem yerel güç odakları, hem de

merkezi otoriteye bağlı birimlerde oluşan güç odakları (yargı, sendika, siyasi partiler, kamu örgütleri) dağıtılınca, yine sıkıntıya giren bu güçler, ABD'nin de desteği ile (*1983 yılında, ANAP'ın kurucusu ÖZAL, ABD'nin Milli Güvenlik Konseyi'ne ricası üzerine seçimlere girebilmişti*) ANAP'ın etrafında birleşmişlerdir. 1983-87 seçimlerinde, olanca güçleriyle ÖZAL'ın yanında olan bu iç ve dış odaklar, bu dönemde ülkeyi istedikleri yöne götürebilmişlerdir.

28 Şubat müdahalesi ve süreci Türkiye'de fütüvvet kalkışlı güç merkezlerinin, yeniden geri adım atmalarına sebep olmuştur. Bu süreç 2002 yılına kadar sürmüş, 2002 yılında ABD'nin Irak'a müdahale ve Büyük Ortadoğu Projesi kapsamındaki "Ilımlı İslam Modeli" ne olan ihtiyacının da büyük desteğiyle, yerel güç odakları, bu kez AKP'nin etrafında toplanmışlardır. Bu sefer, diğer, tek başına iktidar olmuş partilerin aksine, fütüvvet destekli yerel güç odakları, fiilen iktidarı ele geçirmişlerdir.

28 Şubat sürecinin Genel Kurmay Başkanı, şu sözleriyle aslında Cumhuriyet devrimlerinden beri var olan yozlaşmış fütüvvetçi yapının, kendi hukuk ve ahlak anlayışı ile genç Cumhuriyetin çağdaş hukuk ve anlayışının çatıştığını da belirtiyordu; "*28 Şubat süreci 1923'ten bu yana sürmektedir. İrtica ne zaman palazlansa bu süreç kendini gösterir... İrtica tehdidi bin yıl sürerse 28 Şubat süreci de bin yıl devam edecektir. Bitmiş değildir...*"[6]

Bu süreç, ne yazık ki 5 yıl sonra, aynı geçmiş dönemlerde olduğu gibi, AKP'yi tek başına iktidara taşımıştır. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, genel hukuk ve ahlak anlayışının, sık sık askeri müdahalelerle, merkezi yönetime hakim

6) Akit Gazetesi, 28 Şubat 2000.

kılınmaya çalışılmış olmasıdır. Bu manzara, devrimlerin yerleşme sürecinde yerel güç odaklarının direnişinin güçlülüğünü göstermektedir.

C-TÜRKİYE'DE YEREL GÜÇ ODAKLARININ DURUMLARININ TAHLİLİ

Aslında, Türkiye'de temel sorun, her zaman rejim sorununa da yol açan, bu mafyatik güç odaklarını ortadan kaldırma sorunudur. Bizce, yapılan mücadelede! atlanan en önemli husus, bu temel sorunun görmezden gelinmesidir. İstikrar adı altında, ülkede uygulanan seçim sistemi öncesinde oluşturulan küresel dış güçler destekli kamuoyu ve yoklama sonuçları, yerel güç odaklarının iktidara gelişini büyük ölçüde kolaylaştırmaktadır. Esasen, görünürde demokratik bir Türkiye, başta ABD ve AB olmak üzere herkesin işine gelmektedir. Çünkü, güç odaklarını kontrol, halkı kontrolden çok daha kolaydır. Midesi ile düşünür hale getirilen halk, her geçen gün İslam'ın kanaat kapısına ve dolayısı ile fütüvvet mafyasının ya da yerel güç odaklarının (ağaların, sermaye sahiplerinin, Amerika'ya sığıntı sözüm ona din büyüklerinin kurduğu, İslami saadet zinciri üyelerinin vs) kucağına itilmekte ve onlar ne derse onu yapmaktadır. Böyle bir ortamda, demokrasi, midesinden yakalanmışların oyları ile şekillenmektedir.

Küresel bazda da, küresel sermayenin Türkiye kolu olan Türk sermaye grupları ile siyasi iktidar, bu sefer, devlet mallarını kelepir fiyata pazarlayıp satmakta, böylece, aslında kanaate zorlanan halk, küresel şirket devletlerinin egemenliklerine girmektedir. Özelleştirme ve şirket evliliği uygulamaları bu konuda en net örneklerdir.

Mafyatik iktidarı biraz daha açarsak, Çulcu'nun şu tespit-

lerine değinmeden geçmek olanaksızdır; "yerel mafyatik otorite, içinde yer aldığı dar çevrede kural koyucu ve konulmuş kuralları (ahlaki-hukuksal) koruyucu bir işlev yüklenince, bu konum onu yerel siyasi yapılanmanın da merkezi haline getirir. "Hele bu otorite "din" gibi önemli bir kavram üzerinde oynuyorsa gücünü her zaman koruyabilecek temel yapıya sahiptir. Çulcu bir örnekle devam ediyor; "belirli bir çevrede yerel gücü 1, 2 veya 3 numaralı 'Mafyatik Aileler' oluştursun. Bu çevrede, yerel partilerin yerel başkan ve örgütlerini bu üç mafyatik aile belirleyecektir." Bu yerel güçlerin amacı, genellikle bireysel siyasi rekabet içine girmek değil, buradaki siyasal yapıyı kontrol altında tutmaktır. Özellikle Iç, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerindeki büyük ölçüde dine dayalı aşiret yapılarında Çulcu'nun bu örneğini bile görmek olanaklı değildir. O bölgelerde, çoğunlukla bir tek aşiret ağasının yakın çevresinden isimler siyasal partilerin, yerel başkan ve örgüt görevlilerini oluşturmaktadır. Yani, 1, 2, 3 numaralı aileler yoktur. Çulcu'nun önermesi batı bölgeleri için geçerlidir. Çulcu; "Nitekim seçim döneminde A, B ve C partilerinin aday adaylarını bu üç aileden oluşan yerel güç belirleyecektir. Belirlenen adaylar, yerel delegeler tarafından sadece onaylanacaktır. Yani, 'tayini' yerel mafyatik güçler yapacak, nihayet halk bu tayinin yasal işlemini tamamlayacaktır. Böylece mafyatik güçlerin belirlediği aday, milletvekili olarak merkeze gönderilecektir. Şimdi bu milletvekili merkezde kimi temsil edecektir. Kendisini tayin eden mafyatik güçleri mi? Yoksa demokratik pozisyonu seçim adı altında bir 'onay' olmaktan öteye nitelik taşımayan halkı mı?" diye soruyor. Çulcu'ya aynen katılıyoruz. Bu tespitlere bizim yukarıdaki belirlemelerimizi de kattığımızda ortaya yerel güç odakları-

nın ülkemizdeki etkileri açısından şu sonuçlar çıkmaktadır;

– Türkiye'nin büyükşehirlerinin merkez ilçeleri haricinde, tüm bölgelerinde, yerel güçler, ağırlıklı olarak siyasi partilerin milletvekili adaylarını ve belediye başkan adaylarını belirlemektedirler. Bu güç odakları, mafyatik yapıda, yerele hakim, oradaki halkı sindirmiş gruplardır. Bu güçler, yerel ahlak ve hukuku koruyan ve merkezin genel ahlak ve hukukunun egemen olmasını kesinlikle reddetmektedirler. Bunu yaparken dayandıkları ve kullandıkları en önemli kavram 'din' dir. Dolayısıyla, her dönemde fütüvvet alanına oynamakta, her türlü yenilik, gelişme ve çağdaşlığı, din kurallarından kaynaklandığını ileri sürdükleri ve halkı da buna inandırdıkları yerel örf ve adet anlayışıyla bertaraf etmektedirler. Esasen, ayakta kalabilmek, otoritelerini sürdürebilmek için buna mecburdurlar. İşte, Anadolu'da İslam'la hiç alakası olmadığı halde, kız çocuklarının töre cinayetlerine kurban edilmeleri, okutulmamaları, nüfusa kaydedilmeyip mirastan pay sahibi yapılmamalarının arkasında, hep bu gücü, otoriteyi koruma refleksi vardır. Okumuş, iş sahibi olmuş bir genç kızı, kim ikinci ya da üçüncü eş olmaya ikna edebilir? Ya da kim kahvede kumar oynarken tarlada bağda çalıştırabilir? Ya da kim 10-15 çocuk sahibi yapabilir? Ya da kim emredilen partiye oy kullandırabilir? Ya da kim din alanındaki her türlü istismarı savunmasına canı pahasına katlanmasını sağlayabilir? Ülkedeki başörtüsü sorununun temelinde de bu çekişme yatmaktadır. Dini kullanan mafyatik yerel güçler, kadının yukarıda özetlediğimiz şekilde kullanılması için, öncelikle cahil bırakılıp, iş sahibi yapılmaması amacıyla, merkezi otorite, dolayısıyla genel hukuk ve ahlak anlayışına ters gelen en önemli karta oynamaktadırlar; "türban". Halbuki İslam'da farzlar arasında yer

almayan ve en az başörtüsü kadar önemli yüzlerce kural ve çok sayıda farz vardır. Örneğin; gıybet, iftira, faiz, zina, yolsuzluk, hırsızlık, halkın gözüne baka baka yalan söyleme, Kur-an'a hakaret edenlerle kol kola girmeme vs. türban takmaktan çok daha önemli kurallardır. Bu alanlarda, hiç türban kadar direnildiğini, bu güzel kurallara uyulması için, bu kadar gayret sarf edildiğini görmek olanaklı değildir. İslam gibi büyük ve ekmel bir dini türbana indirgemenin, bundan çıkarı olanlardan başkasına hizmet etmeyeceğini düşünmekteyiz.

Yine, bu sorunu tehdit olarak görüp çözmek istemeyenlere de bir soru sormadan geçemeyeceğiz; "Acaba, İslam'da erkelerin de türban takması zorunlu kılınsaydı, bugünkü Meclis ve Hükümet'te kaç tane türbansız bakan, milletvekili olacaktı? Başbakan türbanını çıkartacak mıydı?" Bu husus, dindar kız ve kadınlarımız açısından türbanın her kesimce kullanıldığının en güzel örneğidir. Dini siyasete alet edenler, başta dine büyük zarar vermiş olurlar. Bu konuda, Ma'un Suresi'nde şöyle denilmektedir;

"Bismillahirrahmânirrahîm 1. Gördün mü, o hesap ve ceza gününü yalanlayanı! 2, 3. İşte o, yetimi itip kakan, yoksula yedirmeyi özendirmeyen kimsedir. 4. *Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, 5. Onlar namazlarını ciddiye almazlar. 6. Onlar (namazlarıyla) gösteriş yaparlar. 7. Ufacık bir yardıma bile engel olurlar.*"

– Yerel mafyatik güçlerin belirlemeleriyle aday olanların büyük bölümü seçilmektedir. O nedenle Meclise giren siyasi partilerin adları değişse de seçilenlerin bir çoğu aynı kalmaktadır. Siyasi iktidar belli olduktan sonra, parti değiştirme hamlelerinin arkasında da çoğunlukla, yerel otoritenin isteği bulunmaktadır.

– Türkiye'de yerel güç odakları, genellikle, milliyetçilik, din gibi olguların yarattığı değerler alanında, yerel ahlak ve hukuk kurallarını oluşturduklarından, sağ görüşlü partiler, her dönemde iktidarda olmaktadırlar. Hatta, çok partili demokratik hayata geçtikten sonra işbaşına gelen tüm tek partiler sağ tandanslı olmuştur.

– Ülkede, başlangıçta belirttiğimiz, her ilin bir seçim çevresi sayılmasının doğal sonucu, mafyatik odaklar, ÇULCU'nun örneğinde olduğu gibi, siyasal partilerin yerel örgütlerini rahatlıkla ele geçirmekte ve adayların belirlenmesini de kendileri yapmaktadırlar. İşte bu nedenle, ülkemiz parlamentosunda, toplumun çoğunluğunu oluşturan kesimler yer bulamamaktadırlar.

Gerçekten de, Meclis'e baktığımızda; asgari ücretle çalı-

şan işçiler, ev hanımları, işsizler, esnaf, köylü ve çiftçi gibi ülke nüfusunun büyük bir bölümünü oluşturan kitle mecliste temsil edilmemekte, işin ilginç yanı ise, asıl çözülmesi gereken sorunların bu kitleye ait olan sorunlar olduğu gerçeğidir. Ülke genelinde sayıları erkeklerden fazla olan kadınların, Meclis'te temsil oranı ise %4, %5, %6 larda dolaşmaktadır. Bu yüzdelik dilimlerde seçilenler de yerel güç odaklarının belirlediği isimlerden oluşmaktadır. bu durumda birileri sanki şöyle demektedirler; "*Bizim paramız, gücümüz, otoritemiz var. Aslolan bunun korunmasıdır. Sizlerin sorunları bizlerin çıkarları ile uyuştuğu oranda çözülecektir.*" Yani, hiç çözülemeyecektir. Alın size, küresel kalkışlı Türk usulü demokrasi.

– Bir sonraki ana başlıkta detaylı olarak inceleyeceğimiz üzere, yerel mafyatik güçlerin bu yapılarını bilen ya da bu durumu özellikle koruyan ve destekleyen küresel güçler, Türkiye'de her dönemde merkezi otoriteye seçimle gelecek

siyasi partileri belirleme şansına sahiptirler. Çünkü, yukarıda özetlenen sistemde seçimler, sisteme demokrasi adının konulması işinden başka bir işe yaramamakta; halk, seçmen değil, önüne koyulan alternatifli listeyi onaylama görevlisi durumunda bulunmaktadır. Alternatifler de aynı bütünün parçalarıdır. Küresel güçler, sözüm ona demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan, dördüncü güç niteliğindeki basın ve sivil toplum örgütlerinin desteği ile müthiş bir propaganda bombardımanı yapılarak oluşturulan kamuoyunu istedikleri gibi yönlendirmekte; yerel güç odaklarının çıkarları ile kendi beklentilerini karşılayacak; sıradan, vasıfsız hatta bazen beyin hastası bazı adamcıkları lider yapmakta ve seçimlerle istedikleri gibi oynamaktadırlar. O nedenle kurulduktan bir ya da iki yıl sonra iktidara gelen siyasi partilere rastlanmakta hatta ve hatta bu ne olduklarını kendileri bile bilmeyen toplama çıkar uzlaştırma grupları, birden bire alternatifsiz olabilmekte, yabancı dil dahi bilmeyen badem bıyıklı liderler, dış basının hit adamları durumuna getirilmektedirler. İşin ilginç yanı, bu yapay yapılanmalar, bir süre sonra, kendilerinde bir keramet olduğuna inanmaktadırlar.

Yukarıdaki başlığımıza en güzel örnek, 3 Kasım 2002 seçimlerinden hemen önce yaşanan ve 09/10/2002 tarihinde Evrensel Gazetesi'nde yayımlanan şu olaydır;

"Erdoğan hortumcularla kol kola

Mitinglerde "bankalarda 20 milyar doları batıranların yakasına yapışacağız" diyen AKP Genel Başkanı Tayyip Erdoğan batık banka patronu Halis Toprak'ın Bozüyük'teki köşkünde, iki içi boşaltılan banka patronunun da katılımıyla "batık banka zirvesi" düzenledi. Erdoğan, batık banka patronları Halis Toprak, Mehmet Emin Karamehmet ve Mustafa Süzer ile önceki gün

görüştüğünü doğrulayarak, görüşmede Türkiye'deki sıkıntıyla, iş adamlarının kendi bankalarının düştüğü sıkıntıları ele aldıklarını ifade etti.

Çocuklarını ABD'de "burslu" okuttuğunu söyleyen, Bilecik'teki mitinginde "Biz de okumak istiyoruz, bize de burs bulun" yazılı dövizi açtığı için bir genci gözaltına aldıran Erdoğan, kendi grup şirketlerine kullandırttığı krediler nedeniyle banka batıran patronlarla yemekli toplantı düzenledi. Birkaç saat içinde yaptıklarıyla emekçileri değil, halkın sırtından milyarlarca dolarlık servete sahip olanları temsil ettiğini ve onlar için çalışacağını gösteren Erdoğan, yaptıklarını da pişkin pişkin savundu."

Sermaye ağaları ile siyasilerin valsi budur herhalde. Bugüne geldiğimizde, haklarında ciddi olarak işlem yapılmayan dört sermaye grubundan üçünü bunların oluşturduğu görülmektedir.

III-YEREL-KÜRESEL MAFYANIN UZLAŞTIRICISI AK BABALAR ÖRGÜTÜ

A-AK BABALAR ÖRGÜTÜ'NÜN ŞİFRELERİ

1983 seçimlerinden sonra iktidara gelen ÖZAL, Türkiye'de 1950 yılından bu yana süregelen yoz fütüvvetçi karşı devrim gruplarının büyük umudu olmuştu. Eski MSP kökenli ÖZAL, Emniyet örgütü içerisinde en önemli irticai oluşumu başlatan kardeşi Korkut ÖZAL'ı adeta fütüvvetçilerin Türkiye planlayıcısı olarak atamıştı. ÖZAL'ın iktidara gelmesiyle İslami finans kuruluşlarından iki tanesi Türkiye piyasasına girmiştir. Bunlar Al Baraka Türk ve Faisal Finans'tır. Bu iki, sözüm ona faizsiz finans kurumu, Türkiye'de İslami sermayeyi oluşturacaklardı. Başlarında tabii ki İslam Kalkınma Bankası eski danışmanı ve tek başlı iktidarın liderinin kardeşi Korkut ÖZAL vardı.

Bugünlerde Genelkurmay Başkanı ve 2007 Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile ilgili ciddi bir oyun oynayan bu zat, AKP'nin hiçbir yönetim organında görevli olmamasına rağmen, sanki hükümet başkanı ya da sözcüsü gibi davranmaktadır. Zaman zaman ortaya yukarıda belirttiğimiz gibi ilginç

fikirlerle! çıkan muhterem, tabii ki birinci kitapta yer verdiğimiz Yüksek İslam İstişare Konseyi'nin Başkanı sıfatı ile hareket etmektedir.

İstişare sözcüğünü ve bahsettiğimiz istişare örgütlenmesini Başbakan 2005 yılında şu sözlerle itiraf ediyordu;

Örtülü türban mesajı:

"AK Parti Türkiye'de neyin değişmesi gerekiyorsa, onu değiştirmek için vardır ve görevdedir. Tavizimiz asla yok. Ama bunun zamanlaması, mekânı ve yeri çok önemli. Onun için kusura bakmayın, pek dolmuşa gelmeye niyetimiz de yok.

Altını yine çizerek söylüyorum. Yüz bin düşünür bir uygularız. Bizde istişare esastır, şarttır. İstişare esastır dediğimiz zaman, sen de ona uymak zorundasın. Uyamıyorsan, uyacağın yeri bulacaksın, oraya gideceksin. Ya da kendin olacaksın, eğer kendin olabiliyorsan."[7]

Kimse, siz kimsiniz? Bizde istişare esastır ne demek diye sormuyordu. Aslında yanıt basittir. Ak Babaların İstişare Konseyidir kastedilen ve muhterem Korkut da bunun başkanıdır.

Konuya dönecek olursak, yukarıda Türk ekonomisine dikilen iki finans direği ile ilgili olarak, rahmetle andığımız Uğur MUMCU şu tespitlerde bulunuyor;

"3-14 Mart 1976 tarikleri arasında Pakistan'da Rabıta Örgütü'nün öncülüğü ile toplanan Uluslararası Şeriat Kongresi'nde alınan kararlara göre bu kuruluş, örgüt ve çevrelerin tek bir amaçları var; Şeriata dayalı İslam Devleti kurmak.

Bu İslamcı çevrelerin Türkiye'de örgütlenmeleri herhalde rastlantı değil. Bu örgütlenmenin tarik muhteremi ise kiç rastlantı değil. ANAP kükümeti, 14 Aralık 1983 günü göreve başlamış;16 Aralık 1983 günü Suudi kökenli finans kurumları ile il-

7) Radikal. com. tr. 15/08/2005.

gili kararname Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Böylece bir yanda Salih ÖZCAN'ın Faisal Finans kurumu, öte yanda Korkut ÖZAL ve ANAP İstanbul İl Başkanı Eymen TOPBAŞ'ın Al Baraka'ları kurulmuş.

Faisal Finans ve Al Baraka, yalnızca para kazanmakla kalmıyorlar; SEKA'dan tonlarca kağıt alıp, bu kağıtları İslamcı yayınlar yapan gazetelere, yayınevlerine vererek, bu çevrelere mali katkılar da sağlıyorlar."[8]

Rahmetli Mumcu'nun 1988 yılında kaleme aldığı bu yazı tamı tamamına doğru tespitlerle doludur. Faisal Finans 04/10/1984, Al Baraka Türk ise 05/11/1984 tarihlerinde peş peşe kurulmuşlardır. Faisal Finans'ın kurucuları arasında; Kemal UNAKITAN, Ahmet Tevfik PAKSU, Salih ÖZCAN, Fehmi AKIN vardır. Al Baraka'nın kurucuları arasında ise Fehmi AKIN ve Kemal UNAKITAN vardır. Kemal abi herhalde bu yüzden "abi" sıfatını almaktadır. Her iki Suudvari İslam Devleti kurmak amaçlı kuruluşun ortak kurucularından birisi olan UNAKITAN bugün Maliye Bakanı'dır. Kimin mi? Tabii ki Türkiye Cumhuriyeti'nin!

Fehmi AKIN'a gelince Al Baraka Türk Genel Müdürlüğü, Finans-Bir başkanlığı yapan AKIN, AKP iktidarının devletin araçlarını satıp, yerine özel sektörden araba kiralama kararı almasının arifesinde, geçtiğimiz aylarda oto kiralama şirketi Docar'ın yüzde 75 hissesini 24 milyon dolara satın alan Kuveytli yatırım grubu The International Investor'ın (TII) Docar Operasyonel Taşıt Kiralama Şirketi'nin Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı.[9]

---

8) MUMCU: Uğur, Tarikat, Ticaret, Siyaset, um: ag Vakfı yayınları, Ank. 1997. s37-38.

9) Dünyaonline haber 06/06/2005.

Mumcu'ya göre; *Salih ÖZCAN, "Rabıtat-Al-Alam İslami adlı Şeriat örgütünün 41 kişilik kurucu meclis üyesidir. Al Baraka'da Eymen TOPBAŞ ve Korkut ÖZAL'ın kontrolündedir." (Mumcu, age, s. 37).* Rabıta örgütünün bağlantısı ise ilginçtir. Bu konuda Mumcu şöyle yazıyor;

"Amerikancı akımların bugün için birleştikleri iki adres vardır. Bu adreslerden biri, Rabıta öteki de CIA'dır. Rabıta ve CIA bu gibi konularda iç içe, yan yana ve omuz omuzadır."

Bugünkü, ılımlı İslam ve Büyük Ortadoğu Projesi'nde ülkedeki irticai güç odakları ile ABD'nin uyumunu da herhalde bu örgütler sağlamıştır. Bir tarafta İslami terör kavramıyla İslam'a açıkça saldıran ABD, öbür tarafta ülkeye Suudi kaynaklı İslami rejimi getirmeye çalışan karşı devrimcileri örgütleyen kurumlar, yine yan yana, iç içe ve omuz omuzalar. Ak Babaların Reisi RTE'nin, neden ABD'nin esas oğlanı olduğunu anlamak zor olmasa gerek. Bu arada, "dinler diyalogu" da bu kirli işbirliği ortaya çıkarsa, halka uydurulacak bahanelerin alt yapısı olmaktan öte gidemeyen bir kavram olarak algılanmalıdır.

Faisal Finans daha sonra Ülker grubuna geçecek ve adı da Family Finans olacaktır. Al Baraka ise Yalçın ÖNER ve Osman AKYÜZ isimli Türk üyeleri ile yoluna devam edecektir.

Mumcu'nun yazdığı gibi, bu iki para desteği grubu, 1984 yılından itibaren küreselci ABD'nin de örtülü desteği ile Türkiye'de İslamcı kesimi organize etmeye başladılar. Organizasyonda yer alanlar doğal olarak, yine saf müslümanlar değil, onları kullanan Ak Babalar Örgütü olacaktı. Bu iki kurum, ülkede yoz fütüvvetçilere şirketler kurdurdu, bu kesime ait basını oluşturdu ve başta ekonomi olmak üzere yönetim kadrolarını oluşturdu. Maliye Bakanı bu anlamda en iyi örneklerden birisidir.

12 Eylül müdahalesi ile ülkedeki dini değer ve kurumların serbesti içerisine sokulması, ardından, 1983 seçimlerine ABD'nin Milli Güvenlik Konseyi'ne "ricası" ile Özal'ın sokulması ve tek başına iktidara taşınması, sonrasında bu iki finans kurumunun Türkiye'ye yerleşmesi, 12/04/1991'de Hıyanet-i Vataniye Kanunu ki bu kanunla, dini araç yaparak söylemde bulunmak bile vatana ihanet sayılıyordu- ile Türk Ceza Yasası'nın Din esasına dayalı devlet kurulmasını ve bu yönde faaliyette bulunulmasını yasaklayan 163. maddesinin kaldırılması, türbanın Türk kamuoyunun gündemine sokulması gibi bir dizi önemli kazanımlar elde eden karşı devrim gruplarının, bu alanda en büyük destekçisi de bugünkü ABD başkanının babası BUSH olmuştur. Aynı BUSH, şu anda Suudi Parasını ABD'de işleten şirketlerde yöneticilik yapmaktadır.

Ne kadar İslami oldukları tartışmalı olan Arap sermayesi ile bu tür Müslümanlık anlayışını benimseyen karşı devrim grupları, Türk ve Türklük kavramını şiddetle reddederek hızla örgütlenmeye başlamışlardır. Bunun neticesinde, seçimlerde, bu iki Suudi finans kurumunun mali desteğinde, halka rüşvet verme, hatta cennet arazisi vaatleriyle, 1994 yerel seçimlerinde, başta İstanbul olmak üzere büyükşehir belediyeleri, Ak Babalar'ın kontrolüne geçmiş, merkezi otoriteye nazaran devletin kontrolünden daha iyi kaçılabilen bu kuruluşlarda istenilen örgütlenmeler yapılmış ve iki finans kurumunda yetiştirilenler başta olmak üzere, tüm karşı devrim grupları bu belediyelerde istihdam edilmiştir.

Özellikle, İstanbul Büyükşehir Belediyesi karşı devrimci oluşumun sıklet merkezi haline getirilmiştir. Öyle ki Belediye hizmetinin dışında bir çok faaliyetle uğraşılır olmuştur. Bunlar arasında; Bosna'lı müslümanlara para ve eleman yar-

dımı kampanyaları, Mısırlı Müslüman Kardeşleri Örgütü'nün dört yöneticisini, Çeçen Direnişi yöneticilerinden dördünü Belediye kesesinden ağırlama, TSK'dan irticai faaliyetleri nedeni ile atılanları Büyükşehir Belediyesi'nde işe alma gibi uygulamalar vardır.

Mülkiye Başmüfettişi Candan Eren tarafından 10. 07. 2001 tarih ve 133/71 ile 03. 09. 2001 tarih ve 133/85 sayılı tevdi raporlarının sonuç bölümünde, Büyük şehir Belediyesi eski Başkanı Recep Tayyip Erdoğan' ın;

"Siyasi ve Sosyal bir görüşten kaynaklanan bir amaçla cürüm işlemek için devasa bir teşekkül oluşturduğu ve bu teşekkülün liderliğini, Belediye Başkanı Seçildiği 01. 04. 1994 tarihinden 06. 11. 1998 tarihine kadar fiilen ve aktif bir şekilde, söz konusu tarihten bugüne kadar ise perde arkasından sürdürdüğü" iddia edilmekteydi. Dokunulmazlık engeline takılan bu iddialar, hala sonuçlanmayı beklemektedir.

Arap destekli karşı devrim hareketi ile ilgili bir çok örnek olmakla birlikte, Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanları Kurulu'nun 10/08/2001 tarih ve 1104/341-3 sayılı raporundan şu kesit konuyu ve ilişkileri özetler niteliktedir;

"Lonca Organizasyon Medya Yayıncılık Tic. ve San. A. Ş.'ne ortak olduğu 01. 11. 1998 tarihinden sonra Hasan KARAGÜL bu şirketten almış ya da şirkete vermiş olduğu parasal tutarları da; "Yönetim Kurulu üyesi olarak aylık 10. 000 Amerikan Doları tutarında net para alıyorum. Ocak 1999 döneminden itibaren bu parayı düzenli olarak alıyorum. Bordro düzenlenirken bu meblağ Türk Lirasına çevriliyor. Bunun dışında 1999 yılı içinde arada bir 2000 yılı başından itibaren de düzenli olarak ***Albaraka Türk Özel Finans Kurumu A. Ş.****'den almış olduğum Kredi Kartı ile yapmış olduğum harcamaları- Lonca Organizasyon*

*Medya Yayıncılık Tic. ve San. A. Ş. ödüyor. Bu şirkete ortak olduktan sonra Ahmet Hamdi PINARCIK'a ait 1999 model Mitsubisi Carizma marka oto bana tahsis edildi. Bana tahsis edilen araç 2000 yılında ise 2000 model Volvo S40, 2001 yılında da 2001 model Crysler Sabina marka otomobil oldu. 2001 yılı içinde şirketin 1999 yılı karı dağıtıldı. Bu kar payından da 152. 000. 000. 000. -TL. tutarında para aldım." bilgisini vermiştir. (Ek:28, Tutanak Soru-8 Cevap-8). Hasan KARAGÜL İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret A. Ş.'nde çalışan kişilerle şahsi bir tanışıklığının bulunup bulunmadığı hususunda;"**Albaraka Türk Özel Finans Kurumu A. Ş.**'de çalıştığım dönemde **İstanbul Gaz Dağıtım** Sanayi ve Ticaret A. Ş.'nin **Genel Müdürü Fuat ŞENGÜL** o dönem **Albaraka Türk Özel Finans Kurumu A. Ş.'de proje şefiydi.** Bunun yanında yine İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret A. Ş.'nin **bilgi işlem müdürü Cemal BABA** ile **Albaraka Türk Özel Finans Kurumu A. Ş.'nin** bilgi işlem departmanında beraber çalıştık. Ayrıca yine İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret A. Ş. 'nin **Bütçe ve Finansman Müdürü Hakan İSEN o dönem Albaraka Türk Özel Finans Kurumu A. Ş.'de** muhasebe servisinde çalışıyordu. Ancak kendisiyle herhangi bir ilişkimiz yoktu." açıklamasını yapmıştır.*

Yukarıdaki örnek, bu finans kurumlarından birinde yetiştirilenlerin İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde nerelere getirildiğini göstermektedir. Doğal olarak bu da tesadüftür!

İGDAŞ'taki yolsuzluk davası halen Eyüp Ağır Ceza Mahkemesi'nde sürmektedir. Yukarıdakiler de sanıklar arasındadır.[10]

Özellikle, İstanbul Büyükşehir Belediyesi İktisadi Teşekkülleri etrafında odaklanan büyük yolsuzluk örgütlenmesi ile

10) Bu dava hakkında geniş bilgi için bkz. BÖLÜK, Mehmet, El Tayyip, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst, 2002 ve yine aynı yazarın Mecburen isimli, Büke Yayınlarından 2004 yılında çıkan kitabı.

yukarıda bahsedilen finans kuruluşlarının desteğinde kurulan, Ak Babalar'ın koordinesinde ki karşı devrimci sermaye, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni resmen soymuştur.

1999 yılında; başında bulunduğumuz İstanbul Organize Suçlar Şubesi ile Mali Şube Müdürlüğü'nün basit bir şikayet üzerine başlattığı Belbim A. Ş. (Akbil) soruşturması, derinleştikçe İstanbul Büyükşehir Belediyesi A. Ş.'lerinin hemen hepsinde müthiş bir yolsuzluk ağı olduğunun farkına varmamız üzerine, 20 yıllık bu ABD destekli organizasyon paniğe kapılmış, ancak, oluşturulan basın desteğinde, "müslümanlara çamur atılıyor, müslümanlar mağdur ediliyor, siyasi linç yapılıyor" sloganları ile müthiş bir kampanya başlamış; bu örgütlenmenin reisi olan ve tarihte siyasette bulunmayan RTE birden bire mazlum statüsüne sokulmuştur. Bu dönemde ve sonrasında bu an kovanlarına çomak sokmamızın bedelini nasıl ödediğimizi, belgeleriyle Ak Babalar'ın İntikamı başlığını taşıyacak olan üçüncü kitabımızda anlatacağız. Burada birkaç değerlendirmeye yer verelim.

Organize Suçlar ve Mali Şubelerdeki biz soruşturmacılar tarafından olayın basit bir yolsuzluk olmadığı çok iyi anlaşılmıştı. Ancak, bu ülkede doğru olduğunuza emin olduğunuz bir şeyi anlatmanın ne kadar zor olduğunu da, bu operasyon sayesinde çok iyi anlamıştık. Ne DGM Başsavcısı'na, ne devletin ciddi kurumlarına hiçbir şey anlatılamıyordu. Sorun büyük, ama devlet duyarsızdı.

Bu duyarsızlığın ardında; Cumhuriyet rejiminin ancak terör hareketleri ile değiştirilebileceğine olan yaygın inanç yatıyordu. Oysa karşımızda, demokrasiyi gidilecek sisteme ulaşmak için bir vasıta, bir araç yapan ve yöntem olarak da devletin mücadeleye alışık olduğu terörü değil, demokratik

haklar ve kurumların arkasına sığınarak, yolsuzluk ve çeteciliği benimseyen ciddi bir karşı devrim örgütlenmesi vardı.

Ak Babalar ilk defa suçüstü yakalanmışlar, bu kapsamda; Belediye görevlileri, işbirliği yapan tüm şirketler, örgütlenmeye dahil karşı devrimciler her şey ele geçmişti. Bu duyarsızlık, ilk meyvesini DGM'de verdi. Operasyon, o tarihte yasal tek çete maddesi olan eski Türk Ceza Kanunu'nun 313. maddesi kapsamından DGM Başsavcısı tarafından çıkartılıp, dosya paramparça edildi. Bizce, anlamamanın eseri olan bu davranış, Ak Babalar operasyonunu tam anlamıyla berbat etti. Bütünlük içinde yapılan soruşturmanın her bir bölümü Büyükşehir İktisadi Teşekkülleri'nin bulunduğu ilçe Başsavcılıklarına dağıtıldı. Çünkü, DGM TCK'nın 313. maddesi dışındaki yolsuzluk oluşumlarına bakmıyordu. Başsavcılık, olayı 313. madde kapsamında görmeyince, konu DGM kapsamından çıkmış oldu. Böylece, tüm sanıklar serbest bırakılırken, örneğin İGDAŞ dosyası, bu kuruluşun işletme merkezi olan Eyüp Başsavcılığı'na, BELBİM dosyası Üsküdar Başsavcılığı'na vs. gönderildi. Bu duruma karşı çıkınca bakın neler oldu;

Aynı DGM Başsavcısı'nın operasyondan birkaç ay sonra, doğrudan İçişleri Bakanlığı'na yazdığı ve 2001 yılında, 1999 operasyonun da, sahipleri hakkında işlem yaptığımız, Albayraklar Şirketi'nin Gazetesi Yeni Şafak'ta manşetten yayınlanan ve bizim elimize, Mayıs 2005'te bir cinayet zanlısı çetecinin, aleyhimize delil olarak Ağır Ceza Mahkemesi'ne sunmasıyla geçen, gizli yazıda ki şu ifadeler düşündürücüdür; "*...Yine, DGM kapsamına girmeyen suçlarda da kendi kafasına göre suç tasnifine girişmiş, ya sanığa kızarak ya da müştekiye şirin görünmek amacıyla DGM kapsamına sokmaya çalışmış...*"

"... Telefon konuşmalarında, Cumhuriyet Savcılarına ters cevaplar vermiş, saygısız davranışlarda bulunmuştur. Ben hukuk doktoruyum-ki ben hukuk doktoru olmadığımdan bu cümleyi sarf etmem olanaksızdır-ben bilirim, ben yaparım mantığı ile hareket etmiş..." "...Adil Serdar SAÇAN'ın başka bir göreve atanmasının uygun olacağı..." teklifinde bulunmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez bir Başsavcı, bağlı olmadığı bir bakanlığa, makam atlayarak, yetkisi olmayan bir başvuruda bulunmuş ve bizi adeta suç makinesi ilan etmiştir. Halbuki, adli amir statüsündeki Başsavcı'nın her bir iddia için soruşturma açtırtma yetkisi bulunmaktaydı. İddia ettiği konulardan, yalnızca suçluyu teslim almama konusunda yaptığı suç duyurumu nedeni ile yapılan yargılama da beraatle sonuçlanmıştır.

Durumun bu halde seyredeceği, DGM Başsavcısı'nın operasyon sırasındaki tutumundan az çok belli olduğundan, Mali Şube Müdürü ile yapılan değerlendirme üzerine, BİT ve yandaş şirketlerden alınan fatura ve ihale dosyalarına el konularak, Hesap Uzmanları Kurulu'na gitmesi sağlanmış, Bu Kurul'dan 2001 yılında gelen raporlarda, yapılan yolsuzluklarla ilgili müthiş belge ve bilgiler gelmiştir. Buna bir örnek vermekle yetineceğiz;

"1996–2001 yılları arasındaki 6 yıllık dönemde İGDAŞ birim fiyatları ile 1999 yılı İGDAŞ birim fiyatları baz alınmak kaydıyla Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, İller Bankası, Karayolları ve İSKİ birim fiyat ve rayiçlerindeki fiyatlarla yıllara göre dönüştürülen birim fiyatların ihalelerde yapılan ödemelere esas imalat miktarları sabit olmak kaydıyla rapor ekinde tanzim edilen ikinci keşif özetleri ile, İGDAŞ Genel Müdürlüğü'nce yapılan ödemelere İTO, Bayındırlık İşçilik Katsayısı ve diğer fiyat

farkları dahil edilmeden yapılan mukayese tablolarına ait icmal tablosunda görüleceği gibi, toplam 23. 394. 240. 091. 829. -TL. fark olduğu tespit edilmiştir".[11]

Yalnızca bir yerde ve bir konu ile ilgili yolsuzluk miktarı o günün rakamlarına göre 23 Trilyon TL. dir. İşte, Müslümanlara çamur atılıyor diyenlerin gerçek yüzü. Genel toplamda milyar dolarlara ulaşmış müthiş bir yolsuzluk ağı vardır ortada.

2001 yılı operasyonları ile örgüt ciddi bir darbe yemiş, ancak, yine mazlum oynanarak 2002 seçimlerinde iktidarını ilan etmiştir. 2001 operasyonları sırasında da DGM Yasası'nda yapılan değişiklik ile, bu kez TCK'nın 313. maddesi DGM kapsamından çıkartılmış, operasyonu baştan sona takip eden DGM Savcıları bu değişiklik üzerine mecburen görevsizlik kararı vermişler ve dosya içeriği ile operasyon hakkında hiç bilgisi olmayan savcılık ve mahkemelerce yargılama sürdürülmüş, yüzlerce klasörden oluşan soruşturma evrağı kısa sürede incelenmek zorunda kalınmış ve tutuklu sanıklar birer birer tahliye olmuşlardır. Buna rağmen, bir çok sanık ceza almış, seçimlerde seçilen bazı sanıklar ise dokunulmazlık nedeni ile yargılanamamış ve halen de yargılanamamaktadırlar. Bunların arasında ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı ve bazı Bakanları da vardır.

Ak Babalar'ın iktidarı ile birlikte, 25 yıl süren örgütlenme, merkezi otoriteye taşınmış, devlet, örgüt mensuplarınca adeta işgal edilmiş ve aynı soyguna bu sefer devlet bazında devam edilmeye başlanmıştır.

11) Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanları Kurulu'nun daha önce belirtilen raporundan alıntıdır.

Bu soygunlardan elde edilen paralar ve buralarda yetiştirilen elemanlarla, karşı devrimin basın, politika ve kadro ayakları tamamlanmış ve siyasileşen Ak Babalar Örgütü Türkiye'de iktidarını ilan etmiştir. 20 yıl önce, iki finans kurumuna da üye olan kişi, malum yere bakan olmuş ve yapılan özelleştirme satışlarıyla, ulus devletin varı yoğu satılmaya başlanmıştır. Ancak, aynı satış arzu ve hevesi kendi kontrollerindeki belediyeler için bir türlü oluşmamıştır.

Ofer, Galataport, Kuşadası Limanı gibi konuları gündemde olduğu şu sırada, 2001 operasyonunda, polis ifade tutanaklarına yansıyan 1996-1998 yılları arasında reisin danışmanlığını da yapan Harun Karaca'nın polis ifadesindeki şu beyanları ne kadar da bugünle benzeşmektedir;

"Benim yönetim kurulu üyesi olduğum BİT' lerde ihale olduğu zamanlar yönetim kurulu sıfatıyla görevim oluyordu. Büyükşehir Belediyesi'nin yapmış olduğu diğer ihalelerde görevim olmadığı gibi dosya inceleme yetkim de yoktur, ancak danışmanı olmam sıfatıyla Recep Tayyip Erdoğan beni yanına çağırdığında, ***ihale verilen firmalardan alınacak komisyon görüşme ve yüzde miktarını belirleme görevini bana verdi.*** *Yapılan ihale dosyası olsun, genel sekreterden geçen tüm dosyaları Başkana ben ibraz ediyordum. Bu nedenle ihaleye giren ve kazanan kişilerle ilk görüşen ben oluyordum.*

Açılan ihalelerde davet getiren firmalar arasında hangisi alacaksa kendi aralarında tespit ediliyordu. İhaleyi alacak firmada Başkan tarafından onaylanan ve kendi görüş doğrultumuzda olan kişilere veriliyordu. İhaleyi alacak firma sahibini başkanlık katındaki makamıma çağırıyordum, firma sahibiyle görüştük-

sonra alınacak komisyonla ilgili olarak partimizin İl Genel

Meclis Üyesi olan Ahmet Ergün ile görüşmeyi sağlıyordum.

İhalelerde komisyon alma işi belli bir kadro işidir. Çünkü dışarıya bilgi sızmaması gerekmekte, sistemin bir parçası olması gerekmektedir. *İlk başlarda ihalelerde indirim yüksek tutuluyordu, ancak daha sonra ihalelerin verildiği firmalardan komisyon alınabilmesi için indirimler fazla yüksek tutulmadı.*

Albayrak ailesi Recep Tayyip Erdoğan' la eski tanıştıkları için aralarında eskiye dayanan dostlukları bulunduğu için bizi hiçbir zaman muhatap kabul etmeyerek direkt olarak Başkanla kendileri görüşürler, Nuri Albayrak, Büyükşehir Belediyesi'nin Meclis üyesidir, Başkan ile direkt görüşmektedir."

Şimdiye kadar anlattığımız planı, aşamaları ile özetlemeye çalışırsak şu sonuca ulaşmak olanaklıdır;

B-AK BABALAR ÖRGÜTÜNÜN İKTİDARININ AŞAMALARI

I. Aşama

1950-1983 Süreci

-Devlette kadrolaşma, halk arasında taraftar kazanma,

-Cumhuriyete karşı hukuki ve siyasi kazanımlar elde etme gayretleri,

-Darbe ve müdahalelerle bir geri bir ileri adım atma-bu taktik hala uygulanmaktadır-

-Totaliter rejime sahip zengin Arap Ülkeleri ve onları koordine eden ABD ile ilişkiye girme,

II. Aşama
1983-1994 Süreci

-Anayasal ve yasal değişikliklerle, özellikle din ve dini kavramların politikaya alet edilmesine olanak sağlamak,

-Rabıta örgütünün iki temel karşı devrim örgütleyici finans kurumunu Türkiye'ye sokmak,

-Bu iki, adeta temel direkten sağlanan finansmanla karşı devrim gruplarını organize etmek,

müslüman halkın parasını, faizsiz bankacılık adı altında toplayıp, yandaş şirketler kurulmasını, bu şirketlerin dernekleşmesini sağlama, basın ve yetiştirilmiş kadrolar oluşturulmasını, zengin irticai güç odaklarının oluşmasını sağlamak, var olanlarını kalkındırmak vs-

-Yerli faizsiz finans kurumları oluşturmak,

-Siyaseti dini ve parasal boyuta taşımak- bugünde sürdürülen bu faaliyetler kapsamında şu örnekler verilebilir; bir yandan dini duyguları alabildiğince istismar etmek, diğer yandan, varoşlara ve fakir halk kitlelerine belediyeler ya da doğrudan parti örgütleri aracılığı ile parasal yardımlar yaparak, oyu maneviyata ve paraya tahvil etmek,

-Dini kavramlardan semboller oluşturup, bunlardan sorunlar yaratmak ve sorunları devamlı gündemde tutarak yandaş sayısını artırmak (türban, imam hatipler vs.)

-Yerel güç odaklarının kendileri dışındaki her kesimi ile irtibata geçip, onların taleplerini karşılama yönünde hazır olduklarını hissettirme, -örn. Kürt aşiret liderlerine kısmi özerklik, sermaye ağalarına avantaj, kaçakçılara af vaatleri gibi,

-Bu dönemde ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ne uygun adımlar atmak (Özal Başbakan iken Doğu ve Güneydoğu

Anadolu Bölgelerini içerisine alan alanda Federatif bir yapıya geçilebileceğini söylemekteydi,

-İslami cemaat ve güç odaklarını tek çatı altında toplamak, -ki bu büyük oranda başarılmıştır.

III. Aşama

1994-2002 Süreci

-Başta İstanbul ve Ankara olmak üzere Büyükşehir Belediyelerini seçim yoluyla ele geçirmek (amaca ulaşmak için demokrasinin çarpık seçim unsurunu kullanmak),

-Ele geçirdikleri belediyeleri, örgütlenme, finans, kadrolaşma ve kendi siyasetlerinin yani örgütün sıklet merkezi olarak kullanma,

-Belediyelerin olanaklarını finans kurumları gibi kullanma,

-Belediyeler etrafında yapılan örgütlenmeden elde edilen yolsuzluk geliri ile yeniden partileşme sürecine girip, kısa sürede tüm ülkede örgütlenme,

IV. Aşama

2002-... Süreci

-Küresel ve yerel güç odaklarının çıkarlarını uyuşturarak alternatifsiz siyasi güç ve iktidar olma,

-Elde edilen siyasi kazanımla, Ak Babalar'ın iktidarlarını ilan etmesi ve Ulus Devleti yıkma, karşı devrimi gerçekleştirme sürecinin başlaması,

-Bu amaçla, ulus devletin tüm unsur, kurum ve yandaşlarına karşı, planlı saldırı, yıldırma, korkutma ve sindirme yöntemlerini uygulama,

25 yıl sonra, yani bugün, bazı isimlere kamuoyu aşinadır; Topbaş, Albayrak, Ülker, Özal, Unakıtan, Aksu, Paksu vs. Aslında, 1999/2001 operasyonları ile olay ortaya çıkmıştır. Küresel güçler, ne zaman Ak Babaları tasfiye etmeye karar verirse, oyun kaldığı yerden devam edecektir.

C-AK BABALAR ÖRGÜTÜ'NÜN AMACI

Şu iki haber, bir çok insanın dikkatini bile çekmemiş olabilir. Ama, bizce çok ama çok dikkat çekicidir;

"Bakanlar Kurulu, Erzurum Kongresi'nin 84. yıldönümü dolayısıyla Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında Erzurum'da toplandı.

Bakanlar Kurulu toplantısı, Erzurum Kongresi'nin yapıldığı tarihi kongre binasında, saat 10. 30'da başladı.

Toplantı öncesinde basın mensuplarının görüntü almasına izin verilirken, ***Başbakan Erdoğan, Mustafa Kemal Atatürk'ün Erzurum Kongresi'ne başkanlık ettiği, üzerinde "Kemal Paşa" yazılı masada oturdu."***[12]

"Başbakan Tayyip Erdoğan hükümetin Sivas Kongresi ruhuyla gece gündüz çalıştığını belirterek, Türkiye'nin Ankara'daki sırça köşkten yönetilemeyeceğini bildiğini vurguladı. Bakanlar Kurulu Sivas Kongresi'nin 84. yıldönümü nedeniyle Sivas'ta tarihi kongre salonunda toplandı. ***Kongre salonunda hükümet üyeleri mebusların yerine otururken, Erdoğan da Atatürk'ün koltuğuna oturdu."***[13]

12) AA 23/07/2003.
13) 05/09/2003 Hürriyet Gazetesi.

Atatürk'ü ne kadar sevdiği, "*Türkiye'nin yarınında Kemalizm ve Kemalizm benzeri rejimlere yer yoktur*" gibi söylemlerinden, Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde Atatürk büstlerine gösterdiği özenden! anlaşılan bu Başbakan'ın, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu, yani, ümmet devletinin kaldırılışına öncülük eden bu kongrelerin yıldönümlerinde, Başbakanlığı'nın birinci yılının başında, Bakanlar Kurulu'nu bu illerde toplaması ve her iki ilde de Atatürk'ün yerine oturması, bizce rövanş alma gösterileridir. Yine, Cumhuriyet kurulduğundan bu yana Türk Lirası olan para birimimizin adının YTL olarak değiştirilmesi ve bazı kesimlerce bu para biriminin Yeni Tay.. Lirası olarak isimlendirilmesi, rövanşın, kendi adına para bastırma yönünü çağrıştırmaktadır.

AKP İstanbul İl Başkanı Müezzinoğlu Haziran 2005'te kameraların karşısına geçip şöyle diyordu;

"***Cumhurbaşkanlığını da alacağız. Tüm engelleri aşacağız. 'Beşibiryerde' yapacağız***"

Bu sözler AK Babalar iktidarının amaçlarıyla tıpatıp uyuşmakta, bir başka deyişle amacı ifade etmektedir. Kendisine, ilk üç, yani hükümet, belediyeler, Meclis elinizde "Cumhurbaşkanı'yla birlikte Anayasa Mahkemesini mi düşünüyorsunuz? Hangisi önceliğinizdir?" Diye sorulunca şu cevabı veriyordu;

"***Zamanı gelince hepsi önceliğimizdir. Çünkü biz bu memleketi idare etmek istiyoruz.***"

Şimdi, bu sözler etrafında, yapılmak isteneni, yani, Ak Babaların amacını açıklamaya çalışalım;

"*Kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetki ve görevlerinin*

kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu..."

Montesquie'nin ortaya attığı bir kavram olan *kuvvetler ayrılığı prensibi*, Anayasa'mızın başlangıç bölümünde bu şekilde kabul edilmiştir. Bu prensibe göre; ulus devlet üç kuvvetten oluşmaktadır; Yasama, Yürütme, Yargı. Bu kuvvetler, Anayasa Hukuku'nun temel kavramından olan; *dengeler ve karşı ağırlıklar ilkesi* gereğince birbirine denk, birbirinden ayrı, aralarındaki ilişkiler Anayasa tarafından dizayn edilmiştir. Anayasa yukarıdaki hükmüyle buna işaret etmektedir.

Anayasanın 7, 8 ve 9. maddeleri gereğince; yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir. Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir. Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır.

2002 seçimleri ile Ak Babalar, yasamayı fiilen ele geçirmişlerdir.

Yürütme Organı'nın merkez örgütü; Cumhurbaşkanı, Bakanlar Kurulu ve Bakanlıklardan oluşmaktadır. 2002 seçimleri ile bu organın tepesindeki makam hariç, diğer makamlar da ele geçirilmiş, kadrolaşma faaliyetleri adı altında, Bakanlıklara bağlı tüm Kamu Kurum ve Kuruluşlarındaki personelin üst ve orta kademelerine sahip olunmuştur.

Yürütme Organı'nın merkez örgütündeki yardımcı kuruluşlardan önemlileri;

Danıştay, Sayıştay, Devlet Planlama Örgütü, Milli Güvenlik Kurulu'dur. Sayıştay TBMM'ye karşı sorumlu olduğundan ve üyeleri meclis tarafından seçildiğinden, Meclisi fiilen elin-

de bulunduran Ak Babalar için sorun teşkil etmemektedir. DPT de Başbakanlığa bağlı olduğundan sorun yoktur. Bir yüksek yargı organı olan Danıştay'la ilgili görüşlerimizi az sonra ele alacağız. Burada, AK Babaları en çok düşündüren MGK'dır. Bunun için AB bahane edilerek MGK'nın yapısı değiştirilmiş, asker üyeler azaltılmış, MGK Genel Sekreterliği askerin elinden alınmış, MGK'daki hükümet mensuplarının sayısı artırılarak bu kuruma hakim olunmuştur. Yine, çıkartılan MGK yasası ile MGK Genel Sekreterliği'nin yetki açısından içi boşaltılmıştır.

Yürütme organının taşra teşkilatını oluşturan il ve ilçe yönetimleri, tüm alt kadroları ile kadrolaşma adı altına kontrol altına alınmış ve fiilen AKP il ve ilçe teşkilatlarına devredilmiştir.

Yürütme Organı içerisinde ele alınan yerinden yönetim kuruluşları içerisinde; yerel kuruluşları oluşturan İl Özel İdaresi ve Belediye yönetimleri 2004 seçimleri ile büyük oranda ele geçirilmiştir. Hizmetsel Kuruluşlardan; KİT'ler, Emekli Sandığı ve TRT ellerindedir. Bu kategoride en büyük sıkıntıları YÖK ve üniversitelerledir. Meslek kuruluşlarından Ticaret Odalarını ele geçirme harekatlarına, ülkenin en büyük ticaret odası olan İstanbul Ticaret Odası'nı ele geçirerek başlamışlardır. Görünürde seçimler yapılmış ve kazanılmıştır. Bu seçimden sonra gazetecilerin sorularını yanıtlayan, seçimi kaybeden eski Başkan Mehmet YILDIRIM şu tespitlerde bulunuyordu;

"İstanbul Ticaret Odası seçimlerinde, Yönetim Kurulu Başkanlığı seçimini kaybeden Mehmet Yıldırım yaptığı açıklamada, *"Neticede ben bir fazilet mücadelesi verdim. Ve sonunda*

isterdim ki, bütün kurumlar bu mücadeleyi verebilsin. Kuruluşlar da versin. Demokratik yapı içinde baskılara boyun eğmedim. Karşıma çıkanlara da boyun eğmedim. Bu, neticede bir mücadeledir. Çok değişken bir ortamda mücadele olmuştur. Dernekler, parti, hükümet zaman zaman bu mücadelenin içerisinde olmuşlardır. Tabii ki kolay değil ama biz bir ideal uğruna savaş verdik." Yıldırım, *"Önceki seçimlerle kıyasladığınızda hükümetin yaklaşımı açısından bir fark var mı?" sorusunu ise, "Siz tespit etmediniz mi? Görünen köy kılavuz ister mi? Ben niye tespit edeyim? Gördünüz. İl, ilçe başkanları teşkilatlar, dernekler, belediye başkanları herkes ortada. Yani bunu ben daha açık nasıl söyleyeyim?"* diye yanıtladı. Bir gazetecinin "Siyaset mi kazandı?" sorusu üzerine ise Yıldırım, *"**Hayır... Bence Türkiye kaybetti. Gayet açık, net**" dedi.*[14]

Yakın bir zamanda aynı akıbeti Ankara Ticaret Odası da yaşayacaktır. Sonra diğerleri... Barolar da sıkıntılı kuruluşlardandır.[15]

Yürütme organı içerisinde yer alan, Ak Babalar için en sıkıntılı kurum ise Türk Silahlı Kuvvetleri'dir.

Yargı Organı'na gelince; 07/07/2005 tarihli Cumhuriyet Gazetesi 5. sayfasında *HSYK'den Tarihi Uyarı* başlığını taşıyan şu habere yer veriyordu;

"Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, ilk kez bir hükümeti uygulamalarından dolayı suçladı. 'Yargıyı siyasallaştırmayın' mesajı verdi".

14) 17/03/2005 evrensel. net.

15) Türkiye'nin yönetsel yapılanması ile ilgili bilgiler için GÖZÜBÜYÜK, A. Şeref, Yönetim Hukuku, Ank. 2002, s. 67'den alıntılar yapılmıştır.

"HSYK'nin açıklamasından; *Yargı hükümetin denetimine sokuluyor. Yargıyı etki altına alma hedefleniyor. Hassas dengeler bozulmamalı. Yargı baskı altındadır. Herkes yargıya saygı göstermek zorunda. Bazı çabalar yargıda siyasallaşma yaratacak."*

İleride yer vereceğimiz üzere, bazı AKP milletvekilleri Meclis çatısı altında yargıya güvenmediklerini açık açık telaffuz ediyorlardı. Bunların hepsi planlı programlı yapılan işlerdir. AKP'de yönetimi elinde bulunduran Ak Babalar yargı erkini de istemektedirler.

Bu bağımsız gücün içerisinde en çok rahatsızlık veren, tüm üyeleri Cumhurbaşkanı tarafından atanan ve görevleri açısından demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni hukuki açıdan en üst düzeyde koruma yetisine sahip üst mahkeme Anayasa Mahkemesi'dir. Anayasa Mahkemesi, hem Kanunların, KHK ve Meclis İç Tüzüğü'nün Anayasa'ya uygunluğunu denetlemekte, hem siyasi partilerle ilgili olarak açılan, kapatma dahil davalara bakmakta, hem de Yüce Divan sıfatı ile Başbakan ve Bakanları yargılamaktadır. Bu yapısı ile Ak Babalar'ın adeta korkulu rüyasıdır ve mutlaka durdurulması, kontrol altına alınması gerekmektedir. Ayrıca, mahkemenin üçte ikisi, bugün ki Cumhurbaşkanı Sayın SEZER tarafından atanacağından (bu tamamen tesadüftür. Çünkü yargıçlar yaş haddi ve diğer anayasal zorunluluklar olmadan görevlerinden alınamazlar. Mahkemenin büyük çoğunluğunun emeklilik ve emekli olanların yerlerine atama yapılması SEZER'in Cumhurbaşkanlığı dönemine denk gelmiştir) ve bu atanan yargıçların da ortalama yirmi yıl görev yapacağı hesaplandığında Ak Babalar için en önemli sorunun bu mahkeme olduğu söylenebilir.

Diğer üst yargı kuruluşlarından Yargıtay ve Danıştay'da

söz sahibi olmak için, üç yıldır üye seçimlerinde alttan alta çalışılarak kadrolaşma yapıldığı bilinmektedir.

İl Başkanı'nın söylediği ***'beşi bir yerde'*** içerisine yargı organının yukarıda belirttiğimiz üst ve Cumhuriyet Gazetesi'nden alıntı yaptığımız konuyla ilgili alt kademesi de girmektedir.

İl Başkanının bahsettiği ***'tüm engeller'*** ise; Cumhurbaşkanlığı, TSK, YÖK ve üniversiteler, bazı meslek kuruluşları ve odalar ile Anayasa Mahkemesi başta olmak üzere Yargı Organı'nın tamamıdır. Bu nedenle, AKP iktidara geldiğinden beri Ak Babalar'ın hep bu kesimle didişme ve çekişme içerisinde olduğu görülmektedir.

Cumhurbaşkanlığını yaklaşık bir buçuk yıl sonra almaları olanaklıdır. TSK'yı AB ve ABD ekseninde durdurmayı şimdilik başarmışlardır. Yargı için de yasalar çıkarmaya devam ede-

ceklerdir. Özellikle Anayasa Mahkemesi'nin yapısını değiştirmek için, kamuda kadrolaşmada uyguladıkları en önemli taktiği uygulayacaklardır. Bu, bir yeri ele geçiremiyorsan oradaki kadro sayısını iki katına çıkar ve atamaları yap, eski sayıdan bir ya da iki kişiyi yanına al, böylece kuruluşu ele geçir taktiğidir. Örneğin; Anayasa Mahkemesi'nin üye sayısı 11 asil 4 yedek üyedir. Bir Anayasa değişikliği ile bu sayı 22 asil 8 yedek yapılıp, sonradan atananların meclis tarafından seçilebileceği hükme bağlanırsa, SEZER'in yaptığı tüm atamalar etkisiz kalabileceği gibi Yüksek Mahkeme tamamen kontrollerine geçecektir. Hemen hemen tüm kurullarda, bu yöntemle yönetimi ele geçirmektedirler. Meslek kuruluşları ve odalarda İTO'da uyguladıkları yöntemlerle ele geçirilecektir.

Tüm bu engeller aşıldığında, 'memleketi yöneteceklerdir'. Nasıl mı? Anayasası'na göre demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyet'i yine bu Anayasa ile

yönetilecektir. Ancak, fiilen tüm devlet erkleri AK Babalar'ın eline geçecek, reisin bir el işareti, bir sözü ya da vücut çalımı ile ülke yönetilecektir. Görünüşte, Atatürkçü, demokratik anayasa, uygulamada Ak Babalar'a uygun hukuk devleti. Buna en ufak eleştiri, karşı koyma olursa fiilen ele geçirilen devlet tepenize binecektir. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi ekseninde dönen olaylar, bu anlattığımız sistemin küçük bir örneğidir. AK Babalar tüm engelleri aştığında bu küçük örnek tüm yurda, tüm devlete, tüm karşıtlarına uygulanacaktır. Böylece, açıkça Anayasaya aykırı yasalar çıkartılacak, Anayasa Mahkemesi bunları Anayasa'ya uygun bulacak, ne yaparlarsa yapsınlar partileri kapatılmayacak, istedikleri suçu işleyebilme özerklikleri olacaktır.

Özetle; Belediyelerin içini boşaltma konusunda uzman Ak babalar; **Türkiye Cumhuriyeti'nin içini boşaltacaklardır**. Ama, bu boşaltma yalnızca yolsuzluk manasında değil, ***hazmettire hazmettire, hansız*** karşı devrimi yerleştirme anlamında boşaltmadır.

ABD yönetimine yakın olan Washington Times 27/09/2005'te şu yorumu yapmaktaydı;

"Başbakan Erdoğan, laik, Müslüman ve demokratik Türkiye'yi sistematik bir biçimde, Avrupa'daki değer ve özgürlükleri lanetleyen, ***İslamcı, faşist bir devlete*** *dönüştürüyor."*[16]

Bu habere yalanlama gitse de gazete ABD'li olduğu için gık çıkmamıştır.

Hitler'in iktidara geliş süreci Ak Babalar'ın yöntem ve söylemleriyle uyuşmaktadır. Demokrasiyi; *gitmek istenilen sisteme ulaşmak için araç sayan* Ak Babalar'ın reisi ile de aşağıdaki olaylar tam bir uyum içerisindedir;

16) Cumhuriyet Gazetesi, 28/09/2005, ana sayfa haberi.

"1929 büyük bunalımı (krizi) ekonomiyi vurmuş, orta sınıf erimiş, işsiz sayısı 6 milyonu bulmuştu. Siyasal partiler sorunlara çözüm bulamıyor, sadece birbirleriyle boğuşuyordu. Halkta partilere ve siyasetçilere karşı tam bir güvensizlik, hatta nefret egemendi. Dış politikada, bütün ülkelerin Almanya'ya komplo kurduğu, ülkeyi parçalamak istediği inancının yaygınlaşması, en aşırı milliyetçi (şoven) duyguları harekete geçirirken sanat ve kültür dünyası ile ilgili haberler, basının bir bölümünce "sefahat, çıplaklık, ahlaksızlık, azgınlık" olarak işleniyor, işsiz ve yoksul kesimlerle tutucular kışkırtılıyordu. 1920'lerin başında adını duyuran, önce kimsenin önemsemediği bir parti, "Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi", bu ortamdan en çok kazanç sağlayan partiydi; Naziler kitle psikolojisinden çok iyi yararlanıyor ve çok iyi örgütleniyordu. Gerçi 9 Kasım 1923'te Münih'te, bu partinin lideri Adolf Hitler "adında birisi" bir darbe girişiminde bulunmuştu, ama girişim polisin el koyması, bir iki el ateş ve birkaç kişinin vurulması ile kemen sona ermiş, darbeciler sağcı ve vatansever olduklarından, iş örtbas edilmişti. Adını bu olayla duyuran Adolf Hitler, birkaç ay bir kalede kalmaya mahkûm edilmiş, o da bu dinlenme zamanını "Mein Kampf" (Kavgam) adlı, o sırada kimsenin okumadığı bir "eser" yazarak değerlendirmişti.

Hitler, yeniden siyasete başladığında, kalede kaldığı sürede ***değiştiğini****, artık iktidara kanlı değil* ***demokratik yollardan*** *gelmek istediğini söylüyor, hatta bu konuda yazılı belge veriyor ve ona inananların sayısı kızla artıyordu. Gerçi söylediklerinde önemsiz bir ayrıntı vardı,* ***"sadece iktidara gelene kadar demokrasi kurallarına uyacağını"*** *söylüyordu, ama kimse bunu o kadar önemsemiyordu;* ***adamın değiştiğini söylemesi yeterli sayılıyordu.***

Her şeye karşın 1920'li yıllar Nazilere iktidar yolunu açma-

dı. Ancak yapılan seçimlerde hiçbir parti çoğunluk sağlayamıyordu. Bu yüzden sürekli olarak ve her biri kendisinden öncekinden zayıf koalisyon hükümetleri kuruluyor, bunlar da üçer dörder ay içinde devriliyordu. Her seçimde güçlenen tek parti Nazilerdi. Varoşlardaki eğitimsiz-kültürsüz yığınlarda **"Bir de bunları deneyelim"** sloganı, büyük yankı buluyordu. Çünkü "bunlar", onlara istedikleri her şeyi verecekti ya da sınırsız ve soyut vaatlerden insanlar bunu anlıyordu. Nazilerin seçim vaatleri arasında, kamu kurumlarında, özellikle üniversitelerde Yahudilerle solcuları temizleyip o kadrolara işsizleri yerleştirmek, herkese iş bulmak, herkesi iki anahtarla ev ve otomobil sahibi yapmak, bütün çalışanları gemilerle tatile çıkarmak vb. şeyler vardı.

14 Eylül 1930 seçimlerinden Naziler yüzde 18. 3 oyla ikinci parti olarak çıktılar. En güçlü parti SPD (Sosyal Demokratlar) oyların yüzde 24. 5'ini alabilmiş, Komünistler yüzde 13'te kalmıştı. Bunun yanında bir sürü harfli neredeyse tek kişilik onlarca "sol" parti vardı. Bunlar hem birbirleriyle uğraşıyor hem de kendi içlerinde fraksiyonlara, hiziplere bölünüyordu; bazı aşırı sol gruplar, kendi aralarında uzlaşma yerine, rejimi yıkmak için Nazilerle işbirliğini bile tercih ediyordu. Aralarında hiçbir fark bulunmayan partilerin "lider"leri, "Ufak olsun, benim olsun" düşüncesi ile başkaları ile değil işbirliğini, görüşmeyi bile kabul etmiyordu.

Sorunlara çözüm üretemeyen Alman Meclisi, sonunda 31 Temmuz 1932'de erken seçim yapılmasını kabul etti; bu seçimle ülkenin önü açılacak, dış borçlara ve işsizliğe çare bulacak bir yönetim işbaşına gelecekti. Bazıları, istikrarlı bir hükümet kurulması için, seçimlerden önce Seçim Yasası'nda değişiklik yapılmasını istiyordu; ama buna zaman bulunamamıştı. 1932'de yapılan ilk seçim, ne istikrar sağladı ne de dağınıklığı ortadan kaldırdı; ancak **Naziler oyların yüzde 37. 4'ünü ala-**

rak en güçlü parti oldu". [16]

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra savaş suçlusu olarak yargılanan iki numaralı Nazi lideri Göring şöyle diyordu; "***Biz, halka gerçeği söylemiştik. Sadece iktidara gelene kadar demokratik yollara başvuracaktık.***"

Ak Babalar, mutlak hakimiyet sağlayana kadar planlarını uygulamaya devam edeceklerdir. Bu kapsamda; yabancı şirket ve sermayeye, özellikle Arap sermayesine geri dönüşü olmayan tavizler verecek, ulus devletin tüm mal ve hizmetlerini satacak, bir nevi devletin kendisini özelleştireceklerdir. Etnik ayrıştırmaya son hızla devam ederken, yaptıkları yolsuzlukları ve elde ettikleri kazanımları artıracak, geri ödemesi mümkün olmayan dış borçlandırma ile devlet ve belediyeleri mali açıdan küresel güçlere teslim edecekler, basını tamamen kontrolleri altına alacaklar, yukarıda özetlediğimiz hukuki adımları atacaklar, devlet bankalarının içini boşalttıktan sonra özelleştireceklerdir. Özetle, iktidardan gitmeleri ihtimaline binaen, gelenin hiçbir şekilde düzeltemeyeceği tahribatı yaparak, ulus devleti felç edeceklerdir. İktidarları kalıcı olduğu taktirde, ulus devleti fiilen yok edeceklerdir.

16) Yukarıdaki metin Mersin Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Vural Ülkü'nün 26/09/2002 tarihinde www. sevgibul. com Sitesinde yayımlanan makalesinden alıntıdır.

IV- MAFYA İKTİDARI (KÜRESEL GÜÇ ODAKLARININ SALDIRILARI)

Nedir bu küreselleşme ya da globalizm ya da neo liberalizm ya da kapitalizmin sınırsız uygulanma modeli? Ülkemizde tam bir bilgi kirliliği operasyonuna kurban edilmiş bir kavram. Kimine göre; AB'ye girişin ta kendisi, kimine göre çağdaş uygarlığa ulaşmanın yolu, kimine göre zenginlerin fakirleri kaldırması, emperyalizmin 21. Yüzyıl versiyonu. Son yıllarda Türk halkının kafasını böylesine karıştıran küreselleşme kavramının gerçek anlamı, küresel operasyon güçlerince ameliyata alınmış ya da inşaat (Ulus devleti yok etme açısından) alanına çevrilmiş Türkiye gibi ülkelerde, hiçbir zaman halka açıklanmaz. Aksi halde, inşaatın çökmesi riski ortaya çıkar. Biz burada konumuz açısından kavramı kısa ve öz olarak anlatmaya ve kurulmak istenen yeni devlet ve dünya düzeninin ne olduğunu belirlemeye çalışacağız.

19 ve 20. Yüzyıla damgasını vuran ve dünyayı şekillendiren iki önemli fikir akımı vardır. Bunlar, ekonomik kalkışlıdır ve birinin adı kapitalizm birinin ki komünizmdir. Her iki akım, dünyada siyasal rejimlerini kurmuş ve devletlerini oluşturmuştur. Bunlardan kapitalizm 19. Yüzyılda demokra-

si ve ulus devlet kavramları üzerine şekillenmiş, komünizm; komünist devlet ve totaliter rejim mantığı üzerinde oluşmuştur. Bu iki sisteme ek Alman ve İtalyan faşist devlet uygulamalarında da kapitalizm ve sosyalizmin değişik tatbik şekillerini görmek olanaklıdır.

Her iki sistemin ayrıldığı bir çok nokta bulunmakla beraber, bizce en önemlisi, "Mülkiyet kavramı" üzerinde ki taban tabana zıt görüşlerdir. Kapitalistler, özel mülkiyeti ve özel mülkiyetin sınırsızlığını, komünistler kollektif mülkiyeti ve sınırsız olanı benimsemekteydiler.

Her iki sistemin nihai amacı, bu fikir akımlarının temsilcisi egemen bir devlet öncülüğünde tüm dünyaya hakim olmak, dünyadaki devletlerin yok edilmesi, sınırların kalkması ve dünyanın yöneltilmesiydi. Bu yeni dünya düzenini savu-

nan komünistler "İşçi sınıfının dünya egemenliği", kapitalistler ise "bireysel mülkiyet sahiplerinin sınırsız egemenliği" sloganlarıyla hareket ediyorlardı. 20. yüzyılda bu iki gücün çarpışması (sıcak – soğuk savaşlarla) sonucunda kapitalizm galip gelmiş ve rakipsiz alternatifsiz olarak nihai amacını gerçekleştirmeye yönelmiştir. Hedef, ABD ve destekçisi ulus devletler önderliğinde sınırları ve güçleri önce örselenmiş, sonra yok edilmiş devletlerden oluşan bir dünyanın tüm nimetlerinden büyük sermaye sahiplerinin yararlanması ve diğer insanlarında bu bireysel mülkiyet sahiplerinin teb'ası olmasıdır.

Bu yolda ABD'nin yalnız başına hareket etmesini engellemek amacıyla Avrupa'da AB, dünya genelinde G8'ler gibi birlikler oluşturularak dünyanın en zengin şirketlerinin vatandaşları olan ulus devletlerinin öncülüğünde bir paylaşım sürecine girilmesini sağlamışlardır.

Tabii ki, tüm dünyada istenilen düzenin yani bireysel mülkiyete dayalı kartellerin çok uluslu şirketlerin sahiplerinin kendi alanlarında tüm dünya kaynaklarına sahip olmalarını sağlamak öyle kolay bir iş değildir. Bunun için önce komünizmi yıkmak gerekiyordu. Sonra bu güçlü amacın önünde engel oluşturan ulusçuluk ya da ulus olgusunun. Yani, hem 1789 Fransız İhtilali, hem de 1917 Bolşevik İhtilali dünya genelinde karşı devrim yemeliydi. Bunu yapacaklarda neo liberalist ekonomistlerdi. Yani, küreselciler ya da globalistler. Birinci ayağı adı 1982'de ABD Başkanı Reagan tarafından "Project Democracy" olarak konulan bir dizi operasyonlar 90'lı yıllarda komünizmin kalesi SSCB ve onun güdümündeki Doğu Avrupa ülkelerinin darmadağın eden bu özel mülkiyet zenginleri, o yıllarda, 1789 ihtilalinin oluşturduğu ulus devletleri de yıkmak için harekete geçmişlerdi bile. Bunun için bir dizi uluslararası örgüte ihtiyaç vardı. Ve onlar kuruldu ya da kendi yandaşlarınca ele geçirildi. Bunlar; DTÖ (Dünya Ticaret Örgütü), BM (Birleşmiş Milletler), DB (Dünya Bankası), IMF (Uluslararası Para Fonu) ve AB'dir.

Amaç; ABD ve AB önderliğinde bir dünya devleti kurmaktır denilebilirdi. Bugün hala bu amaç vitrinde tutulmaktaysa da bizce amaç; *Çok uluslu şirketlerden her birinin, klasik anlamda devletlerin sahip olduğu sınırları olmayan, ticari faaliyetlerde bulundukları şirketlerinin şube ve faaliyet alanlarının bulunduğu her yere egemen olan ve uyruklukları çalıştıkları şirketlere atfedilen "Küresel Şirket Devletlerini" kurmaktadır. Bu yapıda günümüzün devlet anlayışı ile ABD ve AB gibi birlik devletleri yoktur. Her çok uluslu şirket bir devlettir.* Şimdi bu şirket devlet kavramını incelemeye çalışalım.

A- DEĞİŞEN DEVLET TEORİSİ (ŞİRKET DEVLET),

Bize göre; dünya yeni bir devlet türünün ve dolayısıyla bu devletleri kurmanın alt yapısını oluşturma dönemindedir. Rakipsiz, muhalefetsiz ve bir o kadar da alternatifsiz küresel güç sahipleri 1789 devriminin son kırıntıları kalan ulus devletleri ABD ve AB'ye yok ettirttikten sonra AB ve ABD'yi de yok edecekler ve şirket devlet modeline geçeceklerdir.

Bu modelde; her çok uluslu şirket, faaliyet alanında devletleşecek, şirketin mal varlığı sermayesi ve çalışanlarının bulunduğu her yer şirket devletin toprağı yani ülkesi olacak, çalışanlar da hangi millet, din, ırktan olurlarsa olsunlar o devletin vatandaşı olacaklardır. Patronun koyduğu şirket kuralları ise, şirket devletin anayasa ve yasaları olacaktır.

Yani, klasik, ülkesi, sınırları egemenliği, ulusu, dili, dini, kültürü, kurumları, olan devletler ortadan kaldırılacak, yerine bireysel büyük sermaye sahiplerinin yerleşik değil ve fakat fonksiyonel devletleri kurulacaktır. Bu amaç, bugün aslında çok net olarak görülmektedir. Ancak ulus devlet olan ABD ile Ulus devletler birliği AB'nin varlıklarıyla makyajlanmış bir şekilde karşımıza çıkmaktadırlar. Bu makyaj iki alanda gelişim tamamlandığında ortadan kaldırılacaktır. Yani ABD ve AB gibi öncü, koruyucu, savaşçı devletler de kendilerine verilen misyonu yerine getirdiklerinde ortadan kaldırılacaktırlar.

Bu misyon, önce; 1789 sürecinin şirket devletler lehine tamamen ortadan kaldırılması, sonra; güvenlik veya askeri güce ihtiyaç kalmayacak ortamın hazırlanması ile sona erecektir.

Birinci amaca ulaşmak için, ulus devletlerin çözülmesine yönelik operasyon ve yöntemlere ileride yer vereceğiz.

İkinci sorunun ise Tony Blair ile Bill Clinton'ın büyük bir gösterişle açıkladıkları genetik bilimindeki ilerlemeden sonra aşılacağını düşünmekteyiz. Askersiz ve silahsız ordu projesini, genetik biliminin gelişmesiyle çözmeyi planlayanların bu avantajı elde ettikten sonra klasik devletin koruma gücüne ihtiyaçları kalmayacaktır.

İşte yukarıda özetlenen iki sürecin tamamlanmasıyla artık dünya çok uluslu şirket devletlerin egemenliğine girecektir. En azından küreselleşme ile hedeflenen budur.

Bu sürecin ABD'nin de sonunu getireceğini gören, küreselleşmenin fikir babalarından İktisatçı Francis Fukuyama, Devlet İnşası adlı kitabında ulus devletlerin ortadan kaldırılmasının sonu belirsiz bir kargaşaya yol açacağını belirtiyor ve yıllardır ABD devletinin resmi dış politikasının küreselleşme yönünde oluşmasında son derece etkili bir beyin olarak yıllardır savunusunu yaptığı *"Ulus devletler ortadan kaldırılmalıdır"* tezini inkar etmek zorunda kalıyor. Bizce, bunun sebebi sıranın ABD'ye gelmesidir. Bu aşamada söylenmesi gereken önemli nokta şudur; küresel şirket devletleriyle ABD eninde sonunda hesaplaşacaktır. Bu kaçınılmaz sondur. ABD'nin kullanıldığını anlamış olması sonucu değiştirmeyecektir. İşte bu endişeyle Fukuyama şöyle diyor; *"Egemenliğin gün batımını ileri sürenler-İster sağ kanatta, serbest piyasaların savunucuları; ister sol kanatta, çok taraflılık yandaşları olsunlar-günümüz dünyasında ulus-devlet egemenliğinin yerini neyin alacağını açıklamak zorundadırlar. Bu boşluğu fiilen doldurmuş bulunanlar çok uluslu şirketler, sivil toplum örgütleri, uluslararası örgütler, suç kartelleri, terörist gruplar ve benzeri gibi* (bizce hepsi şirket devlet aparatladır) *belli oranda güce ya da meşruiyete sahip olan fakat aynı anda ikisini birden nadiren bünyesinde barındı-*

ran kuruluşlardan oluşan renkli bir koleksiyondur. Net bir cevabın yokluğunda (bizce cevap şirket devletin ta kendisidir) *Ulus-Devlet egemenliğine geri dönmekten ve bir kez daha devleti nasıl daha güçlü ve verimli kılabileceğimizi anlamaya çalışmaktan başka çaremiz yok.*"[17]

Bu söylemlerden anladığımız, ABD'nin ortadan kaldırılma projesinin uygulamaya konulduğu, bunun ABD'li resmi teorisyenlerce fark edilerek tedbir alınmaya çalışıldığıdır.

B- ULUS DEVLETLERİ ÇÖZME YÖNTEMLERİ

Küresel şirket devletine geçişte, ulus devleti çözme, yani, 1789 Fransız İhtilalini etkisiz bırakmak için devlet kavramının tüm unsurlarına karşı şiddetli, sistemli ve planlı bir saldırı vardır. Şimdi bunları sırasıyla inceleyip, Türkiye'de ki son 25 yıllık sorunların kaynaklarını ve dolayısıyla mafya tanımında yer verdiğimiz küresel güç odaklarının, ülkemizi nasıl kuşattıklarını açıklayabiliriz.

Öncelikle devlet tanımı üzerinde durmamız gerekmektedir. 1789 Fransız İhtilali'nden sonraki süreçte dünyanın en güçlü ulus devletlerinde Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuş olan Mustafa Kemal ATATÜRK devleti şöyle tanımlamıştır;

"Devlet dediğimiz zaman her şeyden önce bir insan topluluğu, bir millet (ulus) varlığı anlaşılır. Bundan sonra, bu insan topluluğunun coğrafi sınırlarla belirlenmiş bir arazide yerleşmiş olduğu görülür...

Bir milleti meydana getiren kişileri, o millet içindeki her çeşit hürriyeti; yaşamak hürriyeti, çalışmak hürriyeti fikir ve vicdan

17) FUKUYAMA, Francis "Devlet inşası", Remzi Kitapevi, Mart 2005, s. 141-142.

hürriyetinin güven altında bulundurulması lazımdır. Keza, bir milletin tümünün her çeşit hürriyeti, yani kendi topraklarında dıştan hiçbir müdahale ve sınırlama olmaksızın, hür ve bağımsız yaşaması ve çalışması lazımdır. İşte, devlet gerek kişilerin hürriyetini sağlamak için millet üzerinde bir nüfuza ve gerek millet ve memleketin bağımsızlığını koruyabilmek için kendine özgü bir nüfuz ve kuvvete sahip olmalıdır.

O halde, devlet, belirli bir arazide yerleşmiş ve kendine özgü bir kuvvete sahip kişilerin bütününden oluşan bir varlıktır."[18]

Max Webber'e göre devlet; "*Belirli bir toprak parçası üzerinde devlet, meşru fiziksel güç kullanma tekeline sahip çıkan bir insan topluluğudur.*"[19]

Yukarıdaki görüşlerden hareketle bir devlet tanımı yaptığımızda, *devlet; üzerinde egemen olunan belirli sınırlara sahip bir alan üzerinde (ülke) yaşayan ve dil, din, ırk, ortak geçmiş, ortak kültür, örf, adet, gelenek vs. bağlarla birbirine bağlı ve birlikte yaşama iradesine sahip insan topluluğunun (ulus) kurduğu ve meşru güç kullanım hakkı verdiği siyasal bir organizasyondur."* diyebiliriz. Burada, devletin oluşabilmesi için bazı olmazsa olmaz unsurların varlığının gerektiği görülmektedir. Nedir bunlar;

-Ülke (sınırları belli, egemenliğin icra edildiği alan)

-Ulus (ortak geçmiş, kültür, dil, din, örf, adet, gelenek vs. kavramlarla birbirine bağlı ve birlikte yaşama iradesine sahip topluluk)

-Egemenlik (kaynağını milletten alan meşru güç ya da otorite) her devletin egemenlik alanı ülkesiyle sınırlıdır.

18) 1929 (14. 384:387) (ATATÜRKÇÜLÜK (Birinci Kitap) Atatürk'ün Görüş Ve Direktifleri, Hazırlayan Genel Kurmay Başkanlığı MEB Basımevi İstanbul, 1988. s. 3)

19) WEBBER, Max 1946, "From Max Webber, Essays in Sociology.

-Siyasi organizasyon (siyasi bir rejime sahip, bu rejimin gerekleri doğrultusunda inşa edilmiş demektir.)

Ulus devletinin özellikleri bunlar olunca bu devlet türünü çözmek ve yok etmek için, yukarda belirttiğimiz unsurları bir bir aşındırıp ortadan kaldırmak gerekir. Küresel emperyalist güçlerin bugün uyguladıkları, planlı ve iyi organize edilmiş operasyonlar hep bu amaca yöneliktir. Şüphesiz, her ulus devletin kendisine özgü koşulları ve özellikleri vardır. Biz değerlendirmemizi yaparken, kendi ülkemizin koşullarını daha fazla ağırlıklı olarak ele almaya çalışacağız.

Çulcu, şöyle demektedir; "... *Küresel güç odakları, küresel egemenliklerini tesis edebilmek için ulusal yapılanmaları tasfiyeye yöneliyorlardı. Dolayısı ile küresel güç odakları ile ulusal devletlerin merkezi otoritesi karşı karşıya geliyordu. Buna karşılık Mafyatik toplum yapısı zemininde yerel güç odakları ulusal/merkezi otoritelere karşı zaten yüzyıllardır direnişlerini sürdürüyorlardı. Bu bağlamda, küresel güç odakları ulusal devletlere karşı mücadele eden yerel güç odaklarını –bir bakıma– korumaları altına alıyor, ulusal/merkezi otoriteyi çökertmek konusunda koşutluk içine giriyorlardı... ...*"[20]

Doç. Dr. Şengül HABLEMİTOĞLU, şu tespitlerde bulunuyor; "*Birçok neo-liberaller için küreselleşme, ilk gerçek küresel uygarlığın kurucusu olarak değerlendirilmektedir. Aşırı küreselleşmeci bakış açısına göre, küresel ekonominin yükselişi radikal yeni dünya düzeninin temeli olarak yorumlanabilecek, küresel düzeyde kültürel karışım (Hyperdization), küresel yayılma ve küresel yönetişim kurumlarının (global governance institutions) doğuşu, köklü bir biçimde yeni dünya düzeni temsilcileri ve ulus devletinin sonu olarak yorumlanmaktadır. Artık ulusal dev-*

20) Çulcu, Murat, "Her Sakaldan Bir Kıl", e yayınları, İst. 2001, s. 12.

letin sınırlarının kontrolünde güçlük çekilmektedir...»[21]

HABLEMİTOĞLU, ülkemiz açısından yaptığı değerlendirmede ise şöyle demektedir; "*Kimilerinin, sayıları çok az olmakla birlikte, sonunun yaklaştığını iddia ettikleri küreselleşmenin önüne kattığı en son domino taşını da devirmeden bitmeyeceği kanısındayım. Zayıflayan, güçsüzleşerek direncini kaybeden her taş, bizim toplumumuz, ülkemiz de dahil bir bir yıkılıyor. Küreselleşme çok sabırlı, uzun erimli bir proje. Kendi karşıtlarını da taraftarları kadar kolay yaratan ve yöneten böyle bir projenin başarısız olmasını beklemek tabii ki, saf dillik olacaktır.*»[22]

Sivil Örümceğin Ağında adlı kitabında Mustafa YILDIRIM ise şöyle diyor; "*... oysa, ulus devletler dünya egemenliğinin önündeki en büyük engeldir. Çünkü, ulus devletler kendi topraklarının kullanımına ve iktisadi ortamına dışardan yapılacak girişimleri, dış siyasetlerinin doğrudan yönetilmesini engelleyebilirlerdi. Daha kötüsü, yandaş yönetimlerin yerini her an daha bağımsızlıkçı yönetimler alabilirdi".*

Ulusal egemenliklerinden ödün vermeye yanaşmayan bu tür devletlerin sınırlarının eleğe dönüştürülmesi işi, örtülü, kirli işlerle becerilemez ve ilgili ülke insanlarının onayını almadan gerçekleştirilemezdi. Bu nedenlerle, hür dünya işlerinde, insan hakları ve din hürriyeti bekçiliğine evirilen operasyon ile ABD'nin uygun göreceği türden demokrasiler kurulmalıydı.»[23]

Yukarıda ki yazarların görüşleri net bir gerçeği yansıtıyor;

21) Doç. Dr. HABLEMİTOĞLU, Şengül, "Küreselleşme-Düşlerden Gerçeklere", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, Haziran 2004 S. 21.
22) HABLEMİTOĞLU, age. s. 9.
23) YILDIRIM, Mustafa, "Sivil Örümceğin Ağında", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, Şubat 2005, İst, s. 20.

Küresel emperyalizm, dünya egemenliğinin önündeki en büyük engellerden olan ulus devletlerden ve bu kapsamda Kemalizm eksenli Türk ulus devletinden her gün bir parça koparıyor.

Dünya ile bütünleşme kapsamında düşünüldüğünde, küreselleşmenin hiç mi yararı yoktur ya da fazla ulusalcı olmak, gelenekçilik kapsamında Türk ulus Devleti'ne zarar vermez mi? gibi sorulara şöyle yanıt verme taraftarıyız. Eğer Türkiye, hıristiyan ya da musevi halka sahip olsaydı, yani, çoğunluğu müslüman olmasaydı ve bu müslüman halka sahip ülke Suudi Arabistan, Kuveyt ile diğer Arap devletleri gibi küresel güçlerin uşağı durumunda olsaydı, yine, Kurtuluş Savaşı'nda emperyalistleri yenmeseydi sorun yoktu. O zaman, sınırlarımızın korunmasına da gerek yoktu, egemenliğin bizde kalmasına da. Belçika ya da Hollanda bu alanda nasıl sorun yaşamıyorsa bizde yaşamazdık. Kuveyt nasıl sorun yaşamadıysa bizde yaşamazdık. Ama, durum böyle değildir ve bir çok ülkeye uygulanmasında sakınca olmayan küreselleşme tedavisi ülkemiz için yaşamsal derecede sakıncalıdır. Karşı oluşumuzda bu yüzdendir.

Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hilmi ÖZKÖK 19 Eylül 2005 Gaziler Günü'nde şöyle diyor; "*Özellikle etnik milliyetçilikle ulusal kimliğimizin ve üniter yapımızın ayrıştırılmaya ve bizleri bir arada tutan ortak değerlerimizin aşındırılmaya çalışıldığı bir ortamda... Bizler, üzerinde yıllardır yaşadığımız ve her köşesi şehit kanıyla sulanmış bu güzel vatanımızı, atalarımızdan bizlere kalan en kıymetli hazine ve büyük ATATÜRK'ün de ifade ettiği gibi 'Hiçbir kayıt ve şart altında ayrılık kabul etmez bir kütle' olarak kabul ediyoruz... Ulusun ve ülkenin bütünlüğünü ve üniter devlet yapısını tartışmaya açan çevre-*

ler... Her zamanki gibi karşılarında bütün toplumsal güçleri ve Türk Silahlı Kuvvetleri'ni bulacaklar ve hiçbir zaman habis emellerine ulaşamayacaklardır".[24]

Şimdi ulus devletin unsurlarının nasıl aşındırılmaya ve dağıtılmaya çalışıldığına bir bakalım.

C. ULUS DEVLETİ OLUŞTURAN UNSURLARIN ÇÖZÜLMESİNE YÖNELİK KÜRESEL OPERASYONLAR

1- Ulus Unsuru

Ulus, ulus devletin temel unsurudur. Devleti temelsiz bırakabilmek için önce ulusu çözmek gerekir. Bunun için planlanan ve uygulamaya konan projelere bir bakıldığında; önümüze, demokrasi hak ve hürriyetler kavramının arkasına sıkıştırılmış ve aşama aşama uygulamaya konulmuş küresel dayatmalar ve bu dayatmalara yardıma çoktan hazır işbirlikçiler ile uygulamaları çıkmaktadır.

Başlangıç olarak, şimdilerde küresel emperyalistlerin kalesi Dünya Bankası Başkanlığı'na getirilen Dr. Paul Wolfowitz'e, ABD Savunma Bakan Yardımcısı iken, o tarihlerde henüz milletvekili bile olmayan RTE tarafından yazılan 4 Kasım 2002 tarihli bir mektuptan bahsederek, küresel emperyalistlerle siyasilerin nasıl kol kola girdiğini örnekleyebiliriz. RTE mektubunda şöyle diyor;

"Ülkelerimiz arasındaki tarihi ortaklık ve dostluğun gelecekte de devam edeceği ümidini paylaşan bu mesajımı, ortak dostlarımız aracılığıyla, size direkt olarak iletmek istiyorum.

Resmi sıfatımızdan dolayı, seçim sonuçlarının generalleri-

24) Cumhuriyet Gazetesi 20 Eylül 2005 s. 4.

miz arasında bazı rahatsızlıklar yaratmış olabileceğinin, kuşkusuz farkındasınızdır. Generallerin Türkiye için ümitlerini, partimin ve benim de paylaştığımı bilmenizi isterim. Ki bu ümitler, Türkiye'nin, birinci dünya toplumunun, gelişmiş, laik ve güvenilir bir üyesi olmasıdır. ***Ve şuna eminim ki, şimdiye kadar hiç olmamış bir şekilde birleşerek,*** *ülkemizin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışabileceğiz.*

Bu amaç için mümkün olan en kısa sürede General Özkök'le gizli ve özel bir toplantı yapma fırsatı bulacağımı ümit ediyorum. Şahsi cep tel numaram şudur...

Bu yardımınız ve ülkeme olan geçmiş dostluğunuz için çok teşekkürler. Sizinle şahsen tanışmayı ümit ediyorum Saygılarımla, RTE."[25]

Gerçekten de, AKP iktidarı döneminde, "Şimdiye kadar hiç olmamış bir şekilde birleşerek" küresel güçlerin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışmışlardır. Nasıl mı?

Ulusu oluşturan temel kavramlardan hareketle, bu kavramlara yapılan saldırıları şöyle özetleyebiliriz;

a-Kültür (Örf, Adet Ve Gelenek)

-Ulusal Kültür,
-Kültürel zenginlik,
-Küresel kültür,
-Kültürlerin farklılaşması,
-Kültürel haklar,
-Etnik temelli kültür,
-Etnik temelli kültürün muhtariyeti (otonomisi). Ulusal

25) SAVAŞ, Vural Türkiye Cumhuriyeti Çökerken, Bilgi Yayınevi, Ank. 2004 s. 62-63.

kültürün uluslar kültürüne dönüşümü,

-Ulusun içinden inşa edilen yeni ulusların kültürlerinin bağımsızlığı.

Yukarıda aşamalarını anlattığımız kültürün ve dolayısıyla bu temelde ulusu oluşturan insanların ayrıştırılması için her bir aşamada değişik projeler uygulanmakta ve adeta Türkiye bir proje faaliyet sahasına dönüştürülmüş bulunmaktadır. Bu projelerin uygulanmasında siyasi iktidarlar, kendilerine aydın diyenler, küresel destekli sivil toplum kuruluşları, sermaye sahipleri, iş adamları, akademisyenler, meslek birlikleri, dernekler, vakıflar v. s bulunmaktadır.[26]

Türkiye, farklı kültürlerin oluşturduğu bir mozaiktir, herkesin kültürünü yaşama ve sahip çıkma hakkı vardır gibi söylemlerle ortaya çıkan kültür farklılıklarını ayrıştırmaya yönelik binlerce söylem ve slogana rastlamak mümkündür. Bu konuda Başbakan Erdoğan'ın 2005 Ağustosunda Diyarbakır'da yaptığı meşhur konuşmanın dayanağı olan Refah Partisi tarafından hazırlatılmış Kürt sorunu raporunda şöyle deniliyor; "*Kürt sorununa tam demokrasi ve kültürel çoğulculuk temelinde yaklaşılmalı ve anayasal vatandaşlık temelinde, eksiksiz demokrasi anlayışıyla çözümlenebileceğine inanılmalı.*"[27] Başbakan'da bu rapor doğrultusunda o gün diyeceğini demiştir.

Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde Türkiye'nin önüne dayatılan kültür farklılaşması projesi, Kürt ve Alevi kültürleri üzerinde yoğunlaşmaktadır. 17 Aralık 2004 belgesinde, Alevi ve Kürtlerin kültürel azınlık statüsüne alınmaları AB tarafından resmen talep edilmiştir. Sırada hangi kültürel temelli etnik

26) Bu konuda geniş bilgi için bkz. Yıldırım, Mustafa, Sivil Örümceğin ağında.

27) Sabah Gazetesi, Erdal ŞAFAK, 13-08-2005.

azınlık inşa etme operasyonu vardır diye sorulduğunda, cevabı Kral TV deki müzik programlarından, ülke de yeni yeni kurulmaya başlanan bir takım derneklere kadar görmek mümkündür. Örneğin Kral TV de son dönemlerde Laz, Çerkez, Gürcü, Arnavut, Pontus Rum kültürünü yansıtan çok sayıda şarkı ve klibe rastlamaktayız. Yine, bu temelde birçok derneklerin kurulduğunu gözlemlemekteyiz. Hatta, Trabzon ilimizde bazı Pontus Rum derneklerinin sonradan Müslümanlığı kabul etmiş bazı vatandaşlarımıza Rum kimliği verdikleri, bu kimlikleri alanların, Güney Kıbrıs Cumhuriyeti'ne gidip, vatandaşlık talep ettikleri ve kabul olundukları yolunda bilgiler gelmektedir. Kürt ve Alevi kültürüne bağlı otonomi ve bağımsızlıktan sonra, sırada alt kimlik kavramı etrafında şekillendirilen kültürlerin ayrıştırılması bulunmaktadır.

Kültürel hakları demokrasinin gereği sayan ve bu nedenle ulustan uluslar inşa etmek için yoğun çaba sarf eden küresel operatörler, bir yandan bu yeni ulus adaylarına kimlik bulurlarken, diğer yandan onların kültürel yapılarını kimliklerine uygun olarak dizayn etmeye çalışmaktadırlar.

Şu tespitlere aynen katılmamak elde değildir;

"...Çok kültürlülük propagandasıyla etnik ayrıştırma ve çatışma sürecinin güçlendirilmesi için, insan hakları raporları giderek etnik azınlık hakları raporlarına dönüştürülür... Küllenmiş tarihsel çatışmalar, acılar yeniden ateşlenir. Ülkede özgüveni sarsılmış halkın, gün geçtikçe, yabancı kültürüne, yabancı düzenine özenme eğilimleri kışkırtılır..."[28]

Bu noktada, iki temel operasyon hedefleri vardır. Birincisi; oluşturmak istedikleri alt kimliklerin kültürel yapılarını dizayn etmek. İkincisi; ulusal kültüre bağlılığı yok etmek,

28) Yıldırım. Mustafa, age. s. 43.

kültürel modernizasyon. Bu iki ana noktada şekillenen faaliyetlere çok sayıda örnek verilebilir.

Oluşturulmak istenen alt kimliklerin kültürel yapılarının dizaynı için, küresel güçler sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ve diplomatik temsilciliklerini kullanmaktadırlar. İstihbarat servislerinin gayretlerini de unutmamak gerekir. Son yıllarda yapılan yabancı destekli şu araştırmalar çok ilginçtir;

Yıl 1997. Araştırma konusu; *"Kürt vè Türk toplumları arasında ılımlılaşmanın yerleştirilmesi. Çok kültürlülük, tolerans ve siyasi çoğulculuk esasına dayalı barışçı ve sivil bir toplumun geliştirilmesine yönelik adım"*. Parasal tutar; 50.000 USD. Parayı veren; NED (*National Endowment for Democracy. ABD'nin küresel operasyonlarını düzenleyen örgütlenmesi)* Parayı alan; Toplumsal Sorunları Araştırma Vakfı (TOSAV)[29]

Yıl, 1997. Araştırma konusu; *"Türk Toplumunun kültürel entegrasyonu."* Parasal tutar; 313.900 euro. AB katkısı; 300.000 euro.)[30]

Yıl, 1999. Faaliyet konusu; *"Demokrasi üstüne 24 radyo programı yapılacak. Türkiye'de toplumsal-siyasi yaşamın yeniden tanımlanması çalışmalarını sürdürecek"*. Parasal tutar; 42.000 USD. Parayı veren; NED. Parayı alan; TOSAV.[31]

Yukarıdaki örnekleri çoğaltmak mümkündür. Hiç kimsede Türkiye'de bu faaliyetleri ABD neden yapıyor diye merak etmiyor her halde. Özellikle istihbarat birimlerimizde merak uyanmaması ilginç gelmektedir.

Bu konuda bir başka önemli örnek, 2003 yılında Türkiye'de çıkan Bir Küre, Bin Bir Küreselleşme adlı kitaptır. Samuel P. Huntigton'un Peter L. Berger'le birlikte editörlüğünü

29) Yıldırım. Mustafa, age. s. 68.
30) Yıldırım. Mustafa, age. s. 70.
31) Yıldırım. Mustafa, age. s. 73.

yaptığı kitap, Boston Üniversitesi gözetiminde Şili, Japonya, Çin, Güney Afrika, Almanya, Macaristan, Tayvan, Hindistan, ABD ve Türkiye'de sürdürülen üç yıllık bir çalışmanın ürünü olarak sunulmaktadır. Türkiye ayağındaki araştırma ve raporu yazanlar Ergün Özbudun ve Fuat Keyman'dır. Huntington ve Özbudun'la ilgili olarak şu tespitler ilgi çekicidir;

"Huntington, Harvard Üniversitesi Uluslararası İşler Merkezi'ni yönetirken, CIA elemanı olarak çalışmış, kendine ödeme yapılmış ve gizlice yürüttüğü danışmanlığı sırasında hazırladığı belgeler CIA'nın denetiminden sonra yayımlanmıştır. NED-Forumun Konseyinde Huntington'un yanı sıra, CIPE (*Centre International Private Enterprise*) Türkiye bürosunda ikinci direktör olarak gösterilen ve Türk Demokrasi Vakfı Kurucularından Ergün Özbudun'da yerini almaktaydı. Prof. E. Özbudun aynı zamanda, NED'in yayın organı *'Journal of Democracy'* dergisinin yayın kurulunda da yer alıyordu."[32] Tabii bu arada NED'in Türkiye'de, Türk Demokrasi Vakfı'na para karşılığı yaptırdığı araştırmaları da hatırlatmakta yarar vardır.

Rapor okunduğunda, küresel patronlara, Türkiye açısından bugüne kadar yapılanların ne oranda başarılı olduğu ve neler yapılması gerektiğinin arz edildiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle önemli tahlillere yer verilmiştir. Bunun başında, ABD'nin Büyük Ortadoğu ve Ilımlı İslam Projeleri ile örtüşen şu görüşler gelmektedir;

"... *Bu anlamda, Türkiye bir istisna olmayıp, tam tersine, son on yıl içinde çok hızlı bir toplumsal, kültürel, ekonomik ve siyasal değişim geçirmiş..... Bu önermemizi somutlaştırmak üzere yaygın kabul gören üç noktaya işaret etmek istiyoruz: Birincisi,*

32) Yıldırım, age. s. 28/29.

söz konusu değişimin dışa vurulduğu alanlardan biri İslamın yükselişidir. İkincisi, bu yükselişin değişik biçimleri, söylemleri, çatışmaları, tutumları vardır. Üçüncüsü de küreselleşme süreçleri İslam'ın Türkiye siyasetinde, ekonomisinde ve kültürel dünyasında oynamaya başladığı önemli rolü biçimlendirmiştir.

Türkiye'nin siyasi ortamındaki köklü değişiklik, İslami söylemin siyasallaşması ve 'siyasal İslam'ın Türkiye siyasetinin belirleyici unsurlarından ve güçlü aktörlerinden biri haline gelmesiyle oluşmuştur..."[33]

Bu değerlendirmeler Türkiye'nin hangi realitesi ne oranda uyuşuyor tartışılır. Ancak, Ilımlı İslam'ın nerelerde, nasıl tezgahlandığı hakkında kanaat verdiği yadsınamaz. "*Küreselleşme süreçleri İslam'ın ... dünyada oynadığı rolünü biçimlendirmiştir.*" tespiti, yapılan çalışmaların bu alanda başarıya ulaştığının raporundan başka bir şey değildir.

Bu yazarların şu değerlendirmeleri ile bu konuya son veriyoruz,

"*....1990'ların popüler kültüründe* ***'çoğulculuk çağrıları, çoğul kimlikler, yerele değer verilmesi, geleneksel simgelerin artması ve tüketici kültürünün ortaya çıkması'*** *gibi gelişmelere tanık olduk. Dolayısıyla,* ***'kültürel sermaye'*** *ikili bir rol oynamış, farklı kimliklerin oluşmasını ve harekete geçmesini anlamlı kılmak açısından farklılaştırıcı bir etken; değişik kimliklerin tüketici kültürüne yönelmeleri açısındansa bu kimlikler arsında ortak bir unsur olmuştur.*"[34]

Bu tespitler üzerine söylenecek çok söz vardır. Alt kimlik oluşturma gayreti içerisinde olanların, aslında küresel serma-

33) Huntigton, Samuel. P., Berger, L. Peter,"Bir Küre Bin Bir Küreselleşme,Çağdaş Dünyada Kültürel Çeşitlilik, Kitap Yayınevi, İst.2003, s.303/304.

34) Huntington, Berger, age. s. 325.

yenin adamlan olduğu gerçeğinden tutunda, kültür farklılaşmasının yaratılmasının temel nedeninin, küresel pazarın genişletilmesi olmasına kadar bir çok yön içermektedir bu görüşler. Yorum sizlerin.

Mustafa Kemal ATATÜRK kültürle ilgili şöyle diyor;

"Asıl uğraşmaya mecbur olduğumuz şey, analarımızın ve atalarımızın oldukları gibi, yüksek kültürde ve yüksek fazilette dünya birinciliğini tutmaktır."[35]

b-Dil

-Ulusal dil,

-Kültürel Zenginlik (dillerin çeşitliliği),

-Dillerin farklılaşması,

-Ana dil,

-Etnik temelli ana dil hakkı,

-Anadilin otonomisi, yeni inşa edilen ulusların dilleri,

-Ulusun içinden inşa edilen yeni ulusların ana dillerinin bağımsızlığı,

Bu konuda çok sayıda örnek verilebilir. Bölücü başı Apo dan tutun da, Başbakanı ve Bakanları Kürtçe konuşarak karşılayan Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı'na kadar hemen herkes, dil konusundaki ayrışmayı kabul etmiş durumda. Dil konusunda artık otonomi aşamasına gelindiğini söyleyebiliriz. Devletin televizyonundan, kimin belirlediği belli olmayan çeşitlilikte dillerde yayınlarda tutun, Kürtçe dil kurslarına kadar, resmi izin verilen birçok faaliyet...

Anayasamızın değiştirilemeyen ve değiştirilmesi teklif edilemeyen 3. maddesinde "Türk Devletinin Dili Türkçedir," hükmü ne derse desin, hükümetler küresel emirle gereğini

.) 1932 (6-91) (Atatürkçülük, s. 351).

yapmaktadırlar. Şimdi karşımıza, Boşnakça, Çerkezce, Lazca Gürcüce, Arnavutça, Pomakça v.s. gibi anadiller çıkacak. Bu durumda, Türkçe de tali ya da yabancı sayılacak bu ülkede, ama slogan aynı; demokratik haklar ve özgürlükler, yani, 1982 de başlatılan "Project Democracy" operasyonunun uygulanması.

AKP programında şöyle deniliyor; "*İnsan hakları alanında faaliyet gösteren gönüllü kuruluşların, sivil toplum örgütlerinin görüş ve önerileri dikkate alınacak, devlet organları ile bu kuruluşlar arasında sıkı bir işbirliği oluşturulacaktır. İnsan hakları ihlallerinin tespiti, çözüm önerilerinin geliştirilmesi, insan hakları eğitimi ve kolluk güçlerinin denetimi konularında bu kuruluşların katılımına ağırlık verilecektir.*" devamında "*Düşünce ve ifade özgürlükleri uluslararası standartlar temelinde inşa edilecek, düşünceler özgürce açıklanabilecek, farklılıklar birer zenginlik olarak görülecektir..... Partimiz, kültürün taşıyıcı unsurları olan dil, edebiyat, folklor, musiki, plastik sanatlar, etnografya, sinema, temsil sanatları vb. alanlardaki mevcut yapıyı, yaklaşım ve anlayışı eksik ve sağlıksız bulmaktadır. Bütün bu alanlarda konuların uzmanları ve sivil toplum örgütlerinin de görüşlerinden yararlanılarak yeni ve doyurucu politikalar geliştirilecektir.*"

Bu programa aynen uyulduğunu ve küresel operasyonların bu program doğrultusunda gerçekleştirildiğini her gün bir örneği ile görmek mümkündür. *Farklılıklar birer zenginlik olarak görülecektir. Dil alanında konuların uzmanları ve sivil toplum örgütlerinin de görüşlerinden yararlanılarak yeni ve doyurucu politikalar geliştirilecektir* söylemleri, AKP'nin, küresel operasyonun yönlendiricisi sivil toplum kuruluşları ve operatörlerinin görüşleri doğrultusunda, başta dil olmak

üzere, her alanda ulus kavramını çökertecek politikalar izleyeceği, kendi programı ile sabittir.

01/10/2004 tarihinde Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu (BİHDK), "Azınlıklar ve Kültürel Haklar Komisyonu" nun hazırladığı "Azınlık Hakları Raporu"nda ki şu husus oldukça dikkat çekicidir;

"Devletin Dili" kavramının yerine devletin "resmi dili" ifadesi kullanılmalı. Devlet, yurttaşlarının konuştuğu dillere karışmamalı". Apo, Leyla ve Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı da aynı görüşü paylaşmaktadırlar. Küreselleşme bu anlamda birleştirici olabilmektedir.

ATATÜRK bu konuda da bunlardan farklı düşünmektedir;

" Milliyetin çok belirgin niteliklerinden biride dildir. Türk Mil-

letindenim diyen insan, her şeyden evvel ve mutlaka Türkçe konuşmalıdır. Türkçe konuşmayan bir insan Türk kültürüne, topluluğuna bağlılığını iddia ederse buna inanmak doğru olmaz." 1931 (65-39)[36]

c-Ortak Geçmiş

-Ulusal geçmiş,

-Farklı alt kimliklerin farklı geçmişi, ortak geçmişi ayrıştırma,

-Farklı geçmişi etnik kökenle birleştirme, etnik kökene dayalı tarih yaratma

-Farklı geçmişin otonomisi, ulusun içinden çıkartılan yeni ulusların tarihini yaratma,

-Etnik kökenle birleşen ve otonomi kazanan yeni inşa edilmiş ulusun farklı geçmişinin bağımsızlığı.

36) Atatürkçülük, s. 363.

Ulusları oluşturan ortak geçmişi, farklı kültür ve dille inşa edilmeye çalışılan etnik kökene bağlama ve ayrı bir ulus inşa etme, böylece Türk ulusunu çözme anlamında, üzerinde yoğunlukla çalışılan bir başka konu da, ulusun ortak geçmişe dayalı birlikteliğini ortadan kaldırmaktır.

Bu amaçla iki ana çalışma yapılmaktadır. Bunlardan ilki; ulusun geçmişini tartışmaya açarak, zihinleri bulandırmak, tarihi olduğu gibi değil istenilen hedefe uygun yazdırmak ve böylece tarihi gerçekleri saptırmak, ulusun gerçekleştirdiklerini küçümsemek, işbirlikçilere spekülatif kitaplar yazdırmak ve haberler hazırlatmak gibi yöntemlerle ulusal ortak geçmiş bilincini felce uğratmak, ulus devletin kuruluş yılları ile bugün arasında müthiş bir uçurum yaratarak, o günkü koşulları, başarıları, yoklukları, çekilen acıları, zorlukları yok sayıp, bugünün penceresinden tarihi saptırarak anlatmayı ve yazmayı sağlayarak, geçmişle bugün arasındaki ustaca koparmaktır. Özetle, bugün yaşayan halkla, ulus arasına tarih yanıltmalarıyla engel koymaktır. Bunun için yüzlerce çalışma yapılmaktadır. Örn; Ulus devleti kuran Ulu önder Atatürk'ün özel yaşamı başta olmak üzere, Kurtuluş Savaşı'nın tüm kahramanlarına saldırılar düzenlenmekte, kazanılan savaş, sanki mağlubiyetmiş gibi gösterilmeye çalışılmakta, Lozan, azınlıklar gibi konular tartışmaya açılarak başarılar başarısızlık gibi gösterilmeye çalışılmakta, yeni devletin kurucuları ve devlet din, ümmet düşmanı olarak lanse edilmekte, vatan hainleri kahramana dönüştürülmekte, sanki bu ulus tüm emperyalistleri yenmemiş gibi davranılmakta, yenilik, küreselleşme, değişim gibi kavramlarla ortak geçmişin öneminin kalmadığı fikri gençlere aşılanmaya çalışılmaktadır. Küresel emperyalistlerin kurslar vererek yetiştirdiği Orhan Pamuk gibi ulus

düşmanlarına kitaplar yazdırılarak, demeçler verdirilerek, yıllarca mağdur edilmiş, Ermeni, İngiliz, Rum, Fransız, İtalyan, Rus mezalimine, tecavüzüne uğramış, vahşice katledilmiş millet evlatlarının hakları gasp edilmeye çalışılmaktadır. Anadolu'nun işgal görmüş her yerinde, toplu mezarlardan haykıran vatan evlatlarının sesleri kısılmaya, adeta *"hadi sesimizi duymuyorsunuz, kemiklerimiz de kanıt değil mi?"*diye haykırmalarına seyirci kalınmasına, milletin atasıyla, dedesiyle, ceddiyle bağının kesilmesine çalışılmaktadır. Vatan hainlerinin sayısal azlığı, vatanperverlerin suskunluğu karşısında çoğunluğa dönüşmekte, vahşi küresel emperyalistler bugün aynen geçmişte olduğu gibi *tek dişi kalmış canavarı* simgelemektedirler.

İkinci ana nokta, Türk Ulusu'nu ayrıştırmak için oluştu-
 rulmaya çalışılan yeni ulus adaylarının ulusla birlikte yazılmış tarihlerini değiştirme, yani, ortak geçmişi etnik bazda ayrıştırma çabalarından oluşmaktadır.

Bunun en net örneğini, Ermeni sorunu olarak dayatılan konuda, Kürtlerle Ermenilerin Türk Ulusu'na karşı birlikte hareket etmelerinde görmekteyiz. Oysa, tarihi kaynaklar, Kürtler ile Ermenilerin birbirlerini acımasızca öldürdüklerini göstermektedir. Birbirlerini öldürenlerin omuz omuza olabilmeleri için, tarihi gerçeklerin saptırılması ve oluşturulan alt kimlik, yani, etnik temelli ulus adaylarının bu saptırmaya inandırılması gerekmektedir. Bu da ancak, küresel operatörlerin başarabilecekleri bir iştir.

Yine, bugün ayrılıkçı Kürtlerin üzerinde durmadıklan bir başka realite de, Osmanlı'nın son dönemi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulma aşamasındaki savaşların tümünde, Kürt olduğunu iddia edenler, Türk kimliği ile savaşmış ve şehit ol-

muşlardır. Böylesine köklü bir ortak geçmişi silip atmak, küresel operatörlerce, ne yazık ki bazı kesimler açısından kolayca gerçekleştirilebilmiş ve Kürt tarihi kitapları yazmak başta olmak üzere, birçok ayrılıkçı yayın ve faaliyet yapılmış ve yapılmaktadır. Örnek "Kürt Tarihi ve Uygarlığı, Cemşid *BENDER*, Kaynak Yayınları", Bazil Nikiti'nin, Kürtler- Sosyolojik ve Tarihi İnceleme adlı kitabı" v. s (*Kürt tarihi, kültürü ve dili ile ilgili yüzlerce yerli ve yabancı kitap bulunmaktadır.*) Küresel güçlerin Türkiye de Kürt kartı ile ilgili oynadıkları oyunu, onlarca batılı yazarın, Kürt kavramı ve sözde Kürt tarihi ile ilgilenmesi, ciltlerce kitap yazmalarından anlamak olanaklıdır. Aynı şekilde Lazlar, Lazca, Laz Tarihi, Çerkezler, Çerkezce, Çerkez Tarihi v. s hakkında çok sayıda kitaba rastlamamız olanaklıdır.

Aynı kaderi paylaşmış, aynı zulme uğramış, birlikte yemiş, içmiş, birlikte ölmüş, evlenmiş, çocuk sahibi olmuş, birlikte savaşmış ulus evlatlarını birbirine düşman etmek için oyun oynayanların çabalarını boşa çıkarmak için Çanakkale Şehitliği'ndeki mezar taşları üzerinde yazılı künyeleri okumak, okutmak, haykırmak yeterlidir.

Büyük Önder ATATÜRK şöyle diyor;

"Millet için ve milletçe yapılan işlerin hatırası her türlü hatıraların üstünde tutulmazsa, milli tarih kavramının kıymetini takdir etmek mümkün olmaz."[37]

d-Etnik Köken

-Türk Ulusu,

-Üst kimlik oluşturulması, Türkiyeli kavramının icadı ve yerleştirilmesi,

-Alt kimlik oluşturulması, Türkiyeli kavramının altının

37) 1931 (4-353) (Atatürkçülük, s. 359).

doldurulması (Laz, Kürt, Çerkez vs.)

-Türk kavramının alt kimlik olarak benimsenmesinin sağlanması,

-Alt kimliklerin uluslaştırılması,

-Alt kimliğe dayalı olarak yeni inşa edilen ulusların bağımsızlığı.

Ulusun, dil kültür ve ortak geçmiş üzerinde yapılan planlı operasyonlarla etnik köken esasına göre başka uluslara ayrılması bir başka deyişle, ulusun içerisindeki bazı grupların, yeni ulus inşası planları doğrultusunda uluslaştırılması ve ulusun bölünmesi planlanmaktadır. Küresel güçlerin operatörleri bu alanda müthiş çalışmalar yapmakta ve başta Kürt milliyetçiliği kavramı olmak üzere birçok etnik kökenli milliyetçilik kavramını ülkede inşa etmeye çalışmaktadırlar. Tabii ki bu konuyla ilgili olarak esas aldıkları temel kavramlar yine "demokratiklik" veya "demokratik açılım" ile "temel hak ve özgürlükler" kavramlarıdır. İşte bu nedenle başbakan RTE 2005 yılı ağustos ayında Diyarbakır'da yaptığı konuşmada Kürt sorununu demokratik açılımla çözebileceğini iddia etmiştir. Bu konuşma bölücü başı Apo'nun tezleri, dolayısıyla küresel güçlerin görüşleriyle örtüşmektedir. Türkiye'de etnik kökene dayalı ulusu ayrıştırma çabaları yeni değildir. Cumhuriyet kurulduğu tarihten itibaren emperyalist güçler Türk ulusunu bölmek için etnik köken ve bunların bağımsızlığı kavramları üzerinde sürekli çalışmaktadırlar.

Ülkede, etnik köken temeline dayalı ulus inşası faaliyetlerinin gerçekleştirilebilmesi için, 2002 seçimlerinden önce, seçim meydanlarında "Ben zenci Türküm" diye bas bas bağıran, Türkiye Cumhuriyeti Başbakan'ı olduğu günden itibaren ise, bir türlü, ben Türküm diyemeyen ve fakat Türkiyeli ol-

duğunu iddia eden RTE'nin, bu kavramı bilerek ve isteyerek ortaya attığı ve dillendirdiği söylenebilir. Amaç, Türkiyeli üst kimliğinin altını doldurmaktır. Yani, alt kimlikler oluşturmaktır. Bu kavramın, ulusu bölüp parçalamak ve ulusun içinden başka uluslar çıkarmak amacından başka hiçbir amacı bulunmamaktadır. Nitekim, Başbakan'ın bu görüşlerini yıllar önce ifade ettiğini de şu sözlerinden anlamak mümkündür;

"Osmanlı 600 yıl 30'u aşkın etnik grubu ümmet düşüncesiyle bir arada tuttu. Buyurun, şu anda 70 senedir tutabildiler mi? (Cumhuriyetçileri ve Atatürkçüleri kastediyor) *Tutamadılar, ülke birbirine girdi. Peki siz nasıl tutacaksınız? Biz inanç birliğiyle tutacağız. Allah'ın izniyle çözüm bu. Çünkü ben Hakkari'nin Yüksekova ilçesindeki Kürt Ahmet'i benim Müslüman kardeşim olduğu için seviyorum ve bağrıma basıyorum."*[38]

Türkiyeli kavramı bir üst kimliktir. Alt kimlikle bütünleştirildiğinde, ulus ister istemez etnik kökenlere ayrılacaktır. Örneğin Kürdüm ama Türkiyeliyim, Çerkezim ama Türkiyeliyim v. s bu tür bir ayrımın kimlerin işine geleceği de açıktır. Şöyle ki; Bu ayrım küresel güçlerin yeni ulus inşası planlarını ifade etmektedir. Ümmetçi görüş açısından da ulusun parçalanıp, din temelinde bir devlet kurulması amacını içermektedir. Bu noktada, ülkedeki ümmetçi görüş ile küresel emperyalist düşünce birbirini tamamlamaktadır. İşte, son dönemde başta ABD olmak üzere küresel güçlerin Türkiye'yi ılımlı İslam devleti olarak gördüklerini söylemelerinin altında bu sinsi plan yatmaktadır. Ne yazık ki RTE ve yandaşları da bu plana tam uyum göstermişlerdir.

Türkiyeli kavramı, bölücü başı Apo ve yandaşlarının da

38) ÖZTÜRK, Saygı, Gözcü Gazetesi, 30 Mart 2004. s. 8.

işine gelmektedir. Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde Kürt etnik kökenine dayalı ulus inşa etme ve bağımsızlık ilan etme düşüncesindeki bu takım, RTE ve küresel güçlerle alt kimlik inşa etme açısından tam bir mutabakat içerisindedir. RTE birçok konuşmasında Türkiyeli kavramı ve faydalarını kendi açısından açık açık anlatmaktadır. Şimdi de Başbakan'ın söylediği şu sözlere bakalım;

"Türküyle, Kürdüyle, Lazıyla, Çerkeziyle aklınıza ne gelirse, hepimiz Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı üst kimliği altında bir ve beraber olacağız. ***Alt kimliklere saygı duyacağız,*** *yani Türkü Türküm diyecek, Kürdü Kürdüm diyecek, Lazı Lazım diyecek kerkes buna saygı duymak mecburiyetindedir. Ama hepimizin bir üst kimliği var. Nedir o Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıyız." (21/11/2005-Şemdinli konuşmasından alıntı)*

Ancak, ulusu ayrıştırmak değil, bir arada tutmak bir Başbakan'ın görevidir.

Anayasa'nın "***Türk Vatandaşlığı***" başlığını taşıyan 66. maddesine göre; ***"Türk Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür."*** Yani, Anayasa, Başbakan'ın üst kimlik oluşturma gayretlerini meşrulaştırma zemini değildir. Aksine, tüm alt kimlik ve üst kimlik oluşturma gayretlerini reddetmektedir. Türk Devleti vatandaşları Türk'tür demektedir. Ayrıca, Anayasa'da Türk vatandaşlığından söz edilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından değil. İkisi arasında dağlar kadar fark vardır. Şöyle ki;

Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı deyip, alt kimlikler oluşturmak olanaklıdır. Bu tür vatandaşlıkta esas olan, vatandaşlıktır. Yani, Kürt, Laz, Çerkez vs. Türkiye Cumhuriyeti'ne hukuken bağlı oldukları sürece vatandaştırlar, ancak yalnızca vatandaş. Yani Türk değillerdir. Bir süre sonra, biz ayrı bir

ulusuz özerklik ya da kendi kurduğumuz devlete ait vatandaşlık istiyoruz diyebilirler. Yine, bir süre sonra, Türk kim ki diye sorulabilir? Başbakan'ın dediği gibi Türkü Türküm, Kürdü Kürdüm, Lazı Lazım ... deyince. Türkü kim oluşturacaktır bu ülkede? Bu söylemde Türklük alt kimliktir. Hiç utanmadan bu lafları edebilmektedirler. İşte bu durumda, herkese alt kimliğinde Federasyon kurmak, ülkeyi paramparça etmek vardır. Birleştirici unsur da Başbakan'a göre, en üst belirleyici olan "İslam'ın ilkeleridir."

Oysa, Anayasada Türk'ün kim olduğu yazılıdır. Türk Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes; Kürt, Laz, Çerkez, Rum, Ermeni vs. Türk'tür. Bu Türk vatandaşlığıdır, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı değildir. Anayasamız vatandaşlıkla Türk Devleti'ne bağlanan herkesi Türk saymıştır. Yani, kavramın birinde esas olan vatandaşlık, diğerinde vatandaşlıkla kazanılan Türklüktür. Başbakan, halkın gözüne baka baka Anayasa'da olmayan bir kavramı sanki varmış gibi göstermektedir.

Hal böyle olunca, Kürdü Kürdüm, Lazı Lazım diyemez. Esasen Anayasaya göre böyle demenin bir anlamı da yoktur. Vatandaş olan Türk sayılmıştır. İşte birleştiricilik, ulus olmak budur. Beğenmeyen, bu vatandaşlıktan çıkma hakkına sahiptir. O zaman, hangi ulustansa onu söyleyebilir. Bu saptırma ile, güya Anayasaya uygun bir ayrıştırma faaliyeti yürütülmektedir. Ulus kavramını reddeden zihniyet, ulus devletin Anayasası'nı, ulusu parçalamak için kullanmaya çalışmaktadır. Bu durumda amaçlanan; birçok ulusun olduğu bir ülkeyi, İslam'ın birleştiriciliği ile bir arada tutabilmektir. Yani, Ümmet Devlet anlayışını tesis etmektir. O yüzden, *ben Türküm* diyememektedirler. Ayrıca, ne olduklarını da söyleye-

memektedirler. Kendi yaptıkları sınıflandırmada, başta Başbakan olmak üzere, tüm bu görüşü savunanlar, hangi alt kimliğe mensup olduklarını açıklamak zorundadırlar.

01/10/2004 tarihinde Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu (BİHDK), "Azınlıklar ve Kültürel Haklar Komisyonu" nun hazırladığı "Azınlık Hakları Raporu"nda ki şu hususlar aslında niyeti ve safları açıkça belli etmektedir;

- Alt kimliklerin inkâr edilmemesi gerek. İnsan haklarını göz ardı eden tek kültürlü ulus devlet modeli yerine, Türkiyelilik üst kimliği altında çok kültürlü yeni bir toplum modeli benimsenmeli.

- Farklı kimlik ve kültüre sahip kişilerin kendi kimliklerini koruma ve geliştirme hakları (yayın, kendini ifade, öğrenim hakkı gibi) güvenceye altına alınmalı.

- Türkiye'nin azınlıklar konusundaki sınırlayıcı tutumu AB ve dünya eğilimlerine ters düşüyor. Lozan Anlaşması'na göre Türkiye'de Ermeniler, Rumlar ve Museviler'den başka azınlık yok. Azınlık, kendini çoğunluktan farklı hisseden ve bunu kimliğinin vazgeçilmez unsuru sayan kişidir. Devlet, sadece özel bir hak-statü verecek mi vermeyecek mi ona karar verir.

- "Sevr paranoyası" nın artık bitmesi gerek. Lozan Anlaşması dar yorumlanmadan, tam anlamıyla uygulanmalı.

- Anayasa, özgürlükçü, çoğulcu, demokratik bir içerikle ve toplumun örgütlü kesimlerinin katılımıyla yeniden yazılmalı.

Yukarıdaki görüşleri ileri sürenler Başbakan'dan habersiz böyle bir raporu yazabilirler mi diye sormak gerekir.

Günümüzde Irak'ı işgal eden ABD'nin Kuzey Irak'ta ki Türk Devleti'ne ait kırmızı çizgileri tamamen yok ettiği, Kuzey Irak'ta açık açık Kürt Devleti kurduğu ve bu Kürt Devleti'nin Federal bir yapıda olacağını beyan ettiği ortadadır. Türk Güvenlik Güçleri'yle çatışıp öldürülen PKK'lı teröristle-

rin cenazelerinin, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na ait araçlarla nakledilmesi ve tabutlarının üzerine Federe Kürt Devleti bayrağının asılması, yine bu bölgede PKK şehitliklerinin yapılması tesadüfi olaylar değildir.

2005 Eylül ayında Gemlik'e gelen DEHAP ve PKK'lıların; "Kürdistan'dan geliyoruz" sözleri de etnik ayrıştırmanın Kürtler açısından ulus inşasına dönüştüğünün kanıtıdır. Bunlar, şimdilik kendilerine Başbakan'ın icat ettiği bir kavramı şemsiye olarak açmışlardır. Bu, Kürdüm, ama Türkiyeliyim kavramıdır. Ulus inşası bittikten sonra, devlet inşası aşamasına gelinip bu şemsiye kapatılacaktır. Nitekim şimdiden, AB'nin dayatmasıyla Kürt etnik kökeninin, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi bazında otonomisi açıkça istenmektedir. Bu pencereden bakıldığında, Başbakan'ın Diyarbakır konuşması AB ile bu konuda tam mutabakat içerisinde olduğunu göstermektedir.

Mr. mürekkep yalamış Başbakan'ın kimlik bunalımı ile ilgili 13/12/2005 tarihli Milliyet Gazetesi'nde, Bülent Sanoğlu imzası ile yer alan şu araştırma aslında konuyu çok güzel açıklamaktadır;

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, "Kürt sorunu" ve "üst kimlik" tartışmasında muhalefetin "Yugoslavya'ya döneriz. Üniter çimento esnetiliyor" tepkisine hedef olurken, verdiği çelişkili mesajlarla zikzaklar çiziyor.

Geçmişte "molla" büyük dedesinin dini duyarlılığıyla etnik ayrımları reddeden, 2002'de "Türkiye'de Kürt sorunu yok" diyen Erdoğan, 10 Ağustos 2005'de probleme "Kürt sorunu" adını koyma, 28 Kasım 2005'te "'Kürt'üm demeyeceksin ka" dersen isyan başlar" deme noktasına geldi. Erdoğan'ın kimlik bunalımında son nokta, 6 Aralık 2005'te "Türk kökenli vatandaşlar" demesi oldu. Erdoğan'ın geçmişten bugüne uzanan değerlendirmeleri şöyle:

1993: (RP İstanbul İl Başkanı iken) Bu Anayasa ırkçıdır ama "Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı" diye bir anlayışı getirmiştir. Bir çatışma var anayasada. Bir taraftan bir Kürt'ün kalkıp da Türk aleyhine konuşmasını suç unsuru telakki ediyor ama bir Kürt'ün aleyhine konuştuğun zaman onu alkışlıyor. Ee bu mantık çelişkidir. Üstünlük ancak Hakk'a olan yakınlıkla ölçülür.

Müslümanım 6 Aralık 1997: (Ceza almasına neden olan Siirt konuşmasında) Bana diyorlar ki, "Sen Rizelisin. Sen Laz'sın." Diyorum ki, "Laz değilim" Gittim, babama sordum. Babam, büyük dedesine sormuş. Molla bir zattı. Şu cevabı vermiş: "Yarın öleceğiz, Allah bize soracak: Rabbin kim, nebin kim, dinin ne? Ama bize 'Kavmin nedir?' diye sormayacak. Sana sordukları zaman ***'Elhamdülillah Müslümanım'*** *de geç."*

Kürt sorunu yok 24 Aralık 2002: (Rusya gezisinde) Türkiye'de Kürt sorunu yok. Sorun var diye inanacaksan sorun olur, yok dersen sorun ortadan kalkar. Böyle öngörü ile yaklaşırsan, sorunun içindesin demek. Bak, "Siirt'ten evliyim, huzurluyum" diyorum. Böyle yaklaş olaya. Kürt sorunu var dersek, bu, sanal sorunlar olarak ortaya çıkarılmıştır. Bizim için böyle bir sorun yok.

Ben Gürcü'yüm 13 Mart 2004: (Kanal D'de) Türkiye'de bir Kürt, bir Laz, Abaza, Çerkez gerçeği varken, bunlar Allah göstermesin onlarca sorun doğurur. Geçmişte de böyle olduğu için bu sorun haline geldi.

21 Mayıs 2004: (Romanya'da Türk soydaş derneği temsilcilerine) Dünyada ideolojiler bitti. Ne etnik ideoloji ne de dini ideoloji kalıcı oluyor.

11 Ağustos 2004: (Gürcistan gezisinde) Ben de Gürcü'yüm, ailemiz Batum'dan Rize'ye göç etmiş bir Gürcü ailesidir.

Et ile tırnak gibiyiz 12 Nisan 2005: (Norveç'te) Ben, Rizeli-

yim, eşim Siirtli. Türk değil, Arap. Biz zaten sorunları çözmüşüz. Türkiye'de bakıyorsunuz, Türk Kürt ile, Azeri Gürcü ile evlidir. İkisi birbiriyle et tırnak gibi olmuştur.

Sorunun adı: Kürt sorunu 10 Ağustos 2005: (Aydınlara) Her soruna illa ki bir ad koymak gerekiyorsa, Kürt sorunu... Adına ister "kökeni Kürt vatandaşlarımızın toplumsal talepleri" deyin, ister "Güneydoğu sorunu" deyin, isterseniz "Kürt sorunu" deyin... Sorunlar, anayasal düzende, demokratik cumhuriyet sistemi içinde ve daha çok demokratikleşme yoluyla çözülmeli. 12 Ağustos 2005: (Diyarbakır'da) "Kürt sorunu ne olacak?" diyenlere diyorum ki, herkesten önce benim sorunumdur.

30 etnik, 1 üst kimlik 15 Ağustos 2005: (AKP'nin 4. kuruluş yıldönümü töreninde) Etnik unsurlar vardır. Kürt'ü vardır, Laz'ı, Çerkez'i, Gürcü'sü, Arnavut'u, Boşnak'ı, Türk'ü vardır. Bunlar ülkemizde bir alt kimliktir. Bunun bir tek üst kimliği vardır; o da Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıdır.

21 Ağustos 2005'te: (İstanbul'da minibüsçülerle sohbet ederken) Ülkemizde Laz da var, Boşnak da var, Arnavut da var, Çerkez de var. 30'a yakın etnik kimlik var. Bununla Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığını birbirine karıştırmayalım.

3 Eylül 2005: (Napoli'ye giderken uçakta) Kürt olan vatandaşımıza, "Kürt değilsin, Türk'sün" dayatmasını yapmamız yanlış. Aynı şey Laz, Gürcü, Çerkez, Abaza, Boşnak, Arnavut için de geçerli.

Kürt, Kürt'üm diyecek 8 Ekim 2005: (Siirt'te) Ülkemde birçok sorunlar var. Doğu sorunu, Güneydoğu sorunu, Kürt vatandaşların kendine ait sorunları vardır. Hangi etnik unsurdan olursa olsun, Türk, Kürt, Çerkez, Laz, Arnavut, Boşnak, ki biz buna alt kimlik diyoruz, üst kimlik Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıdır. 20 Kasım 2005: (Şemdinli'de) Türk Türk'üm, Kürt Kürt'üm, Laz

Laz'ım, Çerkez Çerkezim diyebilecek. Hepimizin üst kimliği Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığıdır.

23 Kasım 2005: (AKP grubunda) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı, 73 milyon için sigortadır. Bizi; Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Türk'ü, doğulusu, batılısı, güneylisi, kuzeylisi ile inananı, inanmayanı ile birleştiren bu üst kimliktir. Biz bir mozaiğiz.

Yasak isyan başlatır 27 Kasım 2005: (Samsun'da) Deniz Baykal, bana bir defa 'Türk milleti' demenin dersini vermesin, önce onun dersini alsın. Dünyada Türk ırkı yok mu? Var. Etnik unsur olarak Türk yok mu? ABD'de zenciler, beyazlar vardır, ABD vatandaşlığı üst kimlik kabul edilmiştir.

28 Kasım 2005: (İspanya gezisinde) İnsanların ben Gürcü'yüm, ben Laz'ım deme hakkı var. Oradaki vatandaşın "Ben Kürt'üm" demesini engelleyemezsin. "Kürdüm demeyeceksin ha" dersen isyan başlar.

Türk kökenli vatandaş 6 Aralık 2005: (Yeni Zelanda'da) Bizde etnik unsurlar din bağıyla bağlıdır. Türkiye'deki Kürt kökenli vatandaşların sorunu, Türk kökenli vatandaşlar kadardır.

2005'te Cumhuriyet'in Başbakan'ı böyle,1932'de Cumhuriyet'in kurucusu Ulu Önder ATATÜRK ise şöyle diyor;

"Diyarbakır'lı, Van'lı, Erzurum'lu, Trabzon'lu, İstanbu l'lu, Trakya'lı ve Makedonya'lı, hep bir ırkın evlatları, ***hep aynı cevherin damarlarıdır.*** *" 1932 (120-4) (Atatürkçülük Birinci Kitap, s. 75)*

Yine, ulu önder şu konuşmada bugünü görmüş, o engin ufkuyla;

"Bugünkü Türk ulusunun siyasal ve toplumsal birliği içinde kendilerine Kürtlük, Çerkezlik, Lazlık, ya da Boşnaklık düşüncesi

aşılanmak istenmiş yurttaş ve ulusdaşlarımız vardır. Ancak, geçmişin zorbalık dönemlerinin bir sonucu olan bu yanlış adlandırmalar –düşmana alet olmuş birkaç gerici, beyinsiz dışında- ulus bireyleri üzerinde üzüntüden başka bir etki yaratmamıştır. Çünkü ulusun bu bireyleri de genel Türk toplumu gibi aynı ortak geçmişe, tarihe, ahlak anlayışına ve hukuka sahip bulunuyorlar."[39]

ATA'nın bu sözünden hareketle düşmana alet olmuş gerici ve beyinsizlerin memleket yönetiminin en üst kademelerinden itibaren sayılarının oldukça çoğaldığını üzüntüyle gözlemlemekteyiz. ATA'nın bu değerlendirmesinden anlaşıldığı üzere, Türkiye Cumhuriyeti içerisinde, Türk ulusunu oluşturan bazı bireylere, bazı etnik köken düşünceleri aşılanmak istenmektedir. O tarihte yapılan bu tespitin, bu tarihte de aynen geçerliliğini koruduğu, ülkede Kürt sorunu var diyenlerin düşmanla işbirliği yaptıkları yadsınamaz bir gerçektir.

e-Din

Din konusunda, iki tür yıkım faaliyeti gerçekleştirilmek istenmektedir. Bunlardan, küresel güçlerin istediği, azınlıklara din kalkışlı bağımsızlık verme amaçlı, bu arada ulusu çözecek yapıda faaliyetlerin aşamaları şunlardır;

-Ulusun, din dahil manevi değerlerinin birliği,

-Ümmet anlayışının ulus kavramına karşı organize edilmesi,

-Herkesin inancını yaşama hakkı,

-Mezhep ya da farklı din mensuplarının ayrıştırılması,

-Dinler diyalogu,

-Din topluluklarının otonomisi,

-Din topluluklarının bağımsızlığı,

39) TEZCAN, Nuran, "Atatürk'ün Yazdığı Yurttaşlık Bilgileri", Çağdaş Yayınlar, 3. Basım, 1996, İstanbul.

Ümmetçilik kalkışlı anlayışın amaçladığı sistemin kurulmasının aşamaları ise şunlardır;

-Laik devlet yapısını önce aşındırma, sonra yok etme,

-Alt kimlik oluşturarak ulusu ayrıştırma,

-Ayrıştırılan ulusu, Müslümanlık üst kimliği ile bir arada tutma (ümmetçilik anlayış),

-Bunu sağlamak için federatif yapıyı tesis etme.

Görüldüğü gibi, ulus devlet yıkıldığında herkesin özlemi gerçekleşmiş olacaktır.

Büyük Ortadoğu Projesi ve Türkiye için bu proje kapsamında ön görülen Ilımlı Islam Rejimi ulusu çözmek için kullanılan din eksenli operasyon uygulamalarının üst başlıklarıdır. Özellikle ABD ve AB'nin AKP Hükümeti'ni büyük bir destekle iş başına getirmesinin en önemli sebebi ümmetçi anlayışa sahip bu partinin Türk ulusunu çözebileceği düşüncesidir.

Ancak, küresel güçlerin son düzlükteki hedefi, Islam'ın içini boşaltmak, müslümanları diledikleri kıbleye yöneltmektir. Yani, İslam'ı savunduğu iddia edilen bir siyasi partiye, İslam'ı istediği gibi dizayn ettirmektir. Bu anlamda laiklerin yapmayacağı işleri İslam adına sahte İslamcılara yaptırtmaya çalışmaktadırlar. Konuyu iyi açıklayacak bir örnek şudur; "Amerikalı işadamı-misyoner Al Dobra, yabancı ülkede uyguladığı yöntemi şu sözlerle anlatıyordu

"Amacım bir Müslüman'ı dininden döndürmek değil. (...) Hedefim (olan attığım tohum) önce çürüyecek, sonra çatlayacak ve (fidan) büyüyecek; (o kişiler) giderek dinlerini sorgulamaya başlayacaklar."[40]

Avrupa Birliği Kopenhag Kriterleri adı altında yapılan Anayasal ve Yasal düzenlemelerle ülkedeki din azınlıklarının

40) Yıldırım, Mustafa, Sivil Örümceğin Ağında, s.435.

adeta farklı bir hukuka dayandırılmaya çalışıldığı gözlemlenmektedir.

Bu kapsamda; her apartmana ibadethane açılabilmesinden, Ortodoks Rum Patrikhanesi'nin otonomisine kadar bir dizi düzenleme yapılmıştır. Yeni Türk Ceza Yasası'ndaki, izinsiz eğitim kurumlarının tespiti halinde hakim tarafından kapatılamaması düzenlemesiyle, Heybeliada Ruhban Okulu'nun Patrikhane'nin isteği doğrultusunda açılmasına olanak sağlamıştır. Yine, Ekünemik sıfatının verilmesi, Vatikan benzeri bir yapının İstanbul'un ortasında kurulmasını sağlayacaktır. Bu kapsamda, tarikat ve benzeri din örgütlerinin özel eğitim kurumları açması ve istedikleri gibi, gerek eğitim gerekse faaliyette bulunmalarına olanak sağlanmıştır. Bu olanaklar içerisinde, her dini azınlığın ya da cemaatin radyo ve televizyonlarının kurulmasından, 2 Eylül 2005 Fatih Camii çıkışında Hizbut-tahrir isimli örgütün Cumhuriyet'e açıkça meydan okumasına kadar, birçok faaliyete izin verilmekte ya da göz yumulmaktadır.

Ayrıca, AB'nin Alevilere azınlık statüsü verilmesi istemi de bu kapsamda değerlendirilmelidir.

Alt kimlik oluşturmak sureti ile oluşturulmaya çalışılan etnik ayrıştırmanın din kavramı ile birleştirilebileceği hususunu Başbakan Erdoğan, şöyle dile getiriyordu; *"Çünkü ben Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'ndeki Kürt Ahmet'i benim müslüman kardeşim olduğu için seviyorum ve bağrıma basıyorum."* [41]

Başbakan'ın Rizeli olması ve Kürt Ahmet'i sevmesi bizi ilgilendirmiyor, ama bu sevginin Kürt kimliğine müslüman bakışla olması konuyu açıklıyor. Muhtemeldir, Arnavut, Laz, Çerkez, v. s kültürlerine de bu şekilde bakılmaktadır. İşte, üm-

41) ÖZTÜRK, Saygı Gözcü Gazetesi, 30 Mart 2004, s. 8.

metçi anlayışın yerleştirilmesinde temel alınan bu düşünce, küresel operatörlerin planlarına en uygun düşen bakış açısıdır.

Veee sonunda, Başbakan 2005 Aralık ayında Avustralya'dan ağzındaki baklayı çıkardı; *"Türkiye'deki **30'a yakın etnik unsuru birbirine bağlayan önemli unsur dindir.** Çünkü, Türkiye'nin yüzde 99'u Müslümandır."* Bunu, baştan söyleseydi daha dürüstçe olurdu. Gerçi yukarıda 90'lı yıllarda söylediği sözle 2005'te söylediği sözler aynıdır. Yani, değişmedi, değişemedi, değişemez. Ayrıştır, dinle bağla, hedef açıkça budur.

İslam Dini'nin yılmaz savunucusu ve tek sahibi! olan Ak Babaların imam reisinin önderliğinde çıkartılan yasada ki şu değişiklik adeta, imam var, cami yok dedirtmektedir;

*"Madde 9. - 3. 5. 1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nda yer alan "**cami**" ibareleri "**ibadet yeri**" olarak ve ek 2 nci*

maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ek Madde 2. - İmar planlarının tanziminde, planlanan beldenin ve bölgenin şartları ile müstakbel ihtiyaçları göz önünde tutularak lüzumlu ibadet yerleri ayrılır.

*İl, ilçe ve kasabalarda mülki idare amirinin izni alınmak ve imar mevzuatına uygun olmak şartıyla **ibadethane** yapılabilir.*

İbadet yeri, imar mevzuatına aykırı olarak başka maksatlara tahsis edilemez".[42]

Ak Babaların çıkarttırdığı bu yasa ile, cami ibaresi yasal metinden çıkartılıp yerine İbadethane; yani, kilise, havra, sinagog, tapınak vs. konuluyordu. Yıllarca, Türk halkına cami düşmanlarından bahsedenler, cami ibaresine tahammül gösteremiyor ve üstelik diğer tüm dinlerin tapınaklarını, bu ülkede apartmanlara dahi açtırmak için yasa çıkartıyorlardı. Bu faaliyetin kıvırma adı da "dinler diyalogu" dur.

42) Kanun No: 4928, 15/09/2003.

AB patentli yasa değişiklikleri ile İslam'la diğer dinleri diyaloga sokup, sözüm ona karşı devrim planlayan, yani, güya İslam'ı hakim kılmak için AB'nin desteğiyle bir takım değişiklikler yapmaya çalışan, başörtüsü meselesinde bile AB'den medet uman Ak Babalar'ın bu tür faaliyetleri ile mütareke basınından şu alıntı ne kadar da örtüşmektedir. Şöyle yazıyor malum basın;

"*...Hilafetin Türkler'de kalması ve İstanbul'un hilafet merkezi olmak üzere kalması en birinci ve mukaddes (kutsal) emelimizi (amacımızı) teşkil etmektedir (oluşturmaktadır). Buna nail olabilmek (ulaşabilmek) için İngiltere, Fransa, İtalya'nın yardımına muhtacız.*"[43]

Bu konuya bir örnekte 2005 Aralık ayındaki şu gelişmeden verilebilir;

06/12/2005 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin manşete taşıdığı habere göre; Kurumlar Vergisi Yasa Taslağı'na AKP tarafından konulan "Cemaatler ile emekli sandıkları gibi kuruluşlar vakıf sayılır" hükmü ile Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez tüm tarikat ve dini fikir akımlarına, vakıf statüsü ve dolayısı ile tüzelkişilik tanınmak istenmektedir. Böylece örneğin X tarikatı (Bu, müslüman ya da gayrimüslim olabilir) cemaat statüsünde olduğundan vakıf sayılacaktır. Böylece, bu cemaat vakıfları, başta eğitim kurumları açmak üzere bir çok olanaktan yararlanacaklar, cemaat kavramı azınlık cemaatlerini de kapsadığından, Vakıflar Yasası'nda yapılacak muhtemel bir düzenleme ile AB'nin isteği doğrultusunda cemaat vakıfları azınlık statüsüne alınacak ve kendi dinlerinde eğitim yapma, mal edinme, eski mülklerini geri alma olanağına kavuşacak-

43) Mütarekede Yerli Ve Yabancı Basın, "Bizi Nereye Götürüyorlar" başlıklı, 05/03/1920 tarihli ALEMDAR Gazetesi'nde yayınlanan Hafız İsmail isimli yazı, s. 48.

lardır. Bu şekilde, hem Ruhban Okulu açılacak, gayrimüslimlerin terk edip gittikleri tüm mal varlıkları kendilerine iade edilecek-bu kapsamda; 6-7 Eylül 1955'te Rum azınlıklarla Türklerin çatışması sonucu göç eden Rumların bıraktıkları ve çoğu Ortodoks Patrikhanesi'nin bahçesi sayılan yerdeki gayrimenkuller de iade edilecektir. 2005 yılında durup dururken 6/7 Eylül olayları sergisi açılması bu yüzdendir- hem de azınlık statüsüne alınan müslüman cemaatler tekke, zaviye ve medreselerine kavuşacaklardır. Amaç, tamı tamamına budur.

Bu durumda; Anayasanın 90. maddesi uyarınca, AB ile yapılan andlaşma gereği Vakıflara bu haklar tanındığından Anayasa'nın 2. maddesindeki laiklik ilkesine ve aynı maddeye AKP tarafından yapılan ek gereğince, Devrim Kanunları'na aykırılık da ileri sürülemeyecektir. Yani, bu alanda devrim öncesine dönmek, Devrim Kanunları ve Anayasa'yı delmek için yine AB kartı devreye sokulacaktır. Karlı çıkanlar, Küresel emperyalistler ve onların ülkemizdeki dindaşları ile karşı devrimci gruplar, zararlı çıkan ise yine Türk ulusu ve devleti olacaktır.

Bunların Meclis'te mutlak çoğunlukları olmasına rağmen, aynı yerlerin desteğine neden ihtiyaç duydukları da böylece daha net anlaşılmaktadır.

Yukarıda belirttiğimiz ayrıştırma tezlerine en güçlü destek din kavramından gelmektedir. Çünkü, din olgusu etnik kökeni önemsememekte, herkesin hangi etnik köken dil, geçmişten olursa olsun aynı dinden olmasını yeterli gören bir kavramdır. Yani, ayrışmanın harcı, tutkalı dindir. Bu düşünceye göre bu nedenle, ulus kavramı din öğretilerinde yoktur. Hal böyle olunca, ulus devleti yıkmak isteyenlerle, din devleti kurmak isteyenler farklı dinden olsalar da aynı safta yer

alabilmektedirler. Bu düşünce küresel güçlerin işlerini ummadıkları kadar kolaylaştırmaktadır. AKP Diyarbakır milletvekili İlhan ARSLAN 1992 yılında çıkan Kürt Soruşturması adlı kitapta şöyle diyor;

"Irkçılar için ulus devlet bir anlam ifade edebilir ve savunulabilirse de biz Müslümanlar bu anlayışa iltifat edemeyiz. Kemalist ve laik inkılabın temel karakteri İslam düşmanı oluşudur."[44]

Bu alçakça saldırı karşısında, AKP'nin bu milletvekiline Mustafa Kemal ATATÜRK şu sözleri ile ağır bir tokat atmaktadır. Bakın neler diyor büyük önder;

"Din vardır ve lazımdır."[45]

"Din gerekli bir kurumdur. Dinsiz milletlerin devamına olanak yoktur. Yalnız şurası var ki din, Allah ile kul arasındaki bağlılıktır."[46]

"Hz. Muhammed, Allah'ın birinci ve en büyük kuludur. O'nun izinde bugün milyonlarca insan yürüyor. Benim, senin adın silinir, fakat sonuca kadar O ölümsüzdür."[47]

"Allah birdir. Şanı büyüktür... Peygamberimiz efendimiz hazretleri, Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Bunun temel esası hepimizce bilinmektedir ki, yüce Kur'an daki anlamı açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz, son dindir. En mükemmel dindir..."[48]

"Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete sahiptir. Bu faziletleri hiçbir kuvvet, milletimizin kalp ve vicdanından çekip alamamıştır ve alamaz".[49]

---

44) Cumhuriyeti Kuşatanlar, s. 59.
45) Atatürkçülük, birinci kitap. s. 453.
46) 1930 (Atatürkçülük, birinci kitap, s. 453).
47) 1926 (Atatürkçülük, birinci kitap, s. 455).
48) 1923 (Atatürkçülük, birinci kitap, s. 455).

Atatürk İslam düşmanı değildi, ancak, siz millet düşmanısınız.

f-Ulusal Birlik

-Ulusal birliğin gevşetilmesi,

-Ulusal birliği sembolize eden, kavram, kurum ve simgelere örtülü ya da açık saldırılarda bulunarak, bunları tartışılır hale getirme,

-Ulusal bilinci felce uğratma,

-Ulusal gücün zayıflığını, toplumsal aşağılık duygusunu aşılama,

Büyük Önder, büyük Türk evladı Mustafa Kemal ATATÜRK ulusal birlikle ilgili şunları söylüyor;

"*Türk milletinin toplumsal düzenini bozmaya yönelen didinmeler boğulmaya mahkumdur. Türk Milleti kendini ve memleketin yüksek menfaatleri aleyhine çalışmak isteyen bozguncu, alçak vatansız ve milliyetsiz beyinsizlerin saçmalamalarındaki gizli ve kirli emelleri anlamayacak ve onlara hoşgörü gösterecek bir topluluk değildir.*

O şimdiye kadar olduğu gibi doğru yolu görür. Onu yolundan saptırmak isteyenler, ezilmeye, kahredilmeye mahkumdur. Bu hususta, köylü, amele ve bilhassa kahraman ordumuz candan beraberdir. Bunda kimsenin şüphesi olmasın."[50]

Ulusal birlik üzerine yapılan saldırılara AKP'nin iktidara gelmesinden itibaren büyük bir hız kazandırıldığı söylenebilir. Küresel güçlerin ulusal birliğimizi aşındırmak için planlı faaliyetleri, neo-liberalist politikaları Türkiye' de ilk ve acımasızca uygulamaya başlayan ÖZAL döneminden itibaren gör-

49) 1923 (Atatürkçülük, birinci kitap, s. 457).

50) 1929 (59-4791) (Atatürkçülük, birinci kitap, MEB Basımevi, İst, 1988, s73-74).

mekteyiz. Türk ulusunun kendine güvenini zayıflatma, bu kapsamda toplumsal aşağılık duygusunu aşılama amacıyla binlerce operasyon düzenlenmiştir. AKP'nin iktidara gelmesiyle birlikte bu operasyonlar açıkça ve pervasızca yapılır hale dönüşmüştür. Şu örnekler bu iddialarımızın kanıtlarıdır;

-Ulusun devletin kurucusu, büyük Türk evladı Mustafa Kemal ATATÜRK ve arkadaşlarına her alanda saldırılar düzenlenmektedir. Atatürk büstleri tahrip edilmekte, Atatürkçü devlet memurları tasfiye edilmekte, Atatürk ile ilgili aslı astarı olmayan dedikodu ve iftiralar dilden dile dolaşmakta, Atatürk ve arkadaşlarının kafir oldukları tezi sistemli bir şekilde işlenmektedir. Bu konuda en son örnek 18 Eylül 2005 tarihinde Avrupa Parlamentosu üyesi Andrew Duff'un yaptığı açıklamalardır. Duff yaptığı konuşmada devlet kurumlarından "Eski lider" olarak nitelendirdiği Atatürk'ün fotoğraflarının indirilmesini talep etmiştir. Fütüvvetçi iktidarın fütüvvetçi kamu görevlileri Duff'un isteğini zaten Atatürk portrelerini küçülterek ve birçok yerde Atatürk büstlerini kaldırarak fiilen icra etmektedir. Burada yapılan saldırı Atatürk'ün nezdinde ulusal birliğe ve ulus bilincine yöneliktir. Duff ve küresel emperyalistlerle aynı görüşte olanlardan birisi de bugünkü Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, RTE'dir. Bakın ne diyor bizim Başbakan; "*Türkiye'nin yarınında artık Kemalizm'e ve Kemalizm benzeri rejimlere, sistemlere yer yoktur.*"[51]

AKP Milletvekili Hüsrev Kutlu, Ekim 2003'te şu görüşleri dile getiriyordu;

"TBMM'de Atatürk'ün bu resmi yerine cumkurbaşkanı kıyafetli bir resminin olması daha iyi olur. Bu halı kediye

51) ÇÖLAŞAN, Emin, "Hayır Değişmedi!!!" Hürriyet gazetesi, 25 Mart 2004 s. 5.

edildiği için duvara asılmış olabilir. Ama Meclis'in parası pulu var, Atatürk'ün Cumhurbaşkanı olarak smokinli resmi işlenen bir halı yaptırılıp, diğeri Genelkurmay Başkanlığı'na armağan edilebilir. Odamda akşama kadar askerlerin sofra duasından diğer marşlara kadar hepsini dinlemek zorunda kalıyorum. Sonra askerler kep birlikte 'Sağ ol' diye bağırdığında, bazen odamdaki misafirler irkiliyor, neler olduğunu soruyor. Meclis'te kendimi askeri kışlada gibi kissediyorum. Ama işte bunlar gündeme getirip tartışamayacağımız konular. Hiçbir ülkenin meclisinin içinde bir tabur yok. Bu konular açıldığında, 'aman kimseyi rakatsız etmeyelim, germeyelim' deniliyor. Oysa askerlerin bu tür şeylerden rahatsız olmayıp Meclis'in sivilleşmesine öncü olması lazım."[52]

2005 yılı içerisinde Türk Bayrağı'nın Türkiye' de, tüm basının önünde yakılması, birçok yerde Türk Bayrağı'na saldırılarda bulunulması, ulusal bilinci, bu tür olayları kanıksar hale getirip, böylece felç etme taktiklerindendir.

Ayrılıkçı Kürt terörüne verilen şehitlerin cenaze törenlerine, ilgililer ve vatandaşlar dışında, bilhassa hükümetin rağbet etmemesi, şehit aileleri ve yakınlarıyla bilinçli olarak ilgilenilmemesi, şehitliğin de kanıksatılarak ulusal bilincin felce uğratılması çabalarından başka bir şey değildir.

Ulusal birliğin savunucusu temel kurum olan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne içeride ve dışarıda yapılan saldırılar da yine bu amaca yöneliktir. Kuzey Irak'ta Türk subaylarının başlarına ABD güçlerince çuval geçirilmesi, Milli Güvenlik Kurulu'nda asker üyelerin sayısının azaltılması, bazı eski generallerin yolsuzluk yaptıklarının, üstüne basa basa kamuoyuna

52) e-kolay. net, 01/05/2004.

nakledilmesi, ordu evlerine başörtüsü ile alınmama kuralının din karşıtlığı olarak lanse edilmesi (oysa ordu evlerine erkeklerde kravatsız olarak girememektedir). Yüksek Askeri Şura kararlarından, dinci faaliyetleri sebebiyle ordudan atılanlarla ilgili olanlara, Başbakan ve Milli Savunma Bakanı'nca aleyhte şerh konulması, 2003 yılındaki "ordu milleti fişliyor" başlıklarıyla ordunun yapması gereken basit istihbarat çalışmalarının, ordu aleyhinde kampanyaya dönüştürülmesi, hep bu kapsamda ele alınmalıdır.

07/12/2005 tarihinde AKP milletvekili Yeni Şafak Gazetesi Yazarı Resul TOSUN şöyle diyordu;

"Asıl milli iradenin yansıdığı yer olan TBMM çevresindeki görüntü, Ankara'ya sivil bir başkent olmaktan çok askeri bir başkent görüntüsü vermektedir. Askerin siyaset üzerindeki ağırlığını çok bariz bir şekilde göstermektedir. Demokrasinin temel unsuru olan halk iradesinin yansıdığı TBMM'nin hemen yanı başında yer alan Genelkurmay Başkanlığı, Hava Kuvvetleri Komutanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Kara Harp Okulu, hiçbir AB üyesi ülkede benzerine rastlanmayan bir görüntü vermektedir." İktidar partisi milletvekilinin kendi ordusu hakkında düşünceleri böyle. Yazık demekten başka bir söz bulamıyoruz.

29 Ekim 2005 öncesinde, Başbakan'ın *"bayram değil seyran değil Cumhurbaşkanı bütün rektörleri niye resepsiyona davet etti"* söylemleri arasında, Genelkurmay Başkanı ÖZKÖK, son zamanlarda belirli çevrelerce Silahlı Kuvvetlerle ilgili maksatlı bir yıpratma kampanyası yürütüldüğünü kaydederek şunları söylüyordu: *"Bu çevreler son dönemde, özellikle toplumu bir arada tutan ortak değerleri ve ülkü birliğini aşındırmaya, ulusal onurumuzu zedelemeye ve toplumsal uyumun sağladı-*

ğı ilave gücü yok etmeye yönelik söylemlerde bulunmakta, bunu başarmak için de Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ulus ile olan bağlarını zayıflatmaya ve onun saygınlığına gölge düşürmeye çalışmaktadırlar. Hatta bunlardan bazıları Silahlı Kuvvetler'le uğraşmayı misyon edinerek, adeta Türk Silahlı Kuvvetleri'nin sabrını ölçmektedirler."[53]

2- Ülke Unsuru

-Milli sınırların reddi,

-Desantralizasyon uygulamaları,

-Yeni inşa edilen ulusun coğrafi konumlamasına uygun federatif yapı,

-Ulus devletin yıkılarak, ülkesinin üzerinde yeni devletlerin inşası.

Mustafa Kemal ATATÜRK, ülke unsuru için şunları söylüyor;

"Yurt toprağı! Sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen Türk Milleti'ni sonsuza kadar yaşatmak için verimli kalacaksın. Türk toprağı! Sen, seni seven Türk Milletinin mezarı değilsin. Türk Milleti için yaratıcılığını göster."[54]

Ümmet devlet anlayışını benimseyenler, milli sınırlar kavramını hiçbir zaman kabullenememişlerdir. Osmanlı'nın son döneminden bugüne kadar da bu düşüncelerinden kesinlikle taviz vermemektedirler. Akbabalar Örgütü'nün dayandığı yoz fütüvvetçi anlayış da aynen bu görüştedir. Bu anlayışa göre; ulus devletin sınırları, aslında ulus devlette yaşayan

53) w.w.w. Hurriyet.com.tr./28/10/2005, son dakika haber.
54) 1930 (15-295) (Atatürkçülük; birinci Kitap. s. 55).

müslümanlarla diğer müslümanları ayıran setlerdir ve derhal yıkılmaları gerekir. Müslümanların yaşadığı her yer ümmet devletin vatanıdır. Bu düşünce nedeni ile ulus devletin ülke unsurunu şiddetle reddetmektedirler. Bu konuda halen AKP Diyarbakır Milletvekili olan İlhan ARSLAN 1992 yılında çıkan Kürt Soruşturması adlı kitapta şöyle diyor;

"...*Müslümanların vatanı neresi ise orayı korumak, orayı kurtarmak ve vatan diye orasını isimlendirmek gerekir. Bu manada Türkiye coğrafyasının Misak-ı Milli ile çizilen sınırları hiçbir anlam ifade etmemektedir. Üstelik bu 'misak' ile İslam coğrafyasının parçalanmışlığına rıza gösterilip, Türkiye parçasının ayrı olarak devamı tescil edilmiştir.*"[55]

Bu milletvekilinin, Misak-ı Milli'nin ne olduğunu bilmediği aşikardır. Misak-ı Milli ile hangi sınırlar çizilmiştir? Bu bir sınır belirleme belgesi midir? Hiçbiri değildir. İşte Misak-ı Milli. Bu belgeyi okumalarını, herkesin okumasını ve ondan sonra, hainlerin hainlik ölçütlerini belirlemelerinin tavsiye ederiz.

Misak-ı Milli (Milli Ant)
İstanbul
28 Ocak 1920

- Osmanlı Devleti'nin, özellikle Arap çoğunluğunun yerleşik olduğu, 30 Ekim 1918'de mütarekenin imzalandığı tarihte, düşman ordularının işgali altında kalan kesimlerin kaderi, halkının serbestçe verecekleri karara uygun olarak belirlenmesi gerekeceğinden, adı geçen mütareke hattı içinde ve dışında din, ırk ve soy bakımından birleşik ve birbirine karşı saygı ve fedakârlık duygularıyla dolu olarak soy ve toplum hukuklan

55) Cumhuriyeti Kuşatanlar, CHP Kadın Kolları, Ekim 2005, s. 59.

ile çevre koşullarına tam olarak uyan Osmanlı müslüman çoğunluğunun yerleşmiş bulunduğu bölgelerin hepsi gerçekten veya hükmen hiçbir şekilde bölünmez bir bütündür.

-Halkı, ilk serbest kaldıkları zaman halkın oylarıyla anavatana katılmış olan üç sancak için gerektiğinde yeniden serbestçe halkoyuna başvurulmasını kabul ederiz.

-Türkiye ile yapılacak barışa bırakılan Batı Trakya'nın hukuki durumunun saptanması da, halkın tam bir serbestlik içinde açıklayacakları oylara uygun olarak yapılmalıdır.

-İslam Hilafet ve Saltanat Merkezi ve Osmanlı Hükümet Merkezi olan İstanbul şehri ile Marmara Denizi'nin güvenliği her türlü tehlikeden uzak (korunmuş) olmalıdır. Bu ilke saklı kalmak şartıyla, Akdeniz ve Karadeniz Boğazları'nın dünya ticaret ulaşımına açılması hakkında, bizimle diğer bütün ilgili devletlerin birlikte verecekleri karar geçerlidir.

-İtilaf Devletleri ile düşmanları ve bazı ortakları arasında kararlaştırılan antlaşma esasları çerçevesinde azınlıklar hukuku komşu ülkelerdeki müslüman ahalinin de aynı hukuktan yararlanmaları güvencesiyle tarafımızdan desteklenecek ve sağlanacaktır.

-Milli ve ekonomik gelişme olanağını elde etmek ve daha çağdaş ve düzenli bir yönetim şeklinde işleri yürütmeyi başarabilmek için, her devlet gibi, bizim de, gelişme sebeplerimizin sağlanmasında tam bir hürriyet ve bağımsızlığa kavuşmamız, varlığımızın ve hayatımızın esasıdır. Bu sebeple, siyasi, adli, mali ve benzeri gelişmelerimize engel kayıtlara karşıyız.

Gerçekleşecek borçlarımızın ödeme koşulları da bu ilkelerle çelişmeyecektir.

Erzurum Milletvekili
Celalettin Arif
Kars, Ardahan, Artvin.

Şimdi, yukarıdaki metinde belirtilen üç il dışında, ne sınırı çizilmiştir? Aksine, *"adı geçen mütareke hattı içinde ve dışında **din**, ırk ve soy bakımından birleşik ve birbirine karşı saygı ve fedakârlık duygularıyla dolu olarak soy ve toplum kukukları ile çevre koşullarına tam olarak uyan Osmanlı müslüman çoğunluğunun yerleşmiş bulunduğu bölgelerin hepsi gerçekten veya kükmen kiçbir şekilde bölünmez bir bütündür."* beyanında, bugünkü sözüm ona ümmetçilerden çok daha fazla, müslümanları ve Osmanlı'yı savunan bir anlayış vardır. Atatürk ve arkadaşlarının her düşünce ve eylemlerine peşinen karşı olan bu yobaz, takiyyeci, müslüman düşmanı, gayri milli, menfaatçi grup, okumadan, araştırmadan, tekke, dergah ve özel kurslarda öğrendikleri kulaktan dolma yalanlarla insanları aldatmaya çalışmaktadırlar.

2 Şubat 1920 tarihli ALEMDAR Gazetesi'nde Refik Halit KARAY'ın yazısında şöyle deniliyor;

"Bereketi bol olsun, başımıza bir Milli daha çıktı, geceler bir Milli daha doğurdu: Millet anamız yine varlığını gösterdi. Ortaya bir Milli yavru daka attı: (Milli Misak) ...: Aman Allahım! Telaffuzu ne güç, ne çirkin. ne gayrı Milli bir kelime!... ... Milli Kongre, Milli Blok, Milli Hareket, Milli Talim Terbiye, Milli Ahrar, etti altı.... şimdi Milli Misak ile tam düzinenin ikmaline girdiğimiz anlaşılıyor.

Milli Kongre'nin ne fırıldak olduğunu seçimlerde öğrendik. Milli Blok da bir nevi dalavere idi. Milli Hareket değişti Kaşkariko oldu.

Milli Talim Terbiye de nev'i diğer bir yaldızlı haptı, yutmadık, Milli Ahrar korsan gemisi idi, karaya vurdu...

Hülasa (özetle) bu Millilerin ne biçim marifetler olduğunu cümle alem anladı, acaba Milli Misak nedir?"[56]

Gericilik, tamı tamamına bu olsa gerek. 1920'den, 1992 hatta 2005'e aynı kafa, aynı görüşler, aynı tipler, aynı tas, aynı **ampul**.

AKP iktidarı, AB'nin direktifleri doğrultusunda üniter devlet yapısını çözerek federatif yapıya geçmek için bir dizi yasa değişikliğine gitmiştir. Bunlar belediyeler kanunu, kamu personeli reform yasası ve vergi kanunlarında yapılan bir dizi değişiklikle gerçekleşmiştir. Bu düzenlemelerin amacı son dönemde küresel güçlerin beyin takımı tarafından ortaya atılan de santralizasyon kavramını gerçekleştirmeye dayanmaktadır.

Bilindiği üzere Dünyada bugün ki devlet yapısında ya merkezden yönetim (yani üniter devlet) ya da federe devletleri bir araya gelmesiyle oluşan federal devlet modelleri hakimdir. Üniter devlet yapısı 1789 Fransız İhtilali ile ortaya çıkan ulus devlerin en güçlü çeşididir. Bugüne kadar ki tecrübeler göstermiştir ki üniter devletten federal devlete geçiş ulus devletin çözülmesini ve federe devletlerin her birinin başka bir devlet olmasını sonlamıştır. Federal devletlerin böyle bir sorunu genellikle bulunmamaktadır. Çünkü, federal devletler zaten bağımsız federe devletlerin istek ve onaylarıyla kurulmaktadırlar. İşte ulus devletin ülkesini bölüp parçalamak için küresel düşünürler merkeziyetçi yani tekçi yapıdaki devleti önce de- santralizasyon uygulamalarıyla gevşetmeyi, daha sonra federal yapıya dönüştürmeyi, sonrada her bir federal devleti bağımsızlaştırmayı amaçlamaktadırlar.

56) Mütarekede Yerli Ve Yabancı Basın, s. 39.

Desantralizasyonun önerisi; merkezi yönetim kalmalı, yani üniter yapı muhafaza edilmeli ancak yerel yönetimlere daha fazla maddi olanak ve yönetim yetkisi verilmelidir fikridir. Yani, Türkiye açısından belediyeler ve il özel idarelerine birçok merkezi hükümet yetkisi devredilecek ve merkezi hükümetin parasal kaynakları da bu anlamda belirtilen kurumlara aktarılacaktır. Böylece, güçlü yerinden yönetim sağlanıp, güya vatandaşa daha iyi hizmet götürülecektir. Şimdi bu konuyu örneklendirerek açıklayalım; illerde milli eğitim hizmetleri il özel idaresine devredilsin, dolayısıyla Milli Eğitim Bakanlığı'nın eğitim hizmetleriyle ilgili bütçesi, büyüklükleri oranında il özel idarelerine paylaştırılsın. Bu durumda, illerdeki okulların yapımından, öğretmenlerin atamasına kadar her türlü işlem il özel idaresince yapılacaktır. Peki, il özel idaresi kimlerden oluşmaktadır? Başında hükümetin atadığı vali, yerel seçimlerde seçilen il genel meclisi ve il genel meclisinde çoğunluğu bulunanların seçtiği il daim encümeninden. Acaba, Diyarbakır'da milli eğitim kimin eline verilmiş olacaktır veya İstanbul'da. Desantralizasyon uygulamalarıyla yapılacak her yetki devri, ülkeyi parçalamak için bir hamle olacaktır. Buna, kamu yönetimi personel reformu adı altında Cumhuriyet'in memurlarını tasfiye edip, yerine sözleşmeli yandaş memurların atanmasını da eklerseniz. Durumun vahameti ortaya çıkar.

Desantralizasyon ile ilgili olarak, sağlık alanında yapılacak uygulamalarda ilkeleri Dünya Bankası'nın belirlediğini ve bu ilkeler doğrultusunda AKP'li Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanan 2003 Haziran tarihli, "Türkiye; Sağlıkta Dönüşüm Projesi Çalışma Raporu"nda, desantralizasyonun önerildiğini örnekleri ile anlatan Dr. Ö. Özkan Özdemir, bu kavramla ilgili şu ilginç tespitlerde bulunuyor ;

"Yine 58. AKP Hükümeti'nin programında iyi yönetişim (good governance) vurgusu yapılmakta. Desantralizasyon uygulamalarının başarısını artırmak için yeni bir araç izlenimi vermektedir. Yönetişim, küreselleşmenin devlet yapılanmasında kamu yönetimi anlayışını değiştiren ve üçlü yapı öneren (şirket, devlet bürokrasisi ve sivil toplum) bir modeldir. Burada sivil toplumda kastedilen SİAD'ların şirketlerde bahsedilen ÇUŞ (Çok Uluslu Şirketler) olduğu aşikar olup, başka bir tartışma konusudur. Yine aynı hükümet programında ulusal önceliklerle yerel farklılıkların barıştırılacağı ve kamu hizmetlerinin yerinden karşılanacağı temel ilke olarak ele alınmıştır. Sağlık dahil birçok hizmetin yerele devredileceği ve sağlık hizmetlerinin il düzeyinde karşılanacağı açıklanmaktadır. Hastaneler idari ve mali özerkliğe kavuşturulacaktır."[57]

Yukarıda özetlenen uygulamalarla oluşturulan ve ulusu çözmek için kullanılan yöntemlerle inşa edilen etnik kökenin otonomisi ve nihayet bağımsızlığı kaçınılmaz son olacaktır. Küresel yıkım operatörleri, AKP Hükümeti'yle birlikte bu planı yenilikçilik, reform, değişen dünya kavramlarıyla halka sunmakta, karşı gelenlere ise "marjinal azınlık" ve "şık olmayan görüş" suçlamalarında bulunmaktadırlar.

Uzun zamandır dünya gündeminde tutulan ve AKP iktidarı ile birlikte verilen tavizlerle, ilgili ilgisiz birçok ülkenin parlamentolarında, en son da hedefimiz üyeliği olan Avrupa Parlamentosu'nda kabul edilen, Ermeni katliamı konusunun asıl amacı, Türkiye'nin Doğu Anadolu ve Doğu Karadeniz bölgelerinin Ermenistan'a verilmesinin sağlanmasıdır. Türkiye'ye bu soykırım kabul ettirilmek suretiyle, o dönemde zo-

57) ÖZDEMİR, Ö. Özkan, "AKP'nin Sağlıkta Dönüşüm Projesi Ve Yerelleşme" www. mersintabipodasi. org. tr. 31/07/2004.

runlu göçe tabi tutulmuş ve öldürüldükleri iddia edilen Ermenilere ait tapulu topraklar, uluslararası sigorta şirketleri ve AİHM'ye açılan davalar vasıtasıyla geri alınıp, bu bölge fiilen Ermenistan sınırları içerisine dahil edilmeye çalışılmaktadır. İşin hazin yönü, bu amaç Türk halkına anlatılmamaktadır. Yıllardır Türk halkı, Ermeni soykırımını Türkiye'nin kabul edip etmemesinin ne anlama geldiğini bilmemektedir. Bu konuda, Başbakan'ın desteği, ünlü küreselci kara paracı Soros'un parası ile, Başbakan'ın mahallesi Kaşımpaşa'da 2005 Eylül ayında düzenlenen "Ermenileri Nasıl da Katlettik"! konferansı, ayıp, en azından tarihe ve Ermeni Köpeklerince katledilen vatandaşlarımıza ihanettir. Yazık, yazık, yazık. Müslüman olduğunu iddia edenlerin geldiği durum bu işte. Mustafa Kemal'in hatırasını yok edeceksiniz ki, Ermenilerle kol kola türkü söyleyebilesiniz, Rumlarla sirtaki oynayabilesiniz. Günah, günah, günah.

AKP iktidarınca, AB'ye girme bahaneleri kapsamında çıkartılan bir yasa ile yabancılara mülk satışının serbest bırakılması, ülkemiz toprakları üzerinde hak iddia eden, başta İsrail devleti olmak üzere, Suriye, Ermenistan ve Sevr'de paylaştıkları alana yeniden sahip olmak isteyen batılı devletlerin yoğun toprak ve mülk alımını sağlamıştır. Bu topraklar, planladıkları devletlerin toprakları olarak satın alınmaktadır. Örneğin, GAP Bölgesi'nde çok miktarda toprak alan İsraillilerin, Tevrat'ın Tesniye bölümündeki şu alıntı ile alakalarının olup olmadığını araştırmaya değer herhalde; "***Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnan'a, Fırat Irmağı'ndan Akdeniz'e kadar uzanacak. Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır***".[58]

Ulus inşası faaliyetleri, Kürtlük temelinde başlamış ve Çerkez, Gürcü, Laz, Pontus Rum, Boşnaklık gibi alt kimlik oluşturma çabalarıyla devam etmektedir. Böyle adlandırılan etnik kimlikler oluşturulduğunda bunların yoğunluklu olarak yaşadığı bölgelerde de bugün Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki sorunun benzerleriyle ülkemiz karşılaşacak ve Türkiye Avro para biriminin arka yüzünde belirtilen AB haritasındaki Ankara'dan kesilen Türkiye sınırları içerisine çekilmeye çalışılacaktır. Türkiye'nin Avro üzerindeki bu haritaya neden itiraz etmediğini anlamakta olanaklı değildir.

Ulus inşası işlemleri bittikten sonra, bizce; Kürt sorununda, Hatay sorununu halletmekte kullandığımız yöntemleri bize karşı kullanarak, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerimizde Kuzey Irak'la bağlantılı bir Federe Kürt Devleti inşa-

sı kaçınılmaz olacaktır. Diğer alt kimlikler de uluslaştıkları oranda yerleşik bulundukları yerlerde otonomi ve bağımsızlık kazanacaklardır. Plan budur ve hızla uygulanmaktadır.

3- Egemenlik Unsurunun El Değiştirmesine Yönelik Faaliyetler

-Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir prensibini sulandırmak,

-Paralel egemenlik tesis etmek,

-Yerel güç odakları ile küresel güç odaklarının egemenliğe egemen olmaları.

Egemenliğin ulustan alınıp, yerel güç odaklarına nasıl verildiğini daha önce görmüştük. Demokratik seçimler adı altında, ulusun fertlerinin büyük bir bölümünün oylarının üzerine ha-

58) TAŞKIN, Hasan, "İstihbarat Raporlarında İsrail'in GAP Senaryosu", Ozan Yayıncılık, İst. 2004, Arka Kapak.

cir koyanlar, seçimlerde istedikleri adayları meclise göndermekte ve bunun doğal sonucu olarak, halkın iradesi meclise yansımamakta ve fakat yerel güç odakları, kendi çıkarlarına uygun her türlü düzenlemeyi yapmaktadırlar. Bu durum küresel yıkım operatörlerinin atölye çalışmalarını kolaylaştırmakta, yerel güç odaklarıyla kendi çıkarlarını buluşturan zihniyeti iktidara taşımalarını sağlamaktadır. Özellikle tek parti iktidarlarında, kendi yarattıkları lider tek başına, ulusal egemenliğe paralel egemenliğin ta kendisi olmaktadır. Özellikle Özal'lı ANAP ve şimdilerde Erdoğan' lı AKP bu şekildedir. Yani, lider tek başına ulusal egemenliği temsil etmekte, yerel güç odakları ile, şükran borçlu olduğu küresel güçlerin çıkarı ve isteklerine hizmet etmektedir. Bugün, bu yapının yüzlerce örneğini görmek olanaklıdır. Biz burada Yargıtay Başsavcılığı'nın 20/06/2005 tarihli bir uyarısını zikretmekle yetineceğiz. Konu ile ilgili Cumhuriyet Gazetesi'nin haberi aynen şöyle;

"Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, AKP'yi 'parti içi demokrasiye uymayan düzenlemeler' ve 'lider sultasına' ilişkin hükümler içeren tüzüğünü değiştirmesi için uyardı. 20/06/2005 tarihli yazıda, AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'a tüzükte tanınan 'tek adam' yetkisine ilişkin hükümlerin değiştirilmesi istendi. Yazıda milletvekili aday seçimi konusunda da Erdoğan'ın tek başına yetkili kılınması eleştirildi."[59]

Yukarıda belirtilen uyarı, egemenliğin meclisteki temsilcilerinin nasıl belirlendiğinin en güzel örneğidir. Böylece iç ve dış güç odakları, seçimlerle, iktidarla, halkla uğraşma zahmetine bile katlanmadan, danışman adı altında, her biri küresel birer grubun uzantısı işbirlikçileri vasıtasıyla tek adama ne isterlerse yaptırma olanağına kavuşmuş olmaktadırlar.

59) Cumhuriyet Gazetesi, 06/07/2005, s. 5.

Paralel egemenlik kurma çabalarının en önemli ayağını küresel basın ve STK'lar oluşturmaktadır. İstenilen propaganda ve yönlendirme, bunlar vasıtası ile yapılmaktadır. Bu konuya tarihten bir örnek vermekle, bugünkü AB, ABD işbirlikçilerinin durumlarını hayret verici benzerliklerle anlamamız olanaklıdır.

Mütareke basını, Yunanlılarca işgal edilmiş Türk vatanını kurtarmak için Mustafa Kemal Paşa önderliğinde örgütlenen milli kuvvetler ve o günkü durum için şöyle diyor;

"*.... Milli teşkilat kumandanlarına hitap etmek tenezzülünde bulunmayı fazla görürüz. Eşkiya (Mustafa Kemal'in başında bulunduğu Milli kuvvetleri kastetmektedir) ile anlaşabilmek bizim işimiz değildir. Yalnız, bu haydutları, İstanbul'da savunan yazarlardan. kendilerini temsil eden Milletvekillerinden soracağımız bir şey vardır. Teşkilatın memlekete faydalı, millet menfaatlerine elverişli olduğunu savunmakta ısrara devam edecekler mi? ...* ***Yunan Hükümeti'nin, müslüman halka karşı iyi niyet beslemekte olduğunu (Yunanlılar o tarihte Batı Anadolu'yu işgal altında tutmaktadırlar) Avrupa huzurunda ispat etmeye çalıştığı bir zamanda, bizim kendi milliyetçilerimiz Anadolu müslümanlarının mal ve canlarına her gün el uzatmaktadırlar. Bu işlerin, hakkımızda verilecek konferans kararlarında ne gibi tesirler yapacağını tarife bile hacet yoktur.***"

01/04/1920 Tarihli Alemdar Gazetesi Refi CEVAT imzalı yazıdan alıntı.[60]

AB'ye girme, müzakere tarihi alma davullarının çalındığı şu günlerde, küresel basın ve hükümette, aynı beyanlara sık sık rastlamak olanaklıdır. Örneğin 2005 Eylül ayında yapıla-

60) İLGAR, İhsan, "Mütarekede Yerli Ve Yabancı Basın", Kervan Yayınları, İst. 1973. s. 6.

cak olan Ermeni konferansına Türk mahkemelerince getirilen yasaklamaya karşı, RTE ve küresel basının bahanesi aynıydı; ***bu iş, hakkımızda verilecek komisyon kararına ne gibi tesirler yapar, tarife bile hacet yoktur.*** Türk olduğunu iddia eden, ABD'nin yetiştirdiği ünlü bir vatan haini yazar bozuntusu hakkında, Türklüğe hakaret etmekten dava açılması ile ilgili yorumlarda da aynı tarz savunma ve görüşlere rastlamak olanaklıdır.

Türkiye'de faaliyet gösteren, STK ve üniversite görevlileri ile siyasetçi, kamu görevlisi vs. toplumun her kesiminden işbirlikçilerin, egemenlik kavramını sulandırmak için neler yaptıklarını, hangi ülkelerle işbirliği içinde olduklarını, Mustafa YILDIRIM'a ait Sivil Örümceğin Ağında adlı kitapta bulmak olanaklıdır.

Egemenliğin sınırlandırılması, ulustan alınıp, AB'ye ABD'ye verilmesi, küresel güçlerin, özellikle AKP iktidarına, ve çok özel olarak ta RTE'ye yaptırarak gerçekleştirdikleri ve gerçekleştirmeye çalıştıkları bir çok örnekle ortadadır.

Bu örneklerden en önemlisi, 2003 Irak işgali süresince ve 2006'ya geldiğimiz şu günlerde, ABD askerlerinin tam teçhizatlı olarak, TBMM'nin izni olmadan ülkemizde gezip, dolaşıp Irak'a gitmeleridir. Bundan daha büyük egemenlik ihlali, ancak savaşta işgal ile olmaktadır.

Ortodoks Patrikhanesi'ne Ekümenik sıfatı verilmesi istekleri, Çanakkale savaşlarının yapıldığı alanın dönüşümlü yönetilmesi, azınlık hakları ve talepleri ile ilgili istemler, uluslararası tahkimin kabulü, AİHM'nin kararlarına koşulsuz uyulacağının kabul edilmesi, sınır sorunlarının Uluslararası Adalet Divanı'na koşulsuz götürülmesinin kabulü, İncirlik üssünün sınırsız kullanımına izin verilmesi, 2004 yılında yapılan NATO toplantı-

sında, İstanbul'da, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Bakanları'nın avuç içlerine kadar Amerikalı polislerce aranması, Orhan PAMUK başta olmak üzere, yargılanan bazı ülke düşmanlarının davalarına aleni müdahale edilmesi, bazıları için özel satış yapma anlamına getirilen, özelleştirme ihalesi vermek için özel yasalar çıkarma, Türk halkının haberi bile olmadan AB Anayasası'na imza atma, Fırat ve Dicle nehirlerimizin uluslararası toplumun denetimine bırakılması gibi, yüzlerce egemenlik sulandırma operasyonu ile karşı karşıya bulunulmaktadır.

Bugün, "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Ulusundur" prensibi yerini, "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Egemenliğe Egemen Olanlarındır" şeklinde değişmiştir. Küresel güç sahipleri, yerel güç odakları, STK'lar, Siyasi Partiler, sözüm ona aydınlar ve küresel basın sayesinde oluşturdukları paralel egemenlik ile halkın iradesine doğrudan etki etmekte ve ülkede istediklerini yaptırmaktadırlar. Öyle ki, ulus devletten koparılan her taviz, aleyhine olan her husus, halka sanki ulusal kazanımmış gibi gösterilmekte, halk aleni olarak aldatılmaktadır. Aldatılan halkın, aldatıldığını fark etmesi uzun zaman alacağa benzemektedir. Çünkü, halkı aldatanlar, halkın güvenini kazanmış, onu aldatma gücüne sahip mevki ve pozisyondadırlar. Örneğin; hükümet olmak gibi.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bütün kırmızı çizgilerinin ayaklar altına alınması, ülkeye gelen her Avrupa ve ABD heyetinin Diyarbakır ilimizi ziyaret etmesi, hatta Başbakan RTE'nin "Büyük Ortadoğu Projesi Diyarbakır'ı geliştirecektir" sözleri bu konudaki binlerce güncel örnekten bazılarıdır.

Son olarak, AB'ye girmenin bizzat kendisi, egemenlik unsurunu Birliğe devretmektir.

4- Ulus Devlet Organizasyonunu Bozmak İçin Yapılan Faaliyetler

-Devletin temel ilkelerini zaafa uğratma,

-Devlete olan güveni sarsma ve yıkma,

-Devletin güvenilir kurumlarını ve ulusalcıları yıpratma,

-Devletin kurucu ve koruyucu unsurlarını değiştirme. Devlet dinamiğine el değiştirtme,

-Hukuk sistemini önce içinden çıkılamayacak ve uygulanamayacak hale getirme, sonra devleti yok etme yönünde düzenleme.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın değiştirilemez, değiştirilmesi teklif edilemez ilk üç maddesi, küresel ve ümmetçi güçlerin, yerel güç odaklarının en çok rahatsız olduklan maddelerdir. Bu maddeler, Türk Ulus Devleti'nin yönetim şeklinin Cumhuriyet olduğunu, Cumhuriyet'in temel niteliklerini, ulus devletin bütünlüğü, dil, ülke, bayrak, milli marşı ve başkentini belirlemektedir. Dördüncü madde de bu ilk üç maddenin değiştirilemeyeceğini, hatta değiştirilmesinin teklif edilemeyeceğini hükme bağlamıştır. İşte bu düzenlemeler, başta AKP olmak üzere, tüm ulus devlet karşıtlarının en önemli sorunu olagelmiştir.

Son yıllarda üst üste getirilen bazı olaylar dikkatli bir şekilde incelenirse, yukarıda belirttiğimiz Anayasa'nın üç maddesinin fiilen ve hukuken değiştirilmeye çalışıldığını ve bunda da başarılı olunduğunu görmekteyiz.

Bu konuda en net değişiklik Anayasa'nın 90. maddesinde yapılmıştır. Madde şöyledir; *"Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamaz.*

AKP tarafından yapılan değişiklik ile Anayasa'ya şu cümle eklenmiştir; "*(Ek cümle: 5170 - 7. 5. 2004 / 7) Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla, kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda, milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır.*"

Bu düzenlemelerle Anayasa'nın ilk üç maddesini ortadan kaldırmak olanaklı hale gelmiştir. Buna göre; AB ile yapılan her andlaşma hükmü, iç hukuktaki yasalardan üstün olacak, aynı zamanda bu hükümler aleyhine Anayasa' ya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacak. Şöyle bir düşünüldüğünde, karşımıza gerçekleşmesi kuvvetle muhtemel şu örnekler çıkabilmektedir; İslam ülkeleri ile eğitim, sağlık, ekonomi alanlarında AKP Hükümeti andlaşmalar yapsa, bu andlaşmalara göre, ülkeler karşılıklı olarak karşı ülkenin eğitim, sağlık ve ekonomik sistemine uygun kuruluş, şirket vs. işletebilseler, İslam ülkelerinin örn. El-Ezher Üniversitesi'nin bir kolu İstanbul'a açılsa ve kendi kurallarına göre eğitim yapsa ya da İslam ekonomisi kurallarının Türkiye'de uygulanmaya başlaması andlaşmayla kabul edilse -ki bu konuda bir andlaşma TBMM'de onay için beklemektedir- öncelikle, andlaşma hükümleri iç hukukla çelişince doğrudan uygulanacak, ayrıca Anayasa'ya aykırılıkları ileri sürülemediğinden Anayasa'nın 1, 2, 3. maddelerine aleni aykırı olsalar da geçerliliklerini koruyacaklardır. Bu durumda ülkede Osmanlı'nın son döneminde olduğu gibi ikili, üçlü ve hatta dörtlü hukuk, eğitim, ekonomik sistem uygulamaya sokulabilecektir. Tabi buna karşı gelenler de "sermaye ırkçısı, marjinal azınlık, yenilikleri takip edemeyen, bir koyunu güdemeyen"ler olarak nitelendirileceklerdir.

Hele hele, AB, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşlarla yapılan andlaşmaların Anayasaya aykırılıklarının iddia edilememesi, tam anlamı ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni yıkmak anlamına gelmektedir. Örn. 03/10/2005 müzakere çerçeve belgesi ve AP kararları uyarınca; Türkiye, alevi ve Kürt azınlığı kabul zorunda bırakılmaktadır. Uluslararası bir andlaşma olan müzakere çerçeve belgesinin, TBMM'de kabulü halinde, Anayasa'nın iki ve üçüncü maddeleri tümden fiilen değişecektir. Ancak, bu konu üzerinde kimse durmamakta, Meclis'in belgeyi Kıbrıs'a ilişkin sorunlar nedeni ile onaylayıp onaylamayacağı üzerinde durularak, kasten hedef saptırılmaktadır. Meclis, belgeyi Kıbrıs ile ilgili ek protokolü kabul ederek onayladığı taktirde, belki Kıbrıs için kısa süreli geçici bir çözüm olacak, ancak, en azından yukarıdaki taleplerin kabulü, bu ülkenin Meclisi'nden geçmiş olacaktır. Böylece, devletin, ulusuyla bölünmez bütünlüğü, bizzat yasama tarafından kabul edilen bir yasa ile ortadan kaldırılacaktır. Bu durumda, ülkenin vatandaşı kime güvenmelidir sorusu akla gelmektedir. Bizce, bu soruya yanıt-eğer sorulursa-sorunun halk tarafından sorulmaya başladığı zaman verilmelidir.

Türkiye Cumhuriyeti Ulus Devleti'ni yıkmanın en önemli mihenk taşları, Anayasa'mızın 2. maddesinde ifade edilen Cumhuriyet'in nitelikleri ile oynamadır. Bu kapsamda her ilke ayrı ayrı ele alındığında ortaya şu sonuçlar çıkmaktadır;

a- Demokratiklik İlkesi

Bu ilke, ABD'nin daha önce belirttiğimiz 1982 yılında planlanan "projeckt democracy" ilkesinin ülkemizdeki uygulamasıyla, gerçek demokrasiden küresel demokrasiye kayan

bir seyirle, Devleti yıkmayı amaçlayan bir ilke haline gelmiştir. Öyle ki ulusu oluşturan tüm unsurların gevşetilmesinden, otonomi ve bağımsızlık kazanmasına, yani, ulusun içinden uluslar çıkartılmasına-ulus inşası-, bu ulusların yerleşik bulunduğu ülke topraklarında yeni devlet inşasına gidecek her türlü ayrıştırma, yıkma ve yeniden düzenleme faaliyetinin ardında, Demokrasi ve buna sıkı sıkıya bağlı insan hakları kavramları yatmaktadır. Oysa, Türkiye gibi ulus devletleri yıkmak, Irak, Afganistan gibi ulus devletleri yıktıktan sonra kurmak, bunun içinde her türlü barbarlığı sergilemek demokrasi ile nasıl bağdaşmaktadır anlamak güçtür. Demokratiklik ilkesini ulus devletleri yıkmak için kullanan ABD ve AB ile taraftarlarına şu soruyu sormak ve cevap almak gereklidir. Demokrasinin en katkısız ve katıksız hali olan doğrudan demokrasi ilkesini, bugünkü teknolojik koşullarda uygulamak olanaklıdır, neden uygulamıyorsunuz? Yanıt gayet basit, uyguladıkları an başta ABD'yi ele geçiren şirket devletlerin çıkarları alt üst olur. ABD'liler ABD'nin Irak ve Afganistan'da kalmasını acaba daha ne kadar çoğunlukla isterler? Türkiye açısından bakıldığında, tüm devlet ve toplum sistemini alt üst edecek AB'ye girelim mi ? sorusunu dahi vatandaşa soramayan bir demokrasi ile karşı karşıyayız.

Demokrasi, küreselciliğin karşıtıdır. *Hem küreselci, hem demokrat olmak olanaksızdır.* Küresel kapitalist sermaye şirketlerinin devletleri, dünya pastasından paylarını alabilmek için, hangi halkın egemenliğine, hangi ulus devletin varlığına tahammül gösterebilirler? Halk iktidarı ve ulusal çıkar kavramları, küresel güç odaklarının nefret ettikleri kavramlardır. Bunun binlerce örneğini vermek mümkündür. 2000'li yıllarda, Haçlı Seferlerinden bahseden bir ABD Başkanı'nın ülkesi

ne kadar demokratik olabilir? 2004 seçimlerinde ABD'nin kilise müdavimi vatandaşlarınca seçilebilen Bush, Irak'tan çok daha totaliter olan Suudi Prensliği'ne neden o ünlü demokrasiyi götürmek istememektedir? Bay Bush ve babaları Suudi Prensleri ile sarmaş dolaş dolaşmakta ve ticari faaliyette bulunmaktadırlar. İş, Irak ya da İran'a gelince demokrasi ihracı zarureti hasıl olmaktadır. Tabii ki Türkiye'ye de.

Demokrasi ilkesi, küresel çıkar odaklarınca ulus devleti, sosyal devlet ilkesini, laiklik ilkesini ve hukuk devleti ilkesini sulandırmak ve yok etmek için kullanılmaktadır. Küreselleşme, demokrasinin boyun damarlarına yapışmış kenedir. Bu keneden kurtulamayan demokrasi, kısa zaman sonra totaliter rejimlerin bir türü haline dönüşecek, ABD ve AB ülkeleri feodal beylik dönemlerini andıran yüksek duvarlı şatoların arkasına sığınmak zorunda kalan mutlu azınlığı dahi koruyamayacak ve nihayet küresel şirket devletlerince kullanılan demokratik rejimler yok edilecektir.

Türk ulus devletinin, küresel çıkar gruplarınca yok edilmesi için demokrasi ilkesinin kullanılmasını gösteren olaylarla her gün karşılaşılmaktadır. Biz, birkaç örnekle konuyu şekillendireceğiz. Şöyle ki;

-Toprak reformu, Türkiye gibi toprağa bağlı, feodal düzeni andıran yerel güç odaklarının yıkılması için zorunlu bir reformdur. Demokratiklik ve insan haklarının en önemli sorunlarından birisidir. Oysa demokratiklik adına her türlü ulusu yıkıcı ayrıştırmayı dayatan AB ölçütlerine göre; Türkiye, tarımda topraklarını bölücü her türlü düzenlemeden kaçınmalı ve hatta miras sistemini dahi toprakların bölünmemesi için düzenlemeli. Bu taleple yerel güç odaklarının çıkarları ne kadar da uyuşmaktadır.

-Ülkedeki yargı kararlarını bile demokratiklik penceresinden eleştiren AB ve ABD seçimlerdeki %15 barajına ses çıkarmamakta kararlı görülmektedirler. Öyle ki, demokrasinin temel prensibi olan çoğunluğun yönetimi bu baraj sayesinde geniş tabanlı koalisyonlar haricinde hiç gerçekleşmemektedir. AKP iktidarının %36 oyla meclisin %66 sına sahip olması demokratik AB ve ABD'yi hiç rahatsız etmediği gibi, bu iktidara övgüler düzmektedirler.

-Son örnek, tek adam hakimiyetinin demokrasilerle nasıl bağdaştırıldığı hususundadır. Güya demokratik AB, zina krizinde Brüksel'den kendi meclisine emir verip yasa değiştiren, Kıbrıs'la ilgili ek protokolün, Meclis'e daha gelmeden Meclis'ten geçirileceğine dair taahhüt veren Başbakan'ı ve bu sistemi çok demokratik bulmaktadır herhalde.

RTE'nin demokrasiyi nasıl gördüğüne bakılırsa, küresel güçlerle bu konuda da tam uyum içerisinde olduğu anlaşılır. Şöyle diyor; *"Bize göre Demokrasi amaç değil, ancak bir araçtır. Hangi sisteme gitmek istiyorsanız bu düzenlerin seçiminde bir araçtır.* Hangi sisteme gitmek istedikleri de açıkça ortadadır."[61]

İşin özü, küresel şirket devletleri demokrasiyi, devletlerinin kuruluş ve güçlenmesine katkıda bulunan her türlü yönetim şekli olarak görmektedirler. Bu pencereden bakıldığında dünyada ve Türkiye'de yapılanlara anlam vermek olanaklı olmaktadır.

b-Laiklik İlkesi

Küresel-ümmetçi ittifakının ortadan kaldırmak için birleştiği önemli ilkelerdendir. Türkiye'de 1950 yılından beri si-

61) ÇÖLAŞAN, Emin Hayır Değişmedi!!! Hürriyet Gazetesi, 25 Man 2004 s. 5.

yasi anlamda var olan karşı devrimci güç odaklarının en büyük sorunları laiklik ilkesi iledir. Amaçları hilafetin yeniden gelmesi, Türkiye'nin Osmanlı gibi din devletine dönüşmesidir. Oysa, El-Kaide terörü yardımı ile tüm müslümanları potansiyel suçlu gören AB ve ABD, her nasılsa Türk karşı devrimcileri ile uyuşmakta, hatta, Büyük Ortadoğu Projesi'nin merkezine "Ilımlı İslam" diye bir kavramı oturtmaktadır. Yıllarca, Batı ve ABD ile İsrail'e söven karşı devrimci laiklik karşıtları da birden AB, ABD ve İsrail'ci kesilivermişlerdir. Hayret verici gibi görünen, olmaz o kadar da dedirten bu durum, küresel basın ve operatör STK'lar sayesinde o kadar kanıksatılmıştır ki, AKP batıcı partiye dönüşüvermiştir. Yıllardır uğruna her şey feda edilen amaçlar, bir günde gömleğe dönüşmüş ve sonra çıkartılıp atılmıştır güya.

Buluğ çağına gelmiş kız çocuğunun başına babası tarafından zorla takılan, devlet tarafından çıkartılmaya çalışılan, Türban ya da başörtüsüne indirgenmiş bir laiklik ilkesi ve bunun karşı devrimciler tarafından acımasızca kullanılışı. Bir tarafta, Türk devrimlerinden rövanş almak için ellerini ovuşturan AK Babalar ve türevleri, aynı safta, savaş meydanında mağlup, mağrur emperyalistler. Diğer tarafta, laik Türk Devleti.

Peki nasıl oluyor da bu iki ezeli düşman bir araya gelebiliyor? Amaç ve çıkar birlikteliği bunu sağlamaktadır. Küresel güçler, güçlü Türk Ulus Devleti'ni, karşı devrimciler de laik ulus devleti yıkmakta anlaşmışlardır. Anlaşmadaki devlet modeli de "Ilımlı İslam"dır. Anlaşmanın projesi Büyük Ortadoğu Projesi'dir.

RTE'nin şu sözleri, bu konudaki uyumu da kanıtlıyor; "*Türkiye'yi İslam'ın Devlet planı içinde düşünüyorum.*", "*En üst*

belirleyici, İSLAMIN İLKELERİDİR. Her şey ona göre belirlenir."[62]

Burada, şu soru gerçekten önem taşımaktadır; İslam nasıl ılımlı olur? Olursa Hristiyanlık da ılımlı olur mu mesela ya da Musevilik? Bay Bush'a sormak lazım, İslam dini sizin ve küresel emperyalistlerin, yeniden düzenleyip oyuna sürdüğü piyonlardan birisi midir? Şu soruyu da, başta, İslam'ı ağzından düşürmeyen AK Babalar ve benzeri işbirlikçilerine sormak gerek. *Siz kim oluyorsunuz da yüce dinimiz İslam'a rol biçiyorsunuz?* Siz kim oluyorsunuz da İslam'ı tamamen değiştirmek anlamına gelen, Kur'an-ı Kerim'deki hükümleri ılımlı yapmaya çalışıyorsunuz? Allah düşmanları ile cihad emri, ılımlı olunca nasıl değişecek acaba? İslam'ın ve Kur' an' ın hiçbir yerinde görülmeyen, görülmesi mümkün olmayan, hatta söylemi bile İslam tarihini reddetme anlamına gelen *dinler diyalogu* ile İslam'ı, Allah (c.c.)'ın düşmanları ile birleştirmeyi mi düşünüyorsunuz? Allah'ın emirlerini değiştirip ılımlı mı yapmak istiyorsunuz? Bakın yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle emrediliyor;

"Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: "Allah'ın yolu asıl doğru yoldur." Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır".[63]

"Ey inananlar! Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allak zalimler topluluğunu doğruya iletmez."(Maide Suresi; Ayet 51)

62) Cumhuriyeti Kuşatanlar, s. 50.
63) Bakara Suresi, Ayet 120.

Bu hükümler ortada iken, dinler diyalogundan ya da İslam'ın ılımlılaştırılmasından söz edilebilir mi? Mürekkep yalamışların gerçek yüzü bu işte!

RTE, laiklikle ilgili şöyle diyordu; *"hem nedir bu laiklik tarif edin diyorsun edemiyorlar"*. Sizde şu Ilımlı İslam'ı bir tarif etseniz de müslümanlar niyetinizi anlasa.

15/06/2005 tarihinde Çankaya Köşkü'ne türban yasağını protesto için yürüyen 15 türban ve çarşaflı kız Cumhurbaşkanı'na Kur'an-ı Kerim hediye etmek istiyordu. Bu, laik devlete, güvenlik güçlerinin kontrolünde yapılan en büyük başkaldırılardan birisi olmasına rağmen kimse yeterli tepkiyi vermiyordu.

15/08/2005 tarihinde AKP Kadın Kolları'nın düzenlediği 'Yerel Yönetimlerde Kadın Şûrası'nın açılışında konuşan RTE türban konusu ile ilgili şöyle diyordu;

"AK Parti Türkiye'de neyin değişmesi gerekiyorsa, onu değiştirmek için vardır ve görevdedir. Tavizimiz asla yok. Ama bunun zamanlaması, mekânı ve yeri çok önemli. Onun için kusura bakmayın, pek dolmuşa gelmeye niyetimiz de yok. Altını yine çizerek söylüyorum. Yüz bin düşünür bir uygularız. ***Bizde istişare esastır, şarttır. İstişare esastır dediğimiz zaman, sen de ona uymak zorundasın.*** *Uyamıyorsan, uyacağın yeri bulacaksın, oraya gideceksin. Ya da kendin olacaksın, eğer kendin olabiliyorsan."*[64]

RTE burada suçüstü yakalanmıştır. Değişmediği açıkça ortadadır. Bizde istişare esastır dediği bizin kim olduğunu açıklamak zorundadır. *Yüz bin düşünüp bir uygularız* lafı da ne kadar sistemli ve programlı hareket ettiklerini göstermektedir.

64) www.radikal.com.tr. 15/08/2005.

Laiklik ilkesine Ak Babalar'ın bakışını, AİHM'nin verdiği Leyla ŞAHİN kararından sonraki açıklamalardan net olarak anlamak olanaklıdır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kazandığı bir davaya fena halde bozulan, Cumhuriyet Hükümeti'nin Başbakan, Dışişleri Bakanı ve Meclis Başkanı, Partilerinin Anayasa'nın 69. maddesine göre kapatılmasına sebep olabilecek açıklamalar yapmaktadırlar. Yine, Devlet'e muhalif Hükümet manzaraları seyretmekteyiz. Çifte hukuk anlayışının, yerel güç odaklarının merkezi otorite ve onun hukuk anlayışına alenen direnişlerinin, bu direnişin hükümet seviyesine çıkışının somut örnekleri görülmektedir. RTE'nin şu sözleri niyeti açıklamaktadır;

"AİHM'nin verdiği bu karara ben yargı kararı olarak uyarım, ama haklar, özgürlükler noktasında doğru bakmam. Niye? Çünkü nasıl olur da bir insan başını örtüyor diye eğitim, din ve vicdan özgürlüğü ortadan kalkar? "İnanç hiçbir zaman yasanın önüne geçemez" diyor. Benim bu kızımın böyle bir iddiası yok ki... İnancı böyle olduğu için başını örtüyor, o halde saygı duymak lazım. ***Mahkemenin de bu konuda söz söyleme hakkı yoktur. Söz söyleme hakkı din ulemasınındır.*** *Açarsın o dinin mensubuna, Musevi ise o dinin mensubuna, Hıristiyansa o dinin mensubuna sorarsın, bunun dinde gerçekten emredici bir hükmü var mı? Varsa saygı duymak zorundasınız. Yoksa ayrı bir konudur, o zaman siyasi, ideolojik olur. Dinde bunun yeri varsa saygı duymak zorundasınız. Ben diyorum ki, dinde bunun yeri var.* ***Biraz bu alanda mürekkep yaladık.*** *İslam dininin aydınlarına sormadan böyle bir kararı farklı bir yere çekmek suretiyle vermek yanlıştır. Bu bir sorundur ve er veya geç çözülmelidir. Okula gidemeyen yüz binlerce kızımız var. Bu aşıldığı anda gidebileceklerdir. İmkânı olanlar Avrupa'ya, Amerika'ya*

gidiyor, okuma fırsatını buluyor, olmayan kaderiyle baş başa kalıyor. Kurumlar arası mutabakat sağlandığı anda bu sorun aşılacaktır." [65]

Laik devlete din uleması monte eden ve mahkemelerin ulemanın alanına girmesini reddeden mürekkep yalamış bu anlayışa, ancak pes denilir. Devlete hala laik demenin ne anlamı olduğunu anlamaya çalışmak anlamsızlaşmıştır.

Özetle, *mafyanın, dini, imanı, kıblesi olmaz* iddiamız, AK Babaların uygulamalarıyla her geçen gün gerçeklik kazanmaktadır. Çıkar nerede, AK Babalar orada; ***"babalar gibi..."*** durmaktalar. Şimdi, bu işbirliğine neden gidildiği, sanırım daha açık ortadadır.

Bugün laiklik ilkesini ortadan kaldırıcı, yüzlerce, küresel ve karşı devrim kalkışlı örnekle karşı karşıyayız. Bunları anlatmak konumuz dışındadır. Bizim için önemli olan, laiklik ilkesinin, küresellerce ulus devleti, karşı devrimcilerce laik devleti-ki ikisi de Türkiye Cumhuriyeti'dir-yıkmak için, devamlı ve sistemli bir işbirliği içerisinde saldırılara maruz kaldığının tespitidir.

c-Sosyal Devlet İlkesi

Sosyal devlet, küresel şirketlerin ortadan kaldırmak için en çok çalıştıkları ve fiilen yok edilmesi için ülke içindeki mafyatik unsurlardan ve yolsuzluk örgütlerinden en çok destek aldıkları ilkedir. Bu ilke, aynı zamanda Anayasa'nın 2. maddesinde yer alan Cumhuriyet'in niteliklerinden en çok aşındırılanı ve hatta yok edilme düzeyine getirilenidir. Yine bu ilke, ortadan kaldırılacak hale getirildiği halde, gerekli tepkinin gösterilmediği, laiklik ilkesi kadar özenle korunmayan bir ilkedir.

65) www.milliyet.com.tr.16/11/2005.

Sosyal devlet ilkesinin yok edilmeye çalışılmasının iki amacı bulunmaktadır.

Bunlardan ilki; ulus devletlerin sahip oldukları mal varlıklarının tasfiye edilerek, yani satılarak ulus devletin, malsız, dayanaksız ve güçsüz bırakılması, bu sayede sosyal devlet olanaklarına alışmış ulus ile devletin arasının açılması, ulusun devlete güveninin ortadan kaldırılmasıdır. Bunu yaparken halkı aldatmak için kullandıkları slogan ve uygulama *özelleştirme*dir.

İkincisi; ulus devletlerin mal varlıklarını kelepir fiyatına satın almak, devletin el çektiği hizmet sektörünü ele geçirmek, ulus devletin yeni yatırım yapamaması nedeni ile tüm ekonomik gücünü kontrole ve fiilen istediği düzene, yani küresel şirketlerin ulusun tüm ekonomik değerlerine hakim olmasını sağlamadır. Bunun sloganı ve adı da *yabancı sermayenin ülkeye getirilmesidir*. Uygulama, yabancılara mülk satışına izin verilmesinden, yabancı şirketlere bir çok kolaylık tanınmasına, güya Türk şirketleri ile yabancı şirketlerin evlilik yapmasına kadar giden bir çok düzenleme ve izinle sağlanmaktadır.

Yukarıdaki amaçları gerçekleştirmek için halka söylenen yalanlar; yabancı sermaye gelince, Türk ekonomisi kalkınacak, herkes iş olanağına sahip olacak, daha rahat bir yaşam elde edilecek vs. söylemlerdir. Oysa, her özelleştirme uygulaması işten çıkartmalar nedeni ile işsizler ordusunu arttırmakta, zarar eden değil, bilakis kar eden ulus devlet kuruluşlarının değerinin çok altında satılmasına neden olmakta, ulus devlet için son derece yaşamsal bir çok dev tesis, işletme ve kuruluş yabancıların eline geçmekte, Türk ulusu kendi ülkesinde küresel şirket devletlerinin şirketlerinin kölesi durumuna sokulmaktadır. Buna karşı çıkan yurtseverler ise "mar-

jinal azınlık" olarak adlandırılmaktadır.

Burada şu sorular akla gelmektedir; ülkeyi yönetenler bunun farkında olmayabilirler mi? Farkındalar ise dalalet ve hıyanet içerisinde değiller mi? Böyle ise kendilerinden hesap sorulacağını bilmiyorlar mı? Her şeyden önemlisi nasıl bir düşünce bu kadar pervasızca davranmalarına sebep olmaktadır? Öyle ya, 2005 yılında bir Başbakan; *"ben ülkemi pazarlarım, katta Kıbrıs'ı da pazarlarım, tüccar siyasetçiyim ben"* diyebilmektedir.

İlk soruya cevabımız, kesinlikle hayırdır. Yani ülkeyi yönetenler ne yaptıklarını çok iyi bilmektedirler. Onun için ABD'yi ziyaret edip, küresel şirket devletlerinin temsilcilerine, Türkiye hakkında brifingler vermekte, tüccar siyasetçi oldukları konusunda bu güçleri iknaya çalışmakta, kapalı kapılar ardında bir takım taahhütlerde bulunmaktadırlar. Şu haber durumu oldukça net açıklamaktadır;

"ABD'de bulunan Başbakan Tayyip Erdoğan uluslararası finans kuruluşlarının yöneticilerine ekonomik programa bağlılık sözü verirken, 'Ne yapmamızı istiyorsanız söyleyin, yapalım' dedi."[66]

07/07/2005 tarihinde ABD'de Sun Valley kasabasında toplanan küresel şirket devlet başkan ve temsilcilerine brifingler veren Başbakan'ın katıldığı toplantılarda kimlerin olduğu konumuz açısından fikir verebilecektir. Haber şöyle;

"Başbakan Erdoğan'ın onur konuğu olarak katıldığı Sun Valley Konferansı'nın diğer ünlü katılımcıları arasında Microsoft'un kurucusu ve Başkanı Bill Gates ve Başkan Yardımcısı Paul Allen, ünlü yatırımcı Warren Buffet, Disney eski başkanı Michael Eisner ve bugünkü başkanı Robert Iger ile aralarında

66) e-kolay. net. 27/01/2004.

Fox televizyonunun da bulunduğu 250'ye yakın gazete ve televizyona sahip olan medya patronu Rupert Murdoch, Yahoo'nun patronu Jerry Young, Google'ın kurucusu ve patronlarından Sergey Brin, Hewlett Packard'ın eski başkanı Carly Floirina, Mirage Entertainment adına ünlü yönetmen Sidney Pollack, Revelation Entertainment adına Morgan Freeman da bulunuyor."[67]

Mr. Başbakan, basına kapalı olan toplantılarda şu konularda brifing verdiğini Soros'un radyosu Açık Radyo'nun internet sitesinden şöyle öğreniyoruz;

"Bu gece Sun Valley kasabasına ulaşacak olan Erdoğan, Çarsamba gününü tamamen Sun Valley toplantılarına ayıracak, ***Türkiye'de siyaset, demokrasi, İslam, yatırım olanakları konularında*** *bir konuşma yapacak, bir çoğuyla daha önceden şahsen tanışmadığı ABD'li patronlardan bazılarıyla görüşecek.*

Erdoğan, ertesi gün de, özel ağırlıklı programı için San Francisco'ya geçecek."[68]

Kimse de merak edip sormuyor; ABD'li iş adamlarının Türkiye'de ki siyaset, demokrasi ve hele hele İslam ile ne ilgileri olabilir diye?

Bu geziden 5 ay önce Bill Gates Türkiye'yi ziyaret ediyordu, Mr. Başbakan'ın özel davetlisi Gates'in kabul töreninde bakalım kimler varmış;

"Yazılım devi Microsoft'un patronu ve 48 milyar dolarlık kişisel servetiyle dünyanın en zengin işadamı Bill Gates, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın özel davetlisi olarak dün Ankara'yı ziyaret etti. Gates bilişimde birinci lige çıkmayı hedefleyen Türkiye'ye bu alanda destek sözü verdi. İlk olarak Erdoğan tarafından Başbakanlık konutunda kabul edilen Bill Gates, bu görüşmede hükümet üye-

67) www.turkamerika.com.07/07/2005.
68) www.idamedya.com.05/07/2005.

leri ve Türk iş dünyasının önde gelen isimleriyle bir araya geldi.

Kabulde Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener, Sanayi Bakanı Ali Coşkun, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik ile Başbakanlık Danışmanı Ömer Çelik hazır bulundu. Başbakanlık'taki görüşmeye ayrıca Hacı Ömer Sabancı Holding Yönetim Kurulu Başkanı Güler Sabancı, Doğuş Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ferit Şahenk, Zorlu Şirketler Grubu Başkanı Ahmet Nazif Zorlu, Türk Telekom Genel Müdürü Mehmet Ekinalan ve Avea Genel Müdürü Cahit Paksoy da katıldı."[69]

Ve bakalım bu hayırsever (!) iş adamına neyi emanet etmişiz;

"Gates, Milli Eğitim Bakanlığı'nın 43 bin okula hizmet verecek 30 milyon dolar değerindeki e-portal projesine Microsoft yazılımlarıyla ücretsiz olarak destek olacak. Öğretmenlere krediyle verilecek diz üstü bilgisayarlar için piyasa değeri 100 dolar olan ofice programları 2. 5 dolardan satılacak. Kamuda işletim sistemleri eskiyen bilgisayarların 6 milyon dolarlık yenilenme işlemini Microsoft ücretsiz yapacak. Gates ayrıca, Başbakan Erdoğan'a, İstanbul'da açılacak Teknopark'ın ilk kiracısı olma sözü verdiğini ve İstanbul'un pek çok ülkeye erişime olanak sağlayan önemli bir dünya merkezi olduğunu ifade etti.

Gates, bilişim vadisinde aktif rol oynayacaklarını, teknoparklara ve e-devlet projesine destek olacaklarını söyledi".[70]

Özetle, milli eğitim ve ulus devletin yazılımları küreselcilere emanet edildi.

Veee Mr. Başbakan 2005 Temmuzu'nda Türkiye'ye döndükten sonra, ulus devletin en verimli, en karlı, ulusun büyük fedakarlıklarla inşa ettiği değerleri sür'atle satışa çıkartıldı ve

69) www. radikal.com.tr31/01/2005.
70) www.radikal.com.tr31/01/2005.

satıldı. Tüpraş, Türk Telekom, Galataport, Erdemir vs. Ondan sonrada övünme başladı Sun Valley patronlarına verilen sözlerin tutulmasının zafer sarhoşluğu ile, *"Ben ülkemi pazarlarım"*. Pazarlama eğitimi bile almamışken, ulus devleti pazara çıkaranların ağızları salyalı fotoğrafları bu olsa gerek.

İkinci ve üçüncü soruların cevaplarına gelince; küresel güçlerin desteği ile iktidara gelenler, bir süre sonra hesap verme mercii olarak, oy aldıkları halkı değil ve fakat küresel güç odaklarını gördüklerinden, gayet rahat ve pişkin olmaktadırlar. O güçlerin isteklerini yerine getirdikleri ölçüde iktidarda ya da muhalefette kalmaları garantisine sahip olduklarından, bu konuda sorunları bulunmamaktadır. Türkiye'de iktidarda olanlara, iktidarda iken demokratik yollarla hesap sorulamaması kuralı geçerli olduğundan, tüm yolsuzluk ve istismarlar açık açık yapılmakta, iktidardan düştüklerinde ise, sorulacak hesabın af yasalarını çoktan ceplerine koymuş olmaktadırlar. İlk san davasında, dönemin başbakanı devlete ait arazileri hiçbir hukuk kuralına dayanmadan bir yerlere tahsis etmiş, sonrada; "verdimse ben verdim" diyebilmiştir. Bu sözlerin ve yapılanın hesabı hala halkın alacak hanesinde bulunmaktadır. Yine, 2005 yılında bir özelleştirme öncesinde, İsrailli bir iş adamı ile görüşmediğini söyleyen Başbakan, aradan 8 saat geçmeden eldeki belgeler nedeni ile görüştüğünü açıklıyor, ertesi gün de ulusunun menfaati için bunu yaptığını beyan ediyordu. Bu da halkın alacak hanesinde ki kayıtlardan biri olarak beklemeye alınmıştır. Hesap sorma işlemi bakalım hangi baharda gerçekleşecektir? Tabi af yasası çıkmazsa.

Özelleştirme uygulamalarının, ülke içindeki yerel güç odaklarını kalkındırıcı yönü de bulunduğundan, bu uygulamalara, hemen hiç kimse ses dahi çıkartamamaktadır. Özel-

leştirmenin mutlaka yapılması gerektiği konusunda yoğun propaganda altında bulunan halk ne olduğunu bile anlamadan Cumhuriyet'in bütün kazanımları satılmaktadır. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, iktidar partisinin hakim olduğu belediyelerin hiçbir malının satılmaması yani özelleştirilmemesidir. Oysa ki başta, ulu önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ün bize emanet ettiği çiftlik ve evleri olmak üzere, ulus devletin her şeyi satılmakta, çok yakın zamanda ormanlarının dahi satılması planlanmaktadır.

Sosyal devlet, ortadan kaldırılmakla, başta, sağlık, eğitim, sosyal güvenlik ve hatta güvenlik hizmetleri özelleştirilmekte, herkesin parası kadar hizmet alacağı bir devlet düzenine geçilmektedir. Bu özelleştirmelerde, aslan payını yerel güç odakları ile küresel şirketler almakta, böylece bir taşla çok sayıda kuş vurulmaktadır. Şimdi bu kuşlara bir bakalım;

-Özelleştirme uygulamaları sayesinde, ulus devletin malvarlığı kelepir fiyatına satılmakta, ulus devlet malvarlığı olmayan bir hale getirilmektedir.

-Özelleştirilen yerlerde, çok sayıda çalışan işten çıkartılmakta, işsizlik sorunu artmaktadır.

-İşten çıkartılanların milyarlarca dolara ulaşan kıdem tazminatlarını devlet ödemektedir. Yani, üste birde para verilmektedir.

-Özelleştirmeden elde edilen gelir varsa, bu dış borçların faizlerinin ödenmesinde kullanılmaktadır. Yani, faiz ödemesine bile yetmeyen bir işlem yapılmaktadır.

-Satılamayan devlet kuruluşları kapatılmakta, o alan da dış piyasaya bağımlı hale gelinmektedir.

-Halkın ulus devlete güveni ve inancı kırılmaktadır.

-Çıkarının yabancı şirketlerde olduğunu gören bir çok va-

tandaş, işbirlikçi konuma getirilmektedir.

-Yavaş yavaş, hazmettire hazmettire, küresel şirket devletlerinin, halkı köleleştirmesi, yani kendi şirketlerinde ücretle çalışan haline getirmesine açıkça olanak sağlanmaktadır.

-Özelleştirme ihalelerinden komisyonlar alınarak, yolsuzluk yapılmaktadır.

-Yerel güç odakları, bazen doğrudan, bazen şirket evlilikleri yoluyla girdikleri ihalelerin avantajlı şartları nedeni ile servetlerine servet katmaktadırlar.

-Bir çok özelleştirme şartnamesine göre, hiç para vermeden, satılan ulus malının geliri ile özelleştirme yapılmakta, bunda da öncelik küresel şirket devletlerine verilmektedir. Örn. Telekom özelleştirmesi, Galataport ihalesi.

Tüm bunlara karşın ulusun kazanımı nedir? diye sorulduğunda, dış borç faizlerinin çok küçük bir kısmının ödenmesi dışında hiçbir şey. Şimdi, hangi tüccar bu alışverişi yapar? Herhalde ***siyasetçi tüccar*** dışında hiç kimse.

d-Hukuk Devleti İlkesi

Küresel ve yerel güç odaklarının, ulus devlete olan güveni sarsmak, kendi ayrıcalıklarını garanti altına almak, ulusu yıldırmak, umutsuzluğa sevk etmek ve nihayet; "böyle bir devlet olmasa da olur" dedirtebilmek için üzerinde oynadıkları hukuk devleti ilkesi, ne yazık ki en sinsi saldırılara uğrayan ve kamuoyunun bilgisi bile olmadan dejenere edilmeye çalışılmaktadır. Hukukçuların büyük çoğunluğunun sessiz kaldığı bu vahim manzaranın, özette olsa resmini çekmeye çalışacağız.

Hukuk devleti ilkesine en büyük saldırılar, gelişmiş batı hukukunun ülkeye getirilmesi bahaneleri arasında AB, ABD, IMF, Dünya Bankası gibi küresel odaklar tarafından yapıl-

maktadır. Bir çok batı ülkesinde uygulanmayan, kabul edilmeyen hukuk kuralı Türkiye'ye dayatılmakta, kendi çıkarları ile küresel şirketlerin çıkarlarını gözeten hukuki düzenlemeler yaptırılmakta, adeta Osmanlı'nın son dönemindeki kapitülasyonları, daha ağır bir şekilde, iç hukukta yaptırılan düzenlemelerle elde etmektedirler. Bunu fırsat bilen karşı devrimci Ak Babalar Örgütü, araya kendi isteklerini de sanki bu küresel odaklar istiyormuş gibi sokmakta, sonuçta; yerel güç ile küresel güç odaklarının çıkarlarını koruyan, ulus devleti yıkmaya yönelik, şekilen hukuki olan metinler ortaya çıkmakta ve bu düzenlemelerin son sürat uygulanması istenilmektedir. Bu düzenlemelere, onlarca örnek vermek olanaklıdır. Şöyle ki;

-Bizce, Türkiye'nin hukuk devleti olmasının önündeki en büyük engel hukuka aykırı olarak çıkartılan ve bir yargısal iptal kararı alınana kadar -ki bu ortalama 3 yıl sürmektedir-yürürlükte kalan, bakanlıklar ve yetkili kamu idarelerince çıkartılan Yönetmeliklerdir. Hemen her iktidar, yasa, yasa gücünde kararname ve tüzüklerle yapamadığı değişikliği yönetmeliklerle yapmaktadır. Çünkü, yasalar Meclis'çe, yasa gücünde kararnameler Meclis'in verdiği yetkiye dayanarak hükümetçe çıkartılmakta ve bunları Anayasa ve hukuka uygunluğu, Parlamento, Cumhurbaşkanı ve Anayasa Mahkemesi'nce, Hükümet tarafından çıkartılan Tüzüklerin ki ise otomatik olarak ve Tüzük çıkmadan Danıştay'ca denetlenmektedir.

Oysa, yönetmelikler için tüzüklerde olduğu gibi otomatik bir denetim bulunmamaktadır. Hal böyle olunca, idare, yasa, yasa gücünde kararname ve tüzüklerle yapamadığı bir çok Hukuka ve Anayasa'ya aykırı değişikliği yönetmeliklerle yapmaktadır. Bunları iptali de uzun süre aldığından, ortalama 4

yıl süren bir iktidar döneminde iktidarlar, istedikleri gibi yönetmelikler çıkararak veya mevcut yönetmeliklerde değişiklikler yaparak çoğu zaman hukuka aykırı işlem tesis edebilmektedirler. Bu nedenle, yürürlükteki Yönetmelikler gözden geçirildiği taktirde Türkiye'nin yönetmelik Devleti sayılabilecek ölçüde hukuka aykırı hükümler içeren metinlere sahip olduğu görülecektir. İşte, bundan yararlanan Ak Babalar 2003 yılında Kur'an Kursları Yönetmeliği'nde bir değişiklik yaparak, Anayasa ve yasalara ve hatta Anayasa'nın değiştirilemeyen ve değiştirilmesi teklif edilemeyen 2. maddesindeki laiklik ilkesine aykın düzenlemeler getirtmişler, ancak, kamuoyunun baskısı nedeni ile değişikliği kısa sürede geri almak zorunda kalmışlardır. Yine, 2005 yılı Aralık ayında Milli Eğitim Bakanlığı Açıköğretim Lisesi Yönetmeliği'ni değiştirmek sureti ile İmam Hatip mezunlarına üniversiteye girişte uygulanan katsayıyı kaldırmayı hedeflemiştir. Böylece bir yönetmelik değişikliği ile anayasa ve yasalara aykın uygulamalar yapılmaya çalışılmaktadır. Bu örnekleri çoğaltma olanaklıdır. Amaç, istenilen hedefe ulaşmak için, dikkat çekmeden, güya hukuki kılıf altında hukuk devleti gereklerine uymamaktır.

-Milli Güvenlik Kurulu'nda asker üyelerin sayısı azaltılmış ve MGK Yasası'nda yapılan değişiklik ile kurulun için boşaltılmıştır. Böylece, Türk Ulus Devleti'nin en önemli güvenlik kurumu, istihbarat yapamaz hale getirilmiştir.

-IMF ile yapılan anlaşmalar gereğince, birçok kamu hizmeti özelleştirilmiş, IMF'nin istediği tüm yasalar harfiyen çıkartılmış, tanm sektörü başta olmak üzere, Türk ulusunun bir çok hayati alanda üretim yapmasına kısıtlamalar getirilmiştir. Örneğin; şeker pancarı üretimi kısıtlanmıştır. Böylece,

Türkiye, şeker ürünlerini, ABD'li küresel şirket devi Cargill ve ortağı Ülker'in nişasta bazlı tatlandırıcı üretimine mahkum hale getirilmeye çalışılmaktadır. Bu konuda 02/ 09/ 2004 tarihli şu makale önemlidir;

"AKP hükümeti 27 şeker fabrikasının özelleştirilmesini hızlandırırken, başta Cargill olmak üzere yapay tatlandırıcı tekelleri ABD eliyle kükümete baskılarını sürdürüyor. Yapay tatlandırıcı sektöründe en büyük tekellerden biri olan Cargill'in Türkiye'deki ortağı ise Ülker. Bu ortaklık Cola Turka'yı üretiyor ve içeceğin dağıtımı Başbakan Tayyip Erdoğan'ın oğlu tarafından yapılıyor. Cargill'in ürettiği yapay tatlandırıcının kammaddesi olan mısırı ise Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu, yüzde 180 değil yüzde 35'lik bir gümrük vergisi ile ithal ediyor.

"Cargill ne istiyor?

2002 rakamlarına göre 2 milyon 340 bin ton şeker kotası var. Eğer şeker pancarından üretiliyorsa şeker, buna sakkaroz, mısır nişastasından üretiliyorsa fruktoz adı veriliyor. Fruktoz ve glikoz yapay tatlandırıcı, sakkaroz şeker pancarından üretilen şeker. Meseleye böyle bakarsak 2 milyon 340 bin ton şeker pancarı kotasının, Şeker Yasası yüzde 10'unu yapay tatlandırıcılara tanımış durumda. Bu ne anlama geliyor, şeker kotasının 234 bin tonu zaten yapay tatlandırıcılara tahsis edilmiş durumda. Bakanlar Kurulu yüzde 50 artırma eksiltme yetkisinde ve bu yetkisini her zaman artırma şeklinde kullanıyor. Dolayısıyla 234 bin tonu yüzde 50 daka artırırsanız, yaklaşık 350 bin ton yapay tatlandırıcılara kota tanınmış olacak. Cargill diyor ki, "biz bu ülkede 80-90 milyon dolarlık yatırım yaptık. Bu yatırımla nişasta bazlı şeker ve glikoz üretiyoruz. Bu kota bizi

mahvediyor. Çünkü bizim 1 milyon ton kurulu kapasitemiz var. Bu kapasitemizin ancak yüzde 30-35'ini kullanabiliyoruz." Cargill'in söylediğinde şu var, "Glikoz'u tamamen kota dışına çıkartın. Fruktoz'u da serbest bırakın. Böylece ben bir milyon ton kapasitemi tümüyle kullanayım"...[71]

Cuma HİKMET, 20/02/2004'te şöyle yazıyor;

"Ve gelelim hassas o ayrıntıya; Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydın'a göre, Türkiye'de mısır ithalatında Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan ile (Abdullah Unakıtan'ın AB Gıda şirketine yurtdışından 400 bin ton mısır ithal etme hakkı verilmiş) mısır şurubundan üretilen ÜLKER COLA'nın pazarlamacısı olarak da Erdoğan'ın oğlu Ahmet Burak Erdoğan'ın adı aynı noktada buluşuyor. Ve şimdi, Amerikalılar 28 Ocak'ta, Erdoğan'dan Cargill'ın kotalarını kaldırmasını isteyecekler."[72]

Ziraat Mühendisleri Odası 12/09/2003 tarihinde yaptığı basın açıklamasında şu tespitlerde bulunuyor;

"Avrupa Birliği'nde, nişasta kökenli şekerler için % 2'lik bir kota bulunmakta iken, 57. Hükümet döneminde, 4 Nisan 2001 tarihinde çıkarılan Şeker Kanunu, Türkiye'de bu kotayı % 10 olarak belirlemiş ve Bakanlar Kurulu'na, % 50'lik artırım yetkisi vermiştir. Hemen ardından da, bu "yetki" kullanılarak, kota % 15'e çekilmiştir.

Seçim meydanlarında şeker pancarı kotasını kaldıracağı "söz" ü veren AKP İktidarı, aynı uygulamayı sürdürmekte ve adı geçen kotayı yeniden % 50 olarak belirlemektedir."

---

71) www.evrensel.net.9/2/2004 sultan özer.
72) www.Haberx.com.20/02/2004.

Ülker-Cargill ortaklığının daha çok kar elde etmesi uğruna, Türk çiftçisinin zaten zor olan yaşam koşulları, daha da ağırlaştırılmaktadır.

Ülkede üretilen şeker pancarı yerine, dışalıma dayalı mısırdan üretilen NBŞ'lerin üretimine izin vermek, yerli "ortak" ların kazanmasını sağlamak yanında, Türk çiftçisinin kazancının Amerikalı – Arjantin'li çiftçilere aktarılması anlamına gelmektedir.

Diğer taraftan, 27 Şeker Fabrikası, 4 Alkol Fabrikası, 6 Makine Fabrikası, 1 Tohum İşleme Fabrikası ve 1 Araştırma Enstitüsü'ne sahip olan şeker fabrikalarının özelleştirme adı altında yabancı ve onlara ortak taşeron firmalara peşkeş çekilmesine yönelik planlar sürdürülmektedir" [73]

Veee Bakanlar Kurulu'nun, 16/10/2004 tarihli Resmi Gazete'de şu kararı aldığı yayımlanıyor;

"2004/7914 2004-2005 Pazarlama Yılında Nişasta Kökenli Şekerler İçin, Şeker Kurulu Tarafından Ayrılan Kotanın, Sakaroz Kökenli Şekerler İçin Ayrılan Kotayla İlgilendirmeksizin %50 Oranında Artırılması Hakkında Karar."

İşte, sizlere, küresel-yerel işbirliği, bu işbirliğinin hukuki düzenlemesi, perişan edilen binlerce şeker pancarı üreticisi, özelleştirme adı altında peşkeş çekilen ulus devlet fabrikaları. Yine, taş bir tane, kuş alabildiğine.

-Anayasanın 90. maddesine yapılan ek ile 125. maddesinin bazı hükümleri, geçersiz hale gelmiştir.

Anayasa'nın 90. maddesine göre;

"Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamaz. (Ek cümle:

73) www.zmo.org.tr.125/09/2003.

5170 - 7. 5. 2004 /7) Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır."

Ankara 5. İdare Mahkemesi Kasım 2005 tarihinde verdiği bir kararda Anayasa'nın 129. maddesinde yer alan; *"Uyarma ve kınama cezalarıyla ilgili olanlar hariç, disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz."* hükmünü Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarını esas alarak Anayasa'nın 90. maddesine dayanarak geçersiz saymış, böylece, Anayasa Mahkemesi dışında bir mahkeme, Anayasa'nın bir maddesinin geçersiz olduğunu ilan etmiştir.

Bu durumda, Anayasa'nın 125. maddesinde yer alan ve

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin şiddetle savunduğu; *"Yüksek Askerî Şûra'nın kararları yargı denetimi dışındadır."* hükmü de aynı hukuki gerekçelerle geçersiz sayılıp, her Yüksek Askeri Şura toplantısına bu nedenle şerh koyan Başbakan ve Milli Savunma Bakanı'nın istekleri yerine getirilmiş olacak, yani, Şura kararlarına karşı yargı yolu açılacaktır. Bu da, Silahlı Kuvvetler'deki disiplin ve hiyerarşiyi alt üst edecektir. Ayrıca, bu yolun açılması, yani, uluslararası andlaşma hükümlerinin iç hukukla çelişmesi halinde andlaşma hükümlerinin uygulanması konusu, yargıda birçok birbirine ters kararın çıkmasına ve müthiş bir karmaşaya sebep olacaktır. Çünkü, yalnızca AB müktesebatını, konunun uzmanları dahi henüz bilmemektedir.

-Bir diğer örnekte Anayasa'nın 125. maddesinde yapılan değişiklik ile kabul edilen uluslararası tahkimdir. Düzenleme şöyledir; *"(Ek hükümler: 4446 - 13. 8. 1999) Kamu hizmetleri*

ile ilgili imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinde bunlardan doğan uyuşmazlıkların milli veya milletlerarası tahkim yoluyla çözülmesi öngörülebilir. ***Milletlerarası tahkime ancak yabancılık unsuru taşıyan uyuşmazlıklar için gidilebilir***" Yani, Türk Devleti ile iş yapan yabancı şirketlerle bir uyuşmazlık olursa, Türk mahkemeleri değil yabancı "**hakemler**" uyuşmazlığı çözecektir. Bu hakemlerin de Türk ve Müslüman olmayacakları aşikardır. Bundan daha iyi bir kapitülasyon örneğini Osmanli'ya bile icat edememişlerdi.

-Bir diğer örnek, yargıda siyasallaşma çabalarına ilişkindir. 2005 yılında çıkartılan ve Cumhurbaşkanı tarafından meclise geri gönderilen bir yasa ile yargının siyasallaşmasına olanak sağlama çabaları sürmektedir. Özellikle Anayasa Mahkemesi'nin kaldırılması, bu yapılamıyorsa üyelerinin yarısının TBMM tarafından atanmasının önünü açacak anayasa değişikliği yapılmaya çalışılmaktadır.

Örnekleri çoğaltmak olanaklıdır. Hukuki alanda yapılan düzenlemelerle, gerek terörle gerekse mafya başta olmak üzere diğer suçlarla mücadele müthiş derecede zorlaştırılmış, terörle mücadele yasasında aylarca değişikliğe gidilememiş, halkın, canından bezmesi için her yol denenmeye başlanmıştır. Kendi halkının güvenliğini sağlayamayan duruma düşürülen ulus devlete ne ihtiyaç bulunduğu sorusu halkın kafasına kazınmaktadır.

İşte, bu çok özet verdiğimiz örnekler de göstermektedir ki, hukuk sistemi, bizzat hukuki denilen düzenlemeler ve uygulamalar ile içinden çıkılamayacak bir hale getirilmekte ve sonrada hukuk devletini ortadan kaldıracak şekle sokulmaktadır.

Bu konuda RTE şöyle diyor; "*Hukuku biz yapmadık ki. On-*

lar yaptı (Atatürkçüleri ve Cumhuriyeti kastediyor) Öyleyse kararı da siz verin değerli kardeşlerim. Kardeşlerim! Maşa varken ateşi biz tutmayacağız."[74]

Şimdi; kim kimin maşasıdır bilemeyiz, ama gerçek odur ki hukuk devleti, maşalara kaldırtılmaktadır.

e-Devlete Olan Güveni Sarsma, Güvenilir Kurumlarını ve Ulusalcıları Yıpratma

Ulus devleti yıkmak ve paylaşmak için yapılması gereken en önemli hamle, ulus ile devleti karşı karşıya getirmektir. Bunun için, başta küresel devlet güçleri olmak üzere tüm yerel ve küresel güç odakları, bunların ülke içerisindeki sözde aydın işbirlikçileri, basın, örgütlenen sivil toplum örgütleri vs. büyük gayretler göstermektedirler. Bu faaliyetlere birçok örnek verebiliriz;

-Uluslararası ve ulusal alanda Türk Silahlı Kuvvetleri'nin etkinliği ve gücünü kırmak için, her türlü propaganda ve eylem yapılmaktadır. TSK, Kurtuluş Savaşı'nda tüm emperyalist devletleri savaş meydanında mağlup etmiş, 82 yıllık Cumhuriyet tarihinde Kore ve Kıbrıs savaşlarında galip gelmiş, bir çok yabancı ülkeye uluslararası güç kapsamında kuvvet yollamış ve her şeyden önemlisi, terörle mücadele kapsamında, gayri nizami harp konusunda dünyada galip gelmiş yegane, dünyanın güç, sayı ve profesyonellik açısından ilk üçte bulunan büyük bir ordudur. Asker ulus olan Türk Milletinin gözbebeği, her zaman ve koşulda desteklediği, bazıları kabul etmeseler de milletin "Peygamber Ocağı" olarak gördüğü, ulus devletimizin en güvenilir kurumudur.

74) POYRAZ Ergün, "Hilafet Ordusundan Arap Kürt Partisine", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst. 2003. s. 96.

Bu gücü ve yapısı ile ulus devletin en sağlam bekçisi, Atatürk İlke ve İnkılapları'nın savunucusu, merkezi otorite ve Anayasa'nın koruyucusudur. TSK, bu özellikleri nedeni ile hem karşı devrimci yerel güç odaklarının hem de küresel emperyalistlerin başta gelen hedeflerindendir. Gerçekten de bir düşünüldüğünde, bugün, TSK bu vasıflara sahip olmasa, Ulus Devlete yapılan bu saldırılar daha da ağırlaşacak ve saldırılara yanıt verecek kitle ne yazık ki son derece etkisiz kalacaktır. Ak Babalar meydanı boş buldukları anda, sanal leş olarak gördükleri Cumhuriyet ve kurumlarını yerle bir edeceklerdir. Bugün iki ileri bir geri yaptıkları hamleler, tam ileri hale dönüşecektir.

Yukarıda özetlediğimiz nedenlerle, TSK'ya uzunca bir süredir üst mafya gruplarınca saldırılmaktadır. Kuzey Irak ve Kıbrıs konusundaki kırmızı çizgilerimizin ihlalinden, ABD ordusunca askerlerimize yapılan alçakça saldırıya kadar bir çok planlı saldırı yapılmaktadır. Şöyle ki; MGK'nın işlevsizleştirilmesi, profesyonel ordu projesi adı altında ordu ile milletin arasındaki organik bağın kesilmeye çalışılması-ki böyle bir durumda zorunlu askerlik kaldırılacak ve TSK Emniyet Örgütü gibi siyasal etkilere açık hale getirilecektir-vicdani red kurumunun kabul edilerek ordunun güçsüzleştirilmesi, orduya ayrılan savunma giderlerinin azaltılması, ordu mensuplarının aylık ve özlük haklarının kasıtlı olarak yetersiz hale getirilmesi, ordu mensuplarının Cumhuriyeti korumaya yönelik açıklamalarına siyasetçilerce anında cevap verilmesi, AB'den büyük tepki gösterilmesi, internet sitelerinden ve irtica basından sürekli saldırılar yapılması, terörle mücadele etmiş kahraman generallere iftiralar atılması-Örn. Yavuz ERTÜRK, Tuncer KILIÇ Paşalara-TSK'da yolsuzluk iddialarının aylarca sür

manşetlere taşınması, yapılan basit bir istihbarat faaliyetinin, günlerce *"ordu milleti fişliyor"* şeklinde lanse edilmesi, TSK'nın üst yönetiminin fütüvvetçilerle işbirliği yaptığının ima edilmesi, TSK'nın AB marifeti ile Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanmasının istenmesi, askeri harcamaların Sayıştay denetimine alınması, Askeri İç Hizmet Yasası'nda bulunan Cumhuriyeti koruma ve kollama görevinin TSK'dan alınması için değiştirilmesinin planlanması vs. Amaç, gayet açıktır; ulusal ordumuz üst mafya tarafından tehdit olarak görülmektedir ve güçsüzleştirilmesi gerekmektedir. Bizce, TSK açısından en büyük tehlike, ülke içerisindeki etnik kökene dayalı ulus inşa etme faaliyetlerinin başarıya ulaşmasındadır. Bu durumda Yugoslav ve SSCB ordularının başına gelen ayrışmanın TSK içinde geçerli olması ihtimali düşünülmelidir.

-Devlete olan güveni sarsıcı yöntemlerin başında, gittikçe artan suç oranları ve devletin buna adeta seyirci kalmasının sağlanması gelmektedir. Öyle ki; geleneksel mafya ve adi suç örgütleri metropolleri suç imparatorluklarına dönüştürmüşlerdir. Uyuşturucu kullanımı ve buna bağlı fuhuş yaşı 10 yaşlarına düşmüş, ülkede ruhsatsız silah kullanımı olağanüstü artmıştır. Terör yeniden ivme kazanmaya başlamış, doğu ve güneydoğu illerimizde devleti zan altında bırakacak provakatif eylemler yürürlüğe konulmuş, 2005 Kasım ayında Hakkari İli Şemdinli ilçesinde Hükümet Konağı basılmış, Türk Bayrağı gönderden indirilip yakılmış, bu açık isyana rağmen bir kişi gözaltına alınmadığı gibi, olaya silahla müdahale eden güvenlik güçlerinden tutuklananlar olmuştur. Güvenlik açısından kendisini güvensiz hisseden halk, kafasında ulus devletin yararını sorgulamaya başlamış, hatta, *doğuyu Kürtlere verip kurtulalım diyenler* bile çıkmaya başlamıştır. Ülke süratle bir

Türk-Kürt çatışmasına götürülmekte ve bu durum seyredilmektedir. Doğu illerinde her gün adeta bir isyan provası yapılmakta, ne İçişleri Bakanı ne de Başbakan buralara gitmemekte, olayları çoğunlukla yurt dışından seyretmektedirler. Oysa türban denilince hepsi birden ayağa kalkmaktadırlar.

-Ulusalcı kimliği ile tanınan kamu görevlileri, müthiş bir baskı, karalama, tehdit ve şantaj operasyonlarına tabi tutulmaktadırlar. Devletin Emniyet Örgütü'nü ele geçiren F tipi irticacılar, devlet olanakları ile devlete bağlı, laik, düzgün kadroları tasfiyeye yönelmişlerdir. Şimdi bu konuyu örnekleri ile açıklayalım;

Emniyet Örgütü'nün politikacıların oyuncağı haline getirildiği ülkemizde, özellikle irtica kesim 1970'li yıllardan itibaren müthiş bir kadrolaşma faaliyeti içerisine girmiştir. Bu faaliyetler, Korkut Özal'ın İçişleri bakanlığı döneminde kurumsallaşmış ve başta polis koleji olmak üzere polis akademisi ve polis okulları bu kadroların eline geçmiştir. Tarikatçı kadrolaşmanın yanı sıra, Emniyet Örgütü'nde ki en ciddi kadrolaşma I. Evleri vasıtası ile F tipi kadrolaşma olmuştur. Bugün Emniyet Örgütü'nün İstihbarat, Kaçakçılık, Personel ve Eğitim Daireleri başta olmak üzere, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün merkez teşkilatı, İstanbul, Ankara, İzmir ve diğer büyük iller ile tüm Polis Okulları, Polis Koleji ve Akademisi F tipi kadroların elinde bulunmaktadır. F tipi örgütlenmeye karşı ülke genelinde operasyon yapılamamasının nedeni de budur. En ufak soruşturma ve araştırma girişiminde ***resmi F çılar*** hemen tedbir almakta ve aldırmaktadırlar.

İstanbul'da kurulan MOBESE sisteminden tutun, Polisin elindeki tüm telefon dinleme, izleme ve diğer teknik takip olanakları F çıların elinde bulunmaktadır. Bu sayede resmi

üniforma giymiş bir irticai örgütlenmeden söz etmek mümkündür. Polis üniforması, irticai bir örgütün kalkanı durumuna getirilmiş, devlet olanaklarını kullanarak elde edilen bilgi ve belgelerden gerekli gördükleri devletin arşivine değil, F tipi örgütün arşivine konulmuş ve hala konulmaktadır. İstanbul'da ki MOBESE sisteminin başındakiler F tipidir ve 28 Şubat sürecinde takibe alınanlardandır. Yine, İstanbul'da istihbarat ve teknik birimlerin başındakiler de bu süreçte takibe alınanlardandır. İstihbarat ve Kaçakçılık Dairelerinde bir çok üst düzey görevli de aynı statüdedir. Alınan istihbaratlar ve F tipinin istekleri doğrultusunda takip edilen ulusalcılarla ilgili bilgi ve belgeler önce F'ye ve örgütlenmesine aktarılmakta, verilen talimat doğrultusunda hareket edilmektedir. En ilginç olan konu ise, ATATÜRK döneminde yapılan operasyonlardan sonra, özellikle F tipilere hiçbir polisiye operasyon yapılamamış olmasıdır.

F tipi polislerce ve yerel güç odaklarınca adliyenin de kullanılması sureti ile yapılan bazı operasyonlar şunlardır;

Olay 1

2001 yılı Eylül ayında yapılan bir dizi operasyonla bugünkü iktidar partisinin başkanı dahil bir çok üyesi ile bunlarla işbirliği yapan şirket yöneticileri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi İktisadi Teşebbüsleri (Belbim, İgdaş vs) ve Albayraklar operasyonları kapsamında İstanbul Organize Suçlar ve Mali Şube Müdürlükleri'nce adli soruşturmaya tabi tutulmuşlardır. Bugün Başbakan dahil bir çok AKP yöneticisi bu yüzden dokunulmazlıklarının kaldırılması korkusunu yaşamaktadırlar. Bu operasyondan bir ay sonra, F tipi örgütlenmenin organizasyonuyla, EGM Kaçakçılık ve İstihbarat Daire

Başkanlıkları'nın öncülüğünde gerçekleştirilen ve adı Örümcek Ağı konulan operasyonda, sanık E. K. ile ilişkilendirilen 11 Polis Müdüründen Yalnızca ikisi, yani, bendeniz ve Mali Şube Müdürü büyük bir basın kampanyası ile Ankara DGM Savcılığı'na mevcutlu olarak müzekkere ile çağrılmış, E. K.'nın bu görevliler adına bir adet uçak bileti ve üç adet çiçek gönderdiği, 110.000.000 TL. telefon parasını ödediği iddiasıyla ifadeleri alınmış ve takipsizlik kararı verilmiştir. Bu iddiaları çürütecek belgelere ise, ibraz edilmesine rağmen basında tek satır yer verilmemiştir.[75]

Yeni Şafak -ki sahibi Albayraklar soruşturmasında tutuklanan M. A. dır- Zaman ve Uzanlar'ın medya organları bu iki görevli ile ilgili F tipi polislerin bilgi desteği ile -çok gizli yazışma ve telefon dinlemeleri dahil- aylarca yayın yapmışlardır. Oysa, o sıralarda; Uzan dosyası üzerinde çalışan iki görevli de bunlardır ve Uzan çalışması bizzat Uzan'a F tipilerce sızdırılmıştır.

Yine, 2001 yılı Temmuz ayında, ülke genelinde F tipi örgütlenmeye yönelik operasyon yapılabilmesi için İstanbul Organize Suçlar Şubesi tarafından İstanbul DGM Başsavcılığı'ndan "proje çalışma izni" alınmış, ancak çalışma ikinci gününde F tipi örgütçe anlaşılmıştır. Çalışma konusunda alınan tehditlere rağmen, çalışmaya devam emri verilmiştir. Tehditler de F tipi bir gazetenin yöneticisinden ve Emniyet Örgütü içerisindeki görevlilerden gelmiştir.

Emniyet Örgütü'nde F tipilerin haberi olmadan ne telefon dinlemek ne de kayıt almak olanaklıdır. Bu birimler tamamen ellerindedir, en gizli çalışmada dahi alınan telefon dinleme

75) Dipnot; Bu konuda başımıza gelenlerle ilgili olarak geniş bilgi ve belgelere üçüncü kitabımız Ak Babaların İntikamı'nda yer verilecektir.

kararları buralarda çalışan F tipilerin eline verilmektedir.

Yapılan bu operasyonlarla bu iki görevli tartışılır hale getirilmiş, böylece Ak Babalar Örgütü'ne yapılan operasyonlar gündemden düşürülmüş ve şaibeli hale sokulmuş, F tipi ile ilgili proje çalışması yarıda kalmış, sonradan bu iki görevli Ak Babalar tarafından mesleklerinden atılmışlardır.

Olay 2

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne 2001 yılında yapılan saldırılarla ilgili olarak şu haber önemlidir.

"ÇYDD'ye Soruşturma Taktiği,

Atatürk ilkeleri çerçevesinde çalışmalarını yürüten ve başarılı ama yoksul öğrencilere verdiği burslarla tanınan ÇYDD (Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği) biri FP Karaman Mil-
 letvekili Zeki Ünal olmak üzere 7 kişinin yaptığı 18 maddelik ihbarlar dizisi nedeniyle soruşturma geçirdi. Geçtiğimiz ay yürütülen soruşturmada dernek defterlerinde usulsüzlük sayılabilecek bir konu bulunamadı. Ancak bazı idari hatalar nedeniyle ÇYDD yöneticileri önümüzdeki günlerde, mahkemeye çıkacaklar. ÇYDD Başkanı Prof. Dr. Türkan Saylan, FP'liler başta olmak üzere çeşitli dinci gruplar tarafından yıpratılmaya çalışıldıklarını belirterek, *"Verilemeyecek hiçbir hesabımız yok. Bunlar, tam bir yıpratma taktiği"* dedi. Polisin, derneğe ait tüm defterleri inceleyerek, iade ettiğini anlatan Prof. Dr. Saylan, şunları söyledi: *"İmam hatiplilere burs vermiyoruz. Bölücülük, bölgecilik yaptığımızı söylemişler. Oysa bizim tüzüğümüzde, Atatürk ilkeleri çerçevesinde eğitim gören başarılı öğrencilere burs verildiği belirtiliyor. İmam hatiplilere vermiyoruz ve bunu açıkça söylüyoruz. Onların ihtiyacı yok, zaten buluyorlar. Bir de deprem için topladığımız parayla, deprem*

bölgesi dışına okul yaptığımıza yönelik bir suçlama var. Biz 27 tane okul yaptık. Bunların arasında Erzurum, Diyarbakır ve Urfa'da olanlar da var. Ancak buraları, deprem nedeniyle göç alan yerler. Bizden okul istediler. Bu okulları valilikler ve diğer yetkililerin izniyle, Milli Eğitim Bakanlığı'nın gösterdiği yerlere yaptık. Biz öncü ve saygın bir derneğiz, olumlu işler yapıyoruz. Bunu yıpratmak istiyorlar. Bizim izah edemeyecek hiçbir şeyimiz yok. Suçlandığımız 18 madde de tek tek rahatlıkla çürütülebilecek nitelikte."[76]

Bu derneğe operasyon düzenleyenlerinde F tipi oldukları bizce kesindir.

Olay 3

Ankara'da görev yapan DGM Savcısı Nuh Mete YÜKSEL, Fethullahçılarla ilgili davalar açmış ve davaları müthiş bir şekilde takip etmekteyken, Haziran 2002 tarihinde, bir avukat arkadaşının ofisinde gizli kamerayla, bir kadınla görüntülenmiş ve bu basına sızdırılmıştır. Bu olaydan sonra YÜKSEL, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu kararı ile DGM'den dolayısı ile takip ettiği soruşturmalardan alınmış ve Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı emrine atanmıştır. Hiç kimse, bir avukatın yazıhanesine gizlice girip, gizli kamera yerleştirerek bu görüntüleri elde edenleri, daha da vahimi, bir savcının buraya kadın arkadaşı ile gidip geldiğini izleyip istihbaratını yapanları merak etme gereği duymamıştı. Doğal olarak, bunu yapanlar hala bilinmemektedir. Böylece cesur, korkusuz ve yetenekli gizli çekimcilerin ancak F tipi örgütlenmede bulunabileceğini herhalde anlamışsınızdır. 2005 yılında Gamze ÖZÇELİK olayında, görüntüleri arkadaşlarına mail atanları

76) www. hürriyetim. com. tr. 22/04/2001.

bile göz altına alan polis, nedense Devletin Savcısı'na böyle hukuksuz bir çekim yapanları hala bulamamıştır.

Olay 4

Çağdaş Eğitim Vakfı'na sızan bir Terörle Mücadele Komiseri, Fethullah davasının itirafçı çocuklarının kimliklerine ulaşıyor ve vakfın bursunu alan iki çocuğun PKK'lı olduğunu iddia ederek gizli kamera çekimi gerçekleştiriyor. Aynı Vakıf'ta polisçe yapılan aramada ise Olay 3'te incelediğimiz DGM Savcısı'na ait kaset ele geçiriliyor. Her iki konu ile ilgili olarak Tuncay ÖZKAN Milliyet Gazetesi'ndeki köşesinde 06/09/2002 tarihinde şöyle yazıyor;

"Savcı Nuh Mete Yüksel ile ilgili seks şantajında ilginç gelişmeler var. Albayrak kardeşlerin Yeni Şafak Gazetesi'ne göre bu kaset Yüksel'in açtığı Fethullah Gülen davasında Yüksel'e yardımcı olan, ayrıca davada müdahil olarak yer alan Çağdaş Eğitim Vakfı'nda bulunmuş! Oysa bu bilgi yanlış... Çünkü kaset çok daha önce Yüksel'e ulaşmış. İstanbul'dan kargo ile ulaştırmışlar. Kargo zarfı dahil bütün ayrıntılar Yüksel'in elinde. Yüksel, bana dün "Şimdi birileri oyun içinde oyun oynamaya çabaladıklarını gösterdiler. Bunu ortaya çıkartmak gerekiyor. Bunu bunların yanına koymayacağım. Bunların amacı irtica davalarını etkilemek ve burada görev alan kişi ve kurumları ortadan kaldırmak" dedi.

Çağdaş Eğitim Vakfı, Önce Çağdaş Eğitim Vakfı'nın başına örülmek istenen komployu anlatayım. BuVakıf ilk olarak Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'yle birlikte Sadettin Tantan döneminde kapatılmak istendi. Bu kapatma oyununun arkasında kendi yazdıklarıyla bu vakfı ihbar eden İslamcı bazı gazeteler ve yazarlarının başlattığı kampanya vardı. Bunların kapan-

masının istenmesindeki amaç şu, bu vakıflar Fethullah Gülen davasının itirafçı çocuklarını bulup ortaya çıkartan ve davanın açılmasında en etkin gücü oluşturan sivil toplum örgütleri. Bunları yok etmek için çabalamalarının nedeni bu. Ayrıca bu vakıflar Gülen ve diğer İslamcı cemaatlerin el attığı burs verdiği her çocuğa gidip burs veriyorlar. Onlara Cumhuriyet devrimlerini ve aydınlanmayı anlatıyorlar.

Polis ajanı komploda kapatma davaları, üst üste gelen incelemeler sökmeyince, şimdi kumpasa polis içindeki adamlarını kattılar. Bunlardan İstanbul Emniyeti'nde Terörle Mücadele'de görevli bir komiser (B.Ö.) polis kimliğini kullanarak vakfa sızıyor. Sonra da önce Fethullah davasının itirafçı çocuklarının kimliğini öğrenip onların davadan vazgeçmesini sağlıyor, ardından da vakıfın dağıttığı burslardan alan iki öğrencinin PKK'lı olduğunu savlayarak bununla ilgili bir gizli kamera çekimi gerçekleştiriyor. Bu çekim İslamcı basında yayımlanınca, Ankara DGM soruşturma başlatıyor. Ama daha sonra görevsizlik kararıyla olayı İstanbul'a gönderiyor. Bu sırada İstanbul Emniyeti'ne yazılan bir arama yazısı ajan polisin bağlı olduğu Terör ile Mücadele ekiplerine ulaşıyor. Bunlar Vakfı basıyor ve ne ilginç, daha dün yayın yasağı konulan Nuh Mete Yüksel'e ait olduğu iddia edilen seks şantajı kasetlerinden buluveriyorlar. Abdullah Öcalan'a methiye kitapları ve yazılar buluyorlar. Yeni Şafak gazetesi de bunu haber yapmış. İyi de bu kaseti oraya koymadan önce Nuh Mete Yüksel'e gönderip şantaj yapanlar kim o zaman?

Nuh Mete Yüksel ile dün telefonla bir görüşme yaptım. Yüksel Çağdaş Eğitim Vakfı ile ilgili olarak yapılanları "oyun içinde oyun" diye nitelendirdi: "Bu vakıftaki aramadan çok önce bana

bu şantajı yapmak istediler. Ama daka sonra Çağdaş Eğitim Vakfı'nı katarak olayın yönünü, değerlendirilmesini ve algılanmasını değiştirmeye çalışıyorlar. Bunların yaptıklarını görüyoruz. Yanlarına kalmayacaktır. Bunu yapanları tek tek bulup, ortaya çıkartacağım. Bu yolla etkilemeye çalıştıkları davalar yargının şaşmaz terazisinde tartılıyor. Bir Nuh Mete Yüksel'i, Çağdaş Eğitim Vakfı'nı yok etmekle ne yapacaklarını sanıyorlar. Biz gideriz Cumkuriyet'e ve Türkiye'ye sahip çıkacak başka savcılar gelir. Türk adaleti bu oyunları, şantajları boşa çıkartır, kimse merak etmesin" dedi.

Bir taşla iki kuş Bir taşla iki kuş vuracaklar ya! Hem vakfı, hem de Nuh Mete Yüksel'i harcamış olacaklar. Akıllı adamlar değil mi? Bu komploda biri bana çıkıp polisin eli yok desin. O ajan provokatör polis şimdi açığa alındı. Müfettiş soruşturması başlayacak. Ama onun arkasından İstanbul Terörle Mücadele'ye sızan veya istihbarata sızan irticacı güçler ne olacak. Ankara'da ya da polisin merkez birimlerinde istihbarat ve diğer ünitelerde cirit atan bu irticacı polislere kim dur diyecek?

İrticacı polisler atakta. Bunların ortaya çıkartılması, bu komploların aydınlatılması için DGM savcılıklarını, İçişleri Bakanlığı'nı göreve çağırıyorum. Şimdi hiçbir terör ile mücadele birimi ayağa kalkıp biz, Hizbullah ile mücadele ediyoruz demesin. Hizbullah ayrı, Fetkullah ve diğer gruplar ayrı. Bunlarla da mücadele edin de görelim. Yoksa bu ülkede irtica yuvalarının polisi ele geçirmesinin önüne geçmek imkansız olacaktır."

Aslında bu yazı her şeyi açıklıyor, ama anlayan nerede? Operasyonlar aynı eksende devam ediyor. Örneklere devam edelim.

Olay 5

17/12/2002 tarihinde Fethullahçılar ve Alman Vakıflarıyla ilgili araştırmalar yapan ve Köstebek isimli bir de kitap yazan Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu evinin önünde iki kişi tarafından uğradığı silahlı saldırı sonucunda öldürülüyordu. Tehdit edildiğini, müteaddit saldırılara hedef olduğunu ve Üniversite'de yoğun baskılara maruz kaldığını söyleyen Hablemitoğlu cinayeti hala faili meçhul olarak çözülmeyi beklemektedir.

Olay 6

03/05/2004 tarihinde BDDK'daki görevinden hükümetle ters düştüğü için istifa eden Engin Akçakoca'nın evinin yanındaki bir evde mahkeme kararı ile arama yapan İstanbul Mali Polisi, evde BDDK'ya ait bir çok gizli evrak bulunduğunu iddia ediyordu. Tabi, basın hemen konuya dahil edilmişti. Son hız Akçakoca hakkında davalar açıldı. Kimse, bu tespitin nasıl yapıldığını, Akçakoca'nın telefonlarının dinlenip dinlenmediğini, Polisin, bu hedef kişinin komşusundaki belgelere nasıl ulaştığının sorgulamasını yapmıyordu. oysa F tipi operasyon yine sahnedeydi. Sonrasını Milliyet Gazetesi şöyle haber yaptı;

Polis zoruyla elinden alınan belgeleri yakacak

*"BDDK Başkanı'ydı. Devletin en önemli bürokratlarından biriydi. Başkanı olduğu kurumun özerk yapısı nedeniyle, çok önemli bir güce sahipti. Kritik kararlara imza attı. Bankaları Fon'a aldı, tasfiye kararları verdi... Ancak AKP ile gelen bir bürokrat değildi, hükümetle frekans tutturamadı, istifa etti. İstifasından sonra, devletin polisi, **'Hakkında ihbar var'** gerekçesiyle evini, ofisini basıp, fotokopi evraklarına el koydu, yargılan-*

dı... Engin AKÇAKOCA bu olaydan çok etkilenmiş. Açılan soruşturmada 'suçsuz' bulundu ve kolilerin iadesi kararlaştırıldı. Belgeleri alacak tabi ama saklamak için değil yakmak için. "Yakmak istiyorum çünkü yarın ne olacağı belli olmaz" diyor.[75]

Olay 7

2003/2004 Adli Yılı açış konuşmasında dönemin Yargıtay Birinci Başkanı Eraslan ÖZKAYA şöyle diyordu;

"Laiklik Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ana yapısı, vazgeçilmez belirleyici özelliğidir. Gerek birey olarak, gerekse toplum olarak çağdaş tüm kazanımlarımız, laik düzen ile elde edilebilmiştir. Esasen, laiklik olmaksızın egemenliğin kayıtsız şartsız millet tarafından kullanılmasından, hukukun üstünlüğüne dayalı demokratik hukuk devletinin mevcudiyetinden asla söz edilemez.

İleri medeniyet seviyesine ulaşmış tüm ülkelerde, değişmez din kuralları ile değişen toplum ve devlet yaşamının yönetilmesi hiç düşünülmemektedir. Bu nedenle büyük devrimci Mustafa Kemal Atatürk, akıl ve ilmi, hayata rehber göstermiştir.

İslamiyet'te din ve devlet işinin sınırlarını belirleyen ve birbirinden ayıran reform yapılmadığından, dinin devlet işine karışması ve devlet düzenine hakimiyeti kaçınılmaz bir sonuç olmuştur. Geçmişte ve zamanımızda şeriat hukuku ile yönetilen devlet düzenleri bunun somut örnekleridir.

Dinin devlet ve siyaset işine karışması ise, bir yandan dinin istismarına, tartışma konusu yapılıp yıpratılmasına yol açmış; öte yandan toplumların demokratikleşmesine, ilerlemesine, insan hak ve özgürlüklerinin gelişmesine engel olmuştur. İşte la-

75) www.milliyet.com.tr.20/11/2004.

iklikte; dinin kutsal yerinde kalması sağlanmış; devlet işleri ise aklın ve ilmin özgür ortamına terk edilmiştir. Laiklikte din ve devlet kendileri için belirlenen sınırlar içerisinde kalarak topluma barış, huzur ve güven getirmişlerdir.

Laik devlette, akıl, ilmin ve fennin özgür ortamında toplumu daha ileri medeniyet seviyesine taşırken, her fert dinini seçmekte, ibadetini yapmakta, inançlarını açığa vurmakta kür ve serbest kalmıştır.

Laiklikte, akıl ve din, toplum ve yönetim arasında çatışma değil barış, huzur ve dostluk mevcuttur. Çünkü laiklikte, akıl, inancın baskısından kurtulmuş ve özgür duruma gelmiştir. Laiklik, inanç ve ibadet özgürlüğünün temeli ve en büyük güvencesi olmuştur. Yüce İslamiyet dini akla büyük önem vermiştir. Ne var ki değişmez, tartışılamaz kutsal din kuralları kamu hukuku alanına hakim olduğu sürece aklın ve ilmin ışığında gelişme ve ilerleme azalmıştır.

Laiklikte, hiçbir zaman din dışlanmamakta, aksine din bulunması gereken kutsal yerinde korunarak, din ve vicdan özgürlüğü en geniş anlamıyla yaşama geçirilmektedir.

Devlet düzeninde ve bürokrasideki yapısal bozukluğun doğurduğu olumsuz sonuçlardan laiklik ilkesi sorumlu tutulamaz.

Laiklik kimilerinin söylediği gibi devlet otoritesini dışlayacak, başkalarının din ve vicdan özgürlüğünü tehlikeye düşürecek kadar sınırsız özgürlük tanıyan bir ilke de değildir. *Evrensel hukuk kuralları bir hakkı kullanarak başka bir hakkın yok edilmesine izin vermez.* Din ve vicdan özgürlüğü, başkalarının din ve vicdan özgürlüğüne saygıyı da içermektedir. Laik düzende, kişi ile Tanrı arasındaki ilişkide, sınırsız bir özgürlük tanınması esastır. Din, ibadet ve inanç kişinin özel ha-

yatının kutsal bir parçasıdır. Devlet bu alana giremez, etki altına alamaz. Ancak tanınan bu özgürlük kişi ile Tanrı arasındaki boyutundan çıkarılarak, başkalarının ibadet ve inancına zarar verdiği, diğer bir anlatımla, kamu alanına taşınıldığı anda, tüm hak ve özgürlüklerde olduğu gibi devletin müdahalesi ve onu başkalarının din ve ibadet özgürlüğüne zarar vermeyecek sınırlar içerisine çekmesi gerekir. *Laik düzende devlet tarafsız ve herkese eşit uzaklıktadır. Ancak sınır ihlallerine dur demek vazifesinin gereğidir. Özgürlük başkasının özgürlüğü ile sınırlandırılırsa haklılık kazanır.* Aksi halde, kuvvetli zayıfın, çoğunluk azınlığın din ve vicdan özgürlüğünü gasp edecektir. Bu hazin sonucu tarihin tekrarı hep göstermiştir. Devlet bu anarşiye seyirci kalamaz. *Sınırsız din ve vicdan özgürlüğü adına devleti devre dışı bırakmak isteyenlerin uzak amacı önce anarşi, sonra da teokratik devlet düzeninden başka bir şey olamaz. Devletin, dokunulmaz özgürlük bahanesiyle; bir kesimin din ve vicdan özgürlüğünün yok sayılmasına, zedelenmesine seyirci kalması, varoluş nedenine ters düşer. Ne pahasına olursa olsun, sınırsız din ve vicdan özgürlüğü isteyenlerle, İslâmi devlet kurma heveslilerinin aynı amaçta birleştikleri kuşkusuzdur.*

Kavram kargaşası yaratılarak veya insan hak ve özgürlüklerinden, demokrasiden söz ederek, laik düzen hakkında zihinleri bulandırmak, din ve vicdan özgürlüğü ihlallerine zemin hazırlamaktadır.

Laikliğin demokrasinin temeli, din ve vicdan özgürlüğünün en büyük güvencesi olduğu hiç unutulmamalıdır."

Bu, Başkan'ın son konuşması oldu. Ak Babalar'a göre, 2004/2005 açılış konuşmasını yapmaması gerekiyordu ve öyle oldu. Başkan, Emniyet İstihbarat ve Kaçakçılık Dairele-

rinin ortak yürüttüğü Alaattin Çakıcı operasyonuna iliştiriliyor ve yine çok gizli telefon dinlemeleri basında manşetlerden inmiyordu. Sonunda, Başkan'ın suçsuz olduğu ortaya çıktı. Ama, adli yıl açılış konuşmasını yapamamıştı. Bu olayların hemen akabinde 10/02/2005'te, halen Yargıtay Başkanvekili olan Yargıç şöyle demekteydi;

"Yeni TCK'nın yürürlüğe girmesiyle ülkede bu alanda yeni bir ışık yanacaktır ve bu bağlamda 'Mahmut Esat Bozkurt' dönemi kapanmıştır."[76]

Oysa, Mahmut Esat BOZKURT Atatürk'ün Adalet Bakanı ve laik hukuk sisteminin ülkemize getirilmesi ve yerleştirilmesinde büyük emeği geçmiş, çok büyük bir Türk hukukçusudur. Anlaşılan, Özkaya ve Bozkurt laik ve ulusalcı kimlikleri nedeni ile hedef haline gelmişlerdi ve tetiği F tipiler çekiyordu. Aynı olaya dahil edilen Kaşif Kozinoğlu ise yurtdışındaki F tipi okullarla ilgili bir araştırma yapmakla -F tipicilerce- suçlanıyordu.

Olay 8

Aralık 2003'te yine Polise gelen bir ihbar üzerine; "El Kaide örgütünün bomba imalathanesi olduğu" iddiasıyla arkadaşımız Ş. D.'nin fabrikası basılıyor, ilk aramada suç ve suç unsuruna rastlanmıyor, aynı yerde on iki saat sonra yapılan ikinci aramada, aynı Akçakoca olayında olduğu gibi, devletin belgelerinin bulunduğu iddia ediliyordu. Yapılan soruşturmada, Ş. D.'ye bizimle yaptığı telefon görüşmelerinin içeriği soruluyor, telefonların yasadışı dinlendiği iddiamıza karşın, Savcılık hiçbir araştırma yapmıyordu. Bu olaydan ardından, izin dahi alınmadan apar topar açılan dava halen sürmekte-

76) liberal-dt.org.tr.17/11/2005.

dir. İdari olarak da tarafımıza "meslekten çıkarma" cezası verilmiştir. Bundan hemen sonra, İstanbul'da görevli F tipi bir Emniyet Müdür Yardımcısı bizi kastederek; "*hadi mesleğe dönsün de görelim*" diyordu.

Olay 9

Aralık 2003'te Meclis Dokunulmazlıkları Araştırma Komisyonu Başkanı, daha önce DYP'li, şimdi AKP'li Hüsrev KUTLU; "*yargıya güvenmiyoruz*" diyordu.

Mesaj alınmıştı. Yargıya neden güvenilmediği kanıtlanmalıydı. Yine F tipi organizasyon işbaşına geçti. 2004 yılı başlarında Emniyet İstihbarat ve Kaçakçılık Daireleri'nin başlattığı ve Neşter 2 adı verilen operasyonda doğrudan Yargıtay ve yüksek yargıçlar hedef alınarak, yine telefon irtibat ve görüşmeleri basına servis yapıldı.

Konu ile ilgili olarak Anayasa Mahkemesi Başkanı Mustafa BUMİN 20/01/2004'te şöyle diyordu; "*Bu tür soruşturmaların gizli olması lazım. Zanlı konumunda olan kişilerin peşin peşin kamuoyunda suçlu duruma düşürülmesi doğru değil Bu, hem soruşturmanın selameti hem de o kişilerin onurları bakımından yanlıştır.*"[77]

Oysa, F tipi servis el altından basına bilgi vermeye devam ediyordu. Rüşvet alan yargı mensupları, yargıya nüfuz vs. her gün manşetlerden inmiyordu. Böylece yargının güvenilmez olduğuna yönelik iz bırakma operasyonu amacına ulaşmıştı. Sonunda iddialara muhatap herkes beraat ediyordu ama nafile, yargı güvenilmezdi bir kere.

77) www.nethaber.com.21/01/2004.

Olay 10

AKP iktidarı ile birlikte, bir takım emekli yüksek rütbeli askerlerle ilgili yolsuzluk, cinayet vs. iddiaları ortaya atılmaya ve eski bir kuvvet komutanının yargılanmasının sağlanması da F tipi organizasyonun gizli operasyonlarındandır. AKP'nin işbaşına getirdiği H. A'nın ekibindeki Ş. D. 1996 yılında, Genelkurmay Karargahını ve Gazi Orduevini teknik takiple izleyenlerdendir. Bu tarihte, konu ile hiç alakası olmayan bir görevde ve görev alanı dışında başka bir ilde bu faaliyetleri sürdüren Ş. D. ile H. A' ya AKP'lilerce müthiş bir ilgi gösterilmesinin nedeni, birisinin cezaevinde yatması, birisinin de Genelkurmay'ı izlemiş olması nedeniyledir. Bir de baltayı taşa vurmasalardı, sorun yoktu.

Türk ordusuna belden aşağı vuruşlar planlayan F tipi örgüt, yukarıdaki uzman teknik izlemecilerin desteği ile polis üniforması içerisinde kendi ordusuna operasyon yapan ilk karşı devrim grubu olmuştur. Tabii ki iddialar; yolsuzluk ve toplu katliamlar... Yani, kamuoyunun en hassas olduğu konulardır. Yöntem ise, her şeyi en ince ayrıntısına kadar basına sızdırmaktır. Böylece, çoğu 28 Şubatçı ve tamamı ulusalcı olan bu üst düzey görevlilerden, 28 Şubat sürecinin rövanşı da alınmaktadır.

Olay 11

2004 yılında Sedat Peker grubuna yapılan ve kelebek adı verilen bir operasyon sırasında, Türk Ordusu içerisinde Atatürkçü kimliği ile çok sevilen ve son derece dürüst ve ilkeli komutanlarından olan, Jandarma Genel Komutanlığı ile Kara Kuvvetleri Komutanlığı yapmış Aytaç YALMAN Paşa ile Sedat Peker'in irtibatlı olduğunu ima eden, çok gizli telefon ka-

yıtları, daha Peker gözaltında iken F tipi Örgütçe basına sızdırılmıştır. Soruşturma ile uzaktan yakından ilgisi olmayan Paşa'nın, hiçbir şekilde tanımadığını söylediği bu şahısla Paşa arasında ilişki kurmanın ve bunu basın aracılığı ile tüm ülkeye duyurmanın ne anlama geldiğini anlamak zor olmasa gerektir. Yine, bir intikam alma operasyonu ince ince planlanmış ve F tipi örgütçe uygulamaya konulmuştur.

Olay 12

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü'ne yapılan operasyonun planlayıcısı, uygulayıcısı ve takipçisi de F tipi örgütlenmedir. Olayı, çete kapsamına sokmaktaki amaçları, yapılan telefon dinleme ve izlemelerini legalleştirme ve YÖK'ün izin verme sürecinden kurtulmaktır. Bu soruşturma kamu-

oyunda yeterince yer aldığından üzerinde fazla durmayacağız. Ancak, iki nokta gözden kaçmaktadır. Yukarıdaki örneklerde olduğu gibi, Rektör yolsuzlukla suçlanmakta, yani, yine yolsuzluk hedef şahsı yok etmek için kullanılmakta, ulusalcı bir rektör böylece savunulamaz pozisyona sokulmaktadır. Öyle ya, savunduğunuz an, hırsızları savunuyorlar denmektedir. İkinci husus, Rektörün Avukatı Teoman EVREN'in Ankara'da Barolar Birliği Başkanı Özdemir ÖZOK ile birlikte kullandığı Avukatlık Bürosu kimliği meçhul kişi ya da kişilerce gizlice girildikten sonra adeta talan ediliyordu. 19/10/2005 tarihli Bugün Gazetesi haberi şöyle vermekteydi;

"Avukatın bürosu talan edildi"

"Tutuklanmasıyla ilgili tartışmalar devam eden Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Aşkın'ın avukatının bürosu talan edildi. Avukat Teoman Evren'in, Barolar Birliği Başkanı Özde-

mir Özok ile ortak kullandığı bürodaki çekmece ve dolapları karıştırıldı ve birçok dosyası dağıtıldı."

Bu olay, akıllara hemen eski DGM Savcısı Nuh Mete YÜKSEL' in başına gelenleri getirmektedir. O'da arkadaşının avukatlık bürosuna gizlice girip, gizli kamera monte edenlerin komplosuna kurban edilmişti. Ankara'da, avukat bürolarına gizlice girip istediği faaliyeti yapacak kadar pervasız ve yüksek teknik kullanabilecek kimler olabilir dersiniz? Emin olun bunlar F tipi organizasyon görevlilerinden başkaları değildir.

Olay 13

Genelkurmay Başkanı adayı Yaşar BÜYÜKANIT Paşa'ya Şubat-Mart 2006 yılında yapılan saldırılar da F tipilerin kullandıkları yöntemler aynen uygulanmaktadır.

Önce, tüm kontrolü ellerinde bulunan internette Paşa ile ilgili bilgi notları yayınlatmışlardır.

Sonra, Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı'nın TBMM'de verdiği ifade de söyledikleri 24/02/2006 tarihli Özgür Gündem online da şöyle yer almaktaydı;

'Hırsız evin içinde olursa kilit işe yaramaz'

Yukarıdaki sözler mevcut sisteme aşırı muhalif birisine ait değil. Kangrenleşmiş olan ve hergün bir yenisi ortaya çıkan yolsuzluk melanetini anlatmak için de söylenmiyor. Bu sözler, 'Vatanı ve devleti bölüp parçalamak isteyenler'in, 'kendi sinsi emelleri için yaptıkları bir propaganda' metninden de alınmadı.

Peki, yukarıdaki sözleri kim söylüyor? Devletin temel kurumlarından birisi olan emniyet teşkilatının istihbarat daire başkanı Sabri UZUN. Sabri UZUN **bu sözleri nerede ve ne için söylüyor? Meclis Şemdinli Olaylarını Araştır-**

ma Komisyonu'na söylüyor. Olayların faillerinin neden cezalandırılmadığını ve bu gibi olayların neden önüne geçilemediğini anlatmak için söylüyor.

'Hırsız evin içinde olursa kilit işe yaramaz!' Gizli savaş örgütlerinin kimlere bağlı ve kimler adına 'hassas görevler' icra ettiğini, şimdiye kadar hiç kimse bu kadar kısa ve özlü olarak anlatmamıştı.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Sabri UZUN, durumu bu kısa ve özlü sözle ifade etmekle de kalmıyor. JİTEM (JİT) elemanları olan Astsubaylar Özcan İLDENİZ ve Ali KAYA için, 'iyi çocuklar' diyen Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar BÜYÜKANIT sorulduğunda, bakın komisyona nasıl bir ifade veriyor: 'Generali tartışmam uygun düşmez. İhtilallerde gözaltına alınan Cumhurbaşkanları, asılan Başbakanlar var. Atatürk'ün iltifat ettiği Cumhurbaşkanı gözaltına alınmış. Şemdinli o zaman da vardı.'

Sabri UZUN, yukarıdaki anlatımlarında ipin kimin elinde olduğunu; toplumsal ve siyasal süreçlerde kimlerin belirleyici bir konumda bulunduğunu; hangi güçlere karşı temkinli konuşulması gerektiğini; imalı olarak anlatmanın yanında, birkaç sözcükle daha başka bir gerçeğinde altını çiziyor: 'Şemdinli o zaman da vardı'!..

Bu birkaç sözcükten oluşan 'Şemdinli o zaman da vardı' cümlesi size de Gizli Savaş Örgütleri konusunda çok şey anlatmıyor mu? Bizim ısrarla tekrarladığımız ve yazmaktan usanmadığımız Gizli Savaş Örgütleri gerçeğinin, sanki bu ülkenin makus talihiymiş gibi, uzun yıllardır devletin bir parçası olarak varlığını sürdürdüğünün itirafı değil mi bu sözler? Gerçek daha nasıl açıklanabilir?"

PKK destekçisi bu sitede yer alan bu haberden bir hafta

sonra, Yaşar Paşa'yı hedef alan Van Cumhuriyet Başsavcısı'nca hazırlanan iddianame basında yer almıştır.

Sabri UZUN, yukarıda ki örneklerde yer verdiğimiz iki daireden birinin başındadır. Asıl görevi devletin güvenliğini sağlamaktır. Ama, F tipi operasyonların yönlendirmesi olan bu operasyonların altına çekinmeden imza atmaktadır.

Genelkurmay Başkanı olması istenmeyen bir paşa, PKK'nın işine gelecek bir yöntemle, devletin bir kuruluşuna sızmış olan F tipilerce hazırlanmış bir operasyonla yok edilmek istenmektedir. Tablonun görünen yüzünde Başsavcı, Polis gibi devlet makamları, görünmeyen yüzünde bu makamları işgal etmiş, ele geçirmiş F tipi örgüt elemanları. Dikkat edilirse hiç kimse de bu örgütle bu olay arasında ilişki kuramamaktadır.

Yukarıdaki olaylar alt alta konulduğunda, karşımıza vahim bir tablo çıkmaktadır; haklarında operasyon yapılanların ortak özellikleri; hepsinin tartışmasız aktif ulusalcı olmalarıdır. Yani, karşı devrim gruplarının açık hedefi konumuna gelmiş kişilerdir. Yapılan operasyonlar hep aynı merkezlerde planlanıp uygulanmakta, yöntemler de aynı olmaktadır. Burada verdiğimiz örnekler bilinenlerdir. Yani, F tipi örgütün isteklerini yerine getirmeyen, onlara karşı mücadeleden korkmayanların başına gelenlerdir. Devlet olanakları ile elde ettikleri binlerce bilgi ve belgeyi, hedef olarak seçtikleri ve ulusalcı oldukları kanıtlanmış kişilere karşı, tehdit ve şantaj unsuru olarak kullanmaları büyük olasılıktır. Bu nedenle, ulusalcı olanlardan garip tavır ve düşünce belirtisi gösterenlere karşı dikkatli ve duyarlı olunması gerekmektedir. Bunlar, F tipi üniformalı örgütlenmenin nasıl çalıştığını, neleri yapabileceklerini açıkça gösteren örneklerdir.

f- Devletin Kurucu ve Koruyucu Unsurlarının, (Devlet Dinamiğinin) El Değiştirmesini Sağlama

Dünyanın her ülkesinde Devlet kuramı ile ilgili bir gerçek vardır. O da, devletin kurulmasına öncü olan güçler, o devletin koruyucu ve kollayıcı yani dinamik güçleridir. Bu kural her tür devlet için geçerlidir. Örneğin ABD'nin dinamik güçleri işadamları, Birleşik Krallığın ki soylular, Suudi Prensliğinin ki Suudi Hanedanı, İran'ın ki mollalar, eski SSCB'nin ki Komünist Parti'dir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin asli dinamik unsuru ise askerlerdir. Kurtuluş Savaşı ile aslen asker olan Mustafa Kemal'in öncülüğünde kurulan Cumhuriyet'in asli dinamiği olan askerler, bu özellikleri nedeni ile Cumhuriyet'i koruma ve kollama görevine yasal olarak sahiptirler.

Bir ülkede, devletin asli dinamik unsurları el değiştirirse bunu adı tamı tamamına karşı devrim olur. Böyle bir durumda, her zaman rejim, sistem ya da düzende bir değişiklik olması gerekmez. Örneğin; İngiltere'de soylu sınıfı asli dinamik unsuru olmaktan çıkarsa rejim değişmez, ancak Birleşik Krallığın dinamik unsurları yer değiştirmiş, yani karşı devrim gerçekleşmiş olur. Bunun için soylu sınıfının bütün unvan ve yetkilerinin elinden alınıp ya da anlamsızlaştırılıp, yerine hangi güç ikame edilecekse onun dinamik unsur haline dönüşmesi gerekir. Bu, işadamları, yani kapitalist sermaye sahipleri olabilir. Ancak, aynı değişimi Suudi Hanedanı'nın yerine Suudi ordusunun ikamesiyle yaparsanız, rejim de sistem de düzen de değişir.

Küresel şirket devletleri, Türkiye'de TSK'nın Devletin asli dinamik unsuru olmasından büyük rahatsızlık duymaktadırlar. Aynı rahatsızlık yerel güç odaklarında ve özellikle Ak Ba-

balar Örgütü ve türevlerinde de vardır. Küresel şirket devletleri bu dinamik unsurun yerine, ülkemizdeki ortaklarını, yani şirket evliliği, birlikte yatırım vs. adları altında hakimiyetleri altına aldıkları sermaye gruplarını ikame etmeye çalışmaktadırlar. Yani; asli dinamik unsur el değiştirerek küreselci iş adamlarının eline geçecektir. Fütüvvetçi grup ise, din temelli bir ikamenin peşindedir. Her iki grubun hedefi TSK'nın ise bu fonksiyonunu bırakma niyeti bulunmamaktadır. İşte asıl çatışma bu alanda olmakta ve yine devreye o meşhur sihirli kavramlar sokulmaktadır; *"Demokrasi ve İnsan Hakları"*. Oysa, Afganistan'a girmenin arifesinde Pakistan'da askeri darbeyi yaptıranlar sanki başkalarıymış gibi.

Bugün, TSK ulusal duruşuyla büyük sıkıntı yaratmaktadır. Bu duruşu bozup, devlet dinamiğini ele geçirmek için, başta AB ve ABD olmak üzere tüm küresel güç odakları; sivilleşme, askerin yetkilerini budama, askerin sivil otoriteye tabi olması (sanki Anayasa'ya göre başka yere tabi imiş gibi) demokratikleşmenin koşulları gibi bazı moda kavramlarla amaçlarına ulaşmaya çalışmaktadırlar. İçteki irticai karşı devrim grupları da AB böyle istiyor kalkanı altında bıyık altından sırıtarak bu amaca hizmet etmektedirler.

Zaman zaman, ülkemizdeki büyük sermaye sahiplerinin, iş adamlığı ile hiç alakası olmayan siyasi ya da rejim ya da etnik kökenle ilgili araştırma ve demeçlerinin ardında yatan gerçekte, bu karşı devrim hareketinin taraflarının kimler olduğunu, yani, Türkiye'de TSK'nın yerine hangi iş adamları ve grupların ikame edilmeye çalışıldığını göstermektedir.

Özetle; küresel emperyalistlere kim engelse, o, yok edilmek istenmektedir.

g-Ulus Devleti Ekonomik Açıdan Çökertme

Bu konuda daha önce örnekler verilmişti. Burada genel olarak yapılmak istenenin üzerinde durmaya çalışacağız.

-IMF, Dünya Bankası ve Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşlar ile, Soros gibi spekülatörler vasıtasıyla, Ulus Devletin güçsüz olan ekonomisi abluka altına alıp, krizler çıkartılmakta ve sonra krizleri aşmak için yine bu örgütlerle anlaşmaya zorlanılmaktadır.

-Yukarıda belirtilen durumun devamı olarak, çok yüksek faizlerle, devlet ödeyemeyeceği oranlarda borçlandırılmaktadır. Borcu verenler de sonuçta küresel şirket devletlerinin finans kuruluşlarıdır.

-Bu borçlanma nedeni ile ekonomi yönetimi tamamen ele geçirilmekte, hatta ekonominin başına, kimliğinin yarısı Türk olan, küresel kuruluşların görevlileri dışarıdan atanmış bakan olarak getirilmektedir. Böylece, küresel sermayenin ülkeye önce parasal, sonra kurumsal olarak girişi ve kalması sağlanmaktadır.

-Sosyal devlet ilkesi tamamen ortadan kaldırılarak, bu alandaki gelir getiren işler küresel şirketlerin emrine sunulmakta; böylece, bir süre sonra Ulus Devlet'in, kendi ülkesinde hizmet sektöründe bile hiçbir söz söyleme hakkının kalmamasını yani, fonksiyonel açıdan ortadan kalkmasını sağlama, ulusu, kendi ülkesinde, mal sahibi değil kiracı, işveren değil işçi konumuna getirme,

-Borç idaresi için andlaşmalar yaparak, Ulus Devlet'in tüm ekonomik varlıklarını yönetmekte yani kapitülasyonları acımasızca ve uluslararası andlaşma adı altında dayatma, bu andlaşmalarla Ulus Devlet'i ekonomik, siyasal ve toplumsal açıdan çökertmek için Parlamento'dan kendi hazırladıkları

yasaları çıkartmak. Özetle, Ulus Devlet'i yönetme işini fiilen üstlenme, yani, bir borç yönetimi, borçların ötelenmesi, faizlerinin ödenmesi sistemini kurmuş ve alacaklı tüccar edasıyla hareket etmektedirler. Bizim politikacılarda, bu isteklerin Türk halkına yuttırulması işlevini görmektedirler. Tek yaptıkları iş, ne yazık ki bu olmaktadır. O nedenle ülkede küresel güçlerin karışmadığı ya da yönetmediği sorunlar karşısında duyarsız ya da kayıtsız kalmaktadırlar.

Bu, çok özet olarak ele aldığımız saldırı planlarını ve örneklerini detaylandırmak ve artırmak olanaklıdır.

Şimdi şu soruyu sormak gerekmektedir; küresel güç odaklarının Ulus Devlet'e saldırıları neden Mafya kapsamında ele alınmalıdır? Yanıt, yukarıda açıkladığımız gibi çok nettir. Uluslararası çıkar örgütleri, ulus devletlerin merkezi otoritelerini yıktıkları taktirde büyük çıkarlar elde edeceklerdir. Örneğin bir ülkenin Maliye Bakanı küresel çıkar gruplarını kastederek; "herkes tırtıkladı, biraz da onlar tırtıklasın" diyebiliyorsa, bundan daha güzel mafya işbirliği ve örneği olabilir mi? Paralarına kendi ülkelerine yıllık %1, Türkiye'de ise %30, 40, 50, 60 her ne kadarsa faiz alabilme olanağına kavuşuyorlar ve bu kasten yapılıyorsa, bundan iyi mafya düzeni örneği olabilir mi? 82 yıllık Ulus Devlet'in yurttaşlarının tüm fedakarlıklara katlanarak diktiği devasa kuruluşlar, kasalarında bulunan nakit paranın altında fiyata satılıyorsa bundan daha ciddi mafya organizasyonu olabilir mi?

Yukarıda özetlenen bu saldırılar karşısında Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Başlangıç bölümündeki şu kuralın, bugün için ne kadar anlam ifade ettiğini çözmek çok zordur;

"Hiçbir faaliyetin" Türk milli menfaatlerinin, Türk varlığı-

nın, Devleti ve ülkesiyle bölünmezliği esasının, Türklüğün tarihi ve manevi değerlerinin, Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılapları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği ve laiklik ilkesinin gereği olarak kutsal din duygularının, Devlet işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılamayacağı;"

Önü kesilmediği taktirde, yakında Türk Halkı yerelde yerel güç odaklarının, genelde küresel şirket devletlerinin gorillerinin emirleri altında yaşamaya mahkum edilecektir. Şüphesiz, tüm bu hamleler yapılırken ulusa, doğrudan devletinizi yıkacağız, ülkenizi böleceğiz denmez. Önce ulus bu yıkıma hazırlanır. Bugün yapılmak istenenlere bu hazırlama faaliyetleri kapsamında bakmak gerekir.

D-KÜRESELCİ BEYİN FUKUYAMA'NIN GÖRÜŞLERİNİN DEĞERLENDİRMESİ

Küreselleşmenin önemli beyinlerinden Francis FUKUYAMA'nın görüşlerine şöyle bir baktığımızda olayın vahameti ortaya çıkmaktadır.

Öncelikle, ulusların ve devletlerinin yok edilmesi için kullanılan iki önemli kavramın varlığından söz etmek gerekmektedir. Bunlar; demokrasi ve din savaşları kavramlarıdır.

1-Demokrasi

ABD önderliğindeki küresel güçler, daha önce darbelerle oluşturdukları diktatörlükleri, demokrasi ihracı ile yok etmek istemektedirler. Çünkü, toplumlar diktatörlüklerle yönetilmeye şiddetle karşı çıkar hale gelmişlerdir. Bunun için demokratik yönteme dönmek ve fakat bu demokrasiyi küresel güçlerin istekleri doğrultusunda düzenlemek gerekmek-

teydi. "Adı 1982'de ABD Başkanı Reagan tarafından 'project democracy' olarak konulan operasyonla dünyada 70'in üzerinde ülke atölye çalışması alanı olarak belirlenmiştir."[78]

Güdümlü demokrasiler yaratmak için, savaş sonrası dönemlerde, küresel güçler tarafından bizzat devlet ve uluslar inşa edilmiştir. Fukuyama bu konuda şöyle diyor;

"Ulus inşası, dış tavsiye ve destekler kesildiğinde ayakta kalabilen, kendine yeter bir devlet kapasitesi yaratmak demekse, tarihte bunun başarıyla gerçekleştirildiği durumların sayısı, endişe verici bir şekilde, iki elin parmaklarıyla ifade edilebilecek rakama düşer."[79]

"Birleşik Devletler, Küba, Filipinler, Haiti, Dominik Cumhuriyeti, Meksika, Panama, Nikaragua, Güney Kore ve Güney Vietnam da dahil pek çok ülkede işgalci güç olarak hareket etti ve/veya müdahalede bulundu. Birleşik Devletler, bu ülkelerin hepsinde, seçim düzenlemek, ülkeyi generallerden ve yolsuzluktan temizlemek ve ekonomik kalkınmayı desteklemek gibi ulus inşasına denk düşen faaliyetlerde bulundu."[80]

Yani, küresel güçler ve ABD doğrudan ya da dolaylı müdahalelerle kendi kurduğu diktatörlükleri yıkmakta ve yerine demokratik ulus inşa etmektedirler. Ulus inşası kavramı dahi, küresel güçlerin dünyayı, devletler ve ulusları üzerinde çalışılacak bir atölye gibi gördüklerini kanıtlamaktadır.

Fukuyama'ya göre; uluslararası finans kuruluşları, bağışçı, (IMF, DTÖ, Dünya Bankası vs.) ve STK gruplarının savunduğu ulus inşası kavramı, ABD tarafından kabul edilmiş bir kavramdır ve üç aşaması vardır. Bu aşamalardan bizi ilgilendiren üçüncüsü şöyledir; *"üçüncü aşama, zayıf devletin*

78) YILDIRIM, Mustafa, age. s. 5.
79) FUKUYAMA, Francis, age. s. 52.
80) FUKUYAMA, age. s. 53.

güçlendirilmesine ilişkindir; bu durumda devlet yetkesi, makul düzeyde kararlı biçimde mevcuttur, ama mülkiyet haklarının korunması ya da temel ilköğretimin sağlanması gibi bazı vazgeçilmez devlet işlevlerini yerine getirememektedir. Bu kategori oldukça geniştir ve merkez bankacılığı ya da kur idaresi gibi alanlarda kurumsal uzmanlığa sahip olan fakat hukuk düzeni ve eğitim gibi düşük özgüllüğe sahip hizmetleri sağlamakta sıkıntı çeken ülkelerden (Örn. Peru, Meksika) kurumların baştan aşağı zayıf olduğu ülkelere (Örn. Kenya, Gana) kadar uzanır.[81] Acaba, bu kategoride Türkiye var mı? diye sorarsak, elbette var demek gerekir. 2001 yılı ekonomik krizinden sonra, ekonomiyi düzenlemek için ABD'den getirilen malum IMF operatörü, bu ülkeye Bakan yapılmıştı.

2-Din

Dünyada insanların bu kadar kullandığı ve onlardan bu derece ıstırap çeken bir kavram daha bulmak olanaklı değildir. Bireysel çıkarlardan, devlet çıkarlarına, oradan küresel menfaatlere kadar her alanda acımasızca kullanılan din kavramı, başta ABD olmak üzere küresel güçler için eşi benzeri bulunmayan bir hazinedir. Küresel emperyalistler, "din" kavramını, dünyayı istedikleri gibi şekillendirmek için gerek iç ve gerekse dış politikalarında kullanmaktadırlar. Küreselleşmenin baş aktörü Mr. Bush ve ekibi ABD'de iki seçimi de koyu dindar ABD'lilerden aldıkları destekle kazanabilmişlerdir. İslami Terörü ve El Kaide ile benzeri örgütler sayesinde, önce Afganistan, sonra Irak işgal edilmiştir. Din sayesinde, buralarda ölen ABD ve müttefiklerinin askerleri cennet vaadi ile savaştırılmakta, ölenlerin aileleri de müslümanlarla savaşa

81) Fukuyama, age, s. 121.

çok fazla karşı çıkmamaktadırlar.

Dikkat edilirse, küreselleşme sürecinin 80'li yılların başından bu yana hız kazanmasıyla birlikte, din savaşları da yavaş yavaş ortaya çıkartılmıştır.

Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında sürdürülen atölye çalışmalarının amacı da İsrail'e karşı, ılımlı, tek halifenin yönetiminde olan İslam modelinden başka bir şey değildir. Dinleri şekillendirmek, istediği gibi yönetmekte küresel güçlerin görevleri arasına girmiştir. Amaç basittir. Gelişmiş ülkelerin güvenliğini sağlamak.

Şimdi ulus ve devlet çözücülerin düşüncelerine bakabiliriz.

Fukuyama kitabında; ulus inşası kavramının yanı sıra, egemenlik erozyonu, kapasite inşası, yeni imparatorluk gibi kavramlardan söz etmektedir. Aslında bu kavramlar küresel güçlerin uluslar ve devletlerini yıkmak için ortaya atılan ve uygulanan operasyonların şifreleridir. Ulus Devletimizi çözmek için yapılanlar göz önünde bulundurulduğunda bu kavramlar önem kazanmaktadır. Şimdi özetle bu kavramlara bakalım;

a-***Yeni İmparatorluk;*** Küreselleşme direktörlerinin en önemli meşruiyet kavramlarından olan teröre karşı uluslararası toplumu koruma" Fukuyama tarafından şöyle dile getiriliyor;

"11 Eylül'den bu yana Amerikan Dışişleri politikasının mantığı, zayıf devletlerin sorumluluğunu üzerine alacağı ya da sorunu uluslararası toplumun üstüne yamayacağı bir durum yaratmaktadır. Bush yönetimi, bunun emperyal emellerle yapıldığını yadsımasına rağmen, Haziran 2002'deki West Point konuşmasında ve Birleşik Devletler Ulusal Güvenlik Stratejisi'nde, öncelik hakkı, ya da daha doğru ifadesiyle önleyici savaş doktrinini açıklamıştı. Aslında, bu da Birleşik

Devletler'i kendisini terörizmle tehdit eden ülkelerdeki potansiyel düşman nüfusun yöneticisi konumuna getirecekti. 2001'de Afganistan'da olan buydu... 26 Şubat 2003'te verilen bir demeçte Başkan Bush şöyle söylüyordu;"

*"**Ulusumuzun** ve medeni dünyanın tarihi açısından can alıcı öneme sahip bir dönemde burada toplanmış bulunuyoruz. **Bu tarihin bir kısmını başkaları yazdı, gerisi tarafımızdan yazılacak**."*

Bu alıntılar, kendilerine gelince ulus olan, başka uluslara yaşama hakkı tanımayan ve dünyayı istediği gibi şekillendirme yetkisi ile gücünü kendisinde gören küreselci zihniyetin ne kadar vahim bir kafa yapısına sahip olduğunun kanıtıdır.

Fukuyama'nın bahsettiği'potansiyel düşmanın' yöneticisi olmak, düşmanı yarat, sonra yönet taktiğinin en güzel örneği. Binlerce kilometre uzaktan gel, meşru devlet ve hükümetleri olan ülkeleri yerle bir et, tarihi yaz, bu ülkeleri yönet, sonra, gerekçe olarak güvenliği göster. Bu durum, bazılarının yıllarca bir fikre hizmet edip, bir saatte değiştim demesinden de vahimdir.

b-Egemenlik Erozyonu; Ulus devleti yıkmanın en önemli aparatlarından birisinin "paralel egemenlik kurmak" olduğunu belirtmiştik. Paralel egemenliği sağlamanın yolunu Fukuyama "egemenlik erozyonu" kavramıyla kendi bakış açıları ile şöyle savunuyor;

*"1990'lı yılların insani amaçlı müdahaleleri, dünyanın **'başarısız devletlere'** sahip bölgeleri üzerinde, uluslararası fiili bir imparatorluk gücünün yaygınlaşmasına yol açtı. Müdahalelere genellikle Amerikan askeri gücü önderlik ediyordu, ama bu önderlik, devlet inşası kısmında, Avrupalı ülkelerin önde geldi-*

*ği, Avustralya, Yeni Zelanda, Japonya'nın da yer aldığı geniş bir koalisyon tarafından takip ediliyordu. Somali, Kamboçya, Bosna, Kosova, Doğu Timor ve şimdi de Afganistan'da yaşananlardan sonra, **'uluslararası toplum'** bir soyutlama olmaktan çıktı ve **söz konusu ülkelerde etkin bir yönetim olarak elle tutulur bir varlık kazandı... Bu uluslararası imparatorluk, insan hakları ve demokrasi üzerinde temellenen anlamlı bir imparatorluk olabilir**, ama ne de olsa bir imparatorluktur ve egemenliğin yerini uluslararası kuruluşlar tarafından **'yönetmeye'** bırakması yönünde içtihat getirir."*[82]

Bu içtihat, küresel düzen tarafından getirildi ve yalnızca zayıf devletler değil, küresel güçlerin karşısındaki tüm ulus devletlerde (Türkiye dahil) uygulanmaya başlandı. Yani, ulus devletin temel dayanağı, ulusal egemenlik, yerini uluslararası kuruluşlar, onların güdümündeki, demokrasinin vazgeçilmez unsuru sivil toplum kuruluşları ve finans kurumlarının paralel egemenliğindeki yönetmeye bıraktı.

c-Kapasite Emilimi; *"Amerikalılar, küresel ekonomiden esaslı bir şekilde yararlanırlar ve 'gerçekte ona hakimdirler.- 'Küreselleşmenin taşıdığı 'Amerikan Malı' etiketi de bu yüzdendir."*[83] Küresel ekonomi ve dünyadaki liderini bu şekilde belirleyen Fukuyama, insanlık tarihinin en büyük yönetsel inşaat sahasına çevirdikleri dünyada, yeni inşa ettikleri güdümlü ve küçük ulus devletlerin ekonomik kapasitelerinin artırımı ile ilgili şu itirafta bulunuyor;

"Birleşik Devler de uluslararası toplum da yeniden inşaya giriştikleri hiçbir ülkede kendini devam ettirebilen devletler yarat-

82) Fukuyama, age. s. 117.
83) Fukuyama, age, s. 127.

mak yolunda büyük ilerleme kaydedemediler. Bu ulus-inşa denemeleri, temeldeki durumu istikrara kavuşturmakta ve kararlaştırılmış ödemeleri kolaylaştırmakta kritik bir rol oynadı. -Bizce, borçlu ülkelere paralel egemenlik kuruluşları vasıtasıyla atadıkları ya da seçtirdikleri hükümetler için de bu düşünceyi söylemek olanaklıdır. ...Fakat uluslararası toplumun söylemi, ***kapasite inşasını*** *ön plana çıkartmasına karşın, gerçeklik, Lanatieff'in unutulmaz deyişiyle, daha çok bir tür* ***kapasite emilimi*** *idi..."*

Böyle bir itiraf küreselleşmenin gerçek yüzünü ortaya koymaktadır. Halka anlatılan, yabancı sermayeye ihtiyaç var, yabancı sermaye ve uluslararası para fonları ülkeye gelirse ekonomi düzelecek yalanlarını işte böyle açıklıyor Fukuyama. Slogan, kapasite inşası, gerçekleşen kapasite emilimi. Yani, bir verip on almak ya da ülkelerin bin bir fedakarlıkla kurdukları işletmeleri yok pahasına, "özelleştirme" adı altında sattırmak ve almak. Fukuyama şöyle devam ediyor; *"Uluslararası toplum ve onun ayrılmaz parçası olan çok sayıda Sivil Toplum Kuruluşu, öylesine zengin bir donanıma ve beceriye sahiptir ki, hedef ülkelerin aşırı zayıf devlet kapasitelerini tamamlamak yerine, bu kapasiteyi dışarıda bırakır. Bu, yönetin işlevleri yerine getirilirken, yurtiçi kapasitenin artmadığı ve uluslararası toplum soruna ilgisini kaybettiği ya da sıradaki kriz bölgesine yöneldiğinde, söz konusu ülkelerin eski durumlarına geri döndüğü anlamına gelir."*[84]

Bu açıklamalar, 2001 ekonomik krizi sonrası IMF ve Dünya Bankası'na teslim edilen Türk ekonomisinin, *"iyiye gidiyor, kapasite artıyor, milli gelir çok yükseldi"* söylemlerine rağmen, işsizliğin artması bu iyi gidişin halka hiç yansımamasının nedenini de açıklamaktadır. Küreselleşme sülükleri

84) Fukuyama, s.123.

Türkiye'de kapasite emilimi yapmaktadırlar. Bu emilim bittiğinde ülke 2001 ve öncesine dönecektir. Bu çok nettir. Bu konuda şu makale ilgi çekicidir;

"İktisatçı Aslan Başer Kafaoğlu, dün telefonda Selim Somçağ'ın tespitlerine katıldığını söylüyor, 'Türkiye kalkınmıyor, soyuluyor' diyordu.

Kafaoğlu'na göre, 'Yüksek faiz veriyoruz, çok döviz geliyor, döviz ucuzlayınca ithal malı ucuzluyor, ithal malı ucuzlayınca yerli sanayinin rekabet gücü azalıyor, sanayi kuruluşlarımız tek tek iflas edip yabancıların eline geçiyor... Yoğurt veya sabun firmaları bile el değiştiriyor. Sahte rakamlarla büyüyoruz sanırken çöküyoruz."[85]

Fukuyama'nın şu sözleriyle konuyu bitirmek istiyoruz, bu sözler, baştan beri ulus devletlere saldırının sloganlarını, özetle, küreselleşmenin vitrinini ortaya koymaktadır;

"Modern dünya, pazar ekonomisinin maddi refahıyla, liberal demokrasilerin siyasi ve kültürel özgürlüklerini bir arada bulunduran çok çekici bir paket sunuyor... bu paket dünyadaki insanların büyük çoğunluğu tarafından istenmektedir.[86]

85) Aşık, Melih, Milliyet Gazetesi,23/12/2005.
86) Fukuyama, s.14.

BÖLÜM II

ÜST MAFYANIN HUKUKU

I-MAFYANIN HUKUKU

A-GENEL OLARAK

Türkiye'de yasaların hazırlanması için kanun teklifi ve kanun tasarılarının hükümetçe ya da milletvekillerince Millet Meclisi'ne sunulduğu herkesçe bilinmektedir. Yine yasaların konularına göre oluşturulmuş TBMM alt komisyonlarında görüşülmesi, bu sırada değişiklik teklifleri verilmesi, sonra genel kurula gelmesi burada da değiştirilebilmeleri, önce tek tek maddeler üzerinde sonra yasanın geneli üzerinde görüşme ve ayrı ayrı oylama yapılması, gerek Anayasa gerekse Meclis iç tüzüğünde ayrıntılı olarak belirtilmiştir. Bizim burada üzerinde durmak istediğimiz husus bu prosedürler değildir. Biz öncelikle yasaların hangi ihtiyaca göre belirlendiğini, bu belirlemelerde halkın istek ve gereksinimlerinin mi yoksa başka unsurların mı etkili olduğu hususunu konumuz açısından belirlemeye çalışacağız.

Demokratik bir hukuk devletinde yasalar çıkartan yer parlamentodur. Parlamento yasayı temsili demokrasi ilkesi gereği halk adına çıkartmaktadır. Bu durum da hangi alanlarda

yasal düzenlemeler yapılacağının kararını verirken de en başta halkın ihtiyaçlarının tespiti gerekir. Böylece halkın temsili meclis, halkın ihtiyaçlarını karşılamak için gerekli yasal düzenlemeleri yapar bunun için de siyasi partilerin tabanları ve parlamentodaki vekillerin temsil ettikleri halkın sorunlarını bilip, buna göre çözüm yasaları çıkartmaları gerekir. Oysa, halkın büyük çoğunluğunu oluşturan işsiz, asgari ücretli kadınların mecliste temsil dahi edilmedikleri ve fakat yerel gücün, özellikle maddi açıdan rahat temsilcilerinin her dönem çoğunluk sağladığı parlamentodan, temsil edilmeyen kesimlerin sorunlarını çözücü yasal düzenlemeler yapmasını beklemek zaten olanaksızdır. Çünkü sorunu azalan halk, mafyatik güçlerin hakimiyet kaybına ve dolayısı ile güç kaybına neden olmaktadır. Hatta milletin geleceğini bağlayıcı ya da hükümlülük altına sokucu ya da köklü Anayasa değişiklikleri de demokratik ülkelerde halkın görüşü (referandum-halk oylaması) alınarak yapılır. Bir dönemde siyasi iktidarı ellerinde bulunduranlar milletin geleceğini ilgilendiren kritik konularda demokrasinin gereği olarak halkın görüşünü alırlar. Yine milletin temsilcisi olan vekiller seçim çevrelerindeki halkla temas ederek ihtiyaçlarını belirler ve bunlara dayanarak yasa hazırlarlar. Devleti ve toplumun genelini ilgilendiren hususlarda da hükümet yasa çıkarılması için girişimde bulunur. Olması gereken özetle budur. Olanın ne olduğunu tespit etmek için aşağıdaki incelemeleri yapmamız gerekmektedir.

B-HUKUKUN MAFYALAŞMASI

1-Yasa Çıkartmanın Önündeki Engeller

Ülkemizde hukuki metinlerin ya da yasaların hazırlanmasında ölçüt ne yazık ki halkın ihtiyaç ve sorunlarının çözümü, beklentilerinin karşılanması olmamaktadır. Bu genel amaçlar ile hazırlanan yasaların arasına bir takım engeller girmektedir. Başka bir değişle halk için halkın temsilcileri tarafından hazırlanan hukuki metinler, aslında küresel ve yerel güç odaklarının isteklerine, çıkarlarına uygun şekilde düzenlenmektedir yönünde bir teori ortaya atılabilir. Bu teori iyi incelendiğinde, bizce mafyatik sistemin can alıcı noktası deşifre edilmiş olacaktır. Halkın seçtiği temsilciler eğer başka güçlerin istekleri doğrultusunda hukuki düzenlemeler yapıyorlarsa, ortada, başta milli egemenlik sorunu bulunmuyor demektir. Böyle bir tespit halinde milli egemenliğin yerine ikame edilen paralel egemenlik odaklarının isteklerinin, halkın ihtiyaç ve sorunlarının yerinde ve üzerinde yer alması kaçınılmaz olur. Bu durumda halkın ve ülkenin sorunları katlanarak büyür, yerel ve küresel çıkar odaklarının istekleri ise önemli oranda karşılanır. Bu durum halka çok değişik yöntemlerle kabul ettirilir. Örneğin; farklı söylemler ve kişilerle siyasetin vizyonu yenilenir, halk bu vizyona kanar ve yeniyi seçer. Bir süre sonra bir şeyin değişmediği görür -ki Türkiye'de bu süre ortalama sekiz yıldır. Yani, halkın tahammül ya da fark etme süresidir bu- Durumu bilen odaklar, bu sefer yine farklı söylemler ve yüzlerle siyaseti dizayn ederler, sonuç yine aynı olur. Böyle sürüp giden düzen halk açısından büyük bir kısır döngü, güç odakları açısından ise çok bereket-

li! Süreklilik anlamına gelir. Nitekim, 1950-2002 arasındaki siyasal yaşama bakıldığında, siyasal aktörlerin değiştiği ancak, yukarıdaki tespite konu döngünün aynı kaldığı görülmektedir. Değişen yalnızca siyasi parti adları, siyasetin liderleridir. Görüşler, alt siyasetçiler, siyaseti dizayn edenler aynıdır. Örneğin 1983 seçimleriyle iktidara gelen Özal'dan bu yana, ülkede birçok iktidar gelip geçmiş, hepside özelleştirme, İslam'ın politikaya alet edilmesi, kamusal kaynakların yağmalanması uygulamalarından asla taviz vermemişlerdir. Örnekleri çoğaltmak olanaklıdır. Bu açıdan bakıldığında siyasal belirleyicilerin -yerel, küresel- Türkiye'de siyasi iktidarları hep ellerinde bulundurdukları ileri sürülebilir. Yani, mafyatik iktidarlar halkın desteği ile halk adına, kendi çıkarlarını halktan gasp etmekte ya da tahsil etmektedir. Bu konuda en net örnek kredi kartı faiz oranlarının ekonomideki diğer alanlarda uygulanan faiz oranlarının neredeyse beş katına yakın olması, bu nedenle yüz binlerce vatandaşın mağdur edilmesi gerçeğine rağmen meclisin yıllardır bu konuda hiçbir düzenleme yapmamış olmasıdır. Bir tarafta mağdur edilen yüz binlerce insan diğer tarafta sayısı yirmiyi bulmayan sermaye odakları.

Anlatmak istediğimiz husus, Türkiye'de hukuki düzenleme yapılmadığı ya da yapılan düzenlemelerin hukuki olmadığı değildir. Tabii ki bir çok hukuki norm çıkartılmaktadır. Ancak, bu normlar, küresel ve yerel güç odaklarının istedikleri yönde çıkınca veya bizzat onlar tarafından hazırlanınca gerçek amaçlarından sapmakta, geniş anlamda mafyatik düzenin isteklerinin hukuki kalıplara uydurulması anlamına gelmektedir. Buna, "Hukukun mafyalaşması" ve böylece "Mafyanın hukuksallaşması" diyebiliriz. Nasıl nitelendirilirse

nitelendirilsin temel sorun, mafya düzenini ortadan kaldıracak hukuki düzenlemelerin yapılamamasıdır. Yani ülkede geçerli ve yürürlükteki hukuk mafya ile mücadele edecek hukuki metinleri bünyesinde barındırmamakta ya da yetersiz kalmaktadır. Bu durum, hukuki metinleri yapanlar üzerinde mafyanın doğrudan etkisi ya da hukukun geniş anlamda üst mafya tarafından yapılırılmasıyla ilişkilendirilebilir. Doğal olarak, böyle belirlenen hukuk düzeni, suç ve suçluluğun tanımını istediği gibi algılamakta evrensel ölçütler nedeniyle yapılan zorunlu düzenlemeler ise af, suç kapsamının daraltılması vs. hukuki düzenlemelerle etkisiz hale getirilmektedir.

Bu durumda karşımıza çifte hukuk kavramının da ötesinde bir sorun çıkmaktadır. O da evrensel hukukla mafya hukukunun bir arada olduğu ve örtülü olarak çatıştığı, çeliştiği merkezi hukuk sisteminin varlığı ya da var edilmesi gerçekliğidir. Yerel ve genelin çıkarlarının temininde hukukun kullanılması, merkezi hukuk sisteminde çifte hukuku ortaya çıkartmakta bu bütünlüğü olmayan hukuk yerel ve küresel güç odaklarının yazılı olmayan hukuku ile çatışmaktadır. Yani karşımızda, üçlü bir hukuk sistemi vardır bunlar; yerel ve küresel güç odaklarının yazılı olmayan hukukları, yazılı hale dönüştürülmüş hukukları ve evrensel hukuk sistemidir. Hal böyle olunca mafya ile mücadeleden söz etmek daha başlangıçta büyük güçlüklerle karşılaşmaktadır. Küresel ve yerel hatta kişisel çıkarların hukukileştirilmesi Prof. Hess'in "çifte hukuk" kavramını da alt üst etmektedir. Bu noktada dikkat edilmesi gereken husus şudur; acaba küresel-yerel odakların yazılı hukuk kuralı haline getirttikleri kendilerine özgü hukukları, yazılı olmayan hukuklarının (örf, adet, gelenek. Uluslararası rüşvet, iltimas, istismar, ulus inşası, devlet inşası vs.) ortadan kalkma-

sına sebep olmakta mıdır? Bizce evrensel hukuk kurallarının varlığı dünyanın bugünkü gelişimi nedeniyle ortadan kaldırılamamaları her istediklerini hukukileştirememektedir. Ancak aşağıda örnekleri ile inceleyeceğiniz üzere ülkemizde son yıllarda bu alanda önemli kazanımlar elde etmişlerdir.

Özetle mafyayla mücadele kapsamında hukuki düzenlemelerin negatif ve pozitif rol oynadıklarını söylemek olanaklıdır. Negatif rolleri, yerel ve küresel güç odaklan ile geleneksel mafyanın hareket serbestisini kolaylaştıran, çıkarlarına uygun düşen düzenlemelerdir. Pozitif rol oynayan kurallar ise bu güçlerin hareket alanlarını kısıtlayan, mafyanın değil toplumun çıkarını gözeten düzenlemelerdir. Adeta normlar savaşını anlatan bu çekişmede son yıllarda negatif role sahip

düzenlemeler diğerlerine açık üstünlük sağlamış görülmektedirler. Ülkede toprak reformunun bir türlü yapılamaması, İcra-İflas ve Borçlar Yasalarında ki eksikliklerin giderilememesi, bireysel silahlanmanın hukuken engellenememesi bu konuya en iyi örneklerdendir. Konumuz açısından verilebilecek en güzel örnek; 1999 yılında çıkartılan 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'na kadar mafya suçlarının TCK'nın 313. maddesi uyarınca soruşturulmasıdır. 1923-1999 arasına tek bir mafyayla mücadele yasası çıkartılamamıştır. Atatürk döneminde böyle bir yasaya ihtiyaç duyulmamış olması doğaldır. Ancak Menderes İktidarı ile birlikte başlayan süreçte mutlaka böyle bir yasanın çıkartılması gerekliliği ortadadır. Bunun dışında bugüne kadar hala yolsuzlukla mücadele yasası çıkartılamamıştır. Yolsuzlukla mücadele etmek için iktidara gelenler bu mücadelenin temeli olacak hukuki düzenlemeleri hala yapmamışlardır.

2- Mafyanın Hukuk Düzeni

Yukarıda başta yasalar olmak üzere mafya ile mücadelenin hukuki alt yapısını oluşturacak düzenlemelerin türlü engellerle karşılaştığını anlatmaya çalıştık. Hukukun mafyalaşmasına kadar varan mafya etkili hukuk düzeninde, güç odakları ve geleneksel mafya, öncelikle çıkarlarına uymayan düzenlemelerin çıkmasını engeller. Daha sonra, çoğu evrensel nitelikli kurallar taşıyan ve çıkmamalarını sağlayamadıkları hukuki metinlerin kendilerine uygulanmalarını önlerler. Bu metinlerin başkalarına uygulanması ise en çok onların işine gelir. Başka bir yöntem çıkarlarına aykırı düzenlemeleri yürürlükten kaldırtmaktır. Yine mevcut düzenlemeleri değiştirtip etkisiz hale getirmek hukuki metinlerde kasten boşluk bıraktırmak, kişiye ve duruma özel düzenlemeler yaptırtmak mafya hukuk düzeninin yöntemlerindendir. Şimdi bu mafyatik hukuk düzenini örnekleri ile açıklamaya çalışalım.

a- Hukuki Metinleri Uygulatmama

Yukarıda evrensel hukuk kurallarının kolay kolay ortadan kaldırılamayacağını belirtmiştik. Bu durum da çözümü yine küresel-yerel güç odaklarının operatörleri bulmuşlardır. Bu çözüm, "Kuralı koy, ancak uygulama" şeklinde formüle edilebilir. Bunun sağlanması içinde en önemli uygulama merkezi hukuku uygulayacak yargıyı ve devlet memurlarını kontrol altına almaktır. Siyasal iktidarların sözüm ona seçimlerde halka verdikleri vaatleri yerine getirmek için ikide bir oynadıkları memurlar zaman içerisinde siyasal gücün, dolayısıyla yerel-küresel odakların yani üst mafyanın kontrolü altına girmektedirler. Yasaları uygulamak asli görevleri olan bu devletin hayat ve kılcal damarları istenilen yasaları istenilen dü-

zeyde uygulamak, bir çok yasayı da uygulamamakla görevlidirler. AB'li operatörlerce de teşhis edilmiş bu durum, aslında hukukta yazılı olarak varolan ancak, kitabın dışına çıkmayan evrensel hukuk kurallarını devre dışı bırakmakta mafyalaşmış hukuk kuralları ise istenilen ölçüde uygulanmaktadır. Ülkemizde uygulanmayan binlerce hukuki düzenleme vardır. Bazılarına göz atınca, aslında bu uygulamama uygulamasının kimlerin işine geldiğini anlama olanağını bulmuş olacağız. Örneğin, kılık kıyafet yasası hemen hiç uygulanmamaktadır. Yine, tekke, dergah ve zaviyelerin kapatılmış ve yasaklanmış olması belirli yaş altında ve belirli yerler dışında dini eğitim verilememesi Anayasa'nın 10. maddesinde belirtilen kanun önünde eşitlik kuralının hiçbir zaman ve mekanda tam olarak uygulanmaması vs.

Mafyayla mücadele açısından bu konuya verilecek en güzel örnek, 1999 yılına kadar bu alanda tek hukuki düzenleme olan eski TCK'nın 313. maddesini 1996 tarihindeki Susurluk olayı hariç çok nadir uygulanmış olmasıdır. 1998 yılında İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün kurulmasından sonra ise, bu yasa maddesini uygulatmak için DGM Başsavcılığı'nın uzun süre ikna edilememesi söz konusudur. 1999 yılında çıkartılan 4422 sayılı yasayı uygulamakta DGM Başsavcılığı ile polis arasında ciddi sorunlar yaratmıştır. Bu konuya en güzel örnek 2000 yılında basına yansıyan şu hadisedir;

"Tuhaf şeyler

Milliyet'te bir haber; "Bu nasıl iş; sanık teslim oldu, polis kovdu." Haberde, firari çete sanığı O. S. polise gidip teslim olmak istemiş. Ama İstanbul Organize Suçlar ve Silah

Kaçakçılığı Şube Müdürü Adil Serdar Saçan kabul etmeyip kovmuş. Savcı, Saçan ve yardımcısı hakkında dava açmış.

Tarih; 13.12.1999. Emniyet Müdürlüğü'nde Ord. Prof. Sulhi Dönmezer, Prof. Feridun Yenisey ve Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık Daire Başkanı Emin Aslan, yardımcısı İsmail Çalışkan ile Şube Müdürü Adil Serdar Saçan, 'Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun uygulama yönetmeliği konusunda toplantı yapıyorlar.

Toplantıya katılan 20'ye yakın DGM hakim ve savcıları, Emniyet ve jandarma görevlileri arasında İstanbul DGM Başsavcısı E. G., DGM Savcıları A. G. ve M. S. de bulunuyor.

Toplantı 09.30'dan 16.00'ya kadar sürüyor.

Biraz geriye dönelim...

Gaziosmanpaşa'da minibüsçülerden karaç almak, çeksenet tahsilatı yapmak, adam yaralamak iddiasıyla tutuklanmış ve üç ay yattıktan sonra serbest kalmış olan R. Ç. isimli bir çete sanığı vardır. Organize Suçlar, R.'nin yardımcısı O. S.'yi de aramaktadır.

İşte bu toplantının yapıldığı gün yani Saçan'ın dairede bulunmadığı bir sırada S.nin avukatı T. M. Organize Suçlar'a giderek müvekkilinin teslim olmak istediğini söyler.

Ancak dairedeki amir "DGM kapsamındaki konular üzerinde avukatlarla görüşmüyoruz, savcı beye gidin" diyerek avukatı geri çevirir...

Avukat M. bir gün sonra -14 Aralık'ta- DGM'ye giderek, "Polis, müvekkilim O. S.'a çeşitli suçlamalar isnat edebileceklerinden ve kötü muamele yapabileceklerinden dolayı hakkında savcılığınızla işlem yapılmasını" istiyor. Sanığı teslim alan DGM aynı gün 16.00'da Organize Suçlar'a gönderiyor ve ertesi gün saat 14.00'te ifadesinin alınması için

Savcılığa gönderilmesi yolunda talimat veriyor.

DGM'lik suçlarda savcının gözetim süresi 48 saat olmasına rağmen 22 saat süre veriliyor. Sanık, poliste önceki tutanaklardaki iddiaları kabul etmiyor.

Sanık S. ertesi gün gönderildiği DGM'deki sorgusundan sonra tutuklanıyor.

Daka sonra da DGM Savcıları M. S. ile A. G., Organize Suçlar ve Silah Kaçakçılığı Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve yardımcısı Ahmet Erdoğan hakkında, 'görevini kötüye kullanmak' suçundan fezleke kazırlıyor.

İddiaya göre, 'Sanık S. Emniyet'e geldiğinde gözaltına alınmamış, savcılıkça polise gönderildiğinde ise- 22 saatlik sürede- konuşturulamamış.....

Savcı, polise mi, çark eden avukata mı inanacak?

Saçan ve arkadaşları son olarak önceki gün S.P'nin önemli iki adamı olan M.O. ve Ö.E.'yi bir kod fabrikatöründen 'tahsilat' yapmak isterken yakalıyor. DGM Savcısı E.C.Ö. polislere gözetim süresi vermeyerek sanıkları hemen istiyor.

Ve sanıklar sorgularından sonra serbest bırakılıyor.

İşte size iki olay...

Savcılar, polisi yetersiz mi buluyor. Yoksa...

Gel de mafya ile organize suçlarla mücadele et bakalım.

.....

DGM Savcısı Ö'den açıklama

'Tuhaf Şeyler' (19.2.2000) başlığıyla şekir içi kalıplarında yer alan ve sanık O. S. ve S.P'nin iki adamı diye nitelediğimiz M. O. ile Ö. E.'nın yakalanmalarıyla ilgili yazımız üzerine açıklamalar aldık.

İlk açıklama "Bu ne acele Sayın Bayer" başlığıyla İstanbul DGM Cumhuriyet Savcısı E C Ö'den:

"Yazınızı akurken, gerçekten tuhaf düşüncelere kapılmamak mümkün değil, yazınızda isimleri geçen meslektaşlarım savcı A.G. ve M.S.'nin kendileri ile ilgili cevap haklarını mahfuz tutarak 18.2.2000 günü öğleden sonra Başsavcılık makamınca bana tevdi edilen soruşturma evrakı hakkında elde ettiğimiz bilgiler ve bu konuda yazdıklarınız gerçekten çak tuhaf şeylerdir.

Tecrübeli ve bilgili bir gazeteci olmanıza rağmen 5680 sayılı Basın Kanunu'nun 30. maddesini ihlal etmek uğruna yazdığınız olaylarla ilgili olarak size acele ve yanlış bilgi verenlerin söylediklerini hiç almazsa tahkikat savcısı ile görüşmek nezaket ve zarafetini göstermeksizin yayımlamanızın Basın Ahlak Yasası ve Basın Etiği'ne ne kadar uygun
olduğunu okuyucularınızın takdirlerine sunarken,

Organize Suçlar ve Silah Kaçakçılık Şube Müdürü Adil Serdar Saçan ve arkadaşları tarafından yakalandıkları ve S.P'nin önemli iki adamı olduklarını belirttiğiniz sanıklardan M. O.' nun S. P.'nin sadece akrabası olduğunu, Ö. E.'nın ise geçirdiği kalp ameliyatı nedeniyle İstanbul'a muayeneye geldiğini ve Ö. E.'nın müşteki tarafından dahi tanınmayan, hakkında herhangi bir şikayet dahi mevcut almayan bu şahsın savcılık bilgisi ve talimatı dışında nezarete alınarak hürriyetinin tahdit edildiğinin, kalp rahatsızlığı geçirmesi üzerine polis tarafından hastaneye daki kaldırıldığını öğrenmek fırsat ve imkanı bulamadan çak acele ve telaşla yazdığınız yazı ile savcıları tahmet altında bırakıp kamuoyunda istifham uyandıracak şekilde yazılan yazınızdaki hususların hiçbiri doğru almayıp, dürüstçe ve tarafsız ola-

rak vazifesini yapan emniyet mensuplarına daima şahsım ve meslektaşlarım kak ettikleri takdir ve teveccühü göstermişlerdir.

Adalet Size de Lazım Olur

Ancak, kiçbir emniyet mensubu, kişilerin şaksi hukuki meselelerini kalletmek uğruna, emrinde bulundukları Cumhuriyet Savcıları'nın emir ve talimatları dışında, hakkında şikayet dahi bulunmayan kişilerin kürriyetini tahdit etmek, işyeri, ev ve araba aramak, ruksatlı silaklarını zaptetmek ve keyfi muamele yaparak, akrabalık bağını bahane ederek, kiç kimseye kaksız ve yersiz muamelede bulunmak kak ve yetkisine sakip değildir.

Bu Adil Serdar Saçan ve maiyetindeki memurları için de geçerlidir.

Meslek yaşantımca dürüst ve çalışkan emniyetin ker zaman yanında bulundum, ancak vatandaşa haksız ve yersiz işlem yapan ker emniyet mensubunun da karşısında oldum. Bir gün adaletin size de lazım olabileceğini düşünerek olayları araştırarak, taraflarından dinledikten sonra olaylara köşenizde yer vermenizi rica ediyorum."

P.: DGM'lik değil S.P.' de, yazıda isminin geçmesi üzerine, bazı konularda bilgi sakibi olunması için avukatı Ö. Y. aracılığıyla bir açıklama gönderdi. Organize Suçlar Şube Müdürlüğü tarafından yakalanmadığını, özel uçakla gelerek teslim olduğunu, Av. T. M.'yi tanımadığını, Av. K. K.'nin kendisini kiçbir davasında temsil etmediğini, ancak söz konusu davada tutuksuz yargılanan birisinin avukatı olduğunu bildiren P. şöyle devam etti:

"S.P.'nin en yakın iki adamı diye zikrettiğiniz M. O. ise akrabamdır. Kendisi yüksekokul okumuş, aklı başında bir işada-

mıdır. Kimsenin adamı olamayacak kadar onurlu ve gururlu bir insandır. Bir tahsilattan dolayı gözaltına alındığını yazmışsınız. Gözaltına alınma sebebi şu an faaliyette olmayan bir fabrikanın bir ay önce %50'sini satın almasından dolayıdır. Ortağı ile ilgili fabrikanın yönetimi konusunda aralarında çıkan gerginlikten dolayıdır. Bu, DGM kapsamında bir suç değil Ticaret Mahkemesi kapsamında bir ihtilaftır. Dosyayı incelerseniz organize suçlar tarafından gözaltına alınması zaten usulsüzdür.

Bu konuyu öğrendikten sonra yaptığım araştırmada Ö. E.'nin kastalığı nedeniyle kastanede bulunduğundan savcı tarafından ifade için çağrılmıştır. 6 ay önce benden dolayı Organize Suçlar Şubesi'ne alındığında uğradığı muamele sonucu kalp damarlarında yırtılma meydana gelmiştir. Bu sebeple by-pass ameliyatı olmak zorunda kalmıştır. Ameliyattan sonra memleketi olan Isparta'da kalarak düzelmeye çalışmıştır. 3 gün önce İstanbul'a gelerek M. O.'nun misafiri olmuştur. Gözetim altında hastalanmasından dolayı hastaneye kaldırılmıştır. Bu nedenle DGM Savcısı tarafından ifadeye çağrılmıştır. Acaba Savcı Bey tarafından gözetim izni verilseydi ve bu şahıs gözaltında iken ölseydi daha mı iyi olurdu? Yazı ile ilgili dosyayı alıp okusaydınız konu ile ilgili daha çok bilgi sahibi olacağınızı umuyorum."

Tuhaf şeyler (3)

"TUHAF şeyler" (9.2.2000) tarihli yazımız üzerine İstanbul DGM Cumhuriyet Savcısı E.C. Ö. ile S.P.'nin dünkü açıklamalarını okudunuz...

Kadıköy'deki bir tekstilciden, ortağının devrettiği öne sürülen hisselerinin bedelini ya almasını ya da kendi his-

selerini satmasını istediği iddia edilen S.P.'nin iki adamı M. O. ile Ö. E.'nın eylemleri üzerine, bu iki kişi polisçe gözaltına alınmıştı.

Ancak Savcı Ö. bu kişilerin savcılık bilgisi ve talimatı dışında polisçe gözaltına alınmasına karşı çıkmış, bunların hemen savcılığa gönderilmesini istemiş ve ilk sorgularından sonra serbest bırakılmıştı.

S.P.'nin kimsenin adamı olmayacak kadar onurlu ve gururlu işadamları' olarak tanımladığı yakın adamlarının geçmişlerini, bu davanın zabıtlarına giren 'suç kayıtları'ndan öğrenmek ister misiniz?

M. O: *1989'da icrai rezalet çıkarmak, 90'da ruksatsız tabanca taşımak, 90'da ruksatsız tabanca ile adam yaralamak, 1995'te ruksatsız tabanca bulundurmak, 96'da adam yaralamaya iştirak, 98'de ruksatsız tabanca ile adam yaralamak, 98'de cürüm işlemek için silaklı teşekkül oluşturmak, karaç almak* vs...

Ö. E: *1980'de tabanca ile ateş etmek, 80'de adam öldürmek, yaralamak, patlayıcı madde atmak, ruhsatsız tabanca bulundurmak, Sıkıyönetim Yasası'na mukalefet ederek suçlulara yardım etmek, 88'de ruhsatsız tabanca bulundurmak, 89'da polise mukavemet ve tekdit, 89'da ruksatsız tabanca bulundurmak, 1992'de yaralamaya azmettirmek ve ruksatsız tabanca taşımak, 95'te ruksatsız tabanca bulundurmak, 99'da cürüm işlemek için silaklı teşekkül oluşturmak...*

O. ve E., S.P. ile birlikte TCK'nın 313. maddesine muhalefetten, cürüm işlemek için teşekkül oluşturmaktan (çete) İstanbul DGM'de yargılanıyorlar.[87]

87) Bayer, YALÇIN, Hürriyet Gazetesi, 09-10-11.02.2000 tarihli köşe yazıları.

Bundan sonra, dönemin DGM Başsavcısı hakkımızda İçişleri Bakanlığı'na yazdığı yazıda sanki ağız birliği etmişçesine savcısının basına yapmış olduğu açıklamayı aynen kullanmakta ve görevden alınmamızı talep etmektedir.

Gerek BİT (Büyükşehir İktisadi Teşekkülleri) gerekse geleneksel mafyaya düzenlenen operasyonlara Mafyayla Mücadele Yasası'nın uygulanması hususunda polisle savcılık arasındaki uyuşmazlık, resmi yazılarla, mafya ile mücadele eden biz emniyet görevlilerinin çok kötü polis olarak nitelendirilmeleriyle sonuçlanmış, ancak, dönemin İçişleri Bakanı Sn. Saadettin TANTAN, bu yazıların gerçek sebebini bildiğinden, dikkate bile almamıştır.

Aynı sorun, aynı yıl Fransa'dan iade edilen A.Ç.'nin polis tarafından sorgulanıp sorgulanamayacağı noktasında da tekrarlanmış ve bizim DGM Başsavcılığı'na yazdığımız sorgulama talebi yazımıza yanıt dahi verilmeden A.Ç' nin cezaevine teslim edilmesi sağlanmıştır. Oysa, bu şahsın bilgisine başvurulmasına engel hiçbir hukuki engel bulunmamaktaydı. Bu sorun aynı zamanda dönemin Adalet ve İçişleri Bakanlarını da basın önünde karşı karşıya getirmiştir. 2000 yılından sonra İstanbul DGM'de yaşanan Başsavcı değişikliğiyle (eski Başsavcı Yargıtay üyesi olmuştur) sorun ortadan kalkmıştır. Böylece eski Başsavcı'nın sorun olarak gösterdiği biz emniyet görevlileri ile yeni Başsavcı üç yıl daha birlikte çalışmış ve herhangi bir sorunda yaşanmamıştır. Bu da sorunun nerede olduğu konusunda önemli bir göstergedir..

Yasaları tam ve gereği gibi uygulayan kamu görevlilerinin pasifize edilmeleri, iş yapamaz hale getirilmeleri ve nihayet kamu görevlisi sıfatlarının sonlandırılması hep yukarıda ki amaca yönelik uygulamalardandır.

b- Kendilerine Uygulatmadıkları Hukuki Metinleri Başkalarına Uygulatmaları

Mafyatik düzende mafya grupları kendilerine uygulatmadıkları hukuki metinleri rakipleri ya da kendilerini rahatsız edenlere karşı eksiksiz uygulatırlar. Bu konudaki en somut örnek Uzan ailesine yapılan operasyondur. Yerel ve küresel mafyatik oluşumların rakip ve zararlı gördükleri bu aileye karşı tüm yasal metinler 2003 yılından itibaren eksiksiz uygulanmış hatta geriye dönük hukuki düzenlemeler dahi yapılmıştır.

Yine basında yer alan hemen her konunun üzerine titizlikle gidilmekte ancak aynı kategoride suç işleyen diğerlerine konu basına yansımayınca işlem dahi yapılmamaktadır. Mafyanın basın üstündeki gücü düşünülürse, bu yolla üzerlerine gidilmesini temin etmek olanaklı değildir. Bu gücü olmayanlar için kurallar bu açıdan tam olarak uygulanmaktadır.

2002 yılında Yeni Şafak Gazetesi'nde, gazetenin gıyabi tutuklu sahiplerinin yakalanmasına yönelik icra edilen polis araması bu ve destekçisi diğer basın tarafından demokrasiye darbe vs. manşetleriyle verilmişti. Oysa 2003 yılında Star TV ve bu gruba ait gazete binaları yüzlerce resmi polis tarafından günlerce işgal altında tutulduğunda aynı tepki ve suç duyurularına rastlanmamıştır. Hatta bu operasyonları ve tavırları destekleyici nitelikte yayınlar yapılmıştır.

Yasaların, istenilen kişi ve gruplara tam uygulanmasına bir örnekte Van 100. Yıl Üniversitesi Rektörü'ne yapılan uygulamadır. Olay zorlanarak, sıkıştırılarak çete davası haline dönüştürülmüştür.

Yine, 2005 Aralık ayında 100. Yıl Üniversitesi Rektörü'ne yapılan uygulamaları eleştiren Mustafa Koç'un sözleri üzeri-

ne Başbakanı'nı; "Suç işlemiştir" söylemi, hemen yanıkı bulmuş ve bu konuda yüzlerce eleştiriye soruşturma açmayan savcılık bu işaret üzerine soruşturma açıvermiştir. Oysa, bu olayda yargıya müdahaleyi kınayan Başbakan, Türkiye'nin göbeğinde yapılmak istenen ve Ermeni tezlerini savunan Ermeni Konferansı'nın yürürlüğünü durduran İstanbul 4. İdare Mahkemesini şu sözlerle eleştiriyordu;

"Özellikle demokratik bir ülkede düşüncenin, fikrin açıklanacağı bir organizasyonda bu şekilde bir kararın alınmasını doğrusu tasvip etmem mümkün değil.

Hele hele 'Daha ileri bir demokrasi, daha özgür bir Türkiye' dediğimiz bir dönemde. Siz bir düşünceyi beğenmeyebilirsiniz, tasvip etmeyebilirsiniz, ama bunun açıklanmasını bu şekilde engelleyemezsiniz.

Kaldı ki daha yapılmamış olan, ne konuşulacağı belli olmayan böyle bir düşünce platformunu engellemenin ben demokrasiyle, özgürlüklerle, çağdaşlıkla bağdaşır olduğuna inanmıyorum."[88]

Bu kararı veren İstanbul 4. İdare Mahkemesi Başkanı, bir ay geçmeden, görevinden alınıp Bölge İdare Mahkemesi Üyeliği'ne veriliyor, karara muhalif kalan üye ise Danıştay Savcısı yapılıyordu. Van 100. yıl Üniversitesi Rektörü hakkında soruşturma yapan Van Cumhuriyet Başsavcı Vekili ise Kahramanmaraş Cumhuriyet Başsavcısı oluyordu. Yine Başbakanın adli sicil kaydının silinmesine yardımcı olan Diyarbakır 4 No'lu DGM Başkanı A.Ç.'de AKP milletvekili yapılabiliyordu.

Yasaların istenilen şekilde uygulanması konusunda bir çok örnek bulunmaktadır. Bu durum mafyanın hukuka hükmetmesi anlamına gelmektedir.

88) www.bbcturkish.com 22 Eylül, 2005.

c- Çıkarlarına Uygun Olmayan Hukuki Düzenleri Değiştirme, Kaldırtmak Suretiyle Etkisizleştirmek

Üst ve geleneksel mafya örgütlenmeleri, çıkmasına engel olamadıkları çıkarlarına aykırı hukuki düzenlemeleri, değiştirterek ya da kaldırtarak etkisiz hale getirirler. Bu konuda çok sayıda örneğe rastlamak olanaklıdır. Biz burada çarpıcı olanları açıklayacağız.

Eski TCK'nın 313. maddesinde yapılan 1991 tarihli değişiklikle şu hüküm konulmuştur; "Teşekkül mensuplarının teşekkülün amacına yönelik cürüm işlemeleri halinde, verilecek cezaların toplamı en ağır cezayı gerektiren fiilin cezasının azamî haddini geçemez." Böylece madde adeta örgütlü suç işlemeye teşvik eder hale getirilmiştir.

6 Aralık 2001 tarihinde 4723 numaralı yasayla DGM Ya-
 sası'nda yapılan bir düzenleme ile 313. madde DGM kapsamından çıkartılmış böylece büyük oranda işlevsiz bırakılmıştır. Şöyle ki; DGM'ler birçok il ve ilçenin dahil olduğu yerlerde işlenen, kapsamlarındaki suçlara bakmaktaydılar. Örneğin, İstanbul DGM'nin yargılama çevresi içerisindeki iller İstanbul, Balıkesir, Bilecik, Bursa, Çanakkale, Edirne, Kırklareli, Kocaeli, Sakarya, Tekirdağ, Yalova il ve ilçelerinde işlenen suçları soruşturmakla yetkiliydi. 313. madde DGM kapsamından çıkartılınca bırakın bir çok ili aynı ilin değişik ilçelerinde işlenen suçları dahi birleştirip tek bir mahkemenin önüne götürmek olanaksız hale gelmiştir. Örneğin, X çetesi İstanbul'un Kadıköy, Beyoğlu, Çatalca ilçelerinde örgütle bağlantılı suçlar işlediğinde her bir suç ayrı yargılama çevresi olan bu ilçe Cumhuriyet Başsavcılıklarınca soruşturulacaktır. Yani fiilen 313. maddeyi uygulamak olanaksız hale gelecektir. Nitekim Adnan Hocacılar grubuna yapılan operasyon-

ların zaman aşımına uğramasının sebebi budur. 6 yılda görevli mahkeme bir türlü tespit edilememiştir. Yine İstanbul Büyükşehir Belediyesi İktisadi Teşekkülleri'ne 2001'de yapılan operasyon bu düzenleme nedeniyle hukuki anlamda evrak bütünlüğünün yok edilmesiyle etkisiz hale gelmiştir.

Mafyaya yardım ve yataklığı düzenleyen TCK'nın 314. maddesindeki cezalar ise 6 ay gibi komik cezalardı. Böylece mafyaya iş havale edenler yani azmettiriciler adeta korunmuştur.

4222 sayılı yasa 1999 senesinde çıkmış, bu yasada 6 Aralık 2001 tarihinde 4723 sayılı yasanın 3. maddesinde yapılan değişiklikle 30.7.1999 tarihli ve 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun 1inci maddesinin birinci fıkrasındaki "zor veya tehdit" ibaresi, "tehdit, baskı, cebir veya şiddet" şeklinde değiştirilmiş; aynı fıkradaki "veya kişileri kendilerine tabi kılmaya zorlamak veya mensupları arasında her ne suretle olursa olsun açık veya gizli işbirliği yapmak" ibaresi metinden çıkarılmıştır.

Dikkat edilirse, 4723 sayılı yasayla önce 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Yasası'nın kapsamı daraltılmış böylece, bankaların hortumlanması dahil birçok büyük yolsuzluk soruşturması yasa kapsamından çıkartılmış ve TCK'nın 313. maddesi kapsamına sokulmuştur. Aynı yasayla yapılan diğer bir değişiklikle, bu sefer 313. madde de DGM kapsamından çıkartılarak büyük yolsuzluk yapanlara adeta açık af çıkartılmıştır.

Nihayet 1 Haziran 2005'te 4422 sayılı yasa yürürlükten kaldırılmıştır.

Yukarıdaki düzenlemelerin hangi hukuk ilkelerine dayandırıldığını anlamak olanaklı değildir.

d- Yasalarda Kasten Boşluk Bırakılmasını Sağlamak

Mafyanın ülkemizde sıklıkla başvurduğu diğer bir yöntem de, yapılan bazı hukuki düzenlemelerde kendi çıkarlarına uygun olarak boşlukların bırakılmasını sağlamaktır. Örneğin, Orman Yasası'nda, orman vasfından çıkmış arazilerin orman köylüsüne tahsisini öngören 2/b maddesine aykırı bir işlem olduğunda bunun cezai yaptırımı konulmamıştır. Bunun doğal sonucu, ormanların arazi mafyasınca yok edilip yerlerine bina dikilip satılmasıdır. Konuya yönelik yapılan operasyonlarda ise yaptırım olmadığından beraat kararları çıkmaktadır. Bu kasten yapılmış düzenlemelerdendir. Yine, devlete ait arazilerin hileli yollardan ele geçirilmesini önlemeye yönelik bir hukuki düzenleme bulunmamaktadır. Sivil kişilerin spor müsabakalarında şike yaptırması hususunda bu kişiler açısından yaptırıma bağlanmamış konulardandır.

Mafyanın en sık kullandığı yöntemlerden olan, avukatları vasıtasıyla uyuşmazlığa taraf olmaları ve uyuşmazlığı istedikleri gibi çözmeleri hususunu karşılayacak bir tek hukuki düzenleme mevcut değildir.

İcra İflas, Çek, Borçlar Yasalarında alacaklıları mağdur durumda bırakan bir çok hukuki boşluk bulunmaktadır.

Yeni TCK'da düzenlenen organize suç tanımı Türk mafyasının bir çok türünü kapsam dışında bırakmıştır. Bu konuya ileride detaylı olarak değineceğiz.

e- Suç ve Cezaları Etkisiz Bırakmak

Yukarıda ana hatlarıyla incelediğimiz Hukukun mafyalaşması sürecine rağmen, işlenen suçların ve verilen cezaların ortadan kalkması için sık sık açık ya da örtülü af yasaları çıkartılmaktadır. Örneğin 2000 affıyla TCK'nin 313. maddesi

af kapsamı dışında bırakılmasına rağmen amaç suçlar açısından (Cinayet, gasp vs) af geldiğinden hemen tüm mafya örgütü elemanları cezaevlerinden tahliye olmuş, bir çoğunun da arama ve tutuklama kararları kalkmıştır. 313. maddede ki cezalar çok az olduğundan bu maddeden ceza alanlar ise ortalama bir bir buçuk yılda tahliye olmaktaydılar. Böylece bu af ile tüm çete sanıkları dışarı çıkmış oldu.

Af konusuyla ilgili olarak ilginç bir saptama da TBMM İslami Holdingleri Araştırma Komisyonu'nca yapılmıştır. Buna göre SPK'nın yolsuzluk gerekçesiyle yaptığı 131 holdinge ilişkin suç duyurusunda 42'si aftan yararlanmıştır.[89]

AKP iktidarıyla üst üste gelen aflar (vergi, kambiyo, çek, kaçakçılık) mafyayla mücadeleye inanılmaz darbeler vurmuştur. Yeni TCK ve infaz yasalarıyla yapılan örtülü aflar sayesinde bir çok mafya mensubu yine tahliye olmuştur.

Yeni TCK'da yapılan ve gelişmiş hukuk diye yutturulan hukuki düzenlemeler de üzüntü vericidir. Bunlar, "Etkin pişmanlık" diye başlayan maddelerdir. Bir çok mafya ve yolsuzluk örgütü tarafından işlenen suç etkin pişmanlık kapsamına alınmıştır. Bu da mafyayla mücadele açısından son derece rahatsız edici bir tablodur.

89) Cumhuriyet Gazetesi, 25.12.2005 s.5.

II-AK BABALAR'IN HUKUKU

Yukarıda hukukun mafyatik örgütlerce nasıl kullanıldığı anlatmaya çalıştık. Burada ise, hukukun nasıl küresel – yerel güç odaklarının çıkarlarına hizmet ettirildiğini, ak babaların hukuku kişiselleştirerek mafya düzenini nasıl yasalaştırdığını örnekleri ile açıklamaya çalışacağız. İncelememiz 2002 yılı sonundan günümüze kadar geçen zaman dilimi içerisindeki hukuki düzenlemeleri kapsamaktadır. Bir nevi mafyalaşmış hukukla sohbet etmeye, onu anlamak ve anlatmaya gayret edeceğiz.

A-YEREL GÜÇ ODAKLARI VE AK BABALAR'IN ÇIKARLARI İÇİN YAPILAN BAZI HUKUKİ DÜZENLEMELER

1- Kişisel Anayasa Değişikliği (Reisin Ak lanması)

Hukuk tarihimizde bir ilk olan kişiye özel anayasa değişikliği AKP iktidarı ile vücut bulmuştur. 27 Aralık 2002 tarih ve 4777 sayılı yasa ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 78 nci maddesine dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere

aşağıdaki beşinci fıkra eklenmiştir;

"Yukarıda yazılı hallerden ayrı olarak, bir ilin veya seçim çevresinin, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde üyesinin kalmaması halinde, boşalmayı takip eden doksan günden sonraki ilk Pazar günü ara seçim yapılır. Bu fıkra gereği yapılacak seçimlerde Anayasanın 127 nci maddesinin üçüncü fıkrası hükmü uygulanmaz."

Böylece Anayasa'ya göre Başbakan olabilmesi için milletvekili olması zorunlu olan RTE'ye başbakanlık yolu kişisel anayasa değişikliğiyle açılmıştır. Anayasa değişikliğinin en dikkat çekici maddesi ise geçici birinci maddedir. Buna göre;

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının 67 inci maddesinin son fıkrası, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 22 nci dönemi içinde yapılacak ilk ara seçimde uygulanmaz."

67. maddenin son fıkrası ise şöyledir;

"Seçim kanunlarında yapılan değişiklikler, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde yapılacak seçimlerde uygulanmaz."

Bu şekilde, RTE'nin bir yıllık süreyi beklemeden milletvekili seçilmesi ve Başbakan olması sağlanmıştır. Bağımsız Türk Yargısı tarafından mahkum edilmiş, cezaevinde yatmış ve bu yüzden siyasi yasaklı olan bir şahsın Başbakan olabilmesi için Anayasa'nın değiştirilmesi olayı, dünya tarihinde yalnızca ülkemizde görülmüştür.

2- Nereden Buldun Yasası'nın İptali
(Kara paranın Ak lanması)

AKP iktidara geldikten hemen sonra AKP Genel Başkanı dahi olmayan Genel Başkan, hükümetin acil eylem planı ile

ilgili olarak şu açıklamada bulunuyordu;

"Hükümetimiz kurulur kurulmaz kapsamlı bir vergi reformu için çalışmalar başlatılacak, bu çerçevede ilk bir ay içinde Mali Milat kaldırılacaktır. İlk üç ay içinde ise;

-vergi yükünü tabana yayan tedbirler alınacak,

-vergi mevzuatı basitleştirilecek,

-vergi barışı projesi hayata geçirilecektir."[90]

Gerçekten de, bu konudaki eylem planına uyulmuş ve RTE'nin şahsi malvarlığı davasında kendisine sorulan, "nereden buldun" sorusuna yanıt vermekte zorlanması nedeni ile daha o tarihte karşı çıktığı, kamuoyunda nereden buldun yasası olarak bilinen yasal düzenlemeler, 9/1/2003 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4783 sayılı yasa ile yürürlükten kaldırılmıştır. Böylece, yolsuzlukla mücadele amacı ile halktan oy alanlar, ilk iş olarak yolsuzluk ve hırsızlık düzeninin önündeki en büyük engellerden birisini sür'atle ortadan kaldırtmışlardır. Artık, nereden bulursan bul, yeter ki bul kuralı yürürlüktedir. Düzenlemeler, kafalar bulansın diye, Gelir Vergisi ile Vergi Usul yasalarında yapılan değişikliklerle sağlanmıştır.4783 sayılı yasanın 9. maddesi şöyledir;

"MADDE 9.- 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasının (7) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır."

Şimdi yürürlükten kaldırılan hükme bir bakalım;

"... Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ve gelirler kontrolörlerince yapılan incelemeler sırasında, mükellefler her türlü harcama ve tasarruflarını vergisi ödenmiş veya vergiye tabi ol-

90) Belgenet, 26/12/2005.

mayan kazançlardan sağlandığını kanıtlayamazlarsa, harcama ve tasarrufların vergiye tabi tutulmuş veya vergiye tabi olmayan kazançlardan sağlandığı kanıtlanmayan kısmı harcama ve tasarrufun mevcudiyetinin tespit edildiği dönemden bir önceki dönemde elde edilmiş ve vergisi ödenmemiş kazanç olarak ilgili dönem matrahının takdirinde dikkate alınır..."

Yani, yapılan düzenleme, "harcama ve tasarrufların" kaynaklarının sorulmamasını sağlamıştır. Yani, malvarlığı hesabının sorulmasına ilişkin belgelendirme ortadan kalkmıştır. Yani, çeyiz sandığından, sünnet düğününden, sokak taşlarının altından para bulmak yasal hale gelmiştir.

4783 sayılı yasa ile Gelir Vergisi Kanunu'nda da değişiklik yapılmış ve gelirin tanımı değiştirilmiştir. Yeni tanım şöyledir;

"Madde 1.- Gelir, bir gerçek kişinin bir takvim yılı içinde elde ettiği kazanç ve iratların safi tutarıdır."

Eski tanım ise şöyledir;

"Gelir, bir gerçek kişinin bir takvim yılı içinde elde ettiği, tasarruf veya harcamasına kaynak teşkil eden her türlü kazanç ve iratların safi tutarıdır"

Aradaki fark, yolsuzlukların ana kaynağı olan kara paranın aklanması ya da takip edilememesi meselesidir.

3-Vergi Barışı (Vergi Kaçakçıları ve Ak Babaların Ak lanması)

RTE'nin Vergi Barışı Projesi adı altında yutturmaya çalıştığı büyük proje! 25 Şubat 2003 tarihli ve 4811 sayılı Vergi Barışı Kanunu'dur. Bu kanundan kimlerin yararlandığı kanunun 1. maddesinde şöyle belirlenmiştir;

"Bu Kanun hükümleri;

a) 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamına giren vergi, resim, harçlar, fon payı ve bunlara bağlı vergi cezaları, gecikme faizleri, gecikme zamları, 16.8.1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanuna göre alınan eğitime katkı payı ve buna bağlı gecikme zammı, 8.9.1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu'na göre alınan ecrimisiller ve buna bağlı gecikme zamları ve Devlete ait olup Maliye Bakanlığı'na bağlı vergi dairelerince tahsil edilen ve 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun kapsamına giren ve bu Kanunun ilgili bölümlerinde geçen bazı alacaklar,

b) Vergiler açısından, 31.8.2002 tarihinden önceki dönemler, beyana dayanan vergilerde bu tarihe kadar verilmesi gereken beyannameler ve 2002 yılına ilişkin olarak 31.8.2002 tarihinden önce tahakkuk eden vergiler,

c) Kayıtlarda yer aldığı halde işletmede mevcut olmayan ya da işletmede mevcut olduğu halde kayıtlarda yer almayan emtia, makine, teçhizat ve demirbaşların beyanı,

d) Devlete ait olup gümrük idareleri tarafından alınan ve bu Kanunun ilgili bölümlerinde geçen bazı gümrük vergileri, para cezaları ve gecikme zamları,

Hakkında uygulanır."

Gelir ve kurumlar vergileri ile ilgili olarak 7. maddenin 1. fıkrasındaki düzenleme şöyledir;

"MADDE 7.- 1. Gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri vermiş oldukları yıllık beyannamelerinde vergiye esas alınan matrahlarını, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Şubat 2003 ayı sonuna kadar, 1998 takvim yılı için %30, 1999 takvim yılı için %25, 2000 takvim yılı için %20, 2001 takvim yılı için %15 nispetlerinden az olmamak üzere artırdıkları takdirde, kendileri hakkında artırımda bulunulan yıllar için yıllık

gelir ve kurumlar vergisi incelemesi ve bu yıllara ilişkin olarak bu vergi türleri için daha sonra başka bir tarhiyat yapılmaz."

Aynı maddeye 17/04/2003 tarih ve 4849 sayılı yasa ile eklenen 14. fikra ise şöyledir;

"14. Bu maddede yer alan asgari matrah artırımı tutarları, 27.2.2003 tarihinden itibaren uygulanmak üzere adi ortaklıkların gerçek kişi ortakları ile kalkınmada öncelikli yörelerde mükellefiyet kaydı bulunan gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri için %50 oranında, diğer illerde ise %25 oranında indirilerek uygulanır."

Yasa maddeleri çok açık olduğundan, tekrar irdelemek istemiyoruz. Ancak, vergi barışı adı altında, 31 Ağustos 2002'den önceki tüm dönemleri kapsayan bir aftan kimlerin yararlandığı önemlidir. Örneğin; İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden ihale alan ve 1999-2001 BİT operasyonlarıyla haklarında adli ve mali takip yapılan tüm"yandaş ve ortak" şirketlerin, bu yasadan yararlanmak sureti ile haklarındaki mali ve buna dayalı adli takibatları durdurdukları söylenebilir. Yine,17/04/2003 tarihli acil değişiklikten kimlerin yararlandığının kamuoyuna açıklanması gerekmektedir. Örneğin, bu indirimden yararlananlar arasında Ak Babalar'ın Caposunun, sonradan, evlilik yoluyla hısmı olan milletin hasımları var mıdır? Bayrakh flamalı şirket sahipleri, doğrudan ya da dolaylı olarak bu indirimden yararlanmışlar mıdır? Değişiklik RTE'nin Başbakan olduğu 13/03/2003'ten sonra yapıldığından, özellikle inceleme konusu yapılmalıdır. Öyle ya, 17/04/2003 te bir yasa çıkartarak 27/02/2003 ten itibaren uygulanmak üzere, asgari sermaye artırımını _ ila _ oranında bir daha indireceksiniz. 27/02/2003'ten bu yasanın çıktığı 17/04/2003'e kadar geçen sürede bu indirimden kimlerin yararlandığı ve uygulama

tarihinin neden 27 Şubat'tan itibaren başlatıldığı mutlaka araştırılmalıdır. Burada da kişiye özel düzenleme kokusu vardır.

Yasanın 14. maddesine göre uygulanmayacak hükümler, yani affedilen bazı vatandaşlar şunlardır;

"MADDE 14.- 1. Vergi Usul Kanunu'nun 359 uncu maddesinde sayılan fiilleri 31.8.2002 tarihinden önce işleyenler hakkında Cumhuriyet savcılıklarına suç duyurusunda bulunulmaz, soruşturma aşamasında olanlar için takibat yapılmaz, açılmış bulunan kamu davaları ortadan kaldırılır ve kesinleşmiş mahkumiyet kararları infaz edilmez.

2. Anılan Kanunun 359 uncu maddesinin (b) fıkrasının (1) numaralı bendindeki "Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler", (2) numaralı bendindeki "belgeleri sahte olarak basanlar" hakkında (1) numaralı fıkra hükümleri uygulanmaz ve bahsi geçenler bu Kanunun 7, 8 ve 9 uncu madde hükümlerinden yararlanamaz.

3. İşlenen kaçakçılık suçlarından dolayı vergi ziyaına sebebiyet verildiği kallerde, (1) numaralı fıkra hükümlerinden yararlanılabilmesi için; salınan vergi ve kesilen cezalar ile gecikme faizi ve zamlarının, bu Kanunun yürürlüğünden önce ya da bu Kanun hükümlerinden yararlanılmak suretiyle öngörülen süre ve tutarda tamamen ödenmiş olması ve bunlara karşı idari yargı yerlerinde dava açılmaması veya açılan davalardan vazgeçilmesi şarttır."

Yasanın 14. maddesinin af getirdiği Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesi ise şöyledir;

Kaçakçılık Suçları Ve Cezaları

MADDE 359- (Değişik: 4369 - 22.7.1998) a) Vergi kanunla-

rına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1. Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

2. Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler (Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi gizleme demektir) veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar (Muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge, gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belgedir.)

Hakkında altı aydan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur.

Hükmolunan hapis cezasının para cezasına çevrilmesinde, hapis cezasının her bir günü için, sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için (.....) yürürlükte bulunan asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yarısı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez. (*)

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

1. Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar

(Sahte belge, gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belgedir.),

2. Belgeleri Maliye Bakanlığı ile anlaşması olmadığı kalde basanlar ile sahte olarak basanlar veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında on sekiz aydan üç yıla kadar ağır hapis cezası hükmolunur.

371 inci maddedeki pişmanlık şartlarına uygun olarak durumu ilgili makamlara bildirenler hakkında bu madde hükmü uygulanmaz.

Kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında bu maddede yazılı cezaların uygulanması 344 üncü maddede yazılı vergi ziyaı cezasının ayrıca uygulanmasına engel teşkil etmez."

Şimdi, hukukçular ve maliyeciler dışındaki hemen herkesin anlamakta zorluk çekeceği bu düzenlemelerin ne anlama geldiğini açıklamaya çalışalım;

AKP'nin Vergi Barışı adı altında çıkarttığı 4811 sayılı yasa ile, Vergi Usul Kanunu'nda düzenlenen vergi kaçakçılığı ile ilgili tüm suçlar 31/08/2002 tarihinden önce işlenmişse bu suçlarla ilgili olarak, *"Cumhuriyet savcılıklarına suç duyurusunda bulunulmaz, soruşturma aşamasında olanlar için takibat yapılmaz, açılmış bulunan kamu davaları ortadan kaldırılır ve kesinleşmiş mahkumiyet kararları infaz edilmez."* Yani, tüm vergi kaçakçıları adli takibattan kurtarılmıştır. Yasaya göre adli takibattan kurtarılanlar yalnızca vergi kaçıranlar da değildir. Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesinde yazılı olan *"Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler"* ile *"belgeleri sahte olarak basanlar"* dışında kalan *"veya bu belgeleri kullananlar"* aftan ya-

rarlanmaktadırlar. Yani, naylon fatura kullananlara da sınırsız af gelmiştir. Bu düzenlemeler, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden ihale alan ve bu ihalelerde büyük yolsuzluklar yapan tüm firmaların, yolsuzluklarına dayanak yaptıkları naylon fatura kullanımını affetmiştir. Yani, suçlar temelsiz kalmıştır. Naylon fatura kullanımı af kapsamına girip, bu konuda yapılan tüm adli takibatlar durunca, firmaların yapmadıkları işleri yapmış gibi göstermek için kestikleri naylon faturaların, naylon fatura sayılmaları ortadan kaldırılmıştır. Hatta, dikkat edilecek olursa, kesinleşmiş mahkumiyet kararları dahi. Böylece, birçok büyük yolsuzluk olayı affedilmiştir.

31/08/2002 tarihinden önce işlenen suçlar için yapılan düzenleme Ak Babaların İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni soydukları tüm döneme af getirerek AK lamıştır. Konuyu bir örnekle açıklamaya çalışalım;

İstanbul Büyükşehir Belediyesi İktisadi Teşekkülleri'nden (BİT) birisinden, örneğin, İGDAŞ (İstanbul Gaz Dağıtım Anonim Şirketi) tan 1 milyon USA dolarlık ihale alan Ak Firma düşünelim. İhalenin gerçek bedeli 100.000 USA Doları olsun. 900.000 USA dolarlık kısım için, iş yapılmayacak, ancak, yapılmış gibi gösterilecektir. Bu durumda, ihaleyi alan Ak Firma bu 900.000 Dolarlık bölüm için naylon fatura kullanacak, yani, naylon fatura girdisi yapacak ve çıktı faturasını İGDAŞ'a kendisi kesecektir. Böylece, kendi kestiği fatura gerçek, kullandığı fatura naylon olacaktır. Alınan naylon fatura ise ya kendi kurdurduğu paravan firmaya kestirilecek ya da bu işin ticaretini yapanlardan %5-7 komisyon karşılığı satın alınacaktır. Vergi Barışı Yasası ile 31/08/2002 öncesi tüm bu açık kapatmak için kullanılan naylon fatura kullanımları af kapsamına girmiştir. Böylece, ihaleye fesat karıştırma, gö-

revi kötüye kullanma, vergi kaçakçılığı gibi yargılama ve cezalandırmalardan kurtulmuşlardır Ak Babalar. Yine, hemen tüm hayali ihracat sanıkları da af kapsamına girmiştir.

Ak Firmalar ve onlara ihale verenler. Ayrıca, bu dönemde yapılan operasyonlarda elde edilen naylon faturalar nedeniyle kesilen vergi cezaları da af kapsamına sokulmuştur. Böylece çifte AK lama operasyonu yapılmıştır.

Vergi Barışı Yasası'nın yukarıda belirttiğimiz ikinci değişikliği ile ilgili olarak ilk yasalaşan metnin Cumhurbaşkanı tarafından geri gönderilme gerekçesi şöyledir;

"... Kanun incelenmiştir. Yapılan düzenlemede belli vergi yükümlülerini korumak ve bunların olumsuz etkilenmelerini önlemek amacıyla değişiklik yapıldığı kuşkuya yer bırakmamaktadır.

Vergi Barışı Yasası'nın yürürlüğe girmesinin üzerinden henüz 35 gün geçmişken, böyle bir değişikliğin haklı bir nedeni yoktur. Nitekim yasanın gerekçesinde de bu değişikliğe ilişkin bir nedene yer verilmemiştir.

Ortada bir hukuksal gereklilik yokken kimi vergi yükümlülerini (Albayraklar ve İGDAŞ) ek vergiden kurtarmak için yapılan düzenleme hukuksal temelden yoksundur ve kamu yararıyla bağdaşmamaktadır.

Yapılan düzenleme hukuk devleti ilkesiyle de bağdaşmamakta, "devlete güven" duygusunu zedelemektedir.

İncelenen yasa, gelir azaltıcı sonucu nedeniyle de Vergi Barışı Yasası'nın amacıyla bağdaşmamaktadır."[91]

Sayın Cumhurbaşkanı'nın geri göndermesi üzerine değiştirilerek yasalaşan 14. fıkradan yararlananların açıklanması

91) Çölaşan, Emin, Hürriyet Gazetesi, 17/04/2003.

bu nedenle önemlidir. Bizce, aynı yerler bu değişiklikten de yararlanmışlardır.

Burada üzerinde önemle durulması gereken bir başka husus da Başbakan'ın şirketlerinin bu aftan yararlanıp yararlanmadıklarıdır. CHP Milletvekili Kemal ANADOL'un şu soru önergesine; *"Başbakan Erdoğan'dan, Emniyet Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin herhangi bir şekilde ortağı veya hissedarı olup olmadığını açıklamasını isteyen Anadol, "Şubat 2003'de hükümetçe adına (Vergi barışı) denilen tasarının yasalaşmasından sonra bu şirket vergi affından yararlanmak için resmi başvuruda bulundu mu? Adı geçen şirket 1998-2001 dönemini kapsayan vergi incelemesinden kurtuldu mu?" sorularını yöneltti"*, Erdoğan'ın avukatı Fatih ŞAHİN şu açıklamayı getirmekteydi;

"Başbahan Recep Tayyip Erdoğan'ın avukatı Fatih Şahin, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın şirketlerinin vergi affından yararlanmadığını açıkladı.

Fatih Şahin'in ilgili yazılı açıklamasında, "Vergi Barışı Kanunu'nun yürürlük tarihi itibariyle Emniyet Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş. ile İhsan Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin ödenmeyen herhangi bir vergi borcu bulunmadığı, her iki şirketinde vergi ile ilgili beyan ve ödevlerini eksiksiz şekilde yerine getirdiği" belirtildi.

Sözkonusu açıklamanın "Başbakan'ın şirketleri vergi affında" ve CHP, Erdoğan'a sordu: Vergi affına girdin mi" başlıklı yazı ve haber nedeniyle kamuoyunu aydınlatmak amacıyla yapıldığı belirtildi. Açıklamaya İstanbul Defterdarlığı Anadolu Kurumlar Vergisi Dairesi Başkanlığı'ndan alınmış Vergi Borcu hakkındaki belgeler de eklendi.

Emniyet Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.'yle ve İhsan Gıda Pazarlama ve Ticaret A.Ş'yle ilgili Defterdarlık Belgeleri'nde, "27.02.2003 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 4811 Sayılı

Vergi Barışı Kanunu'nun 2. Maddesi kapsamına giren kesinleşmiş vergi borcunuzun ve bu madde hükmünden yararlanma talebinizin bulunmadığı, 27.02.2003 tarihi itibariyle vadesi geldiği halde ödenmeyen herhangi bir vergi borcunuzun bulunmadığı, vergi ile ilgili beyan ve ödevlerin yerine getirildiği, 11.03.2004 tarihi itibariyle vadesi geldiği halde ödenmeyen herhangi bir vergi borcunuzun bulunmadığı tespit edilmiştir" ibareleri yer aldı."

Oysa, Emin Çölaşan'ın 10/03/2004'te yazdığı yazıda belirtilen şu konular, Avukat'ın yalnızca vergi borcu açısından açıklama yaparak kamuoyunu yanılttığı, aslında Vergi Barışı Yasası'ndaki ek 14. fıkradan Başbakan'ın şirketlerinin de yararlandığını göstermektedir.

*"**SEVGİLİ** okuyucularım, bundan birkaç gün önce Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** ve Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın*

*oğlunun şirketleri ve özellikle **kendileri** tarafından devlete ödenen vergi miktarını sormuştum.*

*Aradan günler geçti, ses yok! **Demek ki vergilerini açıklamak istemiyorlar!** CHP Diyarbakır Milletvekili **Mesut Değer** bu konuyu Meclis gündemine taşıdı. Önerge verip bu soruların yanıtını istedi. TBMM Başkanı **Bülent Arınç** önergeyi uygun bulup işleme koyduğu takdirde rakamları öğreniriz. (Çünkü bazı önergeleri geri çeviriyor.)*

*Ortada **tuhaf** bir durum var. Bir başbakan kendisinin, maliye bakanı oğlunun vergilerini gizleyince, akıllara başka sorular geliyor.*

*Şimdi konunun bir başka boyutuna bakalım, bazı rakamları gündeme getirip **Recep Tayyip Erdoğan**'a yeniden soralım. Soruların özü şu:*

"İktidarınız tarafından çıkarılan vergi affı yasasına sizin şirketleriniz de girdi mi? Girdiyse niçin?"

Bu aşamada elimdeki verileri sizlere aktarayım. Eğer bir yanlışım varsa, Başbakan veya ilgili kişiler açıklama gönderir ve size buradan iletirim.

Maaşıyla geçinemediğini, o nedenle ***ticaret*** *yaptığını söyleyen Başbakan'ın ortak olduğu* ***4*** *şirket var. Bunlar* ***Ülker*** *bayiliği, gıda alım satım ve dağıtımı yapıyor. Son olarak* ***Yenidoğan Pazarlama A.Ş.*** *Aralık 2003'te kuruldu. Bu şirketin şu anda vergiyle ilişkisi yok. Öteki* ***3 şirketine*** *bakalım. Rakamları yuvarlak veriyorum:*

Emniyet Gıda San. ve Tic. A.Ş: *1999 için 74 milyar kazanç gösterip 19 milyar vergi ödemiş. 2000 yılı beyannamesinde vergiye tabi geliri yok. 2001'de* ***850 milyar,*** *2002'de* ***1 trilyon 127 milyar*** *kazanç bildirmiş.* ***AKP Şubat 2003'te vergi affı*** *yasası çıkarınca başvuruda bulunup* ***matrah arttırımı*** *denilen* ***inceleme affından*** *yararlanmış. Bu ne demek? Bir şirket herhangi bir nedenle vergi incelemesinden kurtulmak istiyorsa, incelenmesinden korktuğu yıllar için yasada yazılı tarifeye göre* ***ek*** *bir vergi ödüyor ve o yıllar için* ***vergi incelemesi*** *yapılmıyor. Yani bu şirket* ***trilyonlarca*** *lira vergi kaçırmış bile olsa, incelemeden kurtulmuş oluyor! Hiçbir güç bir lira bile ceza kesemez.*

İhsan Gıda Pazarlama Ltd. Şirketi: *Başbakan'ın bu şirketi de AKP'nin* ***vergi affından*** *yararlanmış.* ***"1998-2001 dönemini incelemeyin"*** *diye ek para yatırmış ve af kapsamına girmiş. Aynı şirket 2000 ve 2001 yıllarında* ***"Vergiye tabi bir kuruş bile kazancım yok"*** *diye beyanda bulunmuş! Gelir olmayınca vergi de ödememiş! Ancak yine de vergi incelemesinden kurtulmak istemiş ve af yasasındaki asgari tarifeye göre 2000 yılı için 8, 2001 yılı için 11 milyar lira gelir (matrah) beyan edip 1998 ve 1999 yıllarıyla birlikte af yasası vergisini ödemiş!*

Böyle olunca da, Başbakan'ın ortak olduğu bu şirket de 1998-

2001 dönemini kapsayan vergi incelemesinden otomatik olarak kurtulmuş. Bu şirketler ***trilyonlarca*** *lira vergi* ***kaçırmış*** *bile olsa bunun hesabı artık sorulmayacak, bir liralık bile vergi ve ceza kesilmeyecek!.. Çünkü inceleme muafiyeti kazanmış oldu.*

İksan Gıda Pazarlama A.Ş: *Bundan öncekiyle ismi aynı. Ancak önceki limited, bu anonim şirket. Bu şirketin* ***vergi affı*** *açısından durumu da, öncekilerle aynı! 1997-2001 döneminde 20 ila 82 milyar lira* ***kazanç*** *gösteriyor. Kazancı 2002 yılında* ***204 milyar*** *liraya fırlıyor. Şirket aynı yöntemle af yasasından yararlanma başvurusu yapıyor, istenen en düşük vergileri ödüyor ve bu yolla vergi incelemesinden kurtulmuş oluyor.* ***Şirketlerin tamamının vergi affından yararlanması acaba rastlantı mı!***

Başbakan'ın şirketlerinden gelir elde edebilmesi, bu şirketlerin kâr dağıtmasıyla mümkün oluyor. Alınan ***kâr*** *payının da* ***Erdoğan*** *tarafından vergi dairesine beyan edilip gelir vergisi ödenmesi gerekiyor (Aynı durum Unakıtan'ın oğlu içinde geçerli). Bu anlamda bir gelir vergisi ödendiğine şu dakikaya kadar rastlanmadı. Kendileri de burada yaptığım çağrıya uyup* ***"Şu yıllarda şu kadar kazandık (ya da zarar ettik) şu kadar gelirimiz oldu, şu kadar vergi ödedik"*** *demediler!*

Çağrımı burada yineliyorum. Lütfen bu sorulara kamuoyu önünde net ve somut yanıt versinler. Devleti yönetenlerin ödenen (veya ödenmeyen) vergilerini gizlemesi yakışık almıyor. Böyle bir konuda suskun kalma hakları yok.

Ve son soru: ***İktidar vergi affı yasasını hangi nedenle ve kimler için çıkarmış?!"***[92]

Hukukun mafyalaşması ancak böyle olur.

92) Çölaşan, Emin, Hürriyet Gazetesi, 10/03/2004.

4-Mısır İthalatı Düzenlemeleri (Ak Mısır Püskülü Düzenlemeleri)

Aşağıda alıntı olarak verdiğimiz haber ve makalelerde yer alan hukuki düzenlemelerde kişiye özeldir. Düzenlemeleri daha da özel kılan ise Maliye Bakanı'nın oğlu için özel olmasıdır. Tipik mafyalaşmış norm düzenidir bu. Haber şöyle;

"Oğul Unakıtan böyle kazandı,

17 Nisan 2003: Mısır ithalatında gümrük vergisi yüzde 20'ye indi.

15 Temmuz 2003 Abdullah Unakıtan'ın şirketi A. B Gıda 4 bin 400 ton ABD menşeli mısır ithalatı için kontrol belgesi aldı.

4 Ağustos 2003: AB Gıda 4 bin ton mısır ithal etti.

8 Ağustos 2003: Mısır'da gümrük vergisi yüzde 45'e yükseltildi. Mısır'da gümrük vergisi 2004 yılında da yüzde 70'e yükseltildi. (Milliyet)

AB Gıda böylece 4 bin ton mısırda 360 milyar lira avantaj sağlamış oldu. AB Gıda'nın ithal ettiği 4 bin ton mısırla bir yıl boyunca günde 175 bin tavuğun beslenmesi mümkün. Türkiye'de halen 35 milyon yumurta tavuğu, 300-400 milyon da kesimlik tavuk var.

Cargill de aldı

Bu arada aynı dönemde Başbakan Tayyip Erdoğan'ın ABD gezisi sırasında 'kotalar konusunda' yardım isteyen Cargill firmasının da düşük vergi oranıyla mısır aldığı ortaya çıktı".[93]

Fatih Altaylı'nın 19/02/2004 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde çıkan makalesi ise şöyle;

*"**Cuma** günü Hürriyet'te bir haber çıktı.*

*Maliye Bakanı **Kemal Unakıtan**'ın oğlu Abdullah **Unakıtan** ağustos ayında 4 bin ton çerezlik **"mısır"** ithal etmiş.*

*Türkiye'de mısır ithal eden tek kuruluş **Unakıtan**'ın oğlu-*

93) ekolay.net.24/02/2004.

nun sahip olduğu AB Gıda Sanayii değil.

Ancak Maliye Bakanı'nın oğlunun tek partide ithal ettiği miktar ve bu ithalatın yapıldığı tarih çok önemli.

4 bin ton çerezlik mısır, Türkiye'nin yaklaşık 1 yıllık ihtiyacı. Bir firma, bir yıllık çerezlik mısırı tek bir seferde ve ağustos ayı içinde ithal edince bu durum dikkat çekiyor.

Çünkü daha önce bu boyutta bir çerezlik mısır ithalatı yapılmamış.

Ağustos ayı içinde yapılan bu ithalat herkesi şaşırtıyor

*Fakat eylül ayında işin içindeki "**keramet**" ortaya çıkıyor.*

Çünkü eylül ayında yapılan bir düzenleme ile mısır ithalatında yüzde 35 olan gümrük vergisi yüzde 70'e çıkarılıyor.

*Yani **Kemal** Bey'in mahdumu bir ay içinde yüzde 35 para kazanıyor.*

*Bu da yetmiyor, 2004 yılı için mısıra uygulanacak vergi oranı yüzde 80 yapılıyor ve **Kemal** Bey'in oğlunun kârı bir anda yüzde 40'a çıkıyor.*

*Hal böyle olunca Abdullah Unakıtan'a ait AB Gıda hem fahiş bir kâr elde etmiş, hem de tüm rakiplerini piyasadan **"kazımış"** oluyor. Bu işe **"insider trading"** denir. Hem de devlet kullanılarak, devletin makamları kullanılarak yapılan bir insider trading.*

*Bu olay **Kemal Unakıtan**'ın bugüne kadar **"İşini iyi yapan bakan"** imajını da siler götürür.*

4 bin ton mısırın sağlayacağı kâr acaba buna değecek mi çok merak ediyorum."

Bu yazılarda olanların tümü ne yazık ki gerçektir. Düzenlemeler belirtilen tarihlerde yapılmış, hem Cargill (Yani Ülker'in ortağı) hem de Oğul Unakıtan kazanmıştır

5-Kaçakçılıkla Mücadele Yasasındaki Düzenlemeler (Kaçakçıların Aklanması)

10 Temmuz 2003 tarihinde eski 1918 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Yasası yürürlükten kaldırılmış ve yerine tamamen yeni bir yasa çıkartılmıştır. AB'ye uyum bahane edilerek çıkartılan yeni yasa da "mali suçlara mali cezalar" prensibi getirilmiş ve "hayali ihracat" olabileceği kadar serbest bırakılmıştır. İthalat kaçakçılığı da cezai açıdan adeta teşvik edilir hale getirilmiştir. Böylece, Türk Sanayini kalbinden vuran Çin Pazarına kapılar tamamen açılmış, Türkiye, bu yasadan sonra ihracat rekorları kırmaya başlamıştır. Son dört yıldır bir tane "hayali ihracat" operasyonunun yapılmamış olması, Çin mallarının ithaline karşı hiçbir önlem alınmaması tesadüf olmasa gerektir. Diğer yandan, hayali ihracat, en iyi karapara aklama yöntemidir. 11 Eylül saldırılarından sonra batıdan çekilen Arap petrol parası ile yeşil sermaye İMF kontrolündeki ekonomiye, ancak, ihracat patlaması ile sokulabilirdi ve bu yapılmaktadır. İhracat hayali, ekonomiye giren ve aklanan para yeşildir. Sonra ortaya çıkıp, dürüstlükten, rekorlardan bahsetmekte herhalde en azından halkı aldatmaktır. Bu durumda Türkiye'nin cari açığı söylenenden fazladır ve karapara aklamak sureti ile bu açık kapatılmaya çalışılmaktadır.

4926 sayılı yeni Kaçakçılıkla Mücadele Yasası ile hayali ihracat sanıklarına kısmi afta getirilmiştir. Eski yasa hürriyeti bağlayıcı cezalar içerdiğinden, yeni yasa da yalnızca para cezaları öngörülmesi, yargılamaları süren tüm hayali ihracat sanıklarının tahliye edilmelerini ve hayali ihracat yoluyla elde ettikleri paraları ödeyerek cezalardan kurtulmalarını sağlamıştır.

Bu yasanın skandal olan tarafı ise uluslararası güç odakla-

rının Türk Parlamentosu'ndan nasıl çıkarlarına uygu yasalar çıkartırabildiklerine örnektir. 4926 sayılı yasanın 4. maddesinde para cezası dışında hapis cezası öngören tek hükmü (toplu ve teşekkül halinde kaçakçılık suçu hariç) 3. maddesindeki şu suçlar içindir; "*Kanunlara veya Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası andlaşma veya sözleşmelere göre ithali veya ihracı yasak olan herkangi bir eşyayı ithal veya ihraç etmek veya bunlara teşebbüs etmek, ithali yasak eşyayı bulundurmak, satmak, satın almak, saklamak, satışa arz etmek, alınıp satılmasına aracılık etmek veya bilerek taşımak.*

Bu suçlara verilen ceza 4. maddede şöyle düzenleniyor; "*3 üncü maddesinin (b) bendindeki fiillerin işlenmesi halinde giriş eşyasında CIF kıymetinin, çıkış eşyasında FOB kıymetinin beş katından az, on katından fazla olmamak üzere ağır para cezasına ve fail hakkında iki seneden altı seneye kadar ağır hapis cezasına hükmolunur.*" Tam kapitülasyon uygulaması. Acaba bu yasayı kim hazırladı diye düşünmeden edemiyor insan. Çünkü bunun dışındaki tüm suçlara para cezası verilmektedir.

6-Kambiyo Affı (Altın-Pırlanta Kaçakçılarının Aklanması)

Reisin 30 kilo altınını paraya çeviren ve 1 milyon Dolar parayı reise verdiğini mahkeme önündeki tanıklığı ile belirten, böylece reisi büyük bir mahkumiyetten kurtaran, kuyumcu, inşattçı, doğalgazcı vs. böyük iş adamı C.K.'nın Hükümetin Sanayi Bakanı'nın, Maliye Bakanı'nın kurucularından olduğu Al Baraka Türk'ün, TGRT'nin sahiplerinden Mücahit ÖREN'in de yararlandığı Kambiyo affı, 30/07/2003 tarih ve 4961 sayılı yasa ile çıkartılmıştır. Konuya ilişkin haber şöyle;

"Hükûmetten ahbap affı AKP Hükûmeti'nin tartışmalı isimlerinden Mâliye Bakanı Kemal Unakıtan ile Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un yönetiminde bulunduğu şirketler "kambiyo affı" kapsamına alındı...

Mâliye Bakanı Unakıtan ile Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un bakanlık öncesi yönetiminde yer aldıkları firmalar, AKP Hükûmeti'nce özel hazırlanan "kambiyo affı"ndan yararlanacak...

Mâliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın yöneticiliğini yaptığı Al Baraka Türk'ün 873 bin 840 dolarlık (1 trilyon 223 milyar lira) ihracat taahhüdünü yerine getirmediği belirlendi. Aflа, şirket ve o dönemde yöneticisi olan Unakıtan da buna yönelik cezaî sorumluluktan kurtulmuş olacak. AKP Hükûmeti'nin Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un bakanlık öncesinde yönetiminde yer aldığı İhlâs Bisanlar A.Ş. ile daha önce vergi barışından yararlanan Kuveyt Türk de af kapsamına girdi. Çıkarılan vergi barışından yararlanan çok sayıda şirketin bu kez de "kambiyo affı"ndan yararlanacak şirketlerden bâzıları şöyle belirlendi. Unakıtan'ın bir dönem yöneticiliğini yaptığı Al Baraka Türk A.Ş. Maliye Bakanlığı'na da ulaşan rapora göre, 1997 içerisinde Al Baraka Türk, 873 bin 840 dolarlık ihracat taahhütünü yerine getirmedi. Bir dönem şirketin yönetiminde bulunan Bakan Coşkun'un adı, mâliye müfettişlerince kazırlanan 30 Mayıs 2003 tarihli raporda da geçti...

İhracat bedellerini Türkiye'ye getirmeyen şirketlere yönelik olarak hazırlanan "kambiyo affı"ndan "kabine üyeleri" başta olmak üzere AKP yandaşlarının da yararlandığı ortaya çıktı. kendisinin çıkardığı vergi barışından yararlanan AKP'nin tartışmalı Mâliye Bakanı Kemal Unakıtan, bu sefer de "kambiyo affı" kapsamına girdi. Unakıtan'ın yöneticiliğini yaptığı Al Ba-

raka Türk'ün 873 bin 840 dolarlık (1 trilyon 223 milyar lira) ihracat taahhüdünü yerine getirmediği belirlendi. Afla, şirket ve o dönemde yöneticisi olan Unakıtan da buna yönelik cezaî sorumluluktan kurtulmuş olacak. AKP Hükümeti'nin Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un bakanlık öncesinde yönetiminde yer aldığı İhlâs Bisanlar A.Ş. ve daha önce vergi barışından yararlanan Kuveyt Türk de af kapsamına girdi. 6 Ağustos'ta Resmi Gazete'de yayımlanmasının ardından yürürlüğe giren "kambiyo affı"ndan yararlan şirketlerin yer aldığı liste Türkiye genelindeki il ve ilçelerde bulunan yaklaşık 1000 vergi dairesi, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Ankara DGM Başsavcılığı, Mali Suçları Araştırma Kurulu ve Maliye Bakanlığı'na ulaştığı bildirildi.

Daha önce çıkarılan vergi barışından yararlanan çok sayıda şirketin bu kez de "kambiyo affı"ndan yararlanacak şirketlerden bâzıları şöyle belirlendi

• Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın bir dönem yöneticiliğini yaptığı Al Baraka Türk A.Ş: Maliye Bakanlığı'na da ulaşan rapora göre, 1997 içerisinde Al Baraka Türk, 873 bin 840 dolarlık (1 trilyon 223 milyar lira) ihracat taahhütünü yerine getirmedi. Şirketin, ihracatının tümünü Almanya merkezli şirketlere yapmış gözüktüğü belirlendi. Müfettişlerce hazırlanan 20 Mayıs 2003 tarihli raporda da, Kemal Unakıtan'ın yönetiminde yer aldığı dönemde Al Baraka Türk'ün ihracatla ilgili döviz alım belgelerinin gerçek para haketine dayanmadığı iddialarına yer verildi.

• İhlas Holding'in sahibi Enver Ören'in oğlu Mücahit Ören ve Sanayi Bakanı Ali Coşkun'un yönetiminde yer aldığı İhlas Bisanlar A.Ş: 1997'de toplam 41 ihracat işlemi yaptı. Şirketin, resmi olarak gümrüğe bildirdiği 7 milyon 505 bin 776 dolarlık (10.5

trilyon lira) ihraat taahhüdünü yerine getirmediği belirlendi.

Sahtecilik!

Bir dönem şirketin yönetiminde bulunan Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un adı, mâliye müfettişlerince hazırlanan 30 Mayıs 2003 tarihli raporda da geçti. Raporun sonuç bölümünde şu suçlamalara yer verildi: Gümrük kapıları ve yolları dışındaki yerlerden memleket dışına eşya çıkaranlar veya bunları çıkartmak için gümrüklere verdikleri beyannamelerde cins, nevi, miktar, menşe, gönderileceği yer ve ticari eşya için ihracat amacıyla yapılan satışta gerçekte ödenen veya ödenecek fiyat bakımından yanlış beyanda bulunmak fiiline uygunluk gösterdiği. Ayrıca söz konusu fiilin evrakta sahtecilik yapmak suretiyle işlendiği sonucu ve kanaatine ulaşılmıştır."

• *Kuveyt Türk Evkaf Finans Kurumu A.Ş: Kuvety Türk, 1996-1998 yıllarında 108 ihracat işlemiyle 6 milyon 629 bin 589 dolarlık (9 trilyon 281 milyar lira) ihracat gerçekleştirdi. Şirketin ihracat yaptığı ülkelerle yapılan yazışmalar neticesinde, ithalatçı gözüken firmalarla yapılan yazışmalarda, bu firmalar Türkiye ile alışverişi olmadığı bilgisini verdi."*[94]

Yine, hukukun mafyalaşması, yine aynı yöntem, yine, aynı tas aynı hamam.

Kambiyo affı, mali miladın kaldırılması ve vergi barışı yasasının tamamlayıcısı olmuştur. Bu sayede her türlü değerli taş kaçakçısı, vergi kaçakçısı ve karaparacı "ak" lanmıştır. Yolsuzluklarla mücadele için, önce yolsuzluk olması gerekir. Tüm yolsuzlukları ve yolsuzluk dayanaklarını af edip, yolsuzluk ve mafya sanıklarını ak lamak, yolsuzluk ve mafya ile mücadelede Ak Babalar konseptidir diyebiliriz. Böylece, tüm dünyada bir ilk gerçekleşmekte, yolsuzluk ve mafya örgüt-

94) Kurultay Gazetesi,20/08/2003.

lenmeleri af edilerek bu oluşumların aklanması sağlanmaktadır. Hatta bunda daha da ileri gidilerek ticari sicil kayıtlarının silinmesi için de af getirilmiştir. Yasa şöyle;

Kanun No: 5033

Karşılıksız Çek Ve Protestolu Senetler İle Kredi Ve Kredi Kartları Borçlarına İlişkin Kayıtların Dikkate Alınmaması Hakkında Kanun Kabul Tarihi: 25 Aralık 2003 Resmi Gazete ile Neşir ve İlânı: 31 Aralık 2003 - Sayı: 25333

"Madde 1 - Ödeme tarihi 23.12.2003 tarihinden önce olup da; kullandığı nakdi ve gayri nakdi kredinin ödemelerini aksatan gerçek ve tüzel kişilerin, ticari faaliyette bulunan ve bulunmayan gerçek kişilerin ve kredi müşterilerinin karşılıksız çıkan çek, protesto edilmiş senet, kredi kartı ve diğer kredi borçlarına ilişkin kayıtları, söz konusu borçların bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce veya bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde ödenmesi veya bankaca yeniden yapılandırılması halinde borcun tamamının ödenmesini müteakiben Merkez Bankası'nda tutulan kayıtları silinir. Merkez Bankası'nca kayıtların silinmesinden sonra, bankalar ve özel finans kurumlarınca yapılacak kredilendirme, çek karnesi verilmesi ve diğer bankacılık işlemlerinde silinmiş kayıtlar dikkate alınmaz."

Bu durumda, doğal olarak temizlenen bu örgütlenmeler için milat yeniden belirlenmekte, daha güçlü bir şekilde faaliyetlerine devam etmektedirler. Öyle ya, mahkeme, soruşturma, ceza alma, kredi, çek karnesi alamama sıkıntısı ortadan kalkanların yeniden bu sürece girebilmeleri için en az beş yıl gerekmektedir. Yani, beş yıl istedikleri gibi yolsuzluk yapma olanağına kavuşmuşlardır.

Akbabalar, altın, pırlanta gibi değerli taş kaçakçılarına yalnızca kambiyo affıyla aklama sağlamamışlar, yine bilinen

yöntemleriyle yaptıkları yasal düzenlemeyle, bu kaçakçıları bir daha isteseler de kaçakçılık yapamayacak hale getirmişlerdir. Bu amaçla, 16/7/2004 tarih ve 5228 sayılı yasa ile 25/10/1984 tarih ve 3065 sayılı KDV yasasının Diğer İstisnalar başlığını taşıyan ve KDV oranının sıfırlandığı belirtilen maddeler arasına (17. maddeye) şu eklemeler yapılmıştır;

"**Külçe altın, külçe gümüş, kıymetli taşlar (elmas, pırlanta, yakut, zümrüt, topaz, safir, zebercet, inci, kübik virconia) döviz, para, damga pulu, değerli kağıtlar, hisse senedi, tahvil ile metal, plastik, lastik, kauçuk, kağıt, cam hurda ve atıkları (hurda metalden elde edilen külçeler dahil) teslimi**".

Bu şekilde simit ve kefen bezinden %18 KDV alınırken, bu maddelere istisna getirilerek, belli güç odaklarının daha da zenginleşmesi sağlanmıştır.

Aynı şekilde Maliye Bakanı UNAKITAN'ın cevval oğlunun şirketinin ürettiği sıvı yumurtada da KDV oranı 29 Aralık 2004 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan, 27.12.2004 tarih ve 2004/8301 sayılı Kararname ile %18 den %8'e indirilmiştir.

Hukukun mafyalaşması, kişiselleşmesi, genel ve objektif olmaktan çıkartılması, keyfi hale getirilmesine bunlardan net örnek bulmak ancak antidemokratik ülkelerde olanaklıdır.

7-Denizcilikte ÖTV İndirimi, (Armatörlerin Ak çelenmesi)

Akbabaların bir başka önemli gizli affı da denizcilik sektöründe yaşanmıştır. Seçim meydanlarında, köylünün bir litre mazot parasını çıkartmak için 6 kg buğday satması gerektiğini haykıran Ak politikacıların Ak Babalar Örgütü'nün isteği doğrultusunda motorine indirim yaptıkları doğrudur.

Ancak, bu indirim tarım sektöründe değil denizcilik sektöründe yaşanmıştır. Köylü aynı sıkıntıyı ağırlaştırılmış bir biçimde yaşarken köylüden çok daha fukara olan! armatörlere 01.07.2003 tarih ve 2003/5868 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile ÖTV indirimi getirilmiş ve denizcilikte motorinden ÖTV alınmamaya başlanmıştır. Bu da, çiftçi, köylü ve denizcilik dışındaki vatandaşın mazotun litresinde 2003 rakamlarına göre 655 kuruş indirimdir. O tarihte mazotun litresi 1.35 YTL'dir. Yani, yarı yarıya bir indirim söz konusudur. Bu indirim sayesinde, denizden karaya akaryakıt kaçakçılığının müthiş bir şekilde artacağı aşikardır. Konu ile ilgili olarak Petrolcüler Derneği'nin şu uyarısı önemlidir;

ÖTV İndiriminde Uyarı

Tarih: 12.01.2004 Saat: 18:00

Konu: Petrol, Doğalgaz, Güneş enerjisi

Petrolcüler Derneği, deniz ulaşımında ÖTV indirimi sonucunda yakıtın doğrudan kaçak tüketime yönelebileceği uyarısında bulundu. Petrolcüler Derneği (PETDER), deniz ulaşımında ÖTV'siz yakıtın istenmeyen sonuçlara neden olabileceğini belirtti. PETDER'den yapılan açıklamada, ÖTV indirimi ile karada satılmakta olan akaryakıta oranla litre bazında motorinde 655 bin 500 lira, fuel oilde 154 bin liralık büyük fiyat avantajı sağlayacağı kaydedildi. Yunanistan ve İngiltere gibi ülkelerdeki benzer uygulamaların sonuçlarının gerekli tedbirler alınmaksızın uygulamaya konulan ÖTV indirimi sonucunda, yakıtın doğrudan kaçak tüketime yönelebildiğini gösterdiği vurgulandı.

Açıklamada, Maliye Bakanlığı tarafından yayınlanan tebliğ uyarınca Türk uluslararası gemi siciline ve milli gemi siciline kayıtlı yük ve yolcu gemilerine, ticari yatlara, hizmet ve balık-

çı gemilerine, gemi jurnaline işlenmek kaydı ile verilecek deniz akaryakıtında Özel Tüketim Vergisi'nin sıfıra indirildiği belirtilerek, söz konusu tebliğin 1 Ocak tariki itibariyle yürürlüğe girdiği anımsatıldı. Açıklamada, PETDER'in deniz ticaretinin geliştirilmesi amacı ile deniz ulaşım araçlarının kullanacağı yakıtın ÖTV indirimine tabi olması yaklaşımını desteklediği, bu uygulamanın ülkenin deniz ticaretinin gelişmesine ve rekabet gücünün artmasına önemli ölçüde katkıda bulunacağına inandığı kaydedildi. Tebliğ uyarınca ÖTV indirimine tabi motorin ve fuel oil ile karada satılan motorin ve fuel oilde önemli bir fiyat farkı oluşacağına işaret edilen açıklamada, şöyle denildi: "Bu büyük fark nedeniyle söz konusu deniz yakıtının karada satılarak, kaçak tüketime yönelme riski bulunmakta, tebliğde ise bu sorunu önleyecek yeterli tedbirler bulunmamaktadır. Maliye Bakanlığı'nın 31 Aralık 2003 tarih ve 25333 sayılı tebliği ile deniz taşıtlarına ÖTV'siz yakıt teslim etme sorumluluğu, dağıtım izin belgesine sahip akaryakıt dağıtım ve ihrakiye teslim şirketlerine verilmektedir. Tebliğ uyarınca akaryakıt dağıtım şirketleri, Deniz Ticaret Odası ve vergi dairesince onaylı karne ile başvuran tüketicilere deniz yakıtını doğrudan ve ÖTV'siz olarak teslim etme yükümlülüğündedir." TESLİMAT KONTROLÜNDE ZORLUK Açıklamada, tebliğin ÖTV indirimi nedeni ile karada satılmakta olan akaryakıta oranla litre bazında motorinde 655 bin 500 lira, fuel oilde 154 bin liralık büyük fiyat avantajı sağlayacağı kaydedilerek, Yunanistan ve İngiltere gibi ülkelerdeki benzer uygulamaların sonuçlarının gerekli tedbirler alınmaksızın uygulamaya konulan ÖTV indirimi sonucunda, yakıtın doğrudan kaçak tüketime yönelebildiğini gösterdiği vurgulandı. Açıklamada, deniz satışlarının, yılda bir kez denetlenebilen belgeler doğrultusunda, kullanıcıya ÖTV'siz olarak ve doğrudan yapılması-

nın, yakıtın amaç dışı kullanıma yönelmesini engelleyecek denetim ve kontrol mekanizmalarını önemli ölçüde zorlaştırdığı belirtildi. Açıklamada, "Diğer taraftan özellikle teknik altyapının sınırlı olduğu merkezi liman ve tesislerden uzak bölgelerimizde, ağırlıklı olarak balıkçı teknelerine yapılacak teslimatlarda ve bu teslimatlara yönelik kontrol ve denetimde zorluklar yaşanacaktır" denildi. PETDER'in, deniz ticaretini desteklemeye yönelik ÖTV indirimini olumlu ve yararlı bir adım olarak gördüğü kaydedilen açıklamada, şu görüşe yer verildi: "Ancak uygulamada izlenecek yöntemin söz konusu yakıtın kaçak tüketime yönelmesine ve vergi kayıplarına engel olunabilmesi için, en doğru yöntem, gelişmiş ülke örneklerinde de görüldüğü gibi, deniz yakıtının dağıtım şirketlerince kullanıcıya doğrudan ÖTV'li olarak satılması ve ÖTV iadesinin mükellefe belge tevsiki üzerinden yapılması şeklinde olmalıdır."

Ak Babalar nerede bir çıkar varsa, orada hemen yerlerini almaktadırlar. Denizcilikte yaşanan ÖTV indiriminden hemen önce, bu indirimli motorini başta İstanbul olmak üzere, denizlerimizde dağıtacak bir firmanın kurulup kurulmadığının, kurulmuşsa bunun ortaklarının kimler olduğunun, bu ortaklar arasında, motorini bu şirkete veren şirket yetkililerinin olup olmadığının, İstanbul Deniz Ticaret Odası'na kayıtlı tüm gemilerin bu şirketten akaryakıt alma zorunluluklarının olup olmadığının araştırılması, yine, denizde kullanılan akaryakıt miktarında, bu indirimden 1 yıl önce ve 1 yıl sonra meydana gelen satış artışlarının incelemeye alınması gerekmektedir. Aradaki artış fazlası, normalin üzerindeyse, bu miktar kaçakçıların cebine giden paydır.

8-Atlara Af (Ağaların Ak çelenmesi)

11/02/2004 tarih ve 5091 sayılı At Yarışları Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'la doping cezalısı atlara af getirilmiştir. Böylece, yerel güç odaklarının aşiret yapılanmalarının hakim olduğu "yarış atları organizasyonu" sektörünün çıkarları da gözetilmiş olmaktadır. Yasanın geçici 2. maddesindeki düzenlemeye göre;

"Geçici Madde 2.- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenmiş fiiller sebebiyle verilmiş **disiplin cezaları bir defaya mahsus olmak üzere bütün sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmıştır.** Ancak bu durum, ilgililere daha önce verilmiş ve uygulanmış olan cezalardan dolayı atın ikramiye, kupa ve sair mükafatları ile herhangi bir parasal talep için hak doğurmaz.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce işlenen ve birinci fıkra kapsamına giren disiplin cezalarının verilmesini gerektiren eylemlerden dolayı ***ilgililer ve yarış atları hakkında disiplin soruşturması ve kovuşturması yapılmaz, devam etmekte olan disiplin soruşturma ve kovuşturmaları işlemden kaldırılır, kesinleşmiş olan disiplin cezaları infaz edilmez.*** *Bu Kanun'un kapsamına giren ve Kanun'un yürürlük tarihinden önce işlenmiş disiplin suçları nedeniyle verilmiş olan disiplin cezalarına karşı Kanun'un yürürlük tarihinden önce idari yargı mercilerine başvurmuş olanlardan, Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde dosyanın bulunduğu yargı merciine müracaat etmek suretiyle davaya devam etmek istediklerini bildirmeyenlerin davaları hakkında; görülmekte olan davalarda davayı gören mahkemece, karar temyiz edilmiş ise Danıştay'ca karar verilmesine yer olmadığına ve tarafların yaptıkları masrafların üzerlerinde bırakılmasına karar verilir, vekalet ücreti-*

ne hükmedilmez. Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten itibaren otuz gün içinde davaya devam etmek istediklerini bildirenlerin davalarının görülmesine devam olunur. Ancak davanın davacının aleyhine sonuçlanması halinde bu maddenin birinci fıkrasında öngörülen hükümler uygulanır."

İktidara gelmesinin üzerinden 14 ay geçmişken halkın onca sorunu dururken, bu hususta, hem de nitelikli çoğunluk gerektiren ve bu konuda af yasasının çıkartılmasının, hukukun mafyalaşmasının ve Ak Babalar'ın mafya düzeninin en önemli kanıtlarındandır.

Yerel güç odaklarının meclisteki temsilcileri, çıkarlarının gerektirdiği düzenlemeyi Ak Babaların desteği ile yerine getirmişlerdir. Hiç kimse de bu nereden çıktı? Dememiştir ve hala dememektedir. Toplumun büyük çoğunluğu bundan habersizdir. Meclis'ten yasa çıkmakta, trilyonlarca rant elde edilmesi sağlanmakta ve kamuoyu bu konuyu bilmemektedir.

9-Yolsuzlukla Mücadele Yasa Tasarısı
(Tüm Yolsuzlukları Ak lama Girişimi)

AKP programında yolsuzlukla mücadele için şu hususlar yer almaktadır;

"Ülkemiz son yıllarda siyasi iktidarın kötüye kullanılmasından kaynaklanan bir yolsuzluklar kıskacına girmiştir. Her geçen yıl kamu yönetimindeki yolsuzlukların hacmi daha da artmaktadır. Kamu gücünün kötüye kullanılması sonucu ortaya çıkan yolsuzluklar başta olmak üzere, her türlü yolsuzlukla mücadele partimizin öncelikli politikaları arasında olacaktır.

Partimiz bu amaçla aşağıdaki politikaları izleyecektir:

- Yolsuzluklarla mücadele için kapsamlı bir program hazırlanıp derhal uygulamaya konulacaktır. Kamu yönetiminde şef-

faflık ve ihale mevzuatının yeniden düzenlenmesi bu program çerçevesinde ele alınacaktır.

- Yolsuzlukların önlenmesi, tespiti ve soruşturulmasında görev alacak tüm kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlayacak bir birim kurulacak, bu birim yolsuzluklara karşı oluşturulacak politikaların ve alınacak önlemlerin koordinasyonunu sağlayacak, yolsuzluklarla mücadele stratejisini sürekli izlemeye alacaktır.

- Yolsuzluklarla mücadele alanında faaliyet gösteren sivil toplum örgütlerinin yolsuzluk denetimine katılmaları sağlanacak, sivil toplum örgütlerinin bu alanda yapacakları çalışmalardan doğrudan ve hızlı bir biçimde yararlanılacaktır.

- Yolsuzluk yapılma ihtimali yüksek kamu yönetimi alanlarında çalışacak personelin belirlenmesinde özel kriterler getirilecek, bu personelin denetimi de özel bir usule tabi tutulacaktır

- Kamu yönetimindeki yolsuzluklarla mücadele için ilgili başsavcılıkların yetkileri artırılacaktır.

- Tüm kurum ve kuruluşlarda yolsuzlukları izlemek üzere özel birimler kurulacaktır. Bu iç denetimin yanında bağımsız dış denetim kurumlarından da yararlanılacaktır. Yolsuzluk bu birimlerce tespit edildiğinde sorun derhal uzman savcılıklara havale edilecektir.

- Maliye Bakanlığı kamu görevlileri tarafından yapılan mal bildirimlerinin doğruluğunu araştıracak bir sistem oluşturacaktır.

- Yürürlükteki Anayasanın Parlamentoya verdiği Sayıştay'a denetim yaptırma yetkisi kanunî düzenlemeye kavuşturulacaktır.

- Türkiye'nin, Avrupa Konseyi çerçevesinde oluşturulan "Yolsuzluğa Karşı Devletler Grubu"na (GRECO) iştiraki gerçekleştirilecek, Konsey tarafından hazırlanan ve henüz Türkiye'nin imzalamadığı, "Yolsuzluklar Hakkında Ceza Hukuku Sözleşmesi"

ile "Yolsuzluklar Hakkında Medeni Hukuk Sözleşmesi" vakit geçirilmeden imzalanıp onaylanacaktır. Yolsuzlukların önlenmesi için uluslararası işbirliğine önem verilecektir."

Ancak, iktidara gelince, Ak Babalar'ın isteği ile tamı tamamına yolsuzluklara daimi af getiren, örgütün ve yerel güç odakları mensuplarının geçmiş tüm faaliyetlerini af eden bir Yolsuzlukla Mücadele Yasa Taslağı hazırlanmıştır. Bu taslak, kamuoyunda olağanüstü tepki alınca, geri çekilmiştir. Bu taslağı inceleyip sonuca varmak konumuz açısından oldukça önemlidir. Yasa tasarısının adı; Yolsuzlukla Mücadele Yasası, Amaç; *"yolsuzlukla etkili mücadele çerçevesinde, bu Kanunda belirtilen suçların soruşturulması ve kovuşturulmasında uygulanacak esas ve usulleri belirlemektir."*[95]

Tasarının geçici birinci maddesi aynen şöyledir;

*"**Geçici Madde 1.** - Edinilen haksız menfaat veya verilen zararın miktarına ve teşekkül halinde işlenmiş olup olmamasına bakılmaksızın, 2 nci maddede yazılı suçlardan dolayı mahkûm olanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde infaz işlemlerini yürütmekle görevli Cumhuriyet başsavcılığına başvurup;*

a) Suçla elde ettikleri fayda dahil, kamu kurum veya kuruluşunun yahut gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı kanunî faizden aşağı olmamak kaydıyla değerlendirildiği tespit edilen miktarla birlikte ödediklerinde cezalarının infazı üç yıl süreyle ertelenir.

b) Suçla elde ettikleri fayda dahil, kamu kurum veya kuruluşunun yahut gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı kanunî faizden aşağı olmamak kaydıyla değerlendirildiği

95) Adalet Komisyonunca Kabul edilen yasa metni, md.1.

tespit edilen miktarla birlikte ödeyeceklerini beyan eder ve söz konusu zararın dörtte birini peşin olarak öderlerse cezalarının infazı durdurulmakla birlikte infaz son taksitin ödendiği tarihten itibaren üç yıl süreyle ertelenir.

Birinci fıkra uyarınca cezalarının infazı ertelenenler erteleme süresini 2 nci maddede sayılan suçlardan veya 18.6.1999 tarihli ve 4389 sayılı Bankalar Kanunu'nun 22 nci maddesinin (3) veya (4) numaralı fıkralarında yazılı suçlardan bir veya birkaçından dolayı mahkûm edilmeksizin geçirmeleri halinde, ceza infaz edilmiş sayılır.

Erteleme süresi içinde 2 nci maddede sayılan suçlardan veya 4389 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (3) veya (4) numaralı fıkralarında yazılı suçlardan bir veya birkaçından mahkûm olunması halinde cezanın infazına kaldığı yerden devam edilir. Taksitle ödemeye uyulmaması hâlinde de cezanın infazına devam olunmakla birlikte fiil başka bir suç teşkil etse dahi fail ayrıca bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Edinilen haksız menfaat veya verilen zararın miktarına ve teşekkül halinde işlenmiş olup olmamasına bakılmaksızın, 2 nci maddede yazılı suçlardan dolayı mahkûm olup infazı tamamlanmış olanlar da, birinci fıkra hükmü uyarınca, suçla elde ettikleri fayda dahil, kamu kurum veya kuruluşunun yahut gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı kanunî faizden aşağı olmamak kaydıyla değerlendirildiği tespit edilen miktarla birlikte ödedikleri ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç yıllık süre zarfında 2 nci maddede sayılan suçlardan veya 4389 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (3) veya (4) numaralı fıkralarında yazılı suçlardan bir veya birkaçından dolayı mahkûm edilmeksizin geçirdikleri takdirde ikinci fıkra hükmünden faydalanırlar.

Edinilen haksız menfaat veya verilen zararın miktarına ve teşekkül halinde işlenmiş olup olmamasına bakılmaksızın, 2 nci maddede yazılı suçlardan dolayı soruşturma veya kovuşturması devam etmekte olanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde soruşturmayı yapan Cumhuriyet başsavcılığına veya kovuşturmayı yapan mahkemeye başvurup;

a) Suçla elde ettikleri fayda dahil, kamu kurum veya kuruluşunun yahut gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı kanunî faizden aşağı olmamak kaydıyla değerlendirildiği tespit edilen miktarla birlikte ödediklerinde, haklarındaki soruşturma veya kovuşturma üç yıl süreyle ertelenir.

b) Suçla elde ettikleri fayda dahil, kamu kurum veya kuruluşunun yahut gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uğradığı zararı kanunî faizden aşağı olmamak kaydıyla değerlendirildiği tespit edilen miktarla birlikte ödeyeceklerini beyan eder ve söz konusu zararın dörtte birini peşin olarak öderlerse soruşturma ve kovuşturmaya devam edilip gerekli bütün deliller toplanır, ancak hükmün verilmesi son taksitin ödendiği tarihten itibaren üç yıl süreyle ertelenir.

Beşinci fıkra uyarınca soruşturma veya kovuşturması ertelenenler, erteleme süresini 2 nci maddede sayılan suçlardan veya 4389 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (3) veya (4) numaralı fıkralarında yazılı suçlardan bir veya birkaçından dolayı mahkûm edilmeksizin geçirdiklerinde ilgisine göre takipsizlik veya davanın ortadan kaldırılması kararı verilir.

Beşinci fıkra uyarınca yapılan ertelemede, erteleme süresi içinde 2 nci maddede sayılan suçlardan veya 4389 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (3) veya (4) numaralı fıkralarında yazılı suçlardan bir veya birkaçından dolayı mahkûm olunması halinde soruşturma ve kovuşturmaya devam edilerek hüküm ve-

rilir. Taksitle ödemeye uyulmaması hâlinde de soruşturma ve kovuşturmaya devam edilerek hüküm verilmekle birlikte, fiil başka bir suç teşkil etse dahi fail ayrıca bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Taksitlendirme süresince zamanaşımı işlemez.

Bu madde hükümleri, 4389 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkralarında yazılı suçları işleyenler hakkında da uygulanır.

Bu madde hükümleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar işlenen suçlar hakkında uygulanır".

Bu madde de bahsedilen ve af getirilen yasanın ikinci maddesindeki suçlar ise şunlardır;

***Madde** 2. - Memurlar, memur sayılanlar, özel kanunlarındaki hükümlere göre memur gibi cezalandırılanlar ve yabancı kamu görevlileri ile uluslararası örgüt görevlileri veya bunların fiillerine iştirak edenler tarafından veya bunlarla iştirak hâlinde olmaksızın gerçek kişilerce;*

a) 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 201/a, 201/b, 202, 205, 208, 209, 211 ilâ 214, 216, 218, 219, 275, 278, 339 ilâ 342, 345, 362, 366, 367, 504, 525/b ve 525/c maddelerinde yazılı,

b) 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinin (b) bendinde yazılı,

c) 29.5.1979 tarihli ve 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması ve Nakli Hakkında Kanunun 15 inci maddesinde yazılı,

d) 28.7.1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanununda öngörülen usul çerçevesinde, Kanunun 47 nci maddesinin

(A) bendinde ve aynı maddenin (B) bendinin (3) numaralı alt bendinde yazılı,

e) 19.4.1990 tarihli ve 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununun 4 ve 13 üncü maddelerinde yazılı,

f) 13.11.1996 tarihli ve 4208 sayılı Karaparanın Aklanmasının Önlenmesine, 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanunda, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendinde yazılı,

g) 10.7.2003 tarihli ve 4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununda hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren,

Suçların teşekkül hâlinde işlenmesi ve onaltı yaşından büyük işçiler için yürürlükte bulunan asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının bin katını aşan haksız menfaat veya zararın ortaya çıkması ihtimalinin yeterli delil, iz, eser ve emarelerle belirlenmesi durumunda bu Kanun hükümleri uygulanır.

Bu Kanunun uygulanmasında teşekkül, Kanunda sayılan suçları işlemek maksadıyla üç veya daha fazla kişinin anlaşarak birleşmeleridir.

İkinci maddede yazılı madde numaralarından bir şey anlaşılmadığı için konuyu biraz açmakta yarar vardır. Eski TCK'nın 201/a maddesi "Göçmen kaçakçılığı", 201/b maddesi "Organ kaçakçılığı", 202. maddesi "basit ve nitelikli zimmet", 205. maddesi "ihaleye fesat karıştırmak", 208. maddesi "devlet için malzeme alım satımında kendi kazancı için ticaret yapmak", 209. maddesi "irtikap", 211 ila 214. maddeleri "rüşvet", 216. maddesi "rüşvete aracılık",218. maddesi

"yetkili olmadığı halde menfaat temini", 275. maddesi "resmi evrakı yok etme, değiştirme", 278. maddesi "devlet memurlarına intisap iddiası ile çıkar sağlama", 339 ila 342. maddeleri "resmi evrakta sahtekarlık", 345. maddesi "özel evrakta sahtekarlık"suçlarını düzenlemektedir.

504. madde ise şu düzenlemeleri yapmaktadır;

"Dolandırıcılık suçu;

- Banka veya diğer kredi kurumlarınca tahsis edilmemesi gereken bir kredinin açılmasını sağlamak maksadıyla,

- Sigorta bedelini almak maksadıyla,

- Posta, Telgraf ve Telefon İşletmesi'nin haberleşme araçlarını veya banka veya kredi kurumlarını veya herhangi bir kamu kurum ve kuruluşunu vasıta olarak kullanmak suretiyle,

- Yurt dışında iş bulmak, ikamet izni veya vize almak bahanesiyle,

- Bir kimseyi içinde bulunduğu tehlikeli veya zor durumdan kurtarmak bahanesiyle,

- Bir kimseyi askerlikten tamamen veya kısmen kurtarmak bahanesiyle,

- Kamu kurum ve kuruluşlarının veya kamu yararına çalışan hayır kurumlarının zararına olarak,

- Meslek ve görevlerini yaptıkları sırada avukatlar, dava vekilleri, vekiller veya kurum yöneticileri tarafından, işlenirse, faile iki yıldan beş yıla kadar ağır hapis ve sağladığı haksız menfaatin iki misli kadar ağır para cezası verilir.

Suçun işlenmesinde yukarıda yazılı hallerden iki veya daha fazlası birleşirse hapis cezasının asgari haddi üç yıl ağır hapistir"

Yani, TCK'da yer alan ve örneğin belediyeleri soyma, belediyelerin içini boşaltma ile ilgili konularda ceza verilebile-

cek hemen hemen tüm suçlara af getirilmektedir. Yasa, af yasası olmasın diye de önce infaz ertelenmekte, erteleme süresi içerisinde bu suçlardan tekrar yargılanıp mahkum olunmazsa ceza infaz edilmiş sayılmaktadır. Yani, hapis yatmadan hapis yatmış sayılma söz konusudur.

Vergi Usul Kanunu'nun 359. maddesi ise şöyledir;

"(Değişik: 4369 - 22.7.1998) a) Vergi kanunlarına göre tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

- Defter ve kayıtlarda hesap ve muhasebe hileleri yapanlar, gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgisi bulunmayan kişiler adına hesap açanlar veya defterlere kaydı gereken hesap ve işlemleri vergi matrahının azalması sonucunu doğuracak şekilde tamamen veya kısmen başka defter, belge veya diğer kayıt ortamlarına kaydedenler,

- Defter, kayıt ve belgeleri tahrif edenler veya gizleyenler (Varlığı noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde, inceleme sırasında vergi incelemesine yetkili kimselere defter ve belgelerin ibraz edilmemesi gizleme demektir) veya ***muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenleyenler*** *veya bu belgeleri kullananlar (Muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge, gerçek bir muamele veya duruma dayanmakla birlikte bu muamele veya durumu mahiyet veya miktar itibariyle gerçeğe aykırı şekilde yansıtan belgedir.)*

Hakkında altı aydan üç yıla kadar hapis cezası hükmolunur.

Hükmolunan hapis cezasının para cezasına çevrilmesinde, hapis cezasının her bir günü için, sanayi sektöründe çalışan onaltı yaşından büyük işçiler için (.....) yürürlükte bulunan asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yarısı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez.

b) Vergi kanunları uyarınca tutulan veya düzenlenen ve saklanma ve ibraz mecburiyeti bulunan;

- Defter, kayıt ve belgeleri yok edenler veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyanlar veya hiç yaprak koymayanlar veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleyenler veya bu belgeleri kullananlar (Sahte belge, gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belgedir.),

-Belgeleri Maliye Bakanlığı ile anlaşması olmadığı halde basanlar ile sahte olarak basanlar veya bu belgeleri kullananlar,

Hakkında on sekiz aydan üç yıla kadar ağır hapis cezasına hükmolunur."

Hatırlanacağı üzere, bu maddenin naylon fatura düzenleyenler bölümü Vergi Barışı Yasası kapsamı dışında tutulmuştu. Bu yasa ile naylon fatura düzenleyenler de affedilmek istenmiştir. Bu düzenlemeden ilk yararlanacak kişi de Maliye Bakanı UNAKITAN olacaktı.

3628 Sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet Ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu'nun 4 ve 13. maddeleri ise şöyledir;

"Haksız Mal Edinme

Madde 4 - Kanuna veya genel ahlaka uygun olarak ispat edilmeyen mallar veya ilgilinin sosyal yaşantısı bakımından geliriyle uygun olduğu kabul edilemeyecek harcamalar şeklinde ortaya çıkan artışlar, bu Kanunun uygulanmasında haksız mal edinme sayılır.

Madde 13- Kanunen, daha ağır bir cezayı gerektirmediği takdirde haksız mal edinene üç yıldan beş yıla kadar hapis ve beş milyon liradan on milyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Haksız edinilen malı kaçıran veya gizleyene de aynı ceza verilir.

RTE'nin mal varlığı davasında bu maddelerle ilgili sıkıntısı tüm kamuoyunca malumdur.

10- Haydarpaşa Limanı Düzenlemeleri (Ak Liman İhaleleri)

Bugünlerde gündemde olmamakla beraber, 17/09/2004 tarihinde çıkartılan bir yasa ile tarihi Haydarpaşa Limanı da birilerine ihale edilmiş gibi görünmektedir. Galataport ihalesi gibi belki satış ya da devirden çok sonra haberdar olabileceğimiz Haydarpaşa Limanı'nın yok edilmesine yönelik yasal alt yapı şöyledir;

"17 Eylül 2004 tarih ve 5234 sayılı yasanın geçici 5. maddesi şöyledir;

Mülkiyeti Hazine'ye ait İstanbul İli, Üsküdar İlçesi, Selimiye ve İhsaniye mahallelerinde bulunan ve **Haydarpaşa Limanı** olarak kullanılan taşınmazlar, üzerindeki muhdesatı ile birlikte ödenmiş sermayesine ilave edilmek üzere, Ulaştırma Bakanlığı'nın ilgili kuruluşu olan **Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü'ne bedelsiz olarak devretmeye Maliye Bakanı yetkilidir.**

Bu taşınmaz mallarla ilgili olarak **imar mevzuatındaki kısıtlamalar ile plan ve parselasyon işlemlerindeki askı, ilan ve itirazlara dair sürelere ilişkin hükümlere tabi olmaksızın, her ölçekteki imar planını yapmaya, yaptırmaya, değiştirmeye, re'sen onaylamaya ve her türlü ruhsatı vermeye Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkilidir.** Plan hazırlama ve onaylama işlemleri Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın uygun görülen birimince, ruhsat ve plan uygulama işlemleri ise Bayındırlık ve İskan Bakanlığı il teşkilatınca yerine getirilir. **Kesinleşen planlar ilgili belediyelere tebliğ**

edilir. Bu planların uygulanması zorunludur.

Bu maddenin birinci fıkrasının uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye ve Ulaştırma Bakanlıkları, ikinci fıkrasının uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ise Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkilidir."

25/04/2005 tarih ve 5335 sayılı yasanın 32. maddesinde ise şu düzenleme vardır;

"Özelleştirme Yüksek Kurulu'nca özelleştirme programına alınan Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) ***İşletmesi Genel Müdürlüğü kullanımındaki liman sahaları içinde kalan Hazineye ait taşınmazlar,*** *talep edilmesi halinde bedelsiz olarak TCDD Genel Müdürlüğü'ne devredilir"*

Önce Haydarpaşa Limanı TCDD'ye devredilmekte, bu devire bedelsiz olarak Ofer olayının baş kahramanı Maliye Bakanı yetkili kılınmakta, sonra, Haydarpaşa Limanı ve bölgesindeki imar ve parselasyon işlerini dilediği gibi yapmaya Bayındırlık ve İskan Bakanlığı yetkili kılınmakta, yani kulelerin dikilmesinin yolu açılmakta, planların uygulanması konusunda ise belediyeler zorunlu tutulmaktadır. Daha sonra çıkartılan bir yasa ile de TCDD'ye devredilen Haydarpaşa Limanı içerisindeki Hazineye ait taşınmazlar, bedelsiz olarak TCDD'ye devredilmekte ve aynı TCDDY özelleştirme kapsamına alınmaktadır. Kimin malını kime vereceklerini yakında görebileceğiz.

Şimdi, böyle bir yasa TBMM'den nasıl geçmiştir? Ne amaçla geçirilmiştir? Gerçekten anlaşılması zor bir durumdur. Resmen, bir yasa ile tarihi bir liman bazı yerlere ikram edilecek ve hiçbir kısıtlamaya tabi olmadan değiştirilecek imar planları ile İstanbul'un çehresi alt üst edilecek ve buna belediyeler dava dahi açamayacaktır. Bu durumda söylene-

cek tek söz; "bu kadarına da pes doğrusu" sözüdür.

Bu düzenlemeler akıllara durgunluk verici işlerdir. Hem nereden buldun yasasını kaldıracaksınız, hem de haksız mal edineni af edeceksiniz, hukukun alenen mafyalaştırılması budur.

Şimdi soru şudur; Türk halkının yüzde kaçı bu aflardan haberdardır ve yüzde kaçı bu aflardan yararlanacaktır?

Yolsuzlukla mücadele yasa tasarısında tüm yolsuzluklara af. "Bizim hırsızımız iyidir, af edelim" düşüncesidir bu. Tüm amaçları, Ak Babalar Örgütü'nün Reisi ve üyelerini kurtarmaktır. Bugün için çıkartılamayan bu yasa tasarısındaki düzenlemeler, çeşitli yasaların arasına serpiştirilerek çıkartılacak ve sonra dokunulmazlıklar kaldırılacaktır. Bundan sonra bir bir beraat edince de halka dönüp; "bakın gördünüz mü biz zaten suçsuzduk" diyeceklerdir. Yukarıdaki düzenlemeleri bilmeyenlerin, söylenecek yalanlara inanmaları da doğaldır zaten.

Ak Babalar'ın yaptırdığı yasal düzenlemelerle hukukun mafyalaşmasına bazı örnekler vermekle yetindik. Ofergillerin akçelenmesinden, imar affına, yönetmelikle anayasa ve yasa delmelerine kadar bir çok düzenlemeler yapmış ve yapmaya da devam etmektedirler.

Şimdi küresel güç odaklarının çıkarları için yapılan düzenlemelere bir bakalım;

B-KÜRESEL GÜÇ ODAKLARININ ÇIKARLARI İÇİN YAPILAN BAZI HUKUKİ DÜZENLEMELER

1-Yabancılara Çalışma İzni Verilmesi Hususunda Yapılan Düzenleme (Bazı Yabancılara Serbest Dolaşım Kapitülasyonu)

4817 Sayılı 27/02/2003 tarihli Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile küresel güç odaklarına açıkça karşılıklılık ilkesi çiğnenerek, imtiyaz sağlanmıştır. AB, Türk vatandaşlarına serbest dolaşım hakkını vermeyeceğini açık açık deklare ederken, Ak Babalar yaptırttıkları düzenleme ile AB vatandaşlarına Türkiye'yi istedikleri gibi kullanma hakkı verdirtmişlerdir. Yasanın 8. maddesindeki bu imtiyaz ve kimlere verildiği şöyle ifade edilmiştir;

"*İstisnai haller*

Madde 8.- Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe;

.....

.....

e) Avrupa Birliği üyesi ülke vatandaşları ile bunların Avrupa Birliği üyesi ülkelerin vatandaşı olmayan eş ve çocuklarına,

.....

.....

Bu Kanunda öngörülen sürelere tabi olmaksızın çalışma izni verilebilir."

Bu ülke, neden kendi vatandaşlarına tanınmayan bir hakkı tüm AB vatandaşlarına tanır anlamak olanaklı değildir.

2-Yabancı Yatırımcılara Doğrudan Destek (Yabancılara Yatırım Kapitülasyonu)

4875 sayılı ve 5 Haziran 2003 tarihli Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu'nun birinci maddesi şöyledir;

"Bu Kanunun amacı, doğrudan yabancı yatırımların özendirilmesine, yabancı yatırımcıların haklarının korunması ile yatırım ve yatırımcı tanımlarında uluslararası standartlara uyulmasına, doğrudan yabancı yatırımların gerçekleştirilmesinde izin ve onay sisteminin bilgilendirme sistemine dönüştürülmesine ve tespit edilen politikalar yoluyla doğrudan yabancı yatırımların artırılmasına ilişkin esasları düzenlemektir. Bu Kanun, doğrudan yabancı yatırımlara uygulanacak muameleyi kapsar."

Şimdi bu kolaylıklar, yabancıların hangi haklarının ko-

runması ve muamele ne imiş onu görelim;

Yasanın yabancı yatırımcıdan anladığı şunlardır;

"*Yabancı yatırımcı: Türkiye'de doğrudan yabancı yatırım yapan,*

Yabancı ülkelerin vatandaşlığına sahip olan gerçek kişiler ile ***yurt dışında ikamet eden Türk vatandaşlarını,***

Yabancı ülkelerin kanunlarına göre kurulmuş tüzel kişileri ve uluslararası kuruluşları,"

Yani, Türk vatandaşı olacaksınız, eğer yabancı ülkede ikamet ederseniz yabancı yatırımcı sayılacaksınız ve onlara sağlanan olanaklara sahip olacaksınız.

Doğrudan yabancı yatırımdan ise şunları anlamaktadır;

"***Doğrudan yabancı yatırım****: Yabancı yatırımcı tarafından,*

Yurt dışından getirilen;

- Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası'nca alım satımı ya-

plan konvertibl para şeklinde nakit sermaye,

- Şirket menkul kıymetleri (Devlet tahvilleri hariç),

- Makine ve teçhizat,

- Sınaî ve fikrî mülkiyet hakları,

Yurt içinden sağlanan;

-Yeniden yatırımda kullanılan kâr, hâsılat, para alacağı veya malî değeri olan yatırımla ilgili diğer haklar,

- Doğal kaynakların aranması ve çıkarılmasına ilişkin haklar,

gibi iktisadî kıymetler aracılığıyla;

- Yeni şirket kurmayı veya şube açmayı,

- Menkul kıymet borsaları dışında hisse edinimi veya menkul kıymet borsalarından en az % 10 hisse oranı ya da aynı oranda oy hakkı sağlayan edinimler yoluyla mevcut bir şirkete ortak olmayı"

Yani, yabancı, sadece yurt dışından getirdiği değil, aynı zamanda yurt içinden sağlanan kaynaklarla elde ettiği gelirlerle yaptığı yatırımlar içinde bu yasanın sağladığı korumadan yararlanacaktır.

Yasanın sağladığı kapitülasyonlar ise şöyledir;

"- Kamulaştırma ve devletleştirme

Doğrudan yabancı yatırımlar, yürürlükteki mevzuat gereğince; kamu yararı gerektirmedikçe ve karşılıkları ödenmedikçe kamulaştırılamaz veya devletleştirilemez.

- Transferler

Yabancı yatırımcıların Türkiye'deki faaliyet ve işlemlerinden doğan net kâr, temettü, satış, tasfiye ve tazminat bedelleri, lisans, yönetim ve benzeri anlaşmalar karşılığında ödenecek meblağlar ile dış kredi ana para ve faiz ödemeleri, bankalar ve-

ya özel finans kurumları aracılığıyla yurt dışına serbestçe transfer edilebilir.

- Taşınmaz edinimi

Yabancı yatırımcıların Türkiye'de kurdukları veya iştirak ettikleri tüzel kişiliğe sahip şirketlerin, Türk vatandaşlarının edinimine açık olan bölgelerde taşınmaz mülkiyeti veya sınırlı aynî hak edinmeleri serbesttir.

- Uyuşmazlıkların çözümü

Özel hukuka tabi olan yatırım sözleşmelerinden kaynaklanan uyuşmazlıkların çözümü ile yabancı yatırımcıların idare ile yaptıkları kamu hizmeti imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden kaynaklanan yatırım uyuşmazlıklarının çözümlenmesi için; görevli ve yetkili mahkemelerin yanı sıra, ilgili mevzuatta yer alan koşulların oluşması ve tarafların anlaşması kaydıyla, milli veya milletlerarası takkim ya da diğer uyuşmazlık çözüm yollarına başvurulabilinir.

- Nakit dışı sermayenin değer tespiti

Nakit dışındaki sermayenin değer tespiti, Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde yapılır. Yabancı ülkelerde kurulu bulunan şirketlerin menkul kıymetlerinin yatırım aracı olarak kullanılması kalinde, menşe ülke mevzuatına göre değer tespitine yetkili makamların veya menşe ülke mahkemelerince tespit edilecek bilirkişilerin ya da uluslararası değerlendirme kuruluşlarının değerlendirmeleri esas alınır.

- Yabancı personel istihdamı

Bu Kanun kapsamında kurulan şirket, şube ve kuruluşlarda istikdam edilecek yabancı uyruklu personele, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca çalışma izni verilir."

Bu düzenlemeler için açıklama yapmaya gerek yoktur. Hem yabancılara hem de yurt dışında mukim yeşil sermaye-

ye gerekli kolaylık ve garanti sağlanmıştır. Yani, kapitülasyonlar verilmiştir. Yasa ile Türk vatandaşları yabancı sayılmıştır. Böyle bir düzenlemenin hukuki olduğunu savunmanın elle tutulur hiçbir yönü bulunmamaktadır.

3-Yabancılara Mülk Satışı (Vatan Topraklarını Tapulu Kullanım Kapitülasyonu)

3 Temmuz 2003 tarih ve 4916 sayılı Çeşitli Kanunlarda Ve Maliye Bakanlığının Teşkilat Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un ismine bakılınca, sanki Maliye Bakanlığı ile ilgili bir yasa çıkartıldığı zannedilmektedir. Oysa, "Çeşitli Kanunlar" başlığı eklenen yasa, bakın nasıl düzenlemelere yer vermektedir;

"Madde19.- 22.12.1934 tarihli ve 2644 sayılı Tapu Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

Madde 35.- Karşılıklı olmak ve kanuni sınırlamalara uyulmak kaydıyla, yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde taşınmaz edinebilirler. Karşılıklılık ilkesinin uygulanmasında, yabancı devletin taşınmaz ediniminde kendi vatandaşlarına veya yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketlerine tanıdığı hakların, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına veya ticaret şirketlerine de tanınması esastır.

Türkiye Cumhuriyeti ile arasında karşılıklılık olmayan devlet vatandaşlarının kanuni miras yoluyla edindikleri taşınmazlar ile kanuni kısıtlamalara tabi alanlardaki taşınmazlar, intikal işlemleri yapılarak tasfiye edilir ve bedele çevrilir.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülke-

lerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketlerinin otuz hektardan fazla taşınmaz edinebilmesi Bakanlar Kurulu'nun iznine tabidir. Kanuni miras yoluyla intikal eden taşınmazlar için bu hüküm uygulanmaz. Yabancı uyruklu gerçek kişilerin, kanuni miras dışında ölüme bağlı tasarruflar yoluyla otuz hektardan fazla taşınmaz edinebilmesi de Bakanlar Kurulu'nun iznine bağlıdır. İzin verilmez ise, fazla miktar tasfiye edilerek bedele çevrilir.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri lehine, taşınmaz üzerinde sınırlı ayni hak tesis edilmesi halinde karşılıklılık şartı aranmaz.

Kamu yararı ve ülke güvenliği bakımından, bu maddenin uygulanmayacağı yerleri belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."

Görüldüğü gibi, yabancılara mülk satışı olabildiğince serbest bırakılmıştır. Karşılıklılık esası Türkiye Cumhuriyeti'nin aleyhinedir. Kaç tane Türk vatandaşı ABD ya da İngiltere'de mülk alabilecek güce sahiptir. Yasadaki en önemli husus ise, *yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri*, ibaresidir. Buna göre, yahudi asıllı İsrail vatandaşı olmayan örneğin ABD vatandaşları örneğin GAP bölgesinden toprak alabileceklerdir. Nitekim almışlardır da.

Yasadaki bir başka hayret verici hüküm de "*Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri lehine, taşınmaz üzerinde sınırlı ayni hak tesis edilmesi kalinde karşılıklılık şartı aranmaz*"şeklindeki düzenlemedir. Bu düzenleme ile para gücüne sahip küresel odakların Türk vatandaşlarını

istedikleri gibi borçlandırıp, bunun karşılığında gayrimenkulleri üzerinde tüm sınırlı ayni hakları tesis edip (rehin, ipotek vs.) sonra bu mallara sahip olabilme olanağına kavuşmuş olmalarıdır.

Anayasa Mahkemesi'nce bu düzenleme iptal edilince, küresel güçlere verilen söz gereği hemen yeni bir düzenleme yapılarak 29/12/2005 tarih ve 5444 sayılı yasa ile Tapu Kanunu'nun 35. maddesi şöyle düzenlenmiştir;

"Madde 35.- Yabancı uyruklu gerçek kişiler, karşılıklı olmak ve kanuni sınırlamalara uyulmak kaydıyla, Türkiye'de işyeri veya mesken olarak kullanmak üzere, uygulama imar planı veya mevzii imar planı içinde bu amaçlarla ayrılıp tescil edilen taşınmazları edinebilirler. Sınırlı ayni hak tesis edilmesinde de aynı koşullar aranır. Yabancı uyruklu bir gerçek kişinin ülke genelinde edinebileceği taşınmazlar ile bağımsız ve sürekli nitelikte sınırlı ayni hakların toplam yüzölçümü iki buçuk hektarı geçemez. Bu fıkrada belirtilen koşullarla, yüzölçümü miktarını otuz hektara kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri, ancak özel kanun hükümleri çerçevesinde taşınmaz mülkiyeti ve taşınmazlar üzerinde sınırlı ayni hak edinebilirler.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri lehine Türkiye'de taşınmaz rehni tesisinde birinci ve ikinci fıkralarda yer alan kayıt ve sınırlamalar aranmaz.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri dışındakiler Türkiye'de taşınmaz edinemez ve lehlerine sınırlı ayni hak tesis edilemez.

Türkiye Cumhuriyeti ile arasında karşılıklılık olan devlet vatandaşlarının kanuni miras yoluyla intikal eden taşınmazları için birinci fıkrada belirtilen kayıt ve sınırlamalar uygulanmaz. Ölüme bağlı tasarruflarda yukarıdaki fıkralarda belirtilen kayıt ve sınırlamalar uygulanır. Türkiye Cumhuriyeti ile arasında karşılıklılık olmayan devlet vatandaşlarının kanuni miras yoluyla edindikleri taşınmaz ve sınırlı ayni hakların intikal işlemleri yapılarak tasfiye edilir.

Karşılıklılığın tespitinde hukuki ve fiili durum esas alınır. Bu ilkenin kişilere toprak mülkiyeti hakkının tanınmadığı, ülke uyruklarına uygulanmasında, yabancı devletin taşınmaz ediniminde kendi vatandaşlarına tanıdığı hakların, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına da tanınması esastır.

Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketlerinin; sulama, enerji, tarım, maden, sit, inanç ve kültürel özellikleri nedeniyle korunması gereken alanlar, özel koruma alanları ile flora ve fauna özelliği nedeniyle korunması gereken kassas alanlarda ve stratejik yerlerde kamu yararı ve ülke güvenliği bakımından taşınmaz ve sınırlı ayni hak edinemeyecekleri alanları, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının tescile esas koordinatlı harita ve planları içeren teklifi üzerine belirlemeye ve yabancı uyruklu gerçek kişilerin il bazında edinebilecekleri taşınmazların, illere ve il yüzölçümüne göre binde beşi geçmemek üzere oranını tespite Bakanlar Kurulu yetkilidir. Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nün bağlı olduğu Bakanlık bünyesinde ilgili idare temsilcilerinden oluşan komisyon tarafından, bu madde uyarınca Bakanlar Kurulu'na verilen yetkiler dahilinde çalışmalar yapılmak suretiyle kamu kurum ve kuruluşlarının bu kapsamdaki teklifleri incelenip değerlendirilerek Bakanlar Kurulu'na sunulur.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra belirlenecek askeri yasak bölgeler, askeri ve özel güvenlik bölgeleri ile stratejik bölgelere ve değişiklik kararlarına ait harita ve koordinat değerleri Milli Savunma Bakanlığ'ınca geciktirilmeksizin Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'nün bağlı olduğu Bakanlığa verilir.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen bölgeler içerisinde kalması nedeniyle kamulaştırılması gereken ya da tapu sicilinde şerh verilmesine gerek duyulan parsellere ilişkin bildirimler ilgili idarelerince tapu sicil müdürlüklerine yapılır.

Bu madde hükümlerine aykırı edinilen veya kanuni zorunluluk dışında edinim amacına aykırı kullanıldığı tespit edilen taşınmazlar ile sınırlı ayni haklar, Maliye Bakanlığı'nca verilecek süre içerisinde maliki tarafından tasfiye edilmediği takdirde tasfiye edilerek bedele çevrilir ve bedeli hak sahibine ödenir."

Yasanın yukarıdaki metnine 7-8 ve 9 uncu paragraflardaki kısıtlamalar eklenmiştir. Bu paragraflar birinci değişiklikte yer almayan, ülke güvenliği ile ilgili olan ve yukarıda eleştirdiğimiz endişeyi içermektedir. Şimdi şu soruyu sormak gerekmektedir; birinci yasal değişikliğin yapıldığı 3/07/2003 tarihinden Anayasa Mahkemesi tarafından verilen iptal kararına kadar geçen 2 yıllık sürede, ülkenin hangi, *"sulama, enerji, tarım, maden, sit, inanç ve kültürel özellikleri nedeniyle korunması gereken alanları"* ile hangi, *"özel koruma alanları ile flora ve fauna özelliği nedeniyle korunması gereken hassas alanlarda ve stratejik yerlerde kamu yararı ve ülke güvenliği bakımından taşınmaz ve sınırlı ayni hak edinemeyecekleri alanları"*yabancılara satılmıştır? Çünkü, mevcut hukuk sistemimiz gereğince bu sürede yapılan satışlar geçerli olmaktadır. Bu durumda, atı alan yine Üsküdar'ı geçmiştir.

2005 yılının sonunda ki düzenleme de dikkat çekici bir

başka husus, düzenlemede yalnızca, *"Türkiye'de işyeri veya mesken olarak kullanmak üzere"* yabancılara mülk satışına izin verildiği halde, satılacak toprak miktarını Bakanlar Kurulu'nun 30 Hektara çıkartabileceği yetkisine sahip olmasıdır. Acaba, hangi şahıs ya da şirket 30 Hektar alanda mesken ya da işyeri açabilmeyi düşünmektedir.

Yasada yer alan bir başka kapitülasyon hükmü de *"Yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde kendi ülkelerinin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketleri lehine Türkiye'de taşınmaz rehni tesisinde birinci ve ikinci fıkralarda yer alan kayıt ve sınırlamalar aranmaz"*şeklindeki düzenlemedir. Yani, örneğin yabancı şirket ya da vatandaş Türk şirketlere ya da gerçek kişilere faizle parayı verecek, karşılığında gayrimenkul teminatı alacak, bu teminatı alırken hiç-

bir sınırlamaya tabi olmayacak, yani, istediği miktarda gayrimenkul üzerinde rehin tesis edebilecek, dolayısı ile yabancı sermayenin parası herhalde garanti altında olacaktır. Bu küresel sömürgecilerin parasal güçlerinin ülkeye sokulması ve ülkenin ipotek altına alınmasından başka bir şey değildir.

4-AB Uyum Komisyonu (Yasaları Denetleme Kapitülasyonu)

15 Nisan 2003 tarih ve 4847 sayılı Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Kanunu, Ak Babalar'ın sıkıştıkça başvurduğu, ancak özünde Türk Cumhuriyeti'nin temel felsefesi olan "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" prensibini kayıt ve şart altına almıştır. Yasanın 1. maddesi şöyledir;

"Madde 1.- Bu Kanunun amacı; Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılım sürecine ilişkin gelişmeleri izlemek ve müzakere etmek, Avrupa Birliği'ndeki gelişmeleri takip etmek ve bu gelişme-

ler konusunda Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni bilgilendirmek ve ***istenildiğinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulan kanun tasarı ve teklifleri ile kanun hükmünde kararnamelerin Avrupa Birliği Mevzuatı'na uygunluğunu inceleyerek*** *ihtisas komisyonlarına görüş sunmak üzere, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, Avrupa Birliği Uyum Komisyonu'nun kuruluş, görev, yetki, çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir."*

Madde de geçen "***istenildiğinde***" sözcüğünün anlamı açık değildir. Kim istediğinde veya neresi isteyince kanun tasarı ve teklifleri ile kanun hükmünde kararnamelerin AB mevzuatına uygunluğu incelenecektir? Bu sözcük yasanın 3. maddesinin a bendinde de kasten muğlak bırakılmıştır. Düzenleme şöyledir;

"Başkanlığın talebi üzerine ***ya da istenildiğinde*** *Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan kanun tasarı ve teklifleri ile kanun hükmünde kararnamelerin Avrupa Birliği Mevzuatına uygunluğunu inceleyerek ihtisas komisyonlarına görüş sunmak"*

TBMM'nin iradesine etki edecek bir konuda nasıl olur da belirsiz, sınırları olmayan bir ibare kullanılır? Bu açıkça egemenliğe kayıt ve hatta şart koymaktır. Tek başına iktidar olan bir hükümetin Meclis'e gönderdiği metinlerin hemen kanunlaştığı düşünülürse konunun vahameti anlaşılır. Burada AB mevzuatı ile hiç alakası olmayan konuların mevzuata uygunluk adı altında belirlenmesi de başka bir sorundur. Sonuçta komisyonda çoğunluk iktidar partisindedir.

Küresel güçlerin isteği üzerine çıkartılan bir çok yasa ve düzenleme bulunmaktadır. İMF'in istekleri, ABD'nin istekleri, İsrail'in istekleri, AB'nin istekleri, Dünya Bankası'nın istekleri, Dünya Ticaret Örgütü'nün istekleri, BM'nin istekleri,

AB'ye üye 25 devletin istekleri, vs, vs, vs. Yaklaşık 5 yıldır bu istekleri yerine getirmek için dışarıda küresel güçlerce hazırlanmış metinler; bazen Anayasa değişikliği, bazen Yasa, bazen Kanun Hükmünde Kararname, bazen Yönetmelik, bazen Meclis Kararı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu kitapta bunlardan çarpıcı olanları incelemeye çalıştık. İşin özü; Türk halkının sorunları katlanarak devam etmekte, küresel ve yerel mafyatik güçlerin işleri ise yolunda gitmektedir. Türk Devleti kansız bir şekilde Ortadoğu Projesi'ne uydurulmakta, Türk halkı da bu uyumu AB ülkelerinde serbestçe dolaşmak sanmaktadır.

Sonuç

Türk Ortodoks Patrikhanesi Basın Sözcüsü Sevgi Erenerol, Antalya'da Akdeniz Üniversitesi'nce düzenlenen "Patrikhane, Misyonerlik ve Azınlıklar" konulu açık oturumda şöyle diyordu;

"Kendilerinin seçilmiş ve Allah'ın oğulları olduklarını iddia eden bir avuç insan, tek dünya devletini kurmak için dünyanın 90 ülkesini ele geçirmiştir.

Paranın gücüyle önce ülkelerin ekonomilerini mahvetmişler, sonra uyum yasalarıyla kurulacak tek dünya devletinin altyapısını oluşturmuşlardır.

Bugün Türkiye, direnen ***son kaledir****. Türkiye düştüğü andan itibaren bütün dünya onların hakimiyeti altına girecektir. Dolayısıyla direnmek mecburiyetindeyiz. Hedef köleleştirmedir. Patrikhane, misyonerlik, azınlık meselesini ortaya atmaları bu oyunun bir parçasıdır. Burada amaçlanan, üniter devleti parçalayarak şehir devletçikleri haline getirmektir. Türkiye'de yaşayan bin 400 Rum, Patrikhane'nin yaptıklarından huzursuz. Hatta kendi ruhani papazları bile olaylardan rahatsız."*[96]

96) Akşam Gazetesi-13/01/2005.

Bugün üst mafya, sınırsız bireysel mülkiyet hakkının; cazibesi, şımanklığı, gücü, pervasızlığı ve küstahlığı ile hükmü ortadan kalkmış iki din kitabının (Tevrat-İncil) sonradan yazarlarının desteğinde ve onları kullanarak engel olarak gördüğü iki kavrama bütün gücüyle yüklenmektedir.

Bunlardan birincisi Kur'an'ı Kerim, diğeri Türk Ulus Devleti'dir.

İslam'a, Kur'an'a ve peygamberimize ince ince ama tüm güçleriyle saldıran bu şirket devlet sahipleri, maddi güçleri nedeni ile kendilerini müslüman olarak gösteren birçok hain ve işbirlikçi bulmakta zorlanmamaktadırlar. Peygamberimizin; "Güneşi sağ elime, ayı sol elime verseniz yine de davamdan vazgeçmem" Hadis-i Şerifi'ni, "önce güneşi ve ayı alalım sonra davaya bakarız" şeklinde değiştirip, "Allah rızası"için

her yolu mübah gören ve bu yüzden "Allah Rızası için hırsızlık"! yapan bu güruh, İslam dinini, ticari, siyasi, dünyevi emelleri için alabildiğince kullanmak arzusunda olduklarından, işbirliğinden (diyalogdan) hiç çekinmemektedirler.

Üst mafyanın üst kuruluşu olan sınırsız mülkiyet sahipleri, karşılarında engel olarak gördükleri Kur'an'ı Kerim'i de İncil ve Tevrat'a benzeterek yeniden yazmaya cür'et etmişler ve "Ilımlı İslam" sloganlarıyla bu değiştirme işlemini sözüm ona müslüman olanlara yaptırmaya çalışmaktadırlar. Kur'an'ın karşılarındaki tek engel olmasının en önemli nedeni ise küresel emperyalistlerin olağanüstü maddi güçleriyle hükmedemeyecekleri bir alan ve sisteme sahip olmasıdır. Kendi yazamadıkları bir kutsal kitaba inanların sayısı ve bunların dünyanın gelecekte muhtaç olduğu zenginliklerin büyük bir bölümüne sahip topraklar üzerinde konuşlanmış olmaları, kontrolleri dışında, kendilerinden çok daha zengin ve

dirençli bir alan kalması anlamına geldiğinden, küresel mafya patronları son derece rahatsız olmaktadırlar. Bu yüzden, "Haçlı seferleri"nden bahsetmektedirler.

Ulus devletlere ve özellikle Türk Ulus Devleti'ne saldırmalarının önemli nedenlerinden birisi, tarihte "Haçlı seferleri"ni durduranın bu millet olmasından kaynaklanmaktadır.

Yüzyıllar boyunca sermaye ve gücün önünde dimdik duran, Hakk'ı güce tercih eden "iman dolu göğse sahip SERHAD"lerden oluşan bu büyük ulus ve devleti Çanakkale ve Sakarya başta olmak üzere bir çok cephede eze eze savaş meydanlarına gömdüğü sömürgeci, küreselci, ağızları salyalı şirket devlet sahiplerinin en çok korktuğu devletlerin başında gelmektedir.

Bu şirket devlet sahipleri, en büyük düşmanlarından olan "sosyalist ve komünistlerden" kurtulmuşlar, ayrıca Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'ndaki düşmanlarından intikamlarını almışlardır. Tek intikam almadıkları ülke Mustafa Kemal ATATÜRK'ün ülkesidir. Amaçları bu defteri de kapatmaktır. Türkiye'yi batıdan, güneyden ve kuzeyden kuşatmışlardır. Doğu kuşatması da hazırlanmaktadır. **SON KALE** Türkiye'dir ve bunun için içten kemirme faaliyetlerine başlamışlardır. Kullandıkları tüm yöntemler klasik mafya yöntemleridir. Çıkarlarına uymayan her şeyi ve kişiyi düşman olarak gören bu zihniyetin, paranın gücünün geçerli olduğu her yerde destek bulması olağandır. Bu güce boyun eğmeyen her şey onların düşmanıdır ve bunların içinde en tehlikelisi de Türklerdir. Bu yüzden Türk kavramını duymak bile istememekte, Türkiyeli kavramını ortaya atmaktadırlar. Türklerin tehlikesi, iki büyük unsuru bir arada barındırmalarından gelmektedir. Birincisi; müslüman olmaları, ikincisi; bugüne kadar

tarihten silemedikleri en köklü devlet geleneğine sahip ulus olmalarıdır.

Tarih, 1921-1923 sürecinde olduğu gibi, yine, emperyalist sömürgecilerle yok etmek istedikleri **SON KALE**'nin (TÜRK ULUSU) kapışmasına sahne olmaktadır. Görünen odur ki bu son engel direnmektedir. Truva Atı yönetim merkezinde bulunsa da bizce "**güçlü**" değil "**haklı**" kazanacaktır. Emperyalistler ve işbirlikçileri, yine, Anadolu'ya çarpıp tökezleyecekler ve tüm dünyanın mazlum ulusları, Türk Ulusu'nun bu şanlı direnişinden örnek alacaklardır. Özetle, Çanakkale ve Sakarya'da olduğu gibi **SON KALE** de geçilemeyecektir.

Mart 2006

NE MUTLU TÜRK OLUP BUNU BİLENE,
NE MUTLU SON KALENİN YİĞİTLERİNE,
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE.....

Dr. Adil Serdar SAÇAN

Kaynakça

GAZETELER VE İNTERNET SİTELERİ

- Akit Gazetesi, 28 Şubat 2000.
- Akşam Gazetesi, 13/01/2005
- Belgenet, 26/12/2005
- Cumhuriyet Gazetesi 20 Eylül 2005 s. 4, 06/07/2005, s.5. 25.12.2005 s. 5, 27/12/2005, s.7, 28/09/2005
- Evrensel Gazetesi
- Gözcü Gazetesi, ÖZTÜRK, Saygı, 30 Mart 2004. s. 8, 30 Mart 2004, s.8
- Hürriyet Gazetesi, ÇÖLAŞAN, Emin, "Hayır Değişmedi!!!" 25 Mart 2004 s. 5, 17/04/2003.
- Kurultay Gazetesi, 20/08/2003
- www. bbcturkish.com 22 Eylül, 2005
- www.Radikal.com.tr. 15/08/2005, 31/01/2005
- www.Milliyet Gazetesi, Aşık, Melih, 23/12/2005
- www.ekolay.net.27/01/2004, 01/05/2004, 24/02/2004
- www.Haberx.com.20/02/2004
- www.Hurriyet.com.tr. 22/04/2001, 28/10/2005, 05/09/2003
- www.idamedya.com.05/07/2005
- www.Milliyet.com.tr 16/112005, 20/11/2004
- www.Dünyaonline haber 06/06/2005
- www.liberal-dt.org.tr 17/11/2005
- www.nethaber.com. 21/01/2004
- www.zmo.org.tr. 12/09/2003
- www.turkamerika.com.07/07/2005

KİTAPLAR

- ATATÜRKÇÜLÜK (Birinci Kitap) Atatürk'ün Görüş ve Direktifleri, Hazırlayan Genel Kurmay Başkanlığı MEB Basımevi İstanbul, 1988. s. 3, s. 73-74-75, s.351, s. 453.

- BÖLÜK, Mehmet, El Tayyip, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst, 2002 ve yine aynı yazarın Mecburen isimli, Büke Yayınlarından 2004 yılında çıkan kitabı.

- Cumhuriyeti Kuşatanlar, CHP Kadın Kolları, Ekim 2005, s. 59.

- ÇULCU, Murat, Her Sakaldan Bir Kıl, Türkiye'de Mafialaşmanın Kökenleri-1", e Yayınları, Kasım 2001, s. 28.

- Doç. Dr. HABLEMİTOĞLU, Şengül, "Küreselleşme-Düşlerden Gerçeklere", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, Haziran 2004 s. 21.

- FUKUYAMA, Erancis "Devlet inşası", Remzi Kitapevi Man 2005, s. 141-142.

- GÖZÜBÜYÜK, A. Şeref, Yönetim Hukuku, Ank. 2002, s. 67.

- HUNTINGTON, Samuel P., Berger, L. Peter, "Bir Küre Bin Bir Küreselleşme, Çağdaş Dünyada Kültürel Çeşitlilik, Kitap Yayınevi, Ist. 2003, s. 303/304.

- ILGAR, İhsan, "Mütarekede Yerli Ve Yabancı Basın", Kevran Yayınları, İst. 1973. s. 62).

- Kur'an-ı Kerim, Bakara Suresi, Ayet 120, Maide Suresi; Ayet 51.

- Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanları Kurulu'nun raporu

- Mersin Üniversitesi Prof. Dr. Vural Ülkü'nün 26/09/2002 tarihinde www.sevgibul.com sitesi

- MUMCU Uğur, Tarikat, Ticaret, Siyaset, umrag Vakfı yayınları, Ank. 1997, s37-38

- Mütarekede Yerli ve Yabancı Basın, "Bizi Nereye Götürüyorlar" başlıklı, 05/03/1920 tarihli ALEMDAR gazetesinde yayınlanan Hafız İsmail isimli yazı, s. 39, s. 48

- ÖZDEMİR, Ö. Özkan, "AKP'nin Sağlıkta Dönüşüm Projesi ve Yerelleşme" www.mersintabipodasi.org.tr31/07/2004

- POYRAZ Ergün, "Hilafet Ordusundan Arap Küri Partisine", "Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İst. 2003. s. 96.

- SAÇAN, Adil Serdar, Akbalar Örgütü-Türkiye'de Mafia, Birharf Yayınları, Ekim 2005.

- SAVAŞ, Vural, Türkiye Cumhuriyeti Çökerken, Bilgi Yayınevi, Ank. 2004 s. 62-63) Şemdinli Konuşması, 21/11/2005.

- TAŞKIN, Hasan, "İstihbarat Rapolarında İsrail'in GAP Senaryosu", Ozan Yayıncılık, İst. 2004, Arka Kapak.

- TC ANAYASASI, Kanun No: 4928, 15/09/2003

- TEZCAN, Nuran, "Atatürk'ün Yazdığı Yurttaşlık Bilgileri", Çağdaş Yayınlar, 3. Basım, 1996, İstanbul

- WEBER, Max 1946, "From Max Webber, Essays in Sociology

- YILDIRIM, Mustafa, "Sivil Örümceğin Ağında", Toplumsal Dönüşüm Yayınları, Şubat 2005, İst. s. 20 s. 435

Dr. ADİL SERDAR SAÇAN

SON KALE TÜRKİYE

Milyarlarca Müslüman arasında, erkek çocuklarına sırf sünnet olmadığı için Batılı üniversitede okutamadığını gerekçe gösterip, el parası ile ABD'de okutan reis var, kimsede çıt yok...
Meclis her türlü yolsuzluğu araştırıyor, konu mahremlerine gelince, çıt yok...
Fukara ekmekçik çalıntı ortalık ayaklı, reisin oğlu gemi alınca, gemicik sefasında, çıt yok...
Hayali ihracat gerçek ihracatın yarısına yaklaşmış, operasyon yok, çıt yok...
Tüccar-siyasetçi-sivil marketçiyiz, bilmem vatan değerlerini satışa çıkarmış, Mahmutpaşa kaldırımcılarından dahil Oğuzhan satıcılar var, kamuda çıt yok...
Ammaaaa, bunların ve hamlelerinin ürgüllerini deşifre edeceğiz, teşhir mahiyetleri edeceğiz, hatta çeşit operasyonları ve mahpus damları olmak üzere her türlü çıt, çat, pat var.
Bu kitapta; her geçen gün güçlenen, kök salan, mafya düzeninin son halini ve bu düzenin kahraman bir ulusu nasıl kökü, dibine kadar, dolayısıyla mafyanın gücünü bulacaksınız.

KORKUYORSANIZ OKUMAYIN,
OKURSANIZ KORKMAYIN!

BİZ YAZARKEN KORKMADIK,
KORKMASI GEREKEN ONLAR.

ALETHEIA
Sayfam
15.00